UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Comoedie

Terentius Afer, Publius

Lugduni, Anno Christi M.CCCC.LXXXX die vicesima octava Maij

Eunuchus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-132

Visual Library

idcirco aliud in pſcenio: aliud poſt ſcenā retulit: ne vel iuſto longior fieret: vel in eandez ꝓpter rerū ſimilitudinē cogeref. Sequere me intꝰ apud Glyceriū. iam poſt ſcenā ituri. qꝛ vlterius in pſcenio nichil agif. ne expectetis dū exeat huc: intus deſpondebif. mire dicit latēter ſe laudās quo verbo auidū adhuc ppl'm audiendi. adeoqꝫ cupidum ⁊ intentum oñdit vt finē Comedie eueniſſe non ſenſerit. Intus trāſigef ſi quid eſt qd̄ reſtat. artificioſe poeta

hereditatꝗ iuſtā petitōem ex critonis ꝑſona ꝓtermiſit: q̄ ei Glycerio cognita iure tribuebaf: ne vel ꝑ Critōis tractatio aut defraudatione Glyceriꝫ infuſcaref. ſi tuſ fabule ad letū exitū ſpectās. Si qd̄ eſt qd̄ reſtat. qꝛ narratiōe dignū nō eſt qd̄ Carinus rogat.

Auferāt eā q̄d ſtaſ: q̄d ceſſaſ: D. eo. ne expecteriſ dū
Exeat huc: intꝰ deſpōdebif: intꝰ trāſigef: ſi quid eſt
Qd̄ reſtat. vos valete: ⁊ plaudite. calliopiꝰ receſui

Acta ludiſ megalēſibꝰ L. Poſtūio albio. L. Cornelio
Merula. edilibꝰ currulibꝰ. egere ambiuiꝰ Turpio.
L. Attiliꝰ ꝓneſtinꝰ grecā menādri prima ⁊ acta ſcd̄a
Modulauit Flaccꝰ Claudij tibijs duabus dextris
M. Valerio. G. Mutio Fannio conſulibus

Eunuchi argumentum.

Sororem falſo dictitatam thaidis. idipm
Ignorās miles aduexit thraſo. ipiqꝫ dōat
Erat hec ciuiſ attica. idē eunuchū quē emerat tradi
Jubet thaidis amator phedria thraſoni oratus
Biduū ꝯcedere. ephebꝰ fratſ phedrie puellulā cum
Repiret dono miſſaz thaidi: ornatu eunuchi iduif.
Introijt. viciat ꝟginē. ſuadet ꝑmeno. ſꝫ atticꝰ ciuis
In primis reptꝰ frater: collocat vitiataz ephebo

Aelij Donati Grāmatici Cl. In Sexti. P. Terentij Afri Eunuchum Commentarium

Hec maſculini gnīs nomie nūcupata fabula ē Eunuchꝰ: ⁊ eſt palliata menandri verꝰ quā ille auctor ꝺ facto adoleſcentis: q̄ ſe ꝓ eunucho ꝺduci ad meretricē paſſꝰ eſt nominauit. Itaqꝫ ex magna ꝑte motoria ē. atqꝫ i hac comedia: q̄ ꝑſonā parmenōnis actor ſuſtiet ꝑmaſ hꝫ ꝑtes. Scd̄e ſūt Cheree. Tertie ad phedriā ſpectāt. Huiꝰ ꝓlogꝰ ſane eſt ꝯcitatio. nā ⁊ obijcit crimīa aduerſantibꝰ ⁊ comiaf in poſtex: ⁊ accuſatorie narrat iniuriā Terētio factā ⁊ ad vltimū tumultuoſe ⁊ cū magna inuidia defēdit poeta. hꝫ ⁊ ꝓtheſin ⁊ Cataſtrophē ita eq̄les hꝫ vt nuſq̄ dicat lōgitudine opis Terentiū delaſſatū dormitaſſe. Actꝰ ſane iplicatio res ſunt in ea: vt q̄ nō facile a pax docti diſtingui poſſint. Jō qꝛ tenēdi ſpectatoris cā vult poeta nr̄ oēs q̄nqꝫ actus velut vnū fieri ne reſpiret q̄dā mō: atqꝫ diſticta alicubi ꝯtiuatiōe ſuccedētiū rex an̄ aulea ſblata faſtidioſꝰ ſpectator exurgat. Acta plāe ludiſ megalēſibꝰ. l. poſtu. l. cornelio cō. edilibꝰ. i. curā ediuz hn̄tibꝰ: ēt tūc ꝑſoatꝗ. l. nūidio ꝓthio. L. ambi Turpio. Itē modulāte Flac. Clau. tibijs dextra ⁊ ſiniſtra ob iocularia ꝯmixta grauitate. ⁊ acta

eſt tāto ſucceſſu ac plauſu:atqꝫ ſuffragio:vt rurſ9 eēt vēdita:et ageref iterū p noua:pcꝫ ea pciū qđ nlli añ ipaꝫ fabla ptigit octo milib9 ſeſtertiū nūerarēt:poete puerbia mlta ſepe pnūciata:et cātica ſepe mutatis modis exhibita ſūt nuſqꝫ habet:ſ ſuis tm pſonis vtit in hac Terēti9.delectat facetijs:pdeſt exēplis:et vitia hoim paulo mordaci9 qꝫ i ceteris carpſit. Exēpla aūt moꝝ h trina pcipue pponūt.Vrbani ſcꝫ paraſitici:et militaris.Hec edita tertiuꝫ eſt:et pnūciata Terentij.

Eunuch9 qꝫppe iā adulta cōmēdatiōe poete:ac meritis ingenij notiorib9 populo.fcā autē ex duabus grecis vna eſt latina.Nā ex Eunucho et colacē Menādri fabulis Eunuch9 terētiana ſcripta ē.nō ſine crimie:qđ mlta i hāc trāſlata ſint ex mltis poetis latinis:qđ totū p plogū purgat atqꝫ defendit

Aliud argumentū.

Meretrix adoleſcētē cū mutuo amore tenebat
Excluſit:eiqꝫ reuocato excluſiōis cās reddidit
Ei9 frat mior natu vginē quā miles meretrici dono
Miſerat amare cepit cōduct9qꝫ i domū meretricis p
Eunucho vitiat.re itaqꝫ cognita cū illuſā ſe meretrix
Doleret:ab eodē adoleſcēte placat.iteruētuqꝫ fris
Ei9 cognitā ciuē athenieſem duxit vxorem.miles
Quoqꝫ in ptem meretricij recept9 amoris illudit

Q Apta qdā ex attica vgo nobil:atqꝫ adducta eſt Rhodū Ibiqꝫ mri Thaidis meretricis ab amico dono data ē:et educata velut ſoror vna cū filia. Sꝫ Thais relicta mre Rhodo cū amatore qdā athenas ſe ptulit:ab eoqꝫ heres iſtituta mortuo:mox a milite thraſone diligebat nimis.Qui cū matrē athenis pfect9 Thaidis mortuā Rhodi cōpiſſet:et eā vginē quā dixim9 ab heredib9 mortue aiaduertiſſet venuꝫ eſſe ppoſitā:quis ignar9 rex oim emit tn:et dono amate Thaidi vexit athenas.Verū poſtqꝫ aduenieēs riualē Phedriā apđ amicā reppit:quē p ei9 abſētiā ſibi meretrix pciliarat:affirmauit ſe nō añ daturū pmiſſa vginē qꝫ.T.foras emulū pepuliſſet.Illa igit et ſi amaret phedriā:cupiditate tn recupande vgis et ciuis attice et quā a puula vt ſororē dilexerat excludit phedriā.Hic ille pmo iraſci:p9 accepta facti rōe a Thaide lenit et i bidui ſpaciū ſponte pcedēs militi rus pficiſcit.Statiqꝫ ne ab emulo milite mūerib9 ſuparet.Eunuchū et puellā pmenoni iubet abiēs ad Thaidē cōducere.Verū Cherea fr phedrie tūc epheb9 viſa nimio in vgie iflāmat amore ei9 Atꝫ eo euaſit vehemēti ardore:vt p eunucho ipe deduceret ad thaidē Hac occaſione vitiata vgo et mox ciuis et nobil cognita dat vxor Cheree.phedria vo et miles ex riualib9 pcordes p paſcitum redditi cōmuni amica ſine certamie potiunt.

I N pmo actu phedria excluſus a thaide:et ſecū pmo et mox cū pmenōe pqrit fortunas ſuas:et ad poſtremū corā accuſat thaidē:ruſus pmlcet ab eadē:et volūtate diſgrediēs rus ſeſe pceſſuꝫ i ſpaciū bidui eē pmittit.Scđs act9 pfeſſionē phe.ptiet et delegātis ſuo cōductionē Eunuchi:et puelle ad thaidē:tū Paraſitū loqntē p quē vgo a milite dono amice miſſa ē:tū iuētū Cheree amētis vginē eiuſdēqꝫ cū pmenōe pſiliū de eadē potienda p fallaciā qr p Eunucho ipe ſuppoit thaidi.Terē.act9 characterē ſe exprimit militis et paſiti p ridiclꝫ colloqū.Tū iuitatōe ad cenā thaidis:tū oblatōeꝫ velut Eunuchi.Cherce et puelle ex ethiopia p pmenonē factā:tū vba Chre.ad thaidē veniētis:pductiqꝫ ad militē Antiphōis Chereeqꝫ colloqū de vitiata p dolū vgie.In qrto actu Dorias cū nūciat iurgiū int militē et thaidē rditū ex villa phedrie et qrelā pythie de vitiata vgie apđ phedriā:et eiuſdē ſtupētis qđ audiebat errorē ebrij Chremetis:et vba petulātia thaidis aduerſū militē:et militis aduerſū thaidē pata plia ridiculeqꝫ depoſita.Quint9 act9 hec cōtinet querelam Thaidis de vitiata

virgine primo cū pythia: poſtea cū ipſo Cherea: tū interuentū Chremetis atq̃ nutricꝭ: tū ꝑturbationē Parmenonis ꝑ dolū Phythie atq̃ eius inditio ꝑ ſenē q̄ rure tunc aduenerat ↄfirmatas nuptias: ⁊ ad vltimū reditū in gratiā militis cū Phedria ⁊ Cherea

Si qſq̃ eſt q̄ placere ſtudeat bonis. Attēdēda poete copia, qđ in tot ꝓlogis ab eadem cauſa ijſdē fere ſentētijs varijs verbis vtitur. Bonis q̄ pluri̅mis ⁊ minime multos ledere In his poeta h̄ nomē ꝓfitetꝰ ſuū: cū dixiſſet qſq̃ intulit in his ⁊ alibi: cuius mos maxīe ē ↄſilis veſtrꝰ: hi ſe ad vos applicāt Tū ſiq̃s ⁊ bn̄ ſiq̃s cū Luciū Lauinium ſignificet: nec vl' ipſe a ſe leſum eſſe fateretꝰ.

Eunuchi Prologus.

Si qſq̃ ē q̄ placere ſe ſtudeat bōis q̄ plīmis:
Et minime multos ledere: in his poeta hic
Nomē ꝓfitetꝰ ſuū: tū ſiq̃s eſt q̄ dictū in ſe i clemētiꝰ
Exiſtimat eſſe: ſic exiſtimet: ſciat: ꝓſumat: reſpōſuz
Nō dictū eſſe: quale ſit prius: qui bene vertendo:
Et eas deſcribendo male ex grecis bonis: latinas
Fecit nō bōas. idē menādri phaſma nūc nuꝑ ꝺdit:
Atq̃ a theſauro ſcripſit cauſam dicere prius vnde

Et tū ꝑterea. vt tū canit heſperidū. Inclemētiꝰ: ꝓ inclemēter: vt iam ſenior: ſꝫ cruda deo viridiſq̃ ſenectus. Exiſtimat. ꝓ exiſtimauit. Rn̄ſum nō dictū eſſe. deeſt ei. vt in phormione Si q̃s reddit, magna habēda eſt gr̄a. Nō dictū eſſe ſupius dictū pticipiū eſt. inferiꝰ nomen
Dicaces a quo etiā dicaces dicunꝭ. q̄ iocoſis ſalibꝰ maledicūt. Rn̄ſum nō dictū eſſe figura. nā dictū bis nūero ꝑpoſitū. ſupra nomē ſignificat. infra pticipiū. vt i heautonti. In quē q̄uis harꝫ rerū cōuenit q̄ ſūt dicta in ſtultū. Quid bn̄ vertēdo. bn̄ ꝓ valde. ⁊ vertēdo in linguā latinam
Plautus traſferēdo. Plauꝰ. Vertit barbare. aut vertēdo corrūpēdo. Idem menādri nūc nuper dedit phaſma. apparet ꝓnūciatū quaſi h̄ ipō admonuerit ſpectatorē quem turpe ⁊ iperite hec fabula ſc̄pta ſit. ⁊ bn̄ nūc nuꝑ. vt ex vicinitate facti oñdat nihil eē dicendū, q̄ qđ diſplicuerit hec comedia Lucij Lauinij, ꝓpterea q̄ res recēs ſit ⁊ oēs meminerit phaſma aūt nomē ē fabule menādri. i q̄ nouerca ſupducta adoleſcēti vginē quā ex vicino q̄dā incepat furtiue ductā, cū apđ vicinū latebris haberet i ꝓximū. h̄ nō ſecū habebat aſſidue. nl'lo ↄſcio. pietē q̄ mediꝰ inꝭ domū mariti ac vicini fuerat: ita ꝑfodit. vt ipō trāſitu ſacrꝫ locū eē ſikaret. Cūq̃ trāſitū intēderet certꝰ ac frōde felici. rē diuinā ſepe faciēs. ⁊ vocaret ad ſe vginē. Qđ cū aiaduertiſſet adoleſcēs ꝑmo aſpectu pulchre vginis. velut numinis viſu ꝑculſus exhorruit. Vn̄ phaſma eſt nomē fabule. Deinde paulati re cognita exarſit i amorē puelle. ita vt remediū tāte cupiditatis niſi ex nuptijs nō repireꝭ. Ita ex cōmodo matris ac vginis. ⁊ ex voto amatoris ↄſenſuq̃ p̄ris nuptiarꝫ celebritate finē accipit fabula. Vtrūꝫ h̄ dicat qđ tātā fabulā traſferēdo leſerit. Lucius Lauiniꝰ ac nō h̄ ꝺ q̄ tantū reꝑhēdat. ſꝫ his ſignis velit oñdere quē dicat vitioſe theſaurꝫ cōpoſuiſſe. vt i theſauro ſit culpa nō in phaſmate. Nūc nuꝑ dedit. Nūc nuꝑ ex illꝭ verb̄ eſt. q̄ veteres ꝓpter ambiguitatē cū adiectiōe ꝓferebāt. Nā niſi adderet nūc. hāc h̄ nuꝑ. olim. pridē. ⁊ iā ſignificaſſet. Idē menādri phaſma nūc nuꝑ dedit. hāc fabulā totā dānat. vt apparet ſilētio. theſaurꝫ vō nō totū. ſꝫ ex vno loco Atq̃ in theſauro ſcripſit cauſam dicere. theſaurꝫ latini veteres ſcđm grecos ſine. u. litteraꝑ ferebāt. Atq̃ in theſauro ſcripſit cauſam dicere. arguit Terētius q̄ Lucius ↄtra ↄſuetudinē litigantiū defenſionē ante accuſationē induxerit, hmōi. n. eſt Lucius argumentū. Adoleſcens qui rē familiarē ad nequitiā ꝓdegerat. ſeruū mittit ad patris monumētū. qđ ſenex ſibi viuꝰ magnis opibꝰ apparauerat. vt id apiret illaturꝰ ep̄las quas pater poſt annū decimū cauerat ſibi inferri, ſꝫ cū agrū in quo monumētū erat ſenex q̄dā auarꝰ ab adoleſcēte emerat

Seruus ad apiendũ monumentũ auxilio vſus eſt ſenis theſaurũ cũ epiſtola ibidem repit Senex theſaurũ tanꝙ a ſe ꝑ tumultũ hoſtilẽ illic defoſſum retinet 7 ſibi vendicat adoleſcens iudicẽ capit: apud quẽ prior ſenex q̃ aurũ retinet. cauſaz ſuã ſic agit. Athenienſes bellũ cũ rhodienſibus qd̃ fuerit. q̃d ego hic ꝑdicẽ 7c. que ꝯtra naturam iuriſq; ꝯſuetudinem poſita argumẽta notat Therentius. qd̃ ille ordo potior erat vt adoleſcens prior ꝓponeret

Petit aur: q̃re ſit ſuũ. quã ille q̃ petit vnde is
Sit theſaur⁹ ſibi. aut vñ i patriũ monumẽtũ ꝑuenit
De hinc ne fruſtret ipẽ ſe. aut cogitet. defunct⁹ iam
Sũ. nihil ẽ ꝙ dicat michi. is ne erret mõeo 7 ꝺſinat
Laceſſere. habeo alia multa nũc q̃ condonabunt.
Que proferent poſt. ſi perget ledere ita vt facere
Inſtituit. quã nũc acturi ſum⁹ menãdri eunuchũ.
Poſtꝙ ediles emerũt ꝑfecit ſibi vt iſpiciũdi eſſet
Copia. mgr̃at⁹ cũ ibi adeſſ3 oꝯcepta ẽ agi. exclamat
Furẽ nõ poetã fabulã dediſſe: 7 nihil dediſſe ṽboꝝ
Tamẽ collacẽ eſſe neuij 7 plauti veterem fabulam
Paraſiti perſonã inde ablatam 7 miltis.
Si id eſt peccatũ. peccatum imprudentia eſt.

cãz q̃ petitor inducit. Pr⁹ vñ petit aur vñ a q̃ Uir. Ser⁹. vñ latinũ. nã poſſeſſorẽ fecit ꝑorẽ agerꝙ petitorez qd̃ abhorret a ꝯſuetudĩe et iuris 7 litiuz Quã ille deeſt dicat q̃ petit. i. petitor Quaz ille q̃ petit: eẽt recta locutio ſi diceret ꝙ petitorẽ. aut ꝙ illũ q̃ petit. ſ ꝙ ille maluit dicer. aut ſubaudiam⁹ cãm dicat ꝑ zeugma a ſuꝑiore figuratũ. Dehinc ñ loquat. Ne fruſtret ipe ſe dicit. ſed poſt addit aut ſi cogitet ſi taceat. Defunct⁹ iã ſum. i. iam egi fabulas meas: et iã deſtiti ꝑdicari i edẽdis comedijs: aut certe iã edidi quã tu rep̄hendis fabulã. Defunct⁹ iã ſum: nihil eſt qd̃ dicat mihi. nõ ſit inq̃t de ſuis vitijs ſecur⁹ ꝓpter vetuſtatẽ: nihilomin⁹ a me rep̄hendet. Is ne erret moneo 7 deſinat male dicere. Habeo alia multa que nũc ꝯdonabunt: ſic in phormiõe. Argumentũ qd̃ habes ꝯdonam⁹ te. nã 7 dono ablatiuo caſui iũgebãt veteres: ꝯdono vero accuſatiuo. Ita vt facere inſtituit obliq̃ narratio facta eſt ſm caſum actm̃ ac bene. Poſtꝙ ediles emerũt mire: cũ ordo melior videret, ſi ſic diceret Poſtꝙ ediles emerũt quã nunc acturi ſum⁹. Perfecit vt inſpiciũdi eſſet copia. emerũt aũt mediã corripe: aut matri lõga decẽ tulerũt faſtidia mẽſes. Perfecit mire q̃ſi difficile 7 illicitũ. Exclamat furẽ nõ poetã mire rep̄hendit: añ vitiũ ꝙ de cã maledicti dicat. 7 nihil dediſſe verboꝝ tñ aut neminẽ fefelliſſe. aut nihil apposuiſſe de ſuo. Exclamat furẽ ne poetã: adhuc nulla rep̄hẽſio ẽ ſi q̃dẽ l3 trãſferre de greco i latinũ. 7 nihil dediſſe ṽboꝝ tñ: aut neminẽ fefelliſſe dare em̃ ṽba decipe ẽ. q2 q̃ rẽ expectat: 7 nihil ꝑter ṽba inuenit decept⁹ eſt. vñ et alibi ṽba iſtec ſũt 7 de ꝯrio cũ videas cẽſeas. aut aliter nihil addidiſſe de ſtilo ſuo. Terẽtiũ Si. i. pctm̃ iprudẽtia eſt. i. ignorãtia vt imprudẽs hax rerũ. nõ em̃ ſtultitia. i. ꝑaſiti ꝑſonaz inde ablatã. 7 h̃ mire nõ ṽſus obijcit: ſed ꝑſonã eſſe trãſlatã. Quid ſtult⁹ aut calumnioſius dici põt. Si id pctm̃ imprudẽtia eſt poeta: primo negat pctm̃: deinde cõcedit ꝑ imprudentie ignorantiã non imꝑitiã. Si. i. peccatũ: peccatũ. Nam peccatum ſuperius nomen eſt: ſequens ꝑcipium. 7 primo negat peccatũ: deinde ſi peccatũ eſt: purgat id ipſum veniali q̃litate ab iprudẽtie ꝑtib⁹. In eunuchũ ſuã ad fabulam non ad hominem retulit vt centauro inuehitur magna Bonas matronas: vt Nauſiſtrata. Meretrices malas. vt Thaidem atq;

Uir.

Zeugma

Dono
Condono.

Dare ṽba

Bacchidē. facere vñ fabula. Bonas matronas facere: meretrices malas ſic eſt in heuatōti. Scortari crebro volūt crebro cōuiuari ⁊ artificioſe oſtendit oēm materiam comicoꝝ. Paraſitū vt Gnatonē. glorioſū militē vt Thraſonē glioſum militē facere ſubaudit. falli ꝑ ſeruū ſenē. vt demeā ⁊ Symonē. Amare. odiſſe. ſuſpicari. ⁊ mire a ꝑſonis ad geſta cū varietate trāſitū fecit. oē qđ in orōnez venit: vel ꝑſona vel factū eſt. Amare odiſſe

qꝛ odere nō eſt latinū in infinitiuo mō. nihil iā dictū qđ nō ſit dictū prius dictū bis poſitū: vt ſupꝰ peccatū diuerſa ſignificat. q̄re equū ē vos cognoſcere atqꝫ ignoſcere q̄ veteres factitarūt ſi faciūt noui. cū magna defenſiōe terētij ſemel facietis id qđ ſepe veteres animaduertite nos dicimꝰ attēdite qđ veteres plāc aīmū aduertite: q̄d ſibi eunuchꝰ velit vt ꝑnoſcatis: vt alibi. Nā ph. deum atqꝫ hominū fidem q̄d vis tibi: aut q̄d q̄ritis

Poete qui non furtum facere ſtuduerit.
Id ita eſſe vos iam iudicare poteritis.
Collax menandri eſt: in ea eſt paraſitus collax
Et miles glorioſus. eas ſe non negat
Perſonas tranſtuliſſe in eunuchum ſuam
Ex greca. ſed eas fabulas factas prius
Latinas ſciſſe ſe: id vero pernegat.
Quod ſi ꝑſonis iiſdem vti alijs non licet:
Qui magis licet currentes ſeruos ſcribere:
Bonas matronas facere: meretrices malas:
Paraſitum edacem, glorioſum militem
Puerum ſupponi: falli per ſeruum ſenem:
Amare: odiſſe: ſuſpicari: deniqꝫ nullum
Eſt iam dictum: quod non dictum ſit prius.
Quare equū eſt vos cognoſcere: atqꝫ ignoſcere
Que veteres factitarunt: ſi faciunt noui:
Date operam ⁊ cum ſilentio animaduertite
Vt pernoſcatis quid ſibi eunuchus velit.

¶ Phedria: Parmeno

Quid igitur faciam: non eam ne nunc
Quidem cum acceſſor vltro an potius
Ita me comparem non perpeti meretricum

Quid igiꝰ faciā: In hac ꝑthaſi exēplū poniꝰ ꝙ nō ſue ꝑtātis ſit ꝙ amat: ꝙ ſapiat q̄ nō amat: neqꝫ aliter affectꝰ eſt. Quid igiꝰ faciā: appet ⁊ multa cogitaſſe adoleſcentē ⁊ tādē ī h̄ v̄ba ꝓrupiſſe. Igiꝰ ꝓinde: vt Plautꝰ in Amphitrioē

Plautus

Si aliter fuerint anima ti: neqꝫ dent neqꝫ petāt ſeſe igiꝰ ſūma vi: armiſqꝫ oppidū oppugnaſſem: Quid igiꝰ faciā: Menander. Hinc Vir. Heu quid agā. ⁊ eſt dialogiſmus ꝑdite mētis poſt multā fruſtra cognitionem: Non eam ne nūc quidē: h̄ videꝰ nō eſſe contrarium: ſed eſt. nā dubitat vtrū meretricis ſatiſfactionē expectet: an illā oīno nō q̄rat. Non eam ne. n. q. nō eā eam probas diſtinguit: qui ſcđm Menādri exemplū legunt. Iungunt, Comparem, conſtituam; vt ꝙ inique comparatum eſt. Non perpeti meretricum

Vir.

cōtumelias: ſic in Andria. Priuſq̄ harū ſcelera ⁊ lachꝛyme ꝯficte dolis. cū vni ſit iratus. de oībus queriť. Excludit. Reuocat vtrūq̄ iniuriā fecit. ex verbo dicēdo excluſit. ⁊ potius q̄ nō admiſit. ⁊ reuocat potiuſq̄ petit. vt redeā qđ erat moderatiꝰ. Redeā ſi nō obſecret. vides ꝗ ſupiorē ptem dubitatiōis in eo fuiſſe. vt rogatus rediret. Inferiorē. vt ne rogatus quidem Nō ſi me obſecret; bene de ea que totū ꝓterue agens excluſit ⁊ reuocat. ⁊ non petit. nec ro-

Cōtumelias: excluſit: et reuocat
Redeā: nō ſi me obſecret. Par. ſiq̄dē hercle poſſis
Nihil prius aut fortiꝰ: verū ſi īcipies neq̄ ꝑficies
Gnauiter: atq̄ vbi pati nō poteris cū nēo expectet
Infecta pace: vltro ad eam venies: īdicās te amare
Et ferre nō poſſe. actū ē. illicet ꝑiiſti: eludet vbi te
Victū ſenſerit. Ph. Proinde tu dū ē tēpꝰ: etiā atq̄ etiā
Cogita. Par. Here que res in ſe neq̄ conſilium
Neq̄ modū habet vllū. eā ꝯſilio regere nō potes
In amore hec oīa inſūt vitia. iniurie: ſuſpitiōes:
Inimicitie: inducie: bellū: pax rurſum.
Incerta hec ſi poſtules rōe certa facere: nihilo plꝰ
Agas q̄ ſi des operam vt cū ratiōe inſanias.
Et qđ nūc tute tecū iratus cogitas
Ego ne illā. q̄ illū. que me: que nō. ſine modo.

get nec oret: ſed obſecret inquit quod horum oim ī maiorē ptē eſſe vltimuz Si quidem hercule poſſis quaſi ad iterum vt neſcis heu ꝑdita. nec dux Laomedonte. ſ.p.g. Nihil prius neq̄ fortiꝰ: deeſt ē: vt Multum ille terris iactatus ⁊ alto. ⁊ priꝰ mō ad laudē non ad ordinē ꝑtinet vt Sal. Que ꝑma mortales dicunt. et ipſe in heautonti. ⁊ ſuauia q̄ eſſent prima habere. Nauiter a nauiductuz a qua in altū nullū diuerſoriū eſt. Infecta pace: emphaſis ꝑ metaphorā. Indicās te amare: nō verbis indicās: vt alibi. Ibi tū exaiatus Pāphilus. bn̄ diſſimulatū amorē ⁊ celatum indicat. Actū eſt: de iure traſlatū. Illicet de iudicio periiſti de ſupplicio actū eſt. Vltro ad eū venies relatū eſt: illicet ad iudicās te amare. periiſti ad ferre nō poſſe. Illicet ſemp in fine tranſacte rei poniť. Periiſti hyꝑbole. Eludet vbi te victū ſenſerit. eludere ꝓꝑe gladiatorū ē cū vicerint. Cicero Quādiu etiā furor iſte tuus nos eludet. eludere eſt finē ludo īponere. Proinde exin ⁊ exinde: ſic ꝓin ⁊ ꝓinde dr. Here q̄ res in ſe neq̄ ꝯſiliū neq̄ modū habet vllū cōceſſum eſt ī palliata poetis comicis ſuos dn̄is ſapiētiores fingere: qđ idē ī togata facere nō licet. Eā ꝯſilio regere nō pōt. nūc dn̄o ſuꝰ eſt ſapiētior. q2 nec amator nec amās: vt idem in Andria. Facile cū valemꝰ recta ꝯſilia egrotis damꝰ. In amore hec oīa inſūt mala. duas ꝑpoſitiōes ī amore: ⁊ inſūt. Indutie: indutie ſūt pax ī paucos dies: vl' qđ in diē dent. vel qđ in dies ociū ꝓbeāt. Pax rurſum. bn̄ vt ꝯſolareť vltimā ptē poſuit. Hec ſi tu poſtules .i. ſi velis vel coneris. Nihilo plꝰ agas .i. nihil agas. Et qđ tute tecū. iratꝰ cogitas. ꝑ q̄ vt ſit ꝯſeq̄ns hec v̄ba. ſic in Andria. Qđ plerīq̄ oēs faciūt adoleſcētes horū ille nihil. Ego ne illā q̄ illū: familiaris ecclypſis iraſcētibꝰ: nā ſingľa ſic cōpleniť. Ego ne illā. nō vlciſcar. Que illū. recepit. ſ. Que excluſit me. q̄ nō admiſit. etenī neceſſe habet. nec pōt cōplere oratiōnē q̄ ⁊ ſecuz loquiť ⁊ dolore vexatū. nā amat apoſiopeſim nimia indignatio. vt Virgilius. Quos ego: ſed motos preſtat componere fluctus, hec verba: proprie dixit que. ſ. nihil affectiua ſunt.

Virg.

Saluſtius

Nauiter

Eludere Cicero. exin ⁊ exinde ꝓin proinde

Indutie

Virg.

Una me hercle falſa lachꝛymula: expꝛeſſio ad auxeſim dicẽs nõ vera: ſed falſa: ꝛ non lachꝛy-
ma: ſed lachꝛymula: ꝛ nõ oculos flẽs: ſed oculos tergẽdo: ꝛ nõ facile ſed vi: ꝛ nõ extillaue-
Virg. rit: ſed expꝛeſſerit. ſic Virgi. Captiq; dolis lachꝛimiſq; coacti. Quã ocl'os. t. m. vix. vi. e. totũ
ſenſum verbis ſignificantib⁹ ꝓtulit. vt Stridẽti miſerum ſtipula diſperdere carmẽ ꝛ Una
Virg. dolo diuũ ſi femia victa duoꝝ eſt. Nũc ego ꝛ illã ſceleſtã: nũc, i, ſero, vt Virgi. Nunc ſcio q̃d

ſit amoꝛ: et nũc Augur Appollo: nũc lycie ſoꝛtes. Prudens Et pꝛudens ſciẽs: pꝛudẽſ pꝛudẽs eſt q̃ intelligentia ſua aliq̃d ſẽtit. Sciens Sciẽs q̃ alicui⁹ iditio rẽ cog̃ſcit ǵ pꝛudens per ſeſe. Sciẽs ꝑ alios. Viuus videſq; pereo: mire ꝛ noue viu⁹ pereo. ꝛ ꝓptea ſic dixit vt intelligam⁹ occidioꝛ: ꝛ viu⁹ quaſi ſapiẽs ꝛ ſentiẽſ. Viuus videſq; pereo: bñ addidit videſ: nã viu⁹ perit qui etiã doꝛmiẽs opprimit. Videns aũt qui vigilãs vim patitur ꝛ perit.

Mori me malim. ſentiet qui vir ſiem:
Hec verba vna me hercle falſa lachꝛymula:
Quã oculos tergẽdo miſere vix vi expꝛeſſerit
Reſtinguet. et te vltro accuſabis. et dabis ei
Ultro ſuppliciũ. Ph. o indignũ facinus
Nũc ego ꝛ illã ſceleſtã eſſe ꝛ me miſerum ſentio
Et tedet: ꝛ amoꝛe ardeo: ꝛ pꝛudens: ꝛ ſciens
Viuus videnſq; pereo. nec q̃d agam ſcio
Par. Quid agas. niſi vt redimas captũ quã queas
Minimo. ſi nequeas paululo. at quanti queas:
Et ne te afflictes. Ph. ita ne ſuades. Par. ſi ſapis
Neq; pꝛeter quas ipſe amoꝛ moleſtias
Habet: addas: ꝛ illas quas habet. recte feras
Sed ecca ipſa egredit nostri fundi calamitas
Nam qd̃ nos capere opoꝛtet hec intercipit

Thais. Phedria. Parmeno

Miſera me. vereoꝛ ne illud grauius phedria
Tulerit. ne ve alioꝛſũ atq; ego feci. acceperit
Qd̃ heri itromiſſ⁹ nõ ẽ. Ph. tot⁹ parmeno. Tremo.
Hoꝛreoq; poſtq̃ aſpexi hãc. Par. aio bono eſto

Virg. Nã videre ꝑ vigilare poſuit. vnde etiã ſic Virgi. cũ ĩ ſilẽtio dicat. Jãq; videtur
Saluſtius Sãguineis frontẽ moꝛis ꝛ. t. p. ǵ viu⁹ nõ moꝛtu⁹ viuẽs nõ doꝛmiẽs. Captum. Saluſtius.
Sin capt⁹ pꝛauis cupidinib⁹. Quã q̃as minimo pſeuerauit ĩ trãſlatiõe quã iãdudũ ſum
pſit a bello. Si ſapis. i. ſi ſapias ad ĩferioꝛa iũgẽdũ eſt. nã aliter nõ ĩtelligit. Nr̃i fundi cala-
Calamitaſ mitas: ꝓpꝛie calamitatẽ ruſtici grandinẽ dicũt qd̃ cõminuat calamũ: h̃ eſt culmũ ac ſegetẽ:
Plautus Incipit: ꝓpe q̃ſi totũ capit. Plaut⁹ ĩ Aulularia. Que ſola intbibere coꝛithiẽſem fontẽ: ꝛ pi
Miſerã me vereoꝛ ne illũ grau⁹ tulerit Phedria. neue alioꝛſũ ĩ aliã par- rencũ põt.
tẽ vt ſcoꝛſuz. retroꝛſum dicit. Qd̃ heri intromiſſus nõ ẽ: hec leui⁹ vt de facto ſuo lo
quens: excluſit. reuocat. inquit. redeã: nõ ſi me obſecret. Tremo hoꝛreoq; ex amo-
re nimio. nimius ignis effectũ frigoꝛis reddit: vt ex frigoꝛe nimio effectus ignis exiſtit: ſe-
Virg. cundũ illud qd̃ phyſici aiunt. hinc ꝛ Virgi. Aut Boꝛree penetrabile frigus adurat. Inq̃t
igit. Tremo hoꝛreoq; p⁹ q̃ aſpexi hãc; nã a magni caloꝛ etiã hoꝛroꝛẽ icutit; vt nimie febꝛes

Accede ad hũc ignẽ: aptꝰ ignẽ meretricẽ accipimꝰ quã arã apollinis: vł q: amator vritur vt Virgilius. At mihi ſeſe offert vltro meus ignis Amyntas: vel q: auidia ⁊ auara eſt aliments vt ignis. Iã calices plus ſatis: noue ħ intelligit quo id eſt de quo: ⁊ alibi. Quã nequid in illũ iratꝰ plus ſatis faxit pater. Iã caleſces plus ſatis: noue: ſed intelligit plus ſatis ꝗ̃ horrueras. hoc quidã putãt. At mihi de his videt eſſe q̃ a veteribꝰ geminabant: vt Ple- Virg.

Accede ad ignẽ hunc iam. caleſces plus ſatis
Th. Quis hic loq̇t: hẽ tu ne eras hic mihi phedria
Quid hic ſtabas: cur nõ recta introibas:
Par. Ceteꝝ d̉ excluſiõe v̉bũ nullũ. Th. q̇d taces:
Ph. Sane v̉o q: he mihi ſꝑ patẽt fores: vt q: ſum
Apud te primꝰ Th. miſſa iſtec face. Ph. q̇d miſſa. o
Thais thais vtinã eẽt mihi ꝑs equa amoris tecũ:
Ac ꝑiter: fieret vt aut hoc doleret tibi itidẽ vt mihi
Dolet: aut ego iſtuc abs te factũ nihil penderẽ
Th. Ne crucia te obſecro anime mi phedria.
Non pol queꝗ̃ quo plus amem: aut plus diligaꝫ
Eo feci. ſed ita erat res. faciundũ fuit. Par.
Credo vt fit miſera ꝑ amore excluſiſti hũc foras

riq; oẽs: hoc eſt oẽs ⁊ pleraq; oĩa. id ẽ oĩa: ſic ⁊ plus ſatis ꝓ ſatis. Quis ħ loq̇t nõ iperite intelligũt q̇ exiſtimãt meretricẽ etiã ħ ſimulare qd̉ nõ ꝑuidrit Phedriã. Nã ⁊ ꝑſone ⁊ dictis eiꝰ ceteris ħ ꝯuenit ⁊ tũc erũt gratioſa oĩa q̃ ſupra dixit Cur nõ recta introibas via quaſi parũ fuerit introibas: ſatis mire aditũ recta. De excluſiõe verbũ nullũ: plus admiratiõis eſt nec accuſatõi: nec ſatiſfactioni locũ reliq̇ſſe meretricẽ callida ⁊ diſſimulata iniuria. Quid taces: ⁊ ħ callide q̇ſi inocẽs ne ſuſpicet q̇dẽ q̇d ſucceſeat adoleſcẽs. Sane v̉o q: ſemꝑ he mihi patẽt fores: tolle: ſane: ⁊ v̉o ⁊ ꝓnũciãdi adumẽta multaq; dicẽtis: illaꝝ eſt: vt ĩ v̉bis nõ negatio ħ ꝯceſſio eẽ credat nã v̉o ſꝑ ironie ꝯucit: vt Virg. Egregiã v̉o laudẽ: ⁊ ſpolia ãpla refertis. Aut q: ſũ apd̉ te primꝰ: duo dixit q̃ dolẽt: q: clauſe foras: ⁊ q: poſterior habet ꝑlato milite. Aut q: ſũ apd̉ te primꝰ ſubaudit nõ recta ĩtroiui. Miſſa hec face. Alia diſſimulatio ⁊ durior ꝑadmonitionẽ: ħ bñ ĩtelligit q: a meretrice ridẽte mollitꝰ: ⁊ oſculũ porrigẽte dici accipit. Quid miſſa magna v̉o poete ẽ: nõ ſñias ſolũ d̉ ꝯſuetudĩe ac d̉ medio tollere ⁊ ponere ĩ comedia: verũ etiã v̉ba q̇dã ex cõmuni ſmõe qd̉ ait nũc q̇d miſſa: o Thais Thais vtinã eẽt mihi ꝑs amoris tecuꝫ: vł amãdi: vł nõ amãdi. ſcꝫ. Ac ꝑiter fieret: ꝑiter. ſiliter. Salu. Quũ niſi ꝑiter obuiã iret Ac ꝑiter fieret. vt ħ aut tibi doleret itidẽ vt mihi dolet aut ſi d̉ ãbo amaremꝰ. Aĩe mi Phedria mi vocatiuꝰ ẽ ab eo qd̉ ẽ meꝰ. vide ꝗ̃ familiariter ħ idẽ repetit blãdimẽtũ. vult. n. Terẽtius velut peculiare v̉bũ ħ eẽ Thaidis. iõ totiẽs dictũ ẽ. Tu ne ħ eras mi Phedria ne crucia te obſecro anime mi Phedria. hec rurſum niſi amplectẽs adoleſcentẽ mulier dixerit. videbit ne crucia ſine affectu dicere. ħ ſic dicit ne crucia te in eo geſtu quaſi in eo etiã ipa cruciaret: nam iõ ſubiecit aĩe mi. hoc eſt animꝰ meꝰ. Nõ pol quo queꝑiã plus amẽ. hoc totuꝫ nimis blãde. ⁊ cũ ꝯctiõe adoleſcentis dixit meretrix. Faciundũ fuit. legẽdũ. faciẽdũ. ſcribẽdũ. totũ hoc ſemꝑ neceſſitati adiungit. Virg. Aut pacẽ traiano ab rege petẽdam. ⁊ alibi. Arma a. Credo vt fit miſera ꝑ amore excluſiſti hũc foras. oratorie ac facete additũ miſera. ⁊ cũ illa a deriuatiõe cauſe argumentet. mire a Permenone correpta eſt. Veriſimile nõ eſſe. vt ſiquis queꝑiam amet eundẽ poſſit excludere. Excludiſti hũc. f. Intulit intuens puellam ⁊ ei oſtendẽs phedriã, vt oſtendat quam falſa ⁊ repugnãtia loquat meretrix.

Virg. Salustius Virg.

Age ſ. huc qua gr̄a te. a. i. auſculta. corripiētis mō age. nō hortātis aduerbium. Te accerſi iuſſi auſculta hoc eſt qḋ ſupra ait. Nō eā ne nūc q̄dē cū accerſor vltro. Dic mihi: meretrici a calliditate cōmēdat que dictura eſt. Ego ne optie. vn̄ nō expectauit ſeruꝰ vt ꝑ ſe dn̄s reſpō-deat Thaidi. Verū heus tu hac lege tibi. aſtute ſeruꝰ reponit Thaidi vcē. nā illa vt magnū voluit expectari qḋ dictū eſt: iſte vt falſum ꝯtēnit. Meā aſtringo fidē. fidē ꝓmitto: qr vin-

Th. Sicine ais ꝑmeno: age ſ. huc qua gratia
Te accerſi iuſſi auſculta. Ph. fiat. Th. at dic mihi
Hoc ꝑmū potiꝰ eſt hic tacere. Par. ego ne: optime
Verū heus tibi hac legē meā aſtringo fidem
Que vera audiui taceo ⁊ cōtineo optime
Sin falſum aut vanū aut fictum eſt
Cōtinuo palā eſt. plenus rimarū ſum
Hac atq; illac ꝑfluo: ꝓin taceri ſi vis. vera dicito
Th. Samia mihi maī fuit. ea habitabat rhodi
Par. Pōt hoc taceri. Th. tū ibi matri paruulam
Puellā dono quidā mercator dedit
Ex attica hic arreptā. Ph. ciuē ne. Th. arbitror.
Certū nō ſcimus, matris nomen ⁊ patris
Dicebat ipſa patriam: ⁊ ſigna cetera
Neq; ſciebat: neq; ꝑ etatē etiā tū potuerat
Mercator hoc addebat e predonibus
Unde eā emerat ſe audiſſe abreptam e ſunio:

cula fidei dicūt. Que vera audiui taceo. mire vicē ꝑmeno reddidit meretrici. nā vt ſuū difficile ē tacere cōmiſſa ita meretricē par eſt vera dicere. Que vera audiui. figura ſ. Cōtineo optie: ꝓprie a metaphora vſorū trāſtulit verba. Si falſū aut vanū aut fictū eſt. ꝯtinuo palā eſt falſū ē qḋ tetigit id qḋ factū ē. vanum qḋ fieri ñ po-

test. fictū qḋ nō ē factū ⁊ fieri potuit. vł falſū eſt fictū mēdaciū ſiłe vitati vanū nec poſſibile

Falſum
Fictum
Vanum

nec viſiłe. fictū totū ſine vo ſ. veriſiłe. falſū loqui mendacis eſt. Fictū callidi. Vanum ſtulti falſū loq̄ culpe eſt. Fictū vtutis. Vanū verecūdie falſis decipimur. fictis dlectamur. Vana ꝯtēnimus. Hac atq; illac ꝑfluo. ꝯtra ꝯtinuo palā eſt plenꝰ rimar̄ ſū. Hac atq; illac ꝑfluo. vilis atq; abiecta trāſlatio ⁊ apta apḋ meretricē loquēti. trāſlata aūt ē ab aquario vaſe fictili. Proin taceri ſi vis vera dicito. vtrū taceri aut tuū dictū an inꝑſonałr. an īfinito mō. Samia mihi maī fuit. puduit dicere Thaidē meretrix mihi maī fuit. qḋ tñ ſignificauit dicendo aliū de ciuē alibi hītaſſe. Nā iō meretrices ꝑegrine dicte ſūt i comedijs vt i Andria Adeon eſt demēs ex ꝑegrina. Pōt taceri ſ. id veriſiłe eſt. nec ſ. ad laudē ꝓficit ſ. ad dedecꝰ meretri-tis. Pōt taceri ſ. ſ. ꝑegrinā naſci meretricē. ⁊ iō pōt verū videri. Puellā dono q̄daꝫ. Etas ⁊ ſexus ſūt amoris eā cur eā Thais puellā diligat. Puellā q̄dā mercator dono ḋdit. ꝓpter ſ. oñdit meretricē fuiſſe matrē. ⁊ dono iō accipe puellā potuiſſe. Ex attica hinc arreptā. Quia athenis eſt ꝯſtituta ſcena arbitror. vn̄ arbitror ⁊ nihil certi. qn̄. n. auſurus eēt ꝑmeno adornare Chereā ad vitiādū hāc virginē. ſi ꝯſciſſet ciuē eſſe. mr̄is nomē ⁊ pr̄is dicebat ipſa. q̄ infantis mēorie ꝓxia ſūt. Nā q̄d pri etas iſta quā pr̄em matrēq; cognoſcet. Et ſigna certa. i. domū patriā regionē. Neq; ꝑ etatē etiā poterat. ſ. iō addidit. ne eēt minꝰ elegās. q̄ neſciret Mercator hoc addebat ad matris. ſ. nomē ⁊ patris qḋ puella dicebat. Vn̄ emerat. id eſt

Virgi.
Sunium

a quibꝰ. vt Virgi. Benꝰ vn̄ latinū. Quomō e Dauo audiui. ⁊ cauſam dicere vn̄ prius petiī aurū. E ſunio. ſuniū promontoriū eſt athenienſium ⁊ in eo rerū venaliū emptorium eſt.

Mater vbi accepit. hec figura in narratõe baſis dicit̃. cũ oĩa pedetentim dicunt̃ inſinuan. ſi gr̃a vt nunc. Matri mercator dono dedit. Mat̃ vbi accepit ⁊ ſimul ↄuenit mulieri loquẽti huiuſcemodi mora. Cepit ſtudioſe oĩa docere. mire nã non docuit ſed cepit docere. ⁊ vide ꝙ ſatis muliebriter dixit. Mater vbi accepit. accepit ſimplr̃: an audiuit ingenuam vt capiẽdi. ⁊.c.a.t.b, ſed meliꝰ prꝰ, ita vt eſſet filia. ꝗ velut ſoror hñda eſſet thaidis. ⁊ iõ ſeqt̃

Mater vbi accepit. cepit ſtudioſe omnia
Docere: educare: ita vt ſi eſſet filia.
Sororem pleriqꝫ eſſe meam credebant.
Ego cũ illo quo cũ vno tũc rez habebã hoſpite
Abij huc ꝗ mihi reliquit hec que habeo omnia
Par. vtrũqꝫ hoc falſũ ẽ. effluet. T. ꝗd iſtuc. p. rogas
Quia neqꝫ tu vno eras ↄtẽta. neqꝫ ſolus dedit
Nã h. quoqꝫ bonã magnãqꝫ ptẽ ad te attulit.
Tha. Ita eſt. ſed ſine me peruenire quo volo.
Interea miles qui me amare occeperat
In cariam eſt profectus. interea loci te
Cognoui. tu te ſcis poſt illã ꝙ intimum
Habeã te: ⁊ mea conſilia vt tibi credam omnia.
Ph. Nec hoc q̃dẽ tacebit parmeno. Par. oh dubiũ
Ne id ẽ. T. hoc agite amabo; mr̃ mea illic mortua ẽ

Sororẽ pleriqꝫ eſſe credebãt meã ⁊ oratorie cumulat dignitatẽ ⁊ amorẽ puelle. vt eiꝰ cõparatõe leuiat iniuria facta phedrie. Ego cũ illo cũ ꝗ vno tũc rem habeaz hoſpite. totũ dixit ⁊ qd̃ hoſpite. ⁊ qd̃ rẽ hẽbat. ⁊ ꝗ bñ tũc ⁊ nõ nũc Nã nunc cuz duobꝰ. Quo cũ vno rẽ habebã. i. ↄſuetudinẽ: amorẽ. Hoſpite. i. attico. Abij huc. i. rhodo

athenas. ſ. Qui mihi reliquit hec ꝗ habeo oĩa: hoc iõ nõ tãtũdẽ obſeq̃ exigat phedria adeo ↄ parmẽo. Utrũqꝫ h falſũ eſt. effluet: ipſe expõit h vtrũqꝫ q̃d dicat ↄ ⁊ dicẽdũ ẽ: q: pñs amator ḡuat hoc dicto. Neqꝫ tu vno ↄtẽta eras q̃ppe ꝗ admiſeris militẽ. Neqꝫ ſolus dedit. q̃pe q: nõ oĩa tua illiꝰ fuere mortui. Nã hic ꝗꝫ: nõ phedria. Sꝫ hic dixit tangẽs illũ q̃ſi inuito illo exprobret. Bonã magnãqꝫ ptẽ ad te attulit: h dicunt̃ vt abs te petere ⁊ poſcere: an potiꝰ bonã ſpecie. magnã q̃ntitate: ⁊ nũc diſcretiue dictũ eſt. nã alias bona p magna ⁊ multa accipiunꝰ. Ita eſt. nõ erat negandã meretrici qd̃ dixit Parmeno ſatiſfacere cupiẽti ⁊ nõ tacẽti culpã in ↄſcia eẽ. Interea loci cognoui: oratorie priorẽ amatorez facit militẽ ꝙ phedriã: nã poſteriꝰ dicit hũc cognitũ p abſentiã militis. Ergo cũ militi phedria riualis ſupductꝰ ſit. ↄſeqñs eſt vt miles q̃ri debuerit nõ phedria: ⁊ ppterea mihil erratũ ſi ordine ſeruato miles añpoſitꝰ fuerit amatori poſt modũ cognito. ⁊ h ſine puella ⁊ nimiꝫ cã multũ p milite ↄ phedriã valet: Sꝫ vide meretricẽ q: rem dixit purentem. Quot ⁊ talia blãdimẽta ſubijcit dicẽdo. Tute ſcis poſt illã ꝙ intimũ habeã te: ⁊c. Cognoui, pprie. p̃ilo ui. Tute ſcis poſt illa ꝙ intimũ figura nã h ad narrationẽ nõ ptinet. Et mea ↄſilia tibi vt credã oĩa ex pñti actu ſumpſit argumẽtũ qd̃ eum nunc tanꝙ ↄſultorez adhibuerit ⁊ bñ credã ſm illud potiꝰ eſt h tacere. nec h quidẽ. i. hoc ꝗꝫ falſum eẽ. dubiũ ne. i. me nõ taciturũ. ſ. Hoc agite amabo, p aduerbio corripiẽtis eſt poſitũ. aut certe, p adhortatione audiẽtie prebende. ſic Plautus. Hoc agite ſultis ſpectatores: ⁊ conuenit velut nutu audientiam ſignificantis et geſtu hoc ipſum adiuuari. Hoc agite: id eſt illud deſinite, et hoc attendite

Plautus

Nup eius frater: vt adhuc amor flagrare videa𝔱 addidit nup aliquantuluz ad rem eſt aui-
dior: vultu accõmodato ad repꝛehenſionẽ ꝓnunciandũ eſt. Ad rem auidior: ꝓprie ad rẽ aui-
dior pecuniã mõ dicit. Is vbi hãc forma videt ex aliena pſona vult oñdere ꝑter affectum
q̄nti ſibi eſtimãda ſit: ꝛ quãto munere miles phederie meruerat anteponi: Et fidib⁹ ſcire ve
tuſta Preciũ ſperans: deeſt magnũ: vt ſtabulo frenoſas. Producit ac ven-

Nuper: eius frater aliquãtulũ eſt ad rem auidior.
Is vbi hanc forma vidit honeſta virginem.
Et fidibus ſcire. precium ſperans
Illico producit ac vendit. forte fortuna
Affuit hic meus amicus: emit eam:
Dono mihi dedit imprudens harum rerum
Ignaruſq́ꝫ oĩuz il vẽit. poſtq̄z ſenſit me tecũ quoqꝫ
Rẽ hr̄e. fingit cãs ne det ſedulo. ait ſi fidem habeat
Se iri ꝑpoſitũ. tibi apõ me: ac nõ id metuat: ne vbi
Accepim ab eo. ſeſe relinquã: velle ſe illã mihi dare
Uerum id vereri: ſed quantum ego ſuſpicor
Ad virginẽ animũ adiecit. Phe. etiã ne amplius.
Tha. Nihil. nã queſiui nũc ego eã mi phedria
Multe cauſe ſunt q̄zobrem cupio abducere.
Primum qꝛ ſoror eſt dicta. preterea vt ſuis
Reſtituã ac reddã. ſola ſuz. habeo hic neminem
Neq́ꝫ amicũ: neqꝫ cognatũ: quãobrẽ. phedria
Cupio aliquos parare amicos beneficio meo:

dit. nã ꝓprie
producit res
venales di-
cun𝔱. Forte
fortuna. i. bo
na fortũa. h
me⁹ amicus
qꝛ loc⁹ ẽ me-
ritoꝝ: nõ iaz
miles: ſꝫ me⁹
amic⁹. Uide
em̃ q̄d ſequa
tur. Emit in
q̄t eã ꝛ dono
mihi iprudẽſ
haꝝ reꝝ. Hic
oñdi𝔱 q̄ auí-
dus h facerꝫ
ſi rem penit⁹
noſſet ſi𝔱 eti
am oñdi𝔱 q̄n
ta ſecreta di-
cat phedrie:
vtpote q̄ ri-
ualis neſciat
Imprudẽs
haꝝ reruz ig
naruſq́ꝫ oĩm
prudẽtia na-
tura𝔱 eſt. gna

Prudentia
Gnaritas.

ritas extrinſec⁹ venit. Imprudẽs ꝑ ſe. Ignarus ꝑ alias: hoc eſt qõ nec ſuſpicat⁹ ſit, neq́ꝫ ex
aliq̄ audierit. Poſtq̄ me ſenſit tecũ q̄ꝫ rem hr̄e: nõ dictũ. ſed q̄ſi celatũ. Senſit me tecũ q̄ꝫ
rem hr̄e. Magno põdere dixit tecũ q̄ꝫ: tanq̄ iraſcẽdi iuſta magis ſic cã militi q̄ phedrie.
Nã ſenſit et tecũ: ꝛ q̄ꝫ hoc ſignificat. Rẽ hr̄e: ſic dixit vt honeſta res ĩpura dica𝔱. ne det ſedu
lo. Sedulo ſine dolo: h eſt ĩpenſe. Ait ſꝑ ait dicim⁹ cũ vel inuiſa nobis vel audientib⁹: aut
vana dicta narram⁹ alicuius. Si fidẽ habeat h eſt ſi faciã aliq̄ vñ credat ſe tibi ꝑponi. ſi fi-
dẽ habeat. ſi credere coga𝔱. i. ſi credat vñ fideiuſſor dr̄: hoc eſt auctor credẽdi. Se iri ꝑpoſi-
tũ apud me: anaſtrophe in ṽbo ꝑpoſitũ iri ncãria ĩplicatio in hiſ q̄ dure dicta ſunt. Sꝫ ego
q̄ntũ ſuſpicor: alta ꝛ acuta inuẽtio. Scit meretrix h ſolo amatores inimicos eſſe qõ idẽ di-
ligũt. Magnifice igi𝔱 vt riualis odiũ declinet: vult pſuadere. Phedrie nõ ſe amari: ſꝫ ṽgi-
nẽ. Ad ṽginẽ aĩmũ adiecit cur h infera𝔱 vt vl ledẽdi militis cã Phedria patia𝔱 eum quem
amet ꝛ nollet virginem. dono dare. Etiam ne amplius: Mũde Terentius vt ſolet res hu
iuſmodi per eclipſim ſuam. Nihil nam queſiui: nunc ergo optime purgauit Terentius qõ
mox liberalibus nuptijs fuerat obfutuꝝ. Si vitiatã virginẽ duceret. Cherea neceſſario ſꝫ
defendi𝔱: tãq̄ q̄ honeſta nuptura ẽ. quãobrẽ cupio abducere. Etiã hoc ṽbo gratifica𝔱 phe.

Eunuchus

aď.i. accipere: vt ab inimico remunerātē: ſ abducere: vt ab ſtulto ⁊ inexperto. Nūc ego eā mi Phedria: mlte ſūt cauſe. Nō indiligēter ꝯſiderauerūt hāc meretricis orationē: q̄ illā inſtar ꝯtrouerſie retulerūt. nā ⁊ principiū eſt. Me miſerā vereoꝛ ne illud grauiꝰ phedria tulerit: ⁊ narratio: Samia mihi mater fuit: ⁊ partitio cū ꝯfirmatiōe: vt nūc ego eā mi Phedria mlte cauſe quāobrē cupio abducere: primū q̄ ſoroꝛ eſt dicta ⁊ cetera. Repꝛhēſio quo-

Jd amabo adiuta me: quo fiat facilius: ſine illum
Prioꝛes ꝑtes ꝑ hoſce aliquot dies: apď me habere:
Nihil mihi rn̄des. Ph. peſſima es: egon quicquā
Cum iſtis factis rn̄deam: Par. hem noſter laudo:
Tandē ꝑdoluit: vir es. Ph. at ego neſciebā quoꝛſuz
Tu ires. ꝑuula hic eſt abrepta eduxit mat̄ ꝓ ſua.
Soroꝛ dicta eſt: cupio abducere: vt reddam ſuis.
Nēpe oīa hec v̄ba nūc: huc redeūt: deniq̄ excludoꝛ
Jlle recipit̄. qua gratia: niſi vt illū ames pluſq̄ me
Et iſtā nūc times q̄ aduecta eſt: ne illū talē ꝑripiat
Tibi. Th. ego ne id timeo: Ph. quid te ergo aliud
Sollicitat: cedo: nū ille ſolus dona dat:

ꝗ ego ne id timeo: ⁊ ego ne nō ex aīo id miſero dico: ⁊ ꝯcluſio ꝑ ꝯqueſtionē: vt quā ioco rē a me impetrare abs te neq̄o: biduo ſaltē vt ꝯcedas. Solū vt ſuis reſtituā: ac reddā. Reſtituimus his quibus nos volumꝰ. Reddimus hiſ qui nos volūt. ḡ reſtituimꝰ volentes. Reddimꝰ volētibus. Sed in hac vtrūq̄ eſt. Sola ſuz habeo hic neminē: ſola ad familiariū refert̄ abſentiā. Habeo hic neminē ad alienoꝝ amicitiā. pōt eni ſola domi eſſe: habere tn̄ aliquā foꝛis: ⁊ habeo hic neminē. plus ſonat q̄ neminē hic habeo: ⁊ ſola ſuz ab his quos natura ꝯciliat ꝑ ſe. Habeo neminē: eoꝝ q̄ volūtate iungunt̄. Neq̄ amicū: bene ſ apď amatoꝛes: an q2 aliud eſt amatoꝛ ⁊ amicus. Amatoꝛ ad tēpus: Amicus qui ꝑpetuo amat. An q2 in patris ꝑtāte eſt phedria: Quāobrē phedria ne in neceſſarijs inopē videret̄ in neceſſarijs interponi nō licet audiētis nomē. Cupio aliquos ꝑare amicos bn̄ficio meo. Hic oñdit ſpecialiter cuiuſmodi amicos q̄rat: ne phedriā ꝯtēnere videat̄. parare amicos beneficio meo: qui ꝑant̄ ⁊ alieno: ſ minus diligūt. Jd amabo adiuta me quo id fiat facilꝰ: bis id poſuit adiuta me. Mira coactio ꝓ patere excludi adiuta me dixit. Sine illuz: blāde ſine illū: tā q̄ in manu eius ſit iniuriā nō pati: ⁊ excludi militem. Nō eni dixit fer aut patere: ſ ſine prioꝛes ꝑtes. Noſce aliquot dies: honeſte circūloquit̄: ⁊ oratoꝛie ne dicat abi foꝛas: atq̄ excludi te: patere. Nihil rn̄dens: iā ſilentiū accuſat: q2 ſcit nihil rn̄ſurū ꝯtrariū: ⁊ ſatis blande nihil mihi dixit: tā q̄ cui debeas amoꝛis vicē. Egon quicq̄: facete exꝓimit̄ illū. Amantiū ire amoꝛis reintegratio eſt. Tandē ꝑdoluit. vir es: doluit. i. ꝑſenſit doloꝛē: ⁊ tandē quaſi que impatiens fuit: tandē perdoluit. vir es: eleganter variauit perſonam ſecundā ⁊ tertiā. Vir es. non puer: ſed iam vir qui meretricem contēnis. Paruula hic eſt abrepta eduxit mater pro ſua: vide cum odio inductam ⁊ depꝛauatam pꝛonunciatione: ita vt et non vitiarentur de induſtria Abrepta pꝛo ſua ſoroꝛ eſt dicta. Nec nunc verba. i. falſe dicta huc redeunt vt excludar. Niſi illum plus amas q̄ me. Repudiatis cauſis quas illa attulerat ꝑ deriuationē cauſe hic aliud dixit eſſe cur repellat̄. Et iſtā nūc times q̄ aduecta eſt: adeo inq̄t amas militē: vt etiā īuidias ſi quā amauerit. Talē ꝑripiat tibi ironia ſtomachātis amatoꝛis. Quid te ḡ aliud ſollicitat: q̄d eſt inq̄t ſi ſ nō eſt: Nō ſolus ille dona dat; ſed exigua; aut minus libenter: et ideo mentionem benignitatis adiecit.

Reſtituimꝰ

Reddimꝰ

Nũ vbi meã benignitatẽ: ſ ille benign⁹ eſt. Nũ vbi: nunq̃d alicubi. Aut ſi nũc vbi legimus erit aduerbiũ tp̃is: vt ſicubi q̃ in loco: q̃ in re. Nã vbi meã benignitatẽ ĩtelligit ſe ⁊ dona obtuliſſe ⁊ id benigne ſepe feciſſe. nã plerũq; ingrata dona ſũt in q̃b⁹ benignitas nõ apparet q̃ aut in quãtitate rex eſt: aut infelicitate p̃ſtãtis Claudier: claudi: aut claudicare. Saluſti⁹

Saluſtius Neq; enĩ ĩgrãtia claudit res: ⁊ nihil ſocordia claudebat. Nõne mihi vbi dixti pl⁹ dixit vbi dixti cupe te: q̃ſi diceret feciſti vt emerẽ. pl⁹ ẽ enĩ id p̃ſtitiſſe: qđ q̃ accepit non auſa fuerit poſtulare. Cupere te: vult rẽ gui p̃ciũ ex illi⁹ cupiditate ⁊ ſuo labore ꝓpẽdi. Ex ethiopia nõ ethiopiſſam ſed honeſti⁹

Num vbi meã benignitatẽ ſenſiſti in te claudier

Nõ ne vbi mihi dixti cupe te ex ethiopia ancillulã

Relictis reb⁹ oĩb⁹ queſiui. porro eunuchũ dixti

Velle te: q̃ ſole vtunt his regine: repperi

Heri minas viginti pro ambobus dedi

Tamẽ ↄ̃tẽptus abs te hoc habui in memoriã:

Ob hec facta abs te ſpernor. Th. Q̃d iſtõ phedria:

Quãq̃ illã cupio abducere: atq; hac re arbitror

ex ethiopia. Relictis reb⁹ omib⁹ q̃ſiui. hec iam om̃ia ĩ bñficijs ↄſiderari ſolẽt. Queſiui. Vide queadmodũ exhibeat erũnas: ſibi difficillimũ numerũ impoſuiſſe meretricẽ. Ex ethiopia ancillulã inquit dixti te cupe. Nõ ego feci: mire celi ⁊ ſolis: ac pene orbis alteri⁹ queſiui nõ. n. in ꝓmptu erat: deinde nõ petiſti: ſ dixiſti: nec velle te ſ cupe: nõ nigrã: ſ ex ethiopia. nec dedi ſ relictis reb⁹ oĩb⁹ queſiui. Quid hic nõ exq̃ſitũ: quid nõ ita exp̃ſſum vt nihil addi

Eunuchi poſſit. Porro eunuchũ: deĩde vel poſtea: vel m̃lto poſt. Eunuchũ velle. Eunuchos a perſis inſtitutos putãt ex captiuis babylonijs. etenĩ ellanicus antiquior extat id habuiſſe. Porro eunuchũ dixti velle. Vide queadmodũ vt maius faciat qđ p̃ſtitit: nõ ſemel ĩputat duo mãcipia: ſ p̃mo puellã: deinde eunuchũ: q̃ ſole vtunt his regine illã q̃ ex ethiopia: hũc q̃ ſole his regine vtunt. Quid tale Thaidi riualis dedit? Eunuchũ

Regine. i. diuites: ſed nõ eſt. q̃ ſole vtunt his regine. Varie eunuchũ dixit. ⁊ intulit his. vt ſi quiſq; eſt qui placere ſtudeat bonis q̃plurimis ⁊ minime m̃ltos ledere. in his poeta nomẽ ꝓfitet ſuũ. Repperi plus eſt q̃ emi. Et vide q̃ ꝓprijs ⁊ ampliſſimis verbis vſus eſt. q̃ ⁊ ancillã ex ethiopia ⁊ eunuchũ illã queſiui. ⁊ hũc repperi. ne vtrũ enim hor facile poſitũ erat. q̃ ſole vtunt his regine. Nota quũ enuchũ ſingulari nũero p̃poſuerit his ſubiũxiſſe. ſed his nõ ad eunuchũ retulit. ſed ad delitias aut q̃d tale. q̃ ſola vtuntur hmõi delitijs ſeruitijſq; regine ⁊ oratorie; hic ſubdidit qđ in ancillula p̃termiſit. q̃ nulla ethiopiſſa honeſta dici potuit. ⁊ reginas has modo diuites dici. vt in phormione. Regẽ me eẽ oportuit. Heri minas viginti p̃ ambobus dedi. melius ambor. Recentiora beneficia grauiora aduerſus ingratos ſunt. ergo a tempore inducitur exprobratio p̃ ambob⁹ dedi meli⁹ ambor preciũ q̃ ſi ſeparatim diceret quantillo emeret ancillulam. deinde mox dicet. h ſũt tres mine. nã conſtat eunuchũ ſolũ emptũ eſſe minis viginti ⁊ ipſe Parmeno confitet ſeni Tamen cõtemptu abs te. ⁊ hoc ſeruat in beneficijs. Nam maiora ſunt ceſſantibus meritis

Uirg. eor quibus preſtant. Ob hec facta abs te ſpernor. Sic Virgi. Nos munera tẽplis. Quippe tuis ferimus. famãq; fouemus inanẽ ⁊ vel quas tulit cũ interrogatione. aut cũ increpatione ꝓferri poteſt. Ob hec facta abs te ſpernor. hic duplex eſt ꝓnũciatio. vel p̃ inuidioſaz exprobrationẽ. vel p̃ interrogationẽ ⁊ melius indicatiuo mõ q̃ interrogatiuo ꝓfert hic enĩ eſt m̃lto grauior illo. Quid iſtuc. h aduerbiũ ↄſentire icipiẽtis ẽ ⁊ ẽ eclypſ. deeſt. n. rememoram⁹. aut q̃d tale q̃q̃ illã cupio abducere. abducere dixit. tãq̃ abſtulto. nec p̃ver meritũ ſ

Cicero. p̃ fraudẽ. Cicero. Per vi, atq; dolũ abducta ab rhodio tibicie. Atq; hac re arbitror. ñ. d. q̃ h

eſt ex te. Uerūtn̄ ſcit meretrix ītentōne quedā negari qua fingit ſe vinci: vt adoleſcētē molli at: ꝗ ipſa cedit. vt ⁊ illa remittat ptinaciā. poti⁹ ꝙ̄ te inimicū habeā. hoc totū loquit̄ tanꝙ̄ magis ipa amat Phedriā ꝙ̄ ab illo amet̄. Te inimicū habeā: huic ꝯriū eſt. vt te amicū habeā. faciā vt iuſſeris: nec volūtate nec vultu ꝯſentiētis hec meretrix agit. ſed callide tēptat oīa. n ā q: ꝑſiſtēdo non ꝑficit qđ expectat. docet Phedriā etiā ipm̄ negligentius negare qđ

Id fieri poſſe maxime: veruntamen potius ꝙ̄
Te inimicum habeam: faciam vt iuſſeris.
Phe. vtinā iſtuc verbum ex animo ac vere diceres
Potius ꝙ̄ te inimicum habeam. ſi iſtuc crederem
Sincere dici. qđ vis poſſem perpeti Par. labaſcit:
Uictus vno verbo. ꝙ̄ cito. Tha. egon ex animo
Miſera dico. ꝙ̄ ioco rem voluiſti a me tandē quin
Perfeceris. ego impetrare neq̄o hoc abs te. biduū
Saltem vt cōcedas ſolum Phe. ſiquidez biduum
Uerum ne fiāt iſti viginti dies. Tha. profecto non
Plus biduum: aut Phe. aut dixi. nihil moror
Tha. nō fiet hoc. mō ſine te exorē. Phe. ſcilicet

poſcit̄: ⁊ adđ ħ ſubtile ē vt ſtatī̄ ipetrauerit: puulgatū eſt enī̄ qđ ſūma vi defēderis cū extorq̄ret̄ ħ idē poſtmodū remittere remittēti. vtinā iſtuc v̄bū ⁊ iſtuc v̄buz ꝓtota ſn̄ia: v̄bū ꝓ dico. ħ ꝓꝓe in ſn̄ia vl̄ enūciatōe q̄ vno egat̄ ⁊ aſtrigat̄ v̄bo ħ v̄bū a veteribuſ diceba tur. Ex animo ac vere diceres. Certe eſt: quia qui ex animo dicat falletur. tamen potius ꝙ̄ te inimicum habeam. tantum in animum Phedrie hoc deſcendit: vt ⁊ iam repetat: quod amica dixerit adulando Syncere dici quid vis poſſem perpeti. Sinceruz: purum ſine ſuc co et ſimplex: vt mel ſine cera bene ergo vt mel blandimentum meretricis dulce fatetur: Sed negat eſſe ſincerum. Uictus vno verbo: vt iſtuc verbum: et vno verbo vt diximus. ſic accipe: et verbum dictum intelligas quod verbo amplectitur ⁊ complete ſententie pronunciationem quod nominatur — Sinceruz

Labaſcit

Omnia inchoatiua triſſillaba fere media producta enunciantur. Uictus vno verbo. ꝙ̄ cito: ait qui illum falſa lachrymula vinci crediderat poſſe plus factum eſt. vno victus eſt verbo: ⁊ cito. Egone iam ex animo miſera dico. Quod ſenſit multum valuiſſe hoc Thais inculcat animo amici ſui. Et ego vidi quanta ſignificet. Conuenit hoc pronomen blanda multa exprobranti: vt Uirgili⁹. Me ne fugis. Quam ioco a me voluiſti tandem: cōtra illud refert̄ quod ait Phedria. Nonne vbi dixti cupere te Sed hoc vehementius ⁊ diſerti⁹ nō quā rem inquit voluiſti: ſed qđ plus eſt rem. ⁊ non dixit ſerio: ſed ioco a facilitate ꝑſentis. et voluiſti non etiam dixiſti mirandum obſequium ex voto animi pendens: non expectat imperium: ne voluptati mora ſit dum iubetur. Tum illud quod ait perfeceris. Nonne pondus hoc verbi ⁊ potentiam Phedrie circa amicam ⁊ illius obſequium vehemens ⁊ rerum difficultatē q̄ exorte ſint monſtrat: atq3 oēm obterit querelā Phedrie. Ego impetrare nequeo ħ abs te. Tu ⁊ ioco nō petiſti cū ꝑfeceris tamē. At ego impetrare nō poſſum. Saltē vt cōcedas ſolū. Argute additū ⁊ ſaltē ⁊ ſolū bene cōcedas vt volūtatis ſit. Sic em̄ dixit ſupra Sine illum priores partes hoſce aliquot dies ⁊ cetera. Uerum ne fiant iſti viginti dies: facere biduum deculpauit: ⁊ ſimul quia ex eadem ratione ſunt viginti ex qua duo et ex quā viginti ducenti duo milia ⁊ ſic deinceps. Profecto non plus biduum. Aut Apoſiopeſis ſecunda. Hoc mō. Sine te exorem noue nunc non de te exorem: ſed te exorē: ⁊ hoc abſolute — Uir.

Faciundũ eſt qꝺ vis.nõ qꝺ oportet dicendo multũ addidit obſequio ſuo. Bene facis in cõſuetudinẽ venit bñfecit ⁊ benefeciſti:nõ iudicantis eſt ſed gr̃as agentis. Merito te amo bñ amoris mentõꝫ ad auferẽdã ſuſpicionẽ ꝓpt᷑ Phedrie fecit. Rus ibo:⁊ hoc amatoriũ eſt odiſſe vrbẽ ſine amica.nec dixit ibi ero ſed ibi me macerabo. Hoc biduum ꝓnunciãduꝫ eſt biduũ ac ſi dixiſſet biennio. Ita facere certũ eſt.ex his apparet ṽbis quã ſibi amatoꝛ ħ egre imper.

Mos gerẽdus ẽ Thaidi:cũ ꝓnũciatõe ⁊ geſtu vt oñdat quis amatoꝛ ſit vt thaidi mos geraꝫ. Huc fac illi adducant eunuch᷒ ⁊ ãcillã ⁊ figurate illi ħ ꝓualet gen᷒ maſculinũ:adducantur ꝑ adducito eos.et bñ adiectuꝫ eſt ne relatis ob retentõeꝫ mũerib᷒ nõ

Faciunduꝫ eſt qꝺ vis Tha.merito te amo:
Phe.bñ facis.rus ibo ibi hoc macerabo biduũ me
Ita facere certum eſt.morigeranduꝫ eſt thaidi tũ
Parmeno huc fac illi deducant.Par.maxime
Phe.i hoc biduũ thais vale.Tha.mi Phedria ⁊ tu
Nunquid vis aliud:Ph.ego ne quid velim
Cũ milite eſto p̃ſens abſens vt ſies:dies noctesqꝫ
Me ames:me deſideres:me ſomnies
Me exſpectes:de me cogites:me ſperes.me te
Oblectes.mecũ tota ſis:me᷒ fac ſis poſtrẽo anim᷒.
Quando ego ſum tuus tuus.Tha.me miſeram.
Forſitan hic paruã habeat mihi fidẽ:atqꝫ ex aliarũ
Ingenijs nunc me iudicet.ego pol que mihi,

ꝓcederet act᷒ fabule ⁊ ſimul qꝛ abſentia Phedrie opus eſt:dũ p᷑ Chereã ludificatur meretrix. In hoc biduum Thais vale. Nunc vale abſeſſum ſignificat non ſalutationem.namſi mera ſalutatio eſt biduo ſolum amicam valere optat. ſed preſcribere conatur quanto tempore abfuturus ſit.⁊ ſimul oſtendat inuitus abſcedat. In hoc biduum Thais vale.accuſatiuo vtens caſu expreſſit amatoris impatientiam biduum dicens preſcripſit de tempore. Vale maiorem vim habet ex dolore diſcedentis q̃ obſequio ſalutantis. Et tu nunquid vis
Vir. aliud vale ſubaudiendum ſalutatorium ⁊ intelligendũ poſt oſculum dici nũqd vis aliud quaſi recte factum. Cum milite iſto iſto bene additum quaſi odioſe:vt alibi. Jam vero mitto Demea tuam iſtam iracundiam:⁊ Vir. Aut quid petis iſtis. Hec enim pronominis ſpernentis ſunt:odiumqꝫ monſtrantis. Preſens abſens vt ſies. Me deſideres: preſens abſens quia plus eſt ab amore deſiderium. Me expectes me ſomnies. Expansphora p̃ma cum amare ⁊ deſiderare ſit volũtatis atqꝫ animi ⁊ obſequij. Sonniare ſatis
Spes amatorie dictũ eſt. Me ſperes cũ me expectes iã dixerit. Quid ſibi vult iterũ me ſperes.inter
Spectatõ ſpem ⁊ ſpectatõꝫ ħ intereſt:qꝛ ſpectatio certorũ eſt.ſpes vero incertorũ. Et expectatio ꝓpinquorum rerum. Spes longinquarum:⁊ expectatio deſtinat tempus. Spes non deſtinat.an me ſperes idem facere.id eſt de te cogitare vt ſit:ſperes credas vt ſtatim in ſubditis inuenies. Nam eius fratrem ſpero iam propemodum reperiſſe. Me te oblectes:ſeptimus caſus. Me mecũ tota ſis toto animo. Nam illam nunc animã dixit eſſe non corpus.ſimiliter q̃ ipſe ab eius corpore patitur id vult militi eius mente contingere tanq̃ penitus excluſo ab amica. Qñ ego ſum tuus animus. T.me miſeram forſan hic mihi paruam habet fidem. Recte thais nunc partem argumenti:exequitur tacitam apud Phedriam ꝓpter p̃ſentiã ſui quẽ poeta vult ita neſcire vt audiat ad vitandã virginẽ ſubornare Chereã.⁊ cetera atqꝫ ex aliarum ingenijs nunc me iudicet. Hic Terenti᷒ oſtendit virtutis ſui hoc eſſe vt preuulgatas perſonas noue inducat ⁊ tamẽ a ꝯſuetudine nõ recedat:vtpote meretricẽ bonã cũ fac

capiat tñ ⁊ delectet animũ ſpectatoris. Nec me finxiſſe quicq̄ falſi: aut dixiſſe debuit dicere aut abundat falſi: aut q̄ꝛ ⁊ vanũ aliq̄d fingi potuit: vt ſupra. Si vanũ aut falſum: aut fictũ eſt. neq meo cordi eſſe quēq̄ chariorē: melius quēq̄ q̄ ſi dixiſſet nihil ē quēq̄ chariorē q̄ſi meretrix nõ chaꝝ alteꝝ ſed chariorē negat. Et q̄cquid feci huius cā feci: huius abſolute vt per eclypſim deſit res. In ecyra. Ne q̄d ſit huius in heauton. Nihil me iſtius factuꝝ patri:

Sũ ꝯſcia. hꝰ certe ſcio neq me finxiſſe falſi q̄cq̄. neq
Meo cordi eē quēq̄ chariorē hoc phedria. ⁊ q̄cq̄d
Feci huiꝰ cā v̄gis feci: nã me ſpo eiꝰ frēz ꝓpe modũ
Jam repperiſſe adoleſcentē adeo nobilē. ⁊ is hodie
Ventuꝝ ſe ad me cõſtituit. domum. cõcedam
Hinc intro. atq expectabo dum veniat.

Phedria: Parmeno.

Ac ita vt iuſſi deducant̄ iſti. Par. faciã. Ph. at
Diligēt̄. Par. fiat. Ph. at mat̄e. Par. fiet. Ph. ſatin
Hoc mãdatũ ē tibi. Par. ah rogitare q̄ſi difficile ſit
Utinã tã aliq̄d iuenire facile poſſis phedria q̄ hoc
Peribit. Ph. ego quoq vna pereo. qd̄ mihi chariꝰ ē:
Ne iſtuc tã iniquo patiare aio. Par. mime. q̄n effectũ
Dabo. ſ3 nũq̄d alid ip̄as: Ph. munꝰ nr̄m ornato v̄b
Quoad poteris. ⁊ illũ emulũ quoad poteris ab ea
Pellito. Par. ah memĩ tã etſi nullꝰ moneas. Ph. ego
Rus ibo: atq ibi manebo. Pa. cēſeo. Ph. ſ3 heus tu.

vt q̄d petis iſtis. Quicq̄d huius rei ſubaudiēdũ eſt q̄ cum excluſi foras. Spero ꝓpe modũ: noue ſpero ꝑ credo vel ꝯfido. Spero ꝓpe modũ Jdeo ꝓpemoduz: q̄ꝛ hoīem nouit: ſ3 frēm eē v̄ginis nundum ꝓbauit. Adeo nobilē: adeo enĩz ꝓ nimis poſitũ eſt: aut ꝓ expletiua pticula. Atq expecto dũ veniat: futuruz actuz voluit omittere nõ q̄ aliq̄ſ geſtꝰ ſit expectãſ.

Ac ita vt iuſſi. Jam amatoriũ multiloquiũ ⁊ vaniloquiũ cõtinet iſta actio. nã ⁊ repetit qd̄ iam dictũ eſt: ⁊ id facere magis ⁊ odioſe nimis. Rogitare quaſi difficile ſit deeſt vis vel ꝑgis. vt ſit rogitare ꝑgis vel teipſum reſpicis: vel hũc ſi aduerſus h̄ dic vt ſit rogitare te: aut rogitare hũc. ⁊ diſtinctõe interpoſita inferēdũ vultuoſe q̄ſi difficile ſit id qd̄ mãdat: ita vt ineptiã nimiã circa hec ſolliciti amoris expſſit: ⁊ oſtēdit nihil eſſe facilius q̄ deducere ad meretricē munera. Cũ ꝯ ſit difficillimũ poſcēti aliq̄d nõ dare. Rogitare ſubaudit̄ te. Mirꝫ eſt quaſi ſit difficile cõplere qd̄ iubes. Utinã tã aliquid inuenire poſſes Phedria. inuenire acq̄reret vt in heauton. Sic patri q̄ñ obſequare: ⁊ vt ſerues qd̄ labore iuenerit. nã ideo a ꝓcedēti etiã queſtus dicunt̄. Quã h̄ perijt deeſt facile: vt ſit facile h̄ perit. Qd̄ mihi eſt charius: ꝓ qui mihi ſum chariorꝫ ſ3 ego dixit abſolute occurrēs huic ꝓnomini qui. Qui effectũ dabo: qui ꝓnomē vt in heauton. Qui nolo mētiare. Sz nunq̄d aliud ipẽras. In his ſeruus nihil vult niſi coactus facere ꝓpter maiorē dñm. ſic ⁊ alibi. Jubes ne inq̄t iſidere Cherea. Rogo atq ipero. Munus noſtꝝ ornato v̄bis: nõ dixit meũ q̄ſi ⁊ Parmenonis ſit. Et iſtũ deeſt moleſtũ ⁊ odioſum: nã h̄ ſignificat iſtũ. Ab ea pellito: ab eiꝰ aio et nõ pellifacito: ſ3 pellito. Memini tã etſi. n. m ꝓbat ſeruus cape vaniloquiũ dñi. Nullus: ꝓ nõ: ſic in ecyra. Nullꝰ dixeris. Plau. in Trinũmo. Nullꝰ credas. Ego. r. ibo: ⁊ h̄ iã dictũ eſt ſed oñdit q̄ oliz intercipiat Phedria. Cēſeo me poſſe arbitraris vñ cenſores q̄ morꝫ alioꝫ

Spero

Plautus Nullꝰ ꝓ nõ Cenſere

ſunt ſummū arbitriū: ideo hunc putant nō cenſere: qꝛ ipſe deſiderat fieri. Poſſe offirmare et ꝑpeti: ṽba ſunt deſperātis nō firmare: ſ obfirmare nō pati: ſ ꝑpeti. Te ne: te qꝺ ait hāc vim hꝫ: vt ſignificet ꝑditū amatorē Phedriā eſſe. Nā aut iam reuertere: mō iam ꝓ ſtatim.
Inſomnia Mox noctu te adigēt: h̄ eſt ad vrbē agēt. Inſomnia: vigilie legiť τ adiget: vt ſit inſomnis numeri ſingl'aris: vt defatiger vſqꝫ: ordo ē vſqꝫ defatiger. Ingtus vt dormiā. i. etiā inuitus

P. Quid vis: Th. cēſez. poſſe me offirmare. τ ꝑpeti
Ne redeā interea. Par. te ne: nō hercle arbitror.
Nā vt iā reuertere: aut mox noctu te adigēt horſuz
Inſomnia. Ph. opꝰ faciā vt ꝺfatiger vſqꝫ igratꝰ vt
Dormiā. P. vigilabꝭ laſſus. hꝰ plꝰ facies. ph. ab. nihil
Dicis parmeno. eijciūda hec ē mollicies aī. hercle
Nimis me idulgeo. tādē nō ego illa careā ſi ſit opꝰ
Uel totū triduū. Par. hui vniuerſum triduū: vide
Quid agas. Ph. Stat ſnīa. Par. dij boni quid hoc
Morbi eſt: adeon hoīes imutarier ex amore vt nō
Cognoſcas eūdē eſſe. hoc nemo fuit minꝰ ineptus
Magis ſeuerus q̇ſqꝫ: neqꝫ magis ꝯtinēs: ſꝫ q̇s hic
Eſt q̇ huc ꝑgit: at at hic quidē eſt paraſitus gnato
Militis. ducit ſecū vnā ṽginē dono huic pape facie
Honeſta. mirꝫ ni ego turpiť me hodie hic dabo: cū
Meo ꝺcrepito hoc eunucho. hec ſupat ipaꝫ thaidē

τ coactus nā ingtis nō vl troſignificat qꝛ vltronea gta ſunt. In
Ingratus gta q̇ ab ini micis fiūt ac recuſantibus
Indulgeo me τ mihi Nimis me idulgeo: idul geo me ſicve tereſ: qꝺ nos mihi dicimꝰ. alibi. Te indulgebāt: tibi dabāt. Tādē ne ego illa careā ſi ſit opus vel totū triduū: ſic cepit tāqꝫ aliq̇d foret dicturꝰ magnificū: nō autē eſt auſus: ſ ṽe amator magnū h̄ putat: vel totū triduū. Magna ꝓfeſſio ṽtutis cū biduo ſit opꝰ triduo poſſe durare: τ totū triduū dicat vniuerſum triduū vniuerſum: q̄ſi triduū ī multo numero ſit. Uide q̇d agas: ſic ꝺꝛ magna aggrediētibꝰ. Snīa ſtat: τ vultu τ geſtu magis ſpectabile qꝺ dixit ſtat ſnīa: vel maxīe eo qꝺ tāto ſonitu hec de ſe ꝓmittat Phedria ꝯtinuo reditur: vel potiꝰ nō acceſſurus ad villā. tantū aūt abierit q̄tū tp̄is opus ē ad vitiādā ṽginē Quid h̄ morbi ē: excuſatio amoris q̄ſi nō culpa: ſ morbꝰ ē. Adeon hoīes imutarier ex amore vt nō cognoſcas eūdē eſſe: more ſuo a plurali nūero ad ſingularē ſe ꝯuertit. Ex amore vt nō cognoſcas eūdē eē. Nō ſolēt ſtulti iduci adoleſcētes: τ iō ad amorē retulit ſtulticiā Phedrie. Minus īeptus magis ſeuerus: niſi eīn h̄ eſſet: q̇d eēt qꝺ illū mulier ꝑferret militi: aut q̇d relinq̇ret ꝓpriū ꝑſone militis: ſi τ h̄ ſtolidꝰ ē. Magis ſeuerus q̇ſqꝫ nec magis ꝯtinēs. Aīaduerte vt amet Terētius magis addere poſitiuo q̄ cōparatiuū facere. nā neqꝫ ſeuerior: neqꝫ ꝯtinētior tā voluit dicere: q̄ magis ſeuerꝰ: τ magis ꝯtinētē. Hic ē paraſitus Gnato. Hec apꝺ Menādꝝ ī Eunucho nō ſunt vt ipſe ꝓfeſſus ē paraſiti ꝑſonā τ militis: ſ ꝺ colace trāſlate ſunt. Facie honeſta economia q̄ oſndiť amaturꝰ Cherea: ſiquidē hāc Parmeno ipſe miraſ. Facie honeſta: ſic Uirg. Et letos oculis afflarat honores: τ mox idē. Ita me
Uirgil. dij amēt honeſtꝰ. Ni ego hodie me h̄ turpiter dabo: ni dabo ꝓ dedero. Uirg. Quāuis ſol auē celo deiecit ab alto. Cū meo decrepito eunucho: facete meo ad paraſitū retulit cū pulchro munere venientē. τ ꝑparatio ē adducēdū Chereā potius q̄ deformē eunuchū. Decre
Decrepiti. pito h̄. Eunucho decrepiti ſunt dicti quoꝝ crepitu τ plāgore familie fuerāt iam cōclamata funera. Hec ſuperat ipſam Thaidē: ſ ſi accipias nō tanq̄ vituperaturi Thaidē: ſ hiperbolicos eſt: ideo addidit ipſam q̄ſi nimie pulchritudinis: τ bene ipſam ꝓpter quā daſ.

Dii īmortales homī homo quid preſtat: In hac ſcena non ſtans: ſed quaſi ambu-
lans pſona inducit. Conſtitit tamē aliq̄tulū intuēs ſpectatores cū ſecū loq̄tur. Ex-
primit autē paraſitū ꝛ ſub eius verbis corruptos mores in aſſentationē oſtendit
prorſus vt honeſte quoq; pſone in eius culpa inuēte ſint: vt alibi. Obſequiū amicos: veri-
tas odiū parit. Dii īmortales: hoc iam mire ꝛ pro ſeculi ac tēpoꝝ rephenſione ſatyrice Te-
rentius qđ apud euz ſtultū vocat ſimplicē paraſitus: ꝛ ſe intelligentē malū Dii imortales admirātis exclamatio eſt: cum paraſiti geſticulatiōe Dii imortales. h. h. q̄d. p. morata narratio a ſnīa īcipi ſolet que dicitur

Gnato: Paraſit⁹: Parmeno: Seruus.

Dii imortales hōi hō q̄d pſtat. ſtulto itelligēs
Quid itereſt. hᵒ adeo ex hac reveīt ī mētē mihi
Cōuenī hodie aduenieſ quedā mei loci hic atq; ordīs
Hoiez haud ipurū: itidē p̄tria q̄ obligurierat bona.
Video ſentū ſqualidū egrū: pānis ānisq; obſitū. q̄d
Iſtud inq̄ ornati eſt: q̄m miſer qđ habui perdidi.
Hē quo redact⁹ ſu: oēs noti me atq; amici deſerūt
Hic ego illū cōtēpſi pre me. q̄d hō inq̄ ignauiſſime
Itā paraſti te: vt ſpes nulla reliqua in te ſiet tibi
Simul cōſilium cum re amiſiſti. viden me ex eodē.

Hoi hō quid pſtat: alii diſtingunt q̄d pſtat ſtulto intellligens alii ſtulto intellgens quid intereſt. q2 ſic veteres loquebātur. Quid intereſt hoc admirantis eſt: ꝛ ideo ſic ad pnūciandū. Cōueni. h: aduenieus: cōueniſſe non vidiſſe tantū ſed etiā collocutū fuiſſe ſignificat. Mei loci atq; ordinis. loci ingenui. ordis pauperz illud natalū hoc fortune eſt Quedā hoiez haud īpurū dixit pdigū. ſed q2 hoc ipm pbat nō auarū nō īprobū: ꝛ ſic laudam⁹ eos in quib⁹ nihil ē qđ magnopē pferam⁹. Itidē patria q̄ obligurierat bona. hoc ioculari vultu dicit ꝛ elegāter ex pſona paſiti nō culpat. q2 comederit bona. Obligurierat ſuauib⁹ eſcis cōſūpſerat. Nā ē ligurie greci ſuaue appellēt. Video ſentū. o q̄ bene video poſtq̄ dixit cōueni ꝛ tps mutauit et verbū. Sentū horridū ſentū ad honorē retulit. ſqualidū ad ſordes. egrū ad maciē. Pānis anniſq; ad veſtitū ꝛ ad triſticiā. Sz pānis ꝛ annis morologie paſitoꝝ ſūt. Pānis anniſq; obſitū vel paſitica vernalitas additū eſt iocāti. vel q2 hō dixit. ꝛ eſt miſerie ſemū debitū. vñ huic mag] triſticia grauitaſq; diſplicent aliena ſemp ab hoib⁹ paſiti. Anniſq; obſitū bene addit annis. q2 vt q̄ſq; miſer eſt ita ſenex videtur. Obſitū vt ſentū dixit. Obſitū metaphora ab agro Quid iſtō inq̄ ornati ē: Scire nos cōuenit cū recto caſu pferꝛ interrogatio non eſſe cōtumelioſuz. vt ſi dicas q̄s hic hō ē: Si aūt in obliq̄ cōtēptū ſignificari. vt q̄d h̄ eſt hoīs: q̄d mulier: q̄d ornat⁹: Quid iſtō inq̄ ornati eſt ornat⁹ eſt ad decec⁹ ꝛ ad turpitudinē vel ſimplr h̄ accipe vel ironice s ꝛ ornati vt ſecuati antiq⁹ gtūs. Qđ habui pdidi nō dixit id q̄ erat comedi aut cōſumpſi. Hē quo redact⁹ ſuz vel hitū ſuū vel corp⁹ oſtēdens hoc dicit. Nec q̄cq̄ hic niſi media cōſuetudīe collocatū eſt. Oīs noti me atq; amici deſeruerūt ſentētioſe atq; mordaciter in mores. Hic ego illū cōtēpſi hoc eſt illō hō hoi q̄d preſtat ſtulto itelligēs. nā paraſite obiurgant tanq̄ in illo ſit q̄ miſer ſit. ꝛ alibi. Naz nemo illoꝝ q̄ſq̄ ad te venit q̄n ita paret ſeſe vt abs te blāditijs q̄ mīno pcio ſuā voluptatē expleat. ꝛ h̄ ppe vbū ad exp̄mēdā inhūanitatē ꝛ ignauiā factū ē. vt ſpes nulla reliq̄ i te ſeiet tibi bū q̄ſi q̄ rem a fortūa accepit. Simꝉ cū re cōſiliū amiſiſti. Virgil⁹. Nec ſi miſeruz fortuna

Obliguraſ

Ornati genitiuus antiquus

Virgil⁹

Saluſti⁹ Sinonem finxit. Vanũ etiam mendacẽq; improba finget. ⁊ Saluſti⁹. Neq; fortuna eget quippe que pbitatẽ: induſtriã aliaſq; bonas artes neq; dare neq; eripere cuiq̃ põt: ergo hec interrogatio increpãtis eſt: nec deſiderat rñſionẽ. Nam ↄſiliũ ĩ bonis animi. Res in poteſtate fortune. Ex eodẽ loco ex eadẽ fortuna. Qui color: nitor: veſtitus: hoc cõtra illud qđ ait. Video ſentũ. Color: ergo ad ſentũ. Nitor: ad ſqualidũ. veſtitus: ad pãnis: annisq; obſitũ. Habitudo corporis ad egrũ refertur. Omnia ad qđ habui pdidi. Neq; q̃cq̃ habeo: hẽo ad mei loci atq; ordis hoĩem. Que habitudo: deeſt corporis. Plautus in epidico. Corpulẽtior hercle atq; habitior. Oĩa hẽo ad induſtriã retulit: neq; q̃cq̃ hẽo ad fortune culpã. ⁊

Plautus

Ortum loco: qui color nitor. veſtit⁹: q̃ habitudo eſt
Corporis: oĩa habeo: neq; quicq̃ habeo
Nihil cum eſt: nihil deſit tamen: at ego infelix
Neq; ridiculus eſſe: neq; plagas pati poſſunt.
Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via.
Olim iſti fuit generi quondã queſtus apud ſeculũ
Prius. hoc nouũ eſt aucupiũ. ego adeo hanc prim⁹
Inueni viam. eſt genus hoĩuz qui eſſe primos ſe
Oĩuz rerũ volũt nec ſũt. hos ↄſector. hiſce ego nõ
Paro me vt rideãt. ſ; his vltro arrideo. ⁊ eoꝝ ĩgenia
Admiror ſimul. q̃cq̃d dicũt laudo. id rurſuz ſi negãt
Laudo: id quoq; negat q̃s: nego: ait aio. poſtremo

item denuo fortune crimẽ. Cuz nihil eſt ad ſuã laudẽ. Nihil deficit tamẽ. Oĩa habeo: nec quicq̃ hẽo. Alterũ hoꝝ neutrũ vt põt accidere. Vtrũq; nulli. Nihil cũ eſt nihil deſit: tamen

Virgili⁹ figura vt apud Virgiliũ. Seq̃turq; ſequẽtẽ. ⁊ Cicero cũ tacẽt dãnãt. At ego infelix

Cicero neq; ridiculus ideo trãſit At ego infelix neq; ridiculus vehemẽter inuectus eſt in tp̃a ⁊ mores poete ſub hac pſona in qua hoĩez ita inducit penitere pbitatis ſue: vt ſe infelicẽ non honeſtũ dicat: ⁊ non volo ſed nõ poſſuz. Quid tu his rebus credis fieri: dum q̃s ridet aut vapulat. Tota erras via p metaphorã. Apud ſeculũ prius. ſcꝫ cũ eſſent tp̃a meliora. Hoc nouũ eſt aucupiũ: vide q̃d interſit cũ de illo q̃ſtus: hoc de aucupio: illud de ſapiẽtib⁹: hoc de ſtultis. Inueni viã. adeo nouũ ẽ aucupiũ. Eſt gen⁹ hoĩz. qr multi ſunt hmõi non dixit hoĩes ſunt: ſed eſt gen⁹ hoĩm. Hiſce ego non paro me vt rideãt qr ille dixerat. Ego infelix neq; ridicul⁹ eẽ neq; plagas pati poſſuz. Sed his vltro arrideo quid eſt. His arrideo aut veluti parco. i. exequor: venio aut veluti dictis delector atq; arrideo non ſicut in paraſitis fieri ſolet: vt his arrideat a regib⁹ q̃ poti⁹ ipſi dictis factiſq; arrideãt alienis. hoc eſſe intelligendũ etiã res ipſa indicat ecõtrario. nã qđ ait ſup̃. His ego non paro me vt arrideant: hoc ↄ̃rio oſtẽdit qđ ſubijciat ex dictis. Sed his vltro arrideo vltro verſa vice an prior an etiã inſup: hoc eſt vltro. Admiror ſimul pl⁹ ĩtulit q̃ ſi laudo dixiſſet. Quicq̃d dicũt laudo nõ qđ dicũt: ſed quicq̃d dicũt. i. bene vel male: ne vel ſi intercluſa fuiſſet aſſẽtatio nõ ſe ĩpediuit qđ ↄtrariũ laudauerit. Id rurſuz ſi negãt laudo: id q̃ preclare Terẽtius qđ a ſatyrico de alijs diceret: hic de ſe dicendũ inducit faceti⁹ multo q̃ ſi aliter feciſſet. Sed mores tẽpoꝝ iam tũ viciatoꝝ ſemp ad aſſentationẽ qđ fere in pleriſq; fabulis mõſtrat: vt etiã in Andria Obſequiũ amicos: veritas odiũ parit: ⁊ in adelphis. Quod te iſti facilẽ ⁊ feſtiuũ putãt ⁊ id nõ fieri ex vera cura: neq; adeo ex equo et iuſto: ſed ex indulgendo vel aſſentando ⁊ largiendo Mitio. Negat quis nego: bene ſic

Plautus dixit negat. ⁊ ait contraria ſunt. vt Plautus in rudente. Vel tu ais: vel tu negas.

Is queſtus nũc eſt:quã ille apud ſeculũ prius fuerat: ⁊ vide queadmodũ illiberalẽ vitam honeſtiore noĩe nominauit aucupiũ:poſt etiã queſtũ nominauerit hic inducẽs. Scitũ ho minẽ;mire Terẽtius lõge orationi interloquia quedã adhibet:vt faſtidiũ ꝓlixitatis euitet: velut nũc Parmeno ꝑcul audiẽs Gnatonẽ hec loquit. Interea loci due ꝑtes orationis cũ cõiuncte vnã fecerint mutãt accentũ. Cõcurrũt leti mihi obuiã:⁊ multos:⁊ ꝓperos vno verbo oñdit: et ex diuerſo ad ſe feſtinãtes

Imperaui egomet mihi oĩa aſſentari. is q̃ſtus nũc
Eſt multo vberrim⁹. Par. ſcitũ hercle hoiem. h hoies
Proſus ex ſtultis iſanos facit. Gn. dũ hec loq̃mur
Interea loci ad macellũ vbi aduenim⁹. ꝯcurrũt leti
Mihi obuiã cuppidinarij oẽs:cetarij: lanij:coqui:
Fartores:piſcatores:aucupes:quibus ⁊ re ſalua ⁊
Perdita ꝓfuerã ⁊ pſum ſepe. ſalutãt:ad cenã vocãt:
Aduentũ gratulant meũ. ille vbi miſer famelicus
Videt me eſſe i tãto honore:⁊ tã facile victũ q̃rere
Ibi hõ cepit me obſecrare vt ſibi liceret diſcere id
De me. ſectari iuſſi:ſi potis eſt:tanq̃ philoſophorũ
Habent diſcipline ex ipſis vocabula:paraſiti itidẽ
Vt gnatonici vocent. Par. viden otiũ:⁊ cibus quid

Cuppedinarij oẽs Varro humanarũ rex. Nunc numerus eq̃tius cuppes inquit: Romani⁹ Macellus ſingulari latrocinio multa loca habuerũt in feſta: his i exiliuz actis publicata ſũt bona ⁊ edes vbi habitãt dirute eq̃ ea pecunia ſcale deũ penatũ edificate ſunt vbi habitãt locus vbi venirẽt ea q̃ veſcẽdi cauſa in vrbẽ erãt allata. Itaq̃ ab altero macellũ:ab altero foꝝ Cuppedis appellatũ eſt. Cuppedinarij oẽs q̃ eſculẽta et peculẽta vendũt a rebus cuppedis ab alimẽto cuppedinarij appellant:⁊ ipſe ſubiecit qui accipiẽdi ſunt cuppedinarij. Lanij q̃ laniãt pecora:vnde ⁊ laniſte dicti: q̃ laniandis ꝓſunt gladiatoribus:ſic ⁊ macellũ a mactãdis pecoribus dictũ. Piſcatores qui recẽtẽ piſcẽ ꝓbẽt Fartores:q̃ inſitia ⁊ farcimina faciũt. Cetarij q̃ cete.i.magnos piſces vendũt:⁊ bolonas exercẽt. Cetarij. Lanij. Coqui. fartores. Comicũ.nã in palliata romanas res loquit. Quib⁹ et re ſalua:cũ de meo ĩpenderẽ. Et ꝑdita ꝓfuerim:cũ de alieno mãticinor ⁊ ĩpẽdo. Sepe expletiue ſignificatõis eſt ad cenã vocãt:vtꝝ ad emẽdã cenã:an ad ꝯuiuiũ. Aduẽtũ g̃tulant: accuſatiuũ caſum ꝓ datiuo:ꝓ aduẽtui g̃tulant:⁊ aduẽtus ꝓprie expectatoꝝ neceſſarioꝝq̃ dr. Ille vbi miſer famelicus videt me. hic oñdit q̃ res cogerit ad diſcẽdũ ⁊ ſimul vide ſcõꝫ vulgi ꝯopinionẽ loq̃ paraſitũ: miſeꝝ ⁊ famelicũ hoĩem honeſtis morib⁹ ꝑditũ. Ille vbi miſer famelicus videt me:vide ⁊ ſentẽtioſe demõſtrat malos ex bonis cõtagine fieri exẽplis i prauũ ꝓualẽtibus. Videt me:h ꝓdeſſe ⁊ diſcere optat qd negabat ſe poſſe. In tãto honore q: ꝯcurrũt ſalutãt. Famelicus a fame ⁊ edẽdo dictũ eſt:q̃ſi famedicus. Tã facile victũ q̃rere:q: ad cenã vocãt. Ibi ꝓ tũc. Homo:mire addidit hõ.aut ad ditũ ſupuacue hõ. Vt donat hęc viro decus ⁊ tutamẽ i armis. Vt ſibi diſcere liceat:q̃ſi diſciplinã:aut artẽ:tm̃ auctoritatis criminũ felicitas ſumpſit. Diſcere id d me magis d illo:⁊ d me veteres dicebãt:q̃ vt nos dicimus a me aut ab illo ſectari iuſſi ꝓprie. Nã ⁊ ſecte phoꝝ ab eo dicte ſunt. Ex ipſis phis.ſ.ex ipſis vocabula:vt Pythagorica:Platonica. hoc igit nõ eſt ꝯſequẽs ad illud qd vult dicere:niſi forte diſciplinã ꝓ diſcipul poſuerit. Viden otiũ ⁊ cib⁹ q̃d faciat alien⁹. Rurſus Parmeno ⁊ facetias dic:⁊ diſtinguit lõgiloquiũ paraſiti. Quid faciat:legit ⁊ q̃d facit:

Varro
Macellum
Foꝝ cuppedinis
Lanij
Laniſte
Fartores
Cetarij
Gratulor cũ actũo
Famelicus
De me parme

Ducimur vt ſit figura p modos: p quid faciat. Hanc deducere pp̄ꝛie. Nam ducitur quis ad ſuppliciũ: de
ducitur in leticiã. Et rogare ad cenã: vide paraſitũ magis optare ad cenã Thaidē vocari: q̄
Deducimur munus capere Thaidis: ⁊ Thais legitur. Salua res eſt: qꝛ ⁊ ante hoſtiũ ⁊ triſtē: ideo ſalua
res. Nec valet ad leticiã qḋ Parmeno eſt: ſed qḋ riualis ſeruus. Salua res eſt puerbialiter
Nebulonē vel furē: qꝛ vel nebulas obiiciat: vel mollē vt nebulã: vel manē ⁊ vanũ: vt nebu

Salua res eſt la eſt. Iſce:
p is: venuſte
Iſce Virgil. Virgil. His
certe neq̧ a-
moꝛ cauſa ē
vix oſſib⁹ he
rēt: qꝛ iſce de
bebat dicere
Iſce hoc mu
nere arbitratur
Nō immen-
to Gnatonē
derider Par
meno: q̇ pe-
nitus nouit
meretricis cō
ſiliũ. Sum-
mũ: eclypſis
Summũ ſu
um impartit
Gnato: hec
tota locutio
paraſitice ele
gãtie ⁊ ſimul
ironie plena
eſt. nã ⁊ plu-
rimã dicit ei
ſalutē quã nec exiguã quidē velit cōtinere. Sũmũ dicit eũ qui nec lenis amicus ſit ſibi vt
alibi. Parmenonē voco nō ego te. Sũmũ ſuã: q̄ venuſte: qḋ ſummũ amicũ nō reſalutet
Parmeno. Quid agitur p blandimēto nō p interrogatiōe nũc ponitur. Vt noſter q̇d fit. Quid
agitur: ſtatur: p quid agis: ſto: ⁊ facete: nã ſtat cũ ingredi nō licet. An nunq̇d aliud: cũ iurgio h̄
de illo reſpōdit: ⁊ ideo repetit dictũ Gnato. Quid dũ: interrogat interrogantē: ne ipſe re-
ſpōdeat. Nihil equidē: dicēs nihil mutauit vultũ Parmeno in leticiã: ideo illi facete Gnato
agēti hoc ipſum ne ſis dixit: vt pbaret triſtē fuiſſe: nihil equidē: p nō: infra nihil dixit: vt ſe
quereretur ſeſe. Hoc tibi mancipiũ. Tapinoſis mancipiũ dicit puellã aut virginē. Nō malũ her
cle: inimica laudatio. Viro hoiem: ſibi hoc geſtu ⁊ vultu paraſitico dicit: ⁊ viro p eo qḋ eſt
doloꝛe angoꝛ. Vt falſus animi eſt. ſimiliter ⁊ Parmeno ſe cũ geſtu ſeruiliter ⁊ animi p aio
Antipoſis veterũ: qui ingens es viriũ: ⁊ diues ⁊ opũ abundat dicere. Vt falſus animi ēſt
ex hoc falſus animi eſt: qḋ putat hmōi munere capi poſſe Thaidē. Quã h̄ munus gratum
Thaidi: mire inſultat Gnato. q̄to eni munus gratũ fuerit: tãto erit riualis excluſioꝛ. Deus
oim̄ rex viciſſitudo eſt: vide locũ in quo erumpere doloꝛ Parmenonis potuit niſi cōmiſſa
ſeruaret: vt celaret Thaidis ↄſiliũ. Sex ego te totos Parmeno hoſce mēſes quietũ reddã
q̇d eſt totos: an diebus ⁊ noctibus: vtpote amatoris ſeruũ: an p hoc ſine vlla ceſſatōe ⁊ in
termiſſiōe hos mēſes: hos qui nũc aguntur. i. hoc tpe. Quietũ reddã: facete quaſi hoc ipſe fe
cerit: ⁊ h̄ eſt qḋ ait. Sũmũ ſuũ impertit Gnato pmenonē: tanq̄ amico ↄſultat. Ne ſurſuz
deoꝛſũ curſites: qḋ ē laboꝛ. Neue vſq̧ ad lucē vigiles: qḋ ē exitiũ. Sic ſoleo amicos: h̄ ē en

Faciat alienus. Gn. ſed ego ceſſo ad thaidē hanc
Deducere: ⁊ rogare ad cenã vt veniat: ſꝫ pmenonē
Ante hoſtiũ thaidis triſtem video: riualis ſeruũ:
Salua res eſt: nimirũ hi hoies frigēt. nebulonē hũc
Certũ eſt eludere. Par. iſce hoc munere arbitratur
Thaidē eſſe ſuã. Gna. plurima ſalute Parmenonē
Summũ ſuũ ipertit gnato. q̇d agitur: Par. ſtatur. Gn.
Video. nunq̇d nam hic qḋ nolis vides. P. te. Gna.
Credo: at nunq̇d aliḋ. P. q̇d dũ. gna. q̇a triſtis es:
P. Nihil equidē. gna. ne ſis. ſꝫ quid videtur hoc tibi
Mãcipiũ. P. nō malũ hercle. Gna. viro hoiez. Par.
Vt falſus animi ē. Gna. q̄ hoc mun⁹ gratũ thaidi
Arbitrare eſſe P. hoc nũc dices. eiectos hic nos rerũ
Hec viciſſitudo ē. gn. ſex ego totos parmeno hoſce
Mēſes q̇etũ rddã: ne ſurſũ doꝛſũ curſites: ne ve vſq̧
Ad lucē vigiles. ecq̇d: beo te. P. mē pape. gn. ſic ſoleo

nuchos. Detineo te: valde teneo. Fortaſſe tu ꝓfecturus alio fueras: vult exprimere ꝓfeſſionē cur ad Thaidē venerit ꝗ intrare nō poſſit. Paululū da mihi opē. hoc q̄ſi ſupplicātis vultu ad irriſionē dicit. Paululū da mihi opē, ꝓpe ſiēt dicit adiuua me. ſic ī adelphis. Hec opa vt data ſit. Age mō nūc hec tibi patēt fores: ex eo ꝙ tuꝫ licere oportuit oſtēdit ꝙ miſere nihil illi liceat parmenoni. Quia iſtā ducis hoc q̄ſi ad Gnatonē: ſed lente: ac ſub lingua murmurat.

Nicoſ. P. laudo. G. detineo te fortaſſe tu ꝓfecturꝰ alio
Fueras. P. nuſꝙ. gn. tū tu igit paululū da mihi opē
Fac vt admittar ad illā. p. age mō nūc tibi patēt fores
Qꝛ iſtā ducis. G. nū quē ꝙ euocari hīc vis foras. P.
Sine biduū hoc pteat: q̄ mihi nūc vno digitulo fores
Aperit fortūatꝰ. ne tu iſtas faxo calcibꝰ ſepe iſultabiſ
Fruſtra. gna. ēt tu hic ſtas parmēo: ehō nū nā hic relictꝰ
Cuſtos. ne q̄s forte internūcius clā a milite ad iſtā
Curſitet. par. Facete dictū: mira vo militi q̄ placeāt
Sed video herilē filiū minorē huc aduenire: miroꝛ
Quid ex pyreo abierit. nā ibi cuſtos publice eſt. nūc
Nō temere eſt: ⁊ ꝓperās venit. neſcio q̄d circūſpectat

Cherea: Parmeno.

OCcidi: neq̄ꝫ vſq̄ go ē vſꝙ neq̄ꝫ ego, q̄ illā e ꝯſpectu
Amiſi meo. vbi q̄rā: vbi inueſtigē: quē ꝑcōter. q̄

Num quē ꝙ euocari hinc vis foras. qꝛ impetrare nō pōt Sine biduū hoc ꝓtereat: ⁊ hoc lētius. nā ſi aliter, ꝓnūciaueris ſecreta ꝑdūtur. Quid mihi. nō mihi dictuꝫ eſt. Fortunatꝰ vt ipſe videris tibi. Ne tu iſtas faxo: ve valde. Ne tu iſtaſ faxo calcibꝰ iſultabis fruſtra: Saluſtiꝰ. Multos tamē ab adoleſcentia bonos inſultauit.

Saluſtius

Ne tu iſtas faxo calcibus. Mira eloquētia in qua vtraq̄ꝫ hyperbole expꝛeſſiſſima eſt. nā neq̄ꝫ vno digitulo minꝰ aliq̄d dici pōt. neq̄ꝫ calcibꝰ: ſepe ⁊ inſultabis: aut āpliꝰ aut ingētiꝰ. Nuꝫ nā hic: nā abūdat vt q̄dnā. Relictꝰ cuſtos: bene relictꝰ q̄ſi ab excluſo Ne q̄s forte internūciꝰ. ⁊ his verbis dat itelligi paraſitū e domo meretricia egredi ꝓpꝛie iternūcius. Ne q̄s forte internūcius clā a milite exeat: ⁊ hoc facete q̄ſi ipe ſibi Thaidē totā vēdicauerit. q̄d miles facit. Facete dictū ironice. qꝛ infacete. Mira vero militi q̄ placeāt: mira ꝑ mirꝫ. Virgiliꝰ Nota tibi. ⁊ eſt ironia. Quid mirū inq̄t facete loq̄ eū: q̄ militi placeat. pōt tn̄ ⁊ plr̄ intelligi. Sꝫ video herilē filiū: nō pōt terētiꝰ Trophimū ꝓpriū dicere: ⁊ iō herilē filiū dicit. Miroꝛ q̄d ex pyreo abierit hic cauſa oſtendit cur pōt ignotꝰ eſſe vicinis. ⁊ ꝑ eunucho fingi. Miroꝛ pro neſcio. Miroꝛ q̄d ex pyreo abierit. vt ex pyreo deſcederet ſymbola amicoꝝ vt huc ꝑueniret omiſſo negocio aſpectu virginis fecit. Nā ibi cuſtos publice: aduerſus ꝑdonū icurſus illic excubabat iuuētꝰ attica. Pyreū vt ſūmū attica ē maritima ⁊ acceſſus littoꝝ ꝑs elemēti oꝛ. Publice ē: nūc abſq̄ vlla diſtictōe poſitū ē. Et ꝓperās venit: mire loquturū ante formauit vt geſtꝰ v̄ba ꝑcedāt. Verba habitū ꝯſequātur. Nō temere ē. vt Virg. Haud temere ē viſuꝫ

Virgilius

Pyreum

Virgilius

OCcidi. neq̄ꝫ vſq̄ go ē vſꝙ. In hac ſcena nouꝰ amoꝛ adhuc ephebi ⁊ ꝯſiliū ſ demōſtrāde virginis demōſtrat: tāta v̄tute poete comici vt hoc ꝯmētū nō q̄ſitū eē: ꝗ occurriſſe ſua ſpōte videat. Occidi neq̄ꝫ v̄go ē vſꝙ nō habuit q̄d dicere dēat aliud, ꝓperās ⁊ circūſpiciēs niſi occidi, ꝓduc mediā ſyllabā verbi huiꝰ ⁊ ꝯriū ſignificat. Neq̄ꝫ ego q̄ illā e conſpectu amiſi meo amatorie dū illā nō inuenit ⁊ ſe ꝑdidit. Vbi q̄rā. hoc circūſpectātis ē. Vbi inueſtigē pꝰ intulit. Quē ꝑcōter hoc pꝰ, iter. nā vbi nec veſtigia reperiūt ſupeſt iterrogatio

Qua inſiſtā via:ſꝫ nec que interrogetur apparet. Quā inſiſtā viam:ꝛ qua via legitur. Ubi vbi eſt diu celari non pōt:ob nimia.ſ.forme gloriā. O faciē pulchrā:faciē nō no partē cor
Virgilꝰ poris dixit ſed totā ſpeciē que apparet ꝛ cernit. Virgilꝰ. Quibꝰ aſpera quondā. Viſa maris faces. Doleo oēs de hinc aio mulieres:nō argumētatus eſt:vt oſtēderet hūc grandē iam ephebū etiā amoris expertē nō fuiſſe. Sic alibi. Cū me ipſi tam elegās formarꝫ ſpectator ſiem i hanc cōmotꝰ ſuꝫ. Tedet q̄tidianarꝫ forma rū hoc eſt leuiū ꝛ viſitarꝫ: eſt q̄ppe huic ꝯtrariū Noua figura oris pape. ecce autē alter: ſic dicimꝰ cū propter alterū de altero venit in mentē. Neſcio q̄d de amore loquit: vt iam dudū Phedria loq̄bat.

Inſiſtā via icertꝰ ſū vna hec ſpes ē vbi vbi ē diu celari
Nō pōt.o faciē pulchrā:dleo ōs dhic ex gio mlieres
Tedet me quotidianarꝫ harꝫ forārꝫ. P. ecce aūt alter
Neſcio quid de amore loquitur:o infortunatū ſenē
Hic vero ē qui ſi occepit amare:ludū iocūq; dices
Illum fuiſſe alterū pre vt huꝰ rabies que dabit.
Che. Ut illū dij deeq; oēs ſeniū per dāt q̄ me hodie
Remoratꝰ ē:neq; adeo q̄ reſtiteri:tū aūt q̄ illū non
Flocciſeceri.ſꝫ eccū pmēonē ſalue. P. q̄d tu es triſtis
Quid ne es alacris: vñ is: Che. ego neſcio hercle
Neq; vñ eā ita prorſus ſū oblitꝰ mei neq; quorſū eā

O infortunatū ſenē hoc dicto ꝯſtruxit ad exitū fabule Cataſtrophē.nā pturbatꝰ ad Thaidem ingredit hic ſenex p fallaciā Pythie ꝛ indiciū Parmenonis: atq; ita firmabūtur nuptie virgis q̄ ducet Cherea. Hic vero eſt:ſenex an cherea:ſed ſenex potiꝰ. Hic vero ſenex ſcꝫ q̄
Pre eſt Cheree. Illū alterū pre vt huꝰ rabies:pre ex cōpatōe. ergo ꝓpre ꝛ eſt īegra locutio ꝛ ordo eſt:pre:vt illa ſunt q̄ huꝰ rabies dabit:ꝛ bene dabit q̄ſi de reviolēta. Ut dabit ille ruinā. Pre vt huꝰ rabies hic expte caracteris iſtꝰ q̄dē eſt pſone Cheree quē moribꝰ cōuenit ſeruꝰ ardētiorē:in amore fieri poſſe ſimul accepit. Pre vt huꝰ rabies q̄ dabit ꝛ hic oñdit iā prīdē motū in res venereas Chereā ꝛ magna poeta cura ē ne icredibile videat adoleſcētulū q̄ pro eunucho deduci potuerit tā expedite v̄ginē viciaſſe:quo circa artifex ſūmꝰ qd̄ etati nō pōt nature attribui Cheree:vt callidior igenio ꝛ an̄ ānos amator nōlibidinē i ſeſe:ſꝫ
vt p vtinā quādā rabiē deſignauerit in venereas appetitꝰ. Ut illū p vtinā. Dij deeq; oēs ſeniū pdāt pꝰus dixit ſeniū q̄ ſenē:nec mireris poſt ſeniū q̄ additū. io q̄ꝛ declinatōeꝫ ad editū retulit
Lucilius vt alibi. In eunuchū ſuā ꝛ ſenex ad etatē refert. Senium ad cōuitiū:ſic Lucilꝰ ait. At q̄dē et ſeniū atq; iſulſe ſophiſta. Remoratꝰ ē a remora piſcicło q̄ ꝛ echeneis vocat. Remoratꝰ ꝛ re
Remoratꝰ moratio dicit. Tū aūt. q̄ illū:tū aūt p et. duas vult eīn cāus eē:cur ſeipꝫ dij pdāt vnā qd̄ reſtiterit:alterā q̄ ſenē puerit̄ꝰ diu rmāſerit a pſequēda virgie. ꝛ nota flocciſeceri. flocciſacere ꝛ cōtēpnere ꝛ nō ꝯtēpnere ſignificat vt nūc Qui illū flocciſeceri deeſt vł vt ſit vel flocciſeceri Quid tu triſtis pucrbiale ē i hoīeꝫ pturbatū ꝛ icerti vłtꝰ. Quid ne es alacris: aut velox aut letus eſt. nā alacris l littera p d poſita nō triſtis. i. alacris intelligit. Quid ne es: alacris ꝛ a
Virgil. lacer ꝛ alacris dicit. vt hēs apd̄ Virgi. Ergo alacris cūctoſq; putās excedere pugna. Quid ne es alacris: alacris ē mutatio q̄dā vultꝰ geſtiētis in ſpē aliquā. Vñ is: nō ad q̄d venit ſignificat ſed eo de loco ad locū veteres dicebāt:qd̄ mox in ſubiectis pbabit. Quorſuꝫ eā būq̄ꝛ ꝓrie dixerat:vbi q̄rā vbi īueſtigē quē pcōter quā inſiſtā viā īcertꝰ ſuꝫ. Ita prorſus oblitus ſuꝫ mei:huic cōtrariū oū memor ipſe mei ergo oblitꝰ ſuꝫ mei inſanꝰ. Quorſuꝫ eā: hic
Prorſus vt diximꝰ manifeſtū eſt ire ꝛ aduētū ſignificare. Ita prorſus ſuꝫ oblitꝰ mei: pſus. i. recte vł

oīno: nam p̄ſus eſt porro verſum .i. aduerſuz: hinc ꝛ p̄ſa oratio quā nō inflexit cātilena. Hē Proſa
ſi cum. h. Parmeno ſi leniter cherea. Oſtēdes q̄ vir ſies: non ſi q̄ſiſſet q̄dē q̄ vir ſies . an dēat Oratio
p̄ſtare q̄ virū ſe ſit mōſtraturus eſt: ꝛ vir mō nō ad ſexū vel ad etatē dicit ſed ad laudē. Qui
vir ſies in veterib⁹ iuenit. Sepe pollicitū eſſe: pollicitū qđ pmittētē vltro ſignificat dixit. ꝛ
ſepe pollicitū an neceſſe ſit p̄ſtare eū q̄ pmiſerit. Cherea aliq̄d iueni: iduxit mimeſin grāma

Par. q̄ q̄ſo: Ch. amo. Pā. hē. Ch. nūc pmēo te oſtēdes
Qui vir ſies: ſcis tu te mihi ſepe pollicitū eē cherea
Aliq̄d iueni qđ ames: vtilitatē in ea re ego faciā vt
Cognoſcas meā: cū in cellulā ad te pr̄is penū oēz
Cogerebā clāculū. Pa. age iepte. Che. hoc hercle fcm̄
Eſt. fac nūc ſis: nūc pmiſſa appareāt ipſa. Par. ſiue
Adeo digna res eſt: vbi tu neruos intendas tuos
Che. haud ſilis virgo eſt virginū noſtrarū: q̄s mr̄es
Studēt demiſſis hūeris eē victo pectore vt graciles
Siēt: ſiq̄ ē hītiō paulo, pugilē eē aiūt. deducūt cibū
Tā ꝛ ſi bona ē natura reddūt tali curatura iūceas

tice more ſuo non cōtētus dicere qđ pol licit⁹ ſit tantū ſed quō etiā eiſq̄bus verbis. Modo qđ ames: tātūmō q̄ hec mora ſit pro miſſis cōplēdis Vtilitatē ego ī ea re faciā vt cognoſcas an poſſit q̄ poſſe ſe affirāuit pluſ eſt pbaſſe qđ pmiſerit ꝙ oſtendere q̄d

poſſit. Cū in cellulā ad te ſic dicit an⁹: que ꝛ acceperit beneficiū. Patris penū oēz ipm̄ penū
nō ex eo aliq̄d hyperbolicos ꝛ hoc pen⁹ ꝛ hic pen⁹ ꝛ hec pen⁹ veteres dixerūt ergo ꝛ oēz ꝛ oē
legit. Cogerebā clanculū Age inepte. q̄ dubitas de pmiſſis an q̄ exprobres te Hoc pen⁹
multa eſſe largitū. Hoc hercle factū eſt: inueni qđ amem: hoc qđ dicebas inq̄t de amore eſ Hic penus
ſe iam factū eſt: amo. Promiſſa appareāt: vtilitatē vt cognoſcā tuā. Siue adeo digna res Hec pen⁹
eſt ſi p̄ſona Parmenonis eſt ſiue abūdat: ꝛ p expletiua coniūctione mō eſt in q̄buſdā itelli
git adeo: vt abūdet: vt nimis ſignificet vel ſatis. Siue adeo digna res eſt: ſi Cherea dicit
hic ordo. ꝛ ſenſus eſt: fac ſi vis nūc ſi adeo digna res eſt: vbi tu neruos itēdas tuos: vt pro
miſſa appareāt: vt ſis ſi vis vt addat id qđ eſt: fac pmiſſa appareāt. Ubi tu neruos itēdas
tuos: vtrū obſcene hoc vt ſeru⁹: an metaphoricos vt vbi laborare ac periclitari debeas ſed
melius legūt q̄ hoc totū ad p̄ſonā applicāt Cheree: ꝛ meli⁹ ꝙ q̄ Parmenonē hoc putāt lo
qui. Siue adeo digna res eſt. Haud ſimilis virgo eſt virginū noſtrarū ciuiū ſcz .i. terre ac pa
trie noſtre. vt Uirgil⁹ Non eadē arborib⁹ pēdet vindemia noſtris. ꝛ Saluſti⁹. Noſtri feda
fuga. Quas matres ſtudēt hoc verbo oñdit cultū induſtrie nō pulchritudinē naturalē. De Uirgili⁹
miſſis humeris eſſe: antiq̄ eni greci etiā virginib⁹ ſuis p̄bebāt paleſtrā ad cōponēda cor Saluſtius
pora: vel demiſſis humeris eſſe: liq̄de ꝛ molliter deductus: neq; extātib⁹ ale in modū Uin
cto corpe .i. caſtigato ac tenui: ꝛ velut vincto deeſt. ergo velut graciles ſiēt a ſingulari gra
cilis venit hec declinatio. Demiſſis humeris eſſe: vincto pectore nō accipiēdū eſt: q̄ſi hoc
dicat: ad h̄ illas ſtudēt matres demiſſis humeris eē: ꝛ victo pectore vt graciles ſient: q̄ hec
duo pp̄ter vnū illō fiāt. ſed varie tria dixit ne diceret aut ſtudēt illas demiſſis humeris: ꝛ
vinctū pect⁹: vt graciles ſiēt. Siq̄ eſt habitior inde ꝛ hītudo dicit. vt q̄ hītudo eſt corpis. habitudo
nā habilior: aptior itelligit. Ut nāq; humeris de more habilē ſuſpēderat arcū. ergo habiti habitior
or legēdū eſt. Pugilē eſſe aiūt: laus in virginē. Deducūt cibū: mire vitupauit formā quā ac
curauit fames: ꝛ pp̄ric deducūt. Tam ꝛ ſi bona eſt natura bona .i. plena magna ꝛ pinguis
Reddūt: exhibēt: p̄ficiūt. Curatura: cura mētis curatio medicine curata ē diligētie. Iūceas Curatura
Curatio

tenuas ꝛ pallidas. Itaqꝫ ergo amantur: itaqꝫ inquit nemo illas amat. ironia eſt amantur: vt eo magis hec amāda ſit. q̄ nature bn̄ficio non factis cōptib⁹ aut induſtria facta eſt pulchra. Itaqꝫ ergo amāt᷑: atqꝫ ita fit vt ament᷑ nō nature merito. ſed induſtria Quid tua iſtec Recte ſic em̄ ip̄e dicet videlꝫ. At nihil ad noſtrā hāc. Noua figura oris: laudis gen⁹ eſt: noua q: dixerat tedet quotidianaꝝ haꝝ formaꝝ. Quid tua iſtec deeſt q̄lis eſt dic. Pape interiectō mira ſubito accipiētis q̄. Color verus: q: nō de cura ē: aut de ficto ac de fuco: ſed naturalis. Corpus ſolidum q: non viciatū. Succi plenū: q: nemo deduxit eā. Succus. nam ſuccus eſt humor in corpe quo abūdāt bene valētes. Virgil⁹. Et ſucc⁹ pecori et lac ſubducit᷑ agnis. ſuccus ꝓprie quaſi ſugus: Virgil⁹

Itaqꝫ ḡ amant᷑. P. q̄d tua iſtec: E. noua figura oris
P. Pape. E. color ver⁹ corp⁹ ſolidū ꝛ ſucci plenū. P.
Anni quot: E. ſexdecī. P. flos ip̄e hāc tu mihi vel vi
Vel clā vl̄ ꝑcario fac tradas. mea nihil r̄fert dū potiar
Mō. P. q̄d ꝟgō: cuia eſt: E. neſcio hercle. P. vn̄ eſt.
Ch. Tātūdē. P. vbi habitat: E. ne id quidem
P. Vbi vidiſti: E. in via. P. qua ratione amiſti:
E. Id equidē aduenīēs. mecū ſtomachabar modo
Neqꝫ quēq̄ hoīez eſſe ego arbitror: cui magis
Bone felicitates omnes aduerſe ſient.
P. Quid hoc ſceleris eſt. Ch. perij. P. q̄d factū eſt:
E. Rogas. patris cognatū atqꝫ eq̄lē archimenidē

ꝓprie quaſi ſugus quē ſibi ex alimētis mēbra ſugūt vt ſe repleāt. Corp⁹ ſolidū: plenū ꝛ forte id eſt nō flaccidū. Succi plenū ſuccus eſt īterior pinguedo mēbroꝝ Anni ſexdecī: ex inde vide queadmodū etatē ꝟginis mature poeta ex occaſione demōſtrauerit. Hec tu mihi vel vi vel clā: vel ꝑcario: hec tria ſunt q̄bus nō rite res agit᷑ vel vi vel clā vel ꝑcario ſine ꝑcij mētione. q: virgo nō meretrix: vel q: nulla ephebo ſpes eſt fallēdi ſenis. hāc tu mihi vel vi vel clā vl̄ ꝑcario fac tradas: ſecūdū ius locut⁹ eſt. nā his trib⁹ mala fide aliq̄d poſſidet᷑ vi clam ꝑcario: vi q: virgo: clā q: cuſtodit᷑. ꝑcario q: ꝑciū nō hꝫ Cherea. Mea nihil refert dū potiar: nō hoc ꝑſone attribuēdū ē ſ; effectui. nō em̄ q: Cherea eſt ſ; q: amator de ſe cupit facere quēadmodū potiat᷑. Quid ꝟgo: cuia eſt: vtrū ſerua vl̄ filia. Ne id quidē pulchra varietas. neſcio tantūdē ne id q̄dē. Qua rōne amiſti: figura ſyncope ꝑ amiſiſti. Qua rōne amiſiſti: vſi remāſiſſet Cherea ꝛ cōſecut⁹ virginē fuiſſet aut vidiſſet quo deducta fuiſſet priuſq̄ Parmenonē cōueniret non ita ꝓcederet fabula vt nūc ꝓcedit. irruiſſet em̄ in cognitionem meretricis importune Cherea ne pro eunucho adduceret᷑ vlterius. Id equidē aduenīens deeſt ob: aut ꝓpter vt ſit ob id: aut ꝓpter id Mecū ſtomacabar. bene mecū q: acriorē dolorem ſuſtiēt q̄ ſibi ipſi iraſci cogit᷑. Mecū ergo ꝑ apō me vl̄ mihi. hoīez eē arbitror: deeſt q̄ me. Felicitates oīs aduerſe ſiēt: felicitas aduerſa eſt cū ex ꝓſperitate q̄ ledat naſcit᷑. Cui magis bone felicitates bone magne noue. dixit autē magnas felicitates ſibi aduerſari eo q̄ ꝟginē tāte pulchritudis ex oculis amiſerit. nā vidiſſe eā tāte felicitati iudicat ſed amiſiſſe aduerſe īfelicitati. ꝛ q̄ bone dixit vel magne vel nimie ītelligunt᷑ vl̄ epythetō eſt ꝓpriū ꝛ ꝑpetuū felicitatū. Bone felicitates ēphaſis eſt eo q̄ felicitates plr̄ poſuit. Epytheta autē trib⁹ de cauſis noīb⁹ addūtur. diſcretōis. ꝓprietatis. ornatus diſcretionis. vt Phrigie molimur mōtib⁹. itē ꝓprietatis vt Terribili ipexū ſeta dētib⁹ atris. ornat⁹ vt alma ven⁹ Quid hoc ſceleris eſt ꝓpter hoc q̄ patior inq̄t. nūc em̄ ſcel⁹ dixit a ſene ꝯmiſſuꝫ. Archimenidē noſti. h̄ ꝓnūciādū ē vt appꝫ ex ip̄o noīe ſtati odioſū neſcio quē occurriſſe ac ꝑmoleſtū

Succus

Virgil⁹

Epytheta

Quid ni: correptio eſt ab ſe manifeſta inquirẽtis eſt. n. ſenſus. quid ni: aut cur nõ nouerim eſt. n. quid ni: aut quid niſi: cur nõ: q: veteres ni p ne ponebãt: ⁊ ne p nõ: aut Plautus. Ni ſtulta ſis p ne: ⁊ ne vult p nõ vult. Immo vero infeliciter: bene hoc interponit qđ incredibile eſt tardiorẽ amorẽ fuiſſe in inceſſu virginis. Nã incõmoda alia ſunt dicẽda: q̃ minora ſunt. ſ. aut ſilẽda. Illũ liquet mihi deierare: liquidũ eſt pſtãs ⁊ manifeſtũ ⁊ cer

Ni p ne et p nõ
Plautus

Noſtin: Par. quid ni: Ch. is dũ hãc ſequor fit mihi
Obuiã. P. incõmode hercle. C. imo enĩuero ĩfelicit^r
Nã incõmoda alia ſunt dicenda parmeno. illũ liq̃t
Mihi deierare his mẽſibus ſex vel ſeptẽ pſus nõ
Vidiſſe pxis: niſi nũc cũ minime vellẽ: minimeq; opus
Fuit. eho nõne hoc ſile mõſtri eſt: q̃d ais: P. maxie
Ch. Cõtinuo accurrit ad me q̃ longe quidem
Incuruus: tremulus: labijs demiſſis gemens
Heus heus dico tibi cherea inq̃t. reſtiti. ſcin q̃d ego
Te volebã: dic eras. mihi eſt iudiciũ quid tum vt
Diligẽter nũcies patri: aduocatus mihi eſſe mane
Vt meminerit. dũ hec dicit: abijt hora rogo
Nunquid velit. recte inquit. abeo: quũ huc reſpicio

tũ eſt Liq̃t p liquidũ ẽ. et claudit pro claudicat: vt apud Saluſtiũ. Nihil ſe cordia claudebat. ⁊ eſt verbũ iuris: quo vtebantur iudices quũ amplius pnunciabãt obſcuritate p motiꝰ cauſe q̃ negocij ſimplicitate. Deierare: valde iurare: vt demiror: ⁊ de amo te Syre: ſi de pducta legeris: ſi de correpta deos iurare ītelligit^r. Sex vel ſeptẽ pſus nõ vidiſſe pxis: q: nõ vidiſſe dixit: p ximis pteritis ītelligimus. Proxima. n. nobis aut pterita aut futura ſunt. Nã pñtia ea ſunt in q̃bus ſumus nũc. Niſi nũc quũ minime vellẽ: q: ſemp noluit: nũc minime: vtpote adoleſcẽs ſenẽ. Quã lõge quidẽ: bñ lõge dixit: q: nõ lõge potuit dicere: aut ſubaudit^r erat vt ſit q̃ lõge erat. Minime q̃ opus fuit. ſepe. n. volumꝰ: tñ nõ ẽ opꝰ. Incuruꝰ tremulꝰ: labijs demiſſis gemẽs: vt oĩa oñdat in ↄ̃triũ ſibi vſa eſſe: curuũ attribuit ſeni. Labijs demiſſis gemẽs. Labra ſũt ſupiora. Labia īferiora Labre aſinoꝝ pprie dicunt^r. Gemẽs aũt ob ↄtinuatã tuſſim. Sic Luciliꝰ. Ante fores aũt ⁊ triclinij limina quidã Brãdeuꝰ gemebat. Incuruus: valde curuus. Ac ſic Virg. Turnus vt īfractos aduerſo Marte latinos. īfractos eñi valde fractos ſignificat. Nã in ppoſitio nũc auget: nũc minuit dictionẽ. Recte etiã deformitatẽ ſcribit ſenis: qui pter etatẽ poſt pulchrã v̾ginẽ fedeor videbat^r: ⁊ q̃ īportune oĩa poſuerit vide p puella ſenex occurrit p v̾gine incuruus: tremulus: p pulchra: labijs demiſſis: gemẽs. et quũ amator ſit inaniter adoleſcẽti ipſe iudiciũ loquit^r dũ feſtinandũ ſit: remorat^r. Labijs demiſſis: maiora labra: vñ labeones. Alij labia īferiora: ⁊ labra ſupiora. Heus heus Cherea tibi dico: Chereã diſſimulãtẽ pterite inq̃t nõ adderet niſi videret inq̃t: aliter inq̃t pnũciãdũ ẽ h̃ ẽ ↄcitate. nã ſenis v̾ba aliter pferẽda ſunt. Scin q̃d ego volebã: h̃ oñdit^r odioſa tarditas ſenis apđ feſtinãtẽ Chereã: nã nõ dic̃ q̃d ſe pmittit dictuꝝ. Ut diligẽter nũcies: diligẽter nihil tã abũdãter: nihil tã moraliter dici potuit. Cras ẽ mihi iudiciũ: huic more etiã illđ additũ qđ cũ dẽat dicere qđ velit pũs. dic̃ qđ nõ ẽ neceſſariũ q̃re velit eẽ: vt meminerit: nõ vt ſit: ſ; vt eẽ meminerit: nõ plixitas dũ h̃ dat tps v̾bis: q̃ nõ potuit q̃uis imitaret^r exp̄mere. Rogo nunquid velit: h̃ ẽ ſignifico me abire. nã abituri ne id duro facerẽt nunq̃d vis dicebãt is quibus cõſtitiſſent: quid eſt ergo nunquid velit: hoc eſt dico qđ abeũtes ſolet. Recte inquit. p eo qđ eſt nihil: ⁊ moraliter. Cum huc reſpicio in hanc partẽ. ſ. qua meretrix habitabat

Liquet
Saluſtiꝰ.
Labra labia Labre
Lucilius
Virg.
Labeones

Commodũ tantũ eſt q̃ꝺ vel ipſo eodẽq́ꝫ tẽpore cõmodũ fuiſſet vna lex hoc ſignificat ſi di-
cas eodẽ tẽpore quo hoc agebatˀ. Nã interea nũc cõiunctio accipiẽda eſt: nõ vt alias ꝓ ad-
uerbio ponitˀ: In hanc noſtram plateã recta q̃ꝛ vicina eſt illis Thais: ad quã deducitˀ. Huc
cũ aduenio nulla erat. ꝛ. n. ingreſſa iã fuerat. Comites ſecuti. ſ. ꝟginẽ: interrogatiue quidẽ
hoc dictũ eſt: nõ vt neſcire videatˀ id q̃ꝺ querit: ſed ad hoc querere vt q̃ꝺ ſit cõfirmet. Verũ

paraſitꝰ: vex mõ incepta eſt: nõ relatiua ꝑticula vt in Andria. Verum vidi Cantharam ſuffarcinatã. Jã cõclamatũ eſt tranſactũ ac firmũ: vt ꝯclamata corpa nihil reliqui iã habent ad vite officia. Cõclamatũ eſt manifeſtũ ſignificat: vt i cõclamatiſ funeribus nulla dilatio eſt doloris ꝛ luctus. vñ Lucanꝰ ait. Corpora nõduz

Cõclamatũ

Lucanus

Ad ꝟginẽ illa ſeſe interea cõmodũ huc aduerterat
In hãc noſtrã plateã. Par. mi ꝫ ni hãc dicit mõ huic
Que data ẽ dono. Che. huc cũ aduẽio nulla erat.
Par. Comites ſecuti. ſ. ſunt ꝟginẽ. Che. vex paſitꝰ
Cũ ancilla. Par. ipſa eſt. ſ. deſine. iam cõclamatũ eſt
Ch. alias res agis. Par. iſtuc ago quidẽ. Ch. noſtin
Que ſit. dic mihi: aut audiſtin: Par. vidi ꝛ noui ſcio
Quo adducta ſit. C. o ꝑmẽo mi noſti. P. noui. C. ꝛ
Scis vbi ſiet: P. huc deducta ad meretricẽ thaidẽ:
Et ei dono data eſt. C. q̃s is eſt tã potens cũ tãto
Munere hoc: P. miles thraſo phedrie riualis. C.
Duras ꝑtes fr̃is ꝓdicas. Par. Jnimo eni ſi ſcias q̃ꝺ
Donũ huic dono ꝯ. Ch. quid nã q̃ſo hercle. Par.
Eunuchũ. Ch. illũ ne obſecro ĩhoneſtũ hoĩem quẽ
Mercatꝰ ẽ heri ſenẽ muliebrẽ. Par. iſtũ ipſũ. Ch. hõ

cõclamata iacent aut cõclamatũ ſatis deploratũ ſatiſq́ꝫ vociferatũ eſt: q̃ꝛ dixerat. O infor-
tunatũ ſenem: ꝛ ſi hic amare ceperit tanq̃ꝫ dixit iã occiſum patrẽ tandẽ ſcimus tãq́ꝫ deflemꝰ
Jpſa eſt id eſt formoſa vel pulchra: q̃ꝛ ꝛ ipſe dixerat. Hec ſupat ipſam Thaidẽ. Alias res
agis: recte q̃ꝛ dixit ille: iã ꝯclamatũ eſt. Alias res agis aut nõ intẽdis ad id q̃ꝺ dico ſignifi-
cat: vt nulla ſit ĩ eo attẽtio: aut nugatorias res agis ħ eſt iocaris: nã hinc natũ ẽ: agite ama
bo q̃ſi dicat vanas res agis. Scio q̃ abducta ſit. plꝰ dixit q̃ꝫ ĩterrogabatˀ: credo tedio inter
rogãtis nã ꝑperat vt dicturus ẽ ad deducẽdũ eunuchũ ad Thaidẽ cũ ancilla ex ethiopia.
Scio q̃ꝫ abducta ſit: ſcḋa apoſiopeſis. Eho Parmeno ſcis: amatorie ſatis ꝛ̃petuntˀ q̃ ſemel
dicta ſuffecerãt. Huc deducta ad. m. ꝛ ħ ꝯfundit ſemel: cũ aceruatim dic: velut odio interro
gãtis ſepiꝰ ꝛ feſtinatõe ad mãdata Phedrie pagẽda. Phedrie riualis: cũ ꝓnũciatõe addẽ
dũ: q̃ꝫ magis doleat idẽ Phedrie riualis. Duras ꝑtes fratris ꝓdicas. ſ. ꝯ emulũ ꝛ diuitẽ: et
largiſſimũ. Et ꝑtes duras metaphoricos ab auctoribꝰ ſcenicis. Cõparet ſic iã oñditˀ miles
illuſtrior ꝑ riualis dona: q̃ꝫ ꝑ ſua ꝛ eſt q̃litas cõꝑatiua. Cõparet: ꝑmat vt cõparãdũ putet.
Tũ magis id ducas: duras ꝑtes fratris eſſe. Quid nã queſo hercle: curioſitatẽ addidit ita.
Queſo ꝛ hercle: ꝛ vide quã molliter: ꝛ ſine ĩtellectu ſpectatoris ad argumẽti ſpectatĩ ordinẽ
poeta ꝑueniat vt de eunucho facta mẽtiõe ꝯſiliũ naſcitˀ ſupponẽdi Cheree Eunuchũ. mire
Te ꝑmo ſimplr̃ eunucho nomẽ poſuit. huic q̃ꝫ detracturus. Jnhoneſtũ fedũ: vt ꝯ facie ho
neſta: vt apꝺ Virg. Et letos oculis afflarat honores. Hoĩez: optune hoĩez dixit: tãq̃ꝫ ĩcerti

Vir.

ſexus. Senẽ mulierẽ, nõ cõi gñe dixit ſenẽ q̃ppe q̃ alibi ſeꝑauerit dicẽdo ſenex atq́ꝫ anus:

domum futurū ſit. Tum deinde non reijcietur: ſed quatietur. Uide ꝙ cōtumelioſius dictū ſit quatietᷣ foras vel verberibꝰ impelletᷣ foras: nō expulſione ſed detruſione: vel ſic dixit fo- ras quatietᷣ vt deſit verſuꝫ: vt ſit foras verſuꝫ verberabitᷣ: vt verberet: τ fugetᷣ foras. nam τ ꝑuulgate ꝯſuetudis dictū eſt: feri canē foras: hoc eſt feriēdo canē foras eijce. Sꝫ iſtā Thai dem non ſciui nobis vicinā. nō eñi p̄o eunucho veniet: ſi nouit aut notus eſt: τ ſi mulierē

Nō ſciui nobꝭ vicinā. Par. haud diu eſt. Che. perij
Nūꝙ etiā me illā vidiſſe: ehodū dic mihi eſt vt fertᷣ
Forma. Par. ſane. Che. at nihil ad nr̄aꝫ hāc. P. alia
Res ē. C. obſecro hercle ꝑmeō: fac vt potiar. P. faciā
Sedulo ac dabo opā: adiuuabo. nūqd me aliō vis
Che. quo nūc is. P. domū vt mācipia hec ita vt iuſſit
Fratᷣ deducā ad thaidē. C. o fortūatū iſtū eunuchū
Qui qdē in hāc detᷣ domū. Pa. qd ita? Ch. rogitas
Summa forma ſemper conſeruam domi
Uidebit: colloquetᷣ: aderit vna in vnis edibus: cibū
Nonnūꝙ capiet cū ea: iterdū ꝓpe dormiet. P. qd ſi
Nūc tu te fortūatꝰ fias. Che. q̄re ꝑmeno: reſponde.
Par. capias illiꝰ veſtē. Che. veſtē: qd tū pꝰ ea? par. ꝓ
Illo te ducā. che. audio. P. te illū eē dicā. che. itelligo

adoleſcēs ne nouit aut notus ē τ ſi mulierē adoleſcēs ne nouit qdē ipſe multo maxie neſcietᷣ. Sꝫ iſtā Thaide non ſciui nobis vicinā. ꝯ illō qō meretrix vicina erat haud diu ē vicina. ſ. τ ē cā anverſiſit ſit neſcitᷣ potuiſſe vicinā. Et nota apō terētiū vicinas poni ſepꝰ adoleſcētibus meretrices: vt hic ſit pri- nia amoris illecebra. Nūꝙ ne etiā me vidiſſe illā artificioſe inculcat poeta vidiſſe. Eſt ne vt fertᷣ forma: hoc ꝓpter illud qō ſup̄ dicimꝰ: ſed nimio lepore Terētiano iam illud agitᷣ. Nā hic oſtēditᷣ veriſimile eſſe ꝓ eunucho creditū apud vicinā meretricē Chereā q̄ adeo ignotꝰ ſit mulieri: vt ne ipſe eā nouerit qō erat facilꝰ τ p̄ōptiꝰ τ additᷣ color: qō τ illa nō diu vicina eſt τ qō adoleſcēs primū in pyreo cōmorꝰ eſt. Nihil ad noſtrā hāc: moraliter noſtrā dixit ꝓ meā. Alia res eſt: non potuit melius vterqꝫ ſuā g̃ram reſeruare: nā illa τ hic amantᷣ. Faciaꝫ ſedulo: mire in ꝑmiſſis poſteriorıbꝰ difficultas rei oñditᷣ cū ꝑmū faciā dixerit. Nunqd me a liud: vis hoc dicere abeūtes ſolēt τ bene vis qꝛ feſtinat: τ ſimul qꝛ hic naſcitᷣ dolus fallēde Meretricis. Ut mācipia hec ita vt iuſſit fratᷣ deducatᷣ ad Thaidē. vide Terētiū vt non q̄ſi ta eſſe hec fallacia: ſed ipſa ſe obtuliſſe videatᷣ. O fortunatū iſtū eunuchū: iſtū ſepe annota uimꝰ: aut ad cōtēptū aut ad odiū refert. vt Uirgilꝰ. Aut quid petis iſtis: τ iſta qdē non in tua magna volūtas. Qui qdē in hāc detᷣ domū: aut qd facilꝰ ꝙ imitari velle qō laudes: nec quiſꝙ niſi qui cupit eligitᷣ ꝓ eunucho: qui eunuchū putat eſſe beatū. Uide ꝙ molli deſcēſu ad hoc cōſiliū ꝑuenitᷣ. Res eñi hoc ſuggerit potiꝰ ꝙ Parmeno. ideo qꝛ ſeruū hoc ſuadere Cherce nimis temerariū fuit. Quid ſi nūc tu te fortunatus fias: ſic videtᷣ dicere Parmeno potius vt iocetur ꝙ vt fieri credat poſſe. Quid ni ita potuit intelligere ſtatim ſeruꝰ: ſed ad hoc interrogat vt ſpectator docea tᷣ. Uidebit colloquetᷣ aderit vna: amatorie nimis qnqꝫ li- neas amoris executꝰ eſt: adeo qꝫ diligēter: vt etiā ordinē cuſtodierit. Uidebit colloquetᷣ ade rit vna in vnis edibꝰ: mire amator nō ſimlᷣ effudit hoc bonū. ſed ꝑticulatī digeſſit: vt maior voluptas futura eē noſcatᷣ. Uidebit colloq̄tᷣ τc. Iſte eñi ſūt amoris linee: τ ſic eas nō oēs ē ꝓſecutus. Capias tu illius veſtē: nō ſemel oſtēditᷣ qō futrū ſit. qꝛ ꝑticulatim pōt etiā qō tur pe eſt iam muti ad ꝑſuaſionē ſemel in geſtū reſpicitᷣ. ergo non dicit ꝓ eunucho: ſed primo

Uirgiliꝰ

capias illius veſtem. Tum deinde hoc ipm non aſpnante dño pergit ſeruus ad cetera que audaciora ſunt. Ueſtem q̄ libenter audiat repetitio dictoꝝ p interrogationē oſtēdit Cheream. Audio .i. libenter hoc amitto ⁊ cōſentio: vt in phormione. Audio ⁊ fateor: ⁊ contra non audio. Intelligo audio ⁊ intelligo vim modo non vſitatā exprimit: ſed ob conſentientis in modicū affectū. Cibū vna capies bene ſeruus inter turbauit ſup dictas amādi lineas et ordinē voluptatū: q̄pe q̄ amare non nouerit. cibū vna capies: adſis: tāgas ludas: prope dormias: ⁊ ſi ſatis erat ſuperior verſus tamē itētiua ſunt amatori etiā ſigillatī; hec enſierata q̄ vna ſnīa ſuperior verſus oſtēderat. qm̄ quidē illarū: pro ex illis: Quiſq̄. q̄ q̄ q̄ dicere abſurdū eſt. Illarū quiſq̄: q̄ſ

Par. Tum illis fruare cōmodis: quibus tu illum
Dicebas mō. cibū vna capias. adſis. tāgas. ludas:
Prope dormias: quādoq̄dē illaꝝ neq̄ q̄ſq̄ te nouit
Neq̄ ſit qui ſcies. p̄terea forma ⁊ etas ipa eſt. facile
Ut p eunu. pbēs. che. dixti pulchre. nūq̄ vidi meli⁹
Cōſiliū dari. age eamus itro. nūc iam oro orna me:
Abduc q̄tū potes. P. q̄d agis: iocabar equidē. C.
Garris. P. pij. q̄d ego egi miſ: quo trudis. pculeris
Iā tu me. tibi eq̄dē dico. māē. che. eam⁹. P. pgi: che.
Certū eſt. P. vide Ne nimiū callidū hoc ſit mō. che.
Non eſt pfecto. ſane. Par. At eī i me iſtec cudetur
Faba. ab flagitiū facinus. Che. An id flagitiū eſt
Si in domum meretriciam deducar: et illis

Quiſq̄ fe. generis

q̄ multis exēplis pbat etiā femīo gñe veteres ptuliſſe: ita vt in nūeris ⁊ generib⁹ hec pnoīa ſinita ſūt. Neq̄ ſit q̄ ſcies: hoc ē qd ſup callide poeta pſtruxit. Preterea forma atq̄ etas ipa eſt: deeſt in te. Facile vt pro eunucho pbes: formā ſcz ⁊ etatez. Formā q: pulcher es: etatez q: ephebus. Facile vt pro eunucho probes: nunc fingas atq̄ perſuadeas vt in cōſuetudine dicimus homo ſacrilegus p innocente ſe probauit. ⁊ Cicero: Hoc tu is probabis. itaq̄ deeſt te. qd ſubaudiam⁹ vt ſit pro eunucho te probes. Probes vt migrātes cernas. aut probes perſuades ⁊ ſimul honeſte. non dixit qd erat rectum in eunuchū probes: ſed pro eunucho ne eſſet cōtumelioſum in Chereaz. Orna me nunc iam: hortatiue orna dixit non deſpolia aut exue me. Abduc: abducimur vnde volumus: ducimur quo nolumus. Quātum potes deeſt cito. Quid agis: callide ſeruus non vult ſe auctorem videri tanti facinoris. Quo tru. comici ſemper ea oſtenderunt fieri ab altero verbis alterius pſone que oſtendiſſe ipſe nō poterat: vt nunc manu agere per Chereaz Parmenone ipſo ducente cognoſcim⁹. Quo tru. prebet ſe vi cogendum a dño ſeruū quē cōpulit dictis. Perculeris iam tu me pcerteris. vn de prouerbiū. bene plauſtruz pculit: Tibi quidē dico mane: ſigillatim iſta pnūcianda ſunt: ex quibus intelligatur non ceſſare Chereaz quin adhuc impellat ⁊ trudat. Pergis ne: q̄ſi vero ioco dixerit: non ſerio. Ne nimiū callidum: periculoſum: ſed melius callidum legitur. Nimiū prouerbiale. q: nimiū pp̄ia vox eſt. Flagitiū facinus: flagitiū more militari dicitur: res flagitatōe hoc eſt increpatōe digna. Nam flagitatio ad ſtrepitū dicit. vnde flāma ex flagella ⁊ flagitare. i. pſonare intelligim⁹ dicit: nā hec oīa ſine ſonitu crepituq̄ nō ſunt. Ad id flagitiū eſt: an liceat aut peccat vt prius q̄ liceat. At eī iſtec in me cudetur faba. i. in me hoc malū recidet: in me hec vindicabitur culpa vt laborat ſolū in quo cudit. i. batuit faba cū ſiliquis eximitur ⁊ intertanſa fuſtibus: vt in arcis more ruſticoꝝ: vel qd quidaz male coctam

Cicero

Abduci
Duci

Flagitiū
Flagitare
Flāma
Flagellū
Iſtec i me cudet faba

fabã: ꝛ que nõ mandauerit: ſed dura ꝑmanſerit ſupꝛa caput coqui: velut ipſi fabe irati eius granũ ſaxa cõminuũt: tũ vniuerſuꝫ malũ ꝛ oĩs doloꝛ ad coquũ ꝑuenit: ſimile ꝛ alibi a pulmento ꝓuerbiũ eſt. Tute hoc intriſti tibi: hoc eſt exedendũ accingere. An id flagitiũ eſt. Terẽtius laudat argumentũ huius fabule: in quo exemplũ ꝑmit qȝ ꝓſit ꝑentibus: obſit meretricibus ꝛ ſimul deliberatiõibus tractãs id faciendũ: vt ad domũ meretriciam deducat.

Erucibus q̃ nos nr̃amq; adoleſcẽtiã hñt deſpicatã
Et q̃ nos oĩbꝰ ſemꝑ cruciãt mõis: nũc referã grãm
Atq; eã itidẽ fallã: vt ab ill' fallimur; an potius hec
Pati. ah equũ eſt fieri vt a me ludãt dolis. qȝ qui
Reſciuerit nulli culpẽt: ꝛ illud factũ merito oĩes
Putẽt. P. qd iſtuc: ſi certũ eſt facere facias. vex ne
Poſt cõferas culpã in me. C. nõ faciã. P. iubes ne:
C. iubeo. imo cogo atq; iꝑero. P. nunq̃ tuã fugiã
Auctoꝛitatẽ. ſeq̃re me. Ch. dij vertant bene.

Hoc tale eſt: vt nulla lex ꝓhibeat: vt defendat qȝ licitũ eſt. Ex illis crucibus q̃ nos nr̃amq; adoleſcentiã: hoc iam ad illud ꝑtinet: vt cũdatur decete. et primo a ꝑſona eiꝰ cui inſ. Habẽt deſpicatã ꝯtẽptã atq; dſpectã et eſt ita parẽtheſis metaplaſmos: vel certe alterius vbi declinatio ab eo qȝ eſt cõ-

Thraſo: Miles: Gnato: Parmeno.

Magnas vͦ agere grãs thais mihi. Gn. igẽtes
Th. Ain tu leta ẽ. Gn. nõ tã ipſo q̃dẽ dono q̃
Quod abs te datũ eẽ. id vͦ ſerio triũphat. P. huc
Prouiſo vt vbi tꝑs ſiet deducã: ſȝ eccũ militẽ. Th. ẽ

Deſpicatꝰ

ſpicoꝛ ꝛ deſpicoꝛ. Saluſtius. Quũ interea metellus monte digrediens cũ exercitu cõſpicatur: dubius quidnã inſolita facies oſtẽderet. Nũc iam referã grãs: nõ eas inquit laceſſam ſed quod iuſtũ eſt vicẽ reddã: quaſi ipſe in alijs leſus ſit: vt ab his fallimur nõ dixit alij fallunt. An potius hec pati equũ eſt fieri: illic viciſſitudo extat in pati dolos. Ut a me ludat ſylepſis: ſubaudit pati. Quod qui reſciuerit: ex cõſequentibus argumentũ. nam illud factũ vituperatio ſequit: hoc approbatio. Illud merito factũ omnes putãt: bene nõ iudicent: qz et hoc ipſum nõ ſatis ꝓbatũ eſt: vel meretricẽ fallere. Quid iſtuc: aduerbiũ eſt egre cõcedẽtis. Facias ꝓ facito. Uex: deeſt vide. Uex ne poſt cõferas culpam in me. Sine ꝓhibentis eſt: nihil deeſt: ſi percontantis: vt ſit ne forte: deeſt timeo. Uex ne poſt cõferas culpã in me in hoc negocio nõ auctoꝛ vult intereſſe: ſed ſeruus. Rogo atq; iꝑero: euidẽter oſtẽdit plus eſſe iꝑerare q̃ iubere. Nunq̃ defugiã auctoꝛitatẽ tuã ꝓ nõ. Ut nunq̃ oẽs hodie moꝛimur multi. Nunq̃ defugiã auctoꝛitatẽ tuã: nõ inq̃t recuſabo facere: dũ tu tñ auctoꝛ ſis facti.

Saluſtiꝰ.

Magnas vero agere Thais grãs mihi. Hic ſermo ſic ꝓdit: vt poſt cenã ĩchoatꝰ eſſe videat. ꝑtinet aũt aſſentationẽ paraſiticã ꝛ ſtulticiã glorioſi militis. Agere plus ſonat infinitus modus finito. Ingẽtis vide q̃tũ adijciat paraſitus: ille magnas dixit: hic reſpõdit ingẽtis. Ille leta eſt: hic triũphat. Id vero ſerio: id ob id: vt id amabo adiuua me. Serio: id ob id amabo alias. at nũc idem parelcon ꝓductiõis locus eſt q̃ abs te datum eſt: maioꝛis eſt gratie tantũ potuiſſe amoꝛe militis: vt meretrix munus letaretur ob lucrũ. Triumphat: nunc militaribus dictis tangit militem paraſitus. Huc ꝓuiſo: vt vbi tẽpus ſiet: tertia perſona venit in ſcenam: ſed ſeparatim loquit ꝛ ſecũ. Sed eccũ militẽ: iniurioſe militẽ: honoꝛifice ꝓꝓꝛio noĩe dicit: vt ĩ ſubiectis. Audire vocẽ viſa ſum modo militis.

Eſt iſtuc datū: fato: decretoq̨ ꝯceſſū: vt nō dabiẗ regnis iſto ꝓhibere latinis. Vt grata ſint que facio oīa: grate nobis aut res aut ꝑſone. ħ nūc res dicit. Aduerti hercle animū: approbat dictū: ⁊ ħ ait aio. Vel rex mihi. ſ. grās agebat: ꝙ intēpeſtiue miles ad regē trāſitū fecit: cū de meretrice agaẗ. Que facio oīa eclypſis: vł ſylepſis: vel rex: vt in ecyra. Vel hic Pāphilus iurabat quotiēs Bacchidi ꝙ ſctē. Vel rex mihi ſemꝑ ſubaudiẗ grās: ab eo qd̄ ſuꝑ dixit

Iſtuc datum ꝑfecto. vt grata ſint que facio omnia:
Gn. Aduerti me hercle aium. Thr. vł rex ſꝑ maxias
Mihi grās agebat q̄cq̄d effecerā. alijs nō i tidē
Gn. Labore alieno magnā ꝑtā gloriā v̄bis ſepe i ſe
Trāffert q̄ hʒ ſalē qd̄ i te ē. Thr. hēs. Gn. rex te ergo
In oculis. Thr. ſ. Gn. geſtire. Thr. verꝫ credere oēm
Exercitū ⁊ ꝯſilia. Gn. mirꝫ. Thr. tū ſicubi eū ſatietas
Hominū aut negocij. ſi quando odiū ceperat
Requieſcere vbi volebat q̄ſi noſtin. Gn. ſcio. q̄ſi vbi
Illā expueret miſeriā aio. Thr. tenes: tū me ꝯuiuā
Solū adducebat ſibi. Gn. hui. regē elegātē narras
Thr. Immo ſic hō ē perpaucorꝫ hoim. Gn. immo
Nullorꝫ arbitror ſi tecū viuit. Thr. inuidere oēs

Magis vero agere Thais grās mihi. Partā gloriam. i. q̄ pariẗ vt Vecc⁹ eq̄ ſpumātis acer. Qui hʒ ſalem. Sal neutraliẗ ꝯdimētū eſt: maſculini ſapiētia. Verbis i ſe ſepe trāſfert. qui hʒ ſalē: mire adulaẗ ħ attribuit militi qd̄ minime hʒ vel v̄ba vel ſalē. Qd̄ in te eſt: qd̄ tu habes intelligis habes. qd̄ eñi tenemus corꝑe habemus aīo: qd̄q̨ itē aīo habem⁹ intelligimus: habes ꝑ intelligis: ſic d̄r accipe: ħ eſt hēs: hēs etiā. i. dicis: vt Sal. Tarteſum hyſpanie ciuitatē quā nūc tyrij mutato noīe gandirus hñt. Rex te ḡ in oculis. ſ. geſtire. vide incōditā ꝑperationē laudari ſe cupiētis: adeo vt nō ſignat v̄ba ipleri. Qñ ꝑfecti mei. ſ. verꝫ ⁊ credere oēm exercitū magis inuidebis ſi ꝯſideres militē motū eē q̄ crederet oēm exercitū ⁊ ꝯſilia ſub obtētu militis: ea ſtulticia ſcripſit breuiter comitē regiū acceptūq̨ iperatori. nā q̄ nūc credit exercitū: credit ⁊ ꝯſilia. Virg. Nulla meis ſine te q̄reẗ gloria reb⁹. Seu pacē: ſeu bella grā: tibi maxia rerꝫ. Verborūq̨ fides: ꝯſilia. Aureſis: plus ē ꝯſilia ꝙ tot⁹ exercit⁹. Mirꝫ: meli⁹ ꝑ ironiā ꝓnūciam⁹. mirꝫ. q̄ſi dicat: q̄s nō crederet tali viro: ħ pōt etiā ſimpliẗ ꝑ admirātis geſtu accipi Vbi ſatietas hoim aut negocij ceperat. Rei. p. ꝑnceps duas res patiẗ: hoies ⁊ negocia. i. ꝑſonas ⁊ res hoiꝫ: aut negocij: eos q̄ gerūt: ⁊ ea q̄ geruntẗ. Satietas hoiꝫ ac ne negocij odiū ſi qñ cepat: ꝓprie reddidit ⁊ decēter hoiꝫ ſatietas negocij odiū nō. n. par erat rei. p. ꝑncipē odio laborare. Quieſcere vbi volebat: bono v̄bo vſus ē. Nā ceſſat d̄ſidioſus: requieſcit defeſſus. Quaſi noſtin: grece exꝓſſit ſtulti īfantiā militis: q̄ añ vult ītelligi qd̄ ſentit ꝙ ipſe dicat et ꝓprie ħ morale ē ſtolidi: ſiue ruditer loq̄ntis. Quaſi noſtin apoſiopeſis: ꝑ habes ħ: ħ ē qꝫ ſuꝑ ītelligit. Quaſi vbi illā expueret miſeriā: vbi ꝑ qñ: ⁊ i his ⁊ ſuꝑ expueret. Expuere ē cū faſtidio aliq̄d reijcere ⁊ expellere. Nā expuere ē extra pus mittere. i. foras. Nā pus ē ois humor corꝑi oneroſus. Tū me ꝯuiuā ſolū adducebat ſibi: ħ ſuperat q̄s. ſ. eēt mgr̄ magnarꝫ rerꝫ. ⁊ ꝯſiliari⁹: voluptatib⁹ q̨ regijs ꝑnceps eēt: ⁊ videlꝫ ſignificato dicaẗ me: ⁊ ꝯuiuā: ⁊ ſolū ⁊ adducebat: nā nō vocabat: ⁊ ſi q̄ſi nō ꝓpẗ me: ħ vt ſibi bñ eēt. Tū me ꝯuiuā. i. quū ſatietas hoim eēt: cū ediſſet negocia. Regē elegātē narras: q̄ eligere ſciat: aut q̄d ipſe ſit eligēdus. Perpaucorꝫ hoim aut q̄ paucis vtiẗ: aut q̄ d̄ paucis ē: aut q̄ paucis placꝫ: ħ ē bonis ⁊ ſapiētib⁹ q̄ fere pauci ſunt. Immo nullorꝫ arbitror: ħ auerſus ne miles audiat. pōt tñ ⁊ aẗ ītelligi maxie cū milite. Inuidere oēs mihi plus pōt ad ſignificādū infinitū tp̄s ꝙ finitūr

Hoc ſal.
Hic ſal.
Saluſtius
Vir.
Ceſſare
Requieſcere.
Expuere
Pus

Ego vero floccipendere: ꝙ morderēt danculū: vel ꝙ inuiderēt. Cōuiuā ſolū adducebāt. vt Solā nā ꝓfidus ille: ſignificat aūt ſepiuſcule factū. Illi inuidere miſere. Miſer eīm eſt cui aīe miſeria ineſt. Vex vnus ꝓprie vnꝰ. nā vnꝰ ex multis dr. ⁊ mire facta nulliꝰ ponderis repetitio ad inertiā loquētis exprimēdā. nā poſtꝗ̄ dixit. Inuidere oēs mihi: repent inuidere miſere. cū ⁊ impenſe ⁊ miſere idē ſignificēt. ⁊ mox tñ ſine vllo actu addidit. Verū vnꝰ tñ impēſe. aut plꝰ miſere ꝙ impēſe Elephātis quē rex idicis ꝓfecerat ⁊ h̄ ſtulte cū ad dignitatē ſumit: et ſic ꝓnūciat: vt magna eē ꝓfectura videat h̄ ipſa: ⁊ h̄ a ſtolido milite ſic profert tāꝗ̄ magnū hoīez velit eſſe: q̄ ſibi inuideret: et indicis maurorū q̄ ⁊ maiores ſunt. Is vbi moleſtꝰ

Miſer

Mihi mordere danculum. ego floccipenderē
Illi inuidere miſe. vex vnꝰ tñ ipēſe elephātis quez
Rex indicis ꝓfecerat. is vbi moleſtꝰ ē magis. q̄ſo iq̄
Strato. eō nē es ferox. q2 habes ipiū in beluas:
Gn. Pulchre me hercle dictū: ⁊ ſapienter. pape
Iugularas hoiem. quid ille: Thr. mutus ilico
Gn. Quidni eēt: Par. diȷ vr̄az fidē: hoiez ꝑditum
Miſerūq₃ ⁊ illū ſacrilegū. Th. q̄d illō. gn. quo pacto
Rhodiū tetigeri i ꝯuiuio: nūq̄d tibi dixi: gna. nūꝗ̄
Sed narra obſecro. plus milieſ iā audiui Thr. vna
In ꝯuiuio erat h̄ quē dico rhodiꝰ adoleſcentulus:
Forte habui ſcortum. cepit ad id ludere: et me
Irridere quid ais inꝗ̄ homo impudens:

magis eſt: more ſuo magis addidit ne diceret moleſtior. Queſo inꝗ̄ Strato nomē accommodatū militie. Eo ne es ferox: cauſale eſt. ideo ne es ſignificatur. Quia habes impiū in beluas: mire extulit imperiū in beluas. ſic Vir. Illa ſe iactet in aula Aeolus e clauſo ventorum carcere regnet. Pulchre me hercle dictū: i modica laudatioe verit etiā ſi q̄d facere dictū eſt. ſufficeret eīm pulchre qd̄ eſt ſapienter. q2 ⁊ iugularas hoiem: pulchre tangit militez iugularas dicendo nō occideras: quaſi a gladio nō verbo vſus ſit. Mutus ilico: tam hoc ſtultum eſt ꝙ ſi diceret ſtatim nihil. Recte autem diceret. Ex illo mutus fuit: tale eſt illud. Tacere feſtinat. Quid ni eſſet: hoc eſt vt poſſet eſſe iugularas. Hominem ꝑditum: deeſt o: vt ſit o hoiem perditum: ſed ſic melius ſonat. maioris eīm ſtuporis eſt hoc modo pronunciatum. Hoiem perditum miſerumq₃: videꝗ̄tū addiderit. qui non hoiem ſimpliciter ſed perditum ⁊ miſerum illum: nec malū ſed ſacrilegum dixerit. Quo pacto rhodium tetigerim: luſerim. fatigauerim. nam tangere cum multa: tum etiam hoc ſignificat. Nunꝗ̄ ſed narra obſecro. callide paraſitus intelligit ad hoc ſe interrogatum vt audire poſtulet. plus milies audiui: hyperbole: aut ſupfutura vt equetur. aut ſubiacet ſuperfuturum equatur miles ſubiacet. vt tantum non milies conuenit ſtultum eundem ⁊ immemorem eſſe. cui intelligentiaz non eſt. Fore habui ſcortum. Vide quemadmodum miles dum multa ad dictum ſuum peruenire fateatur interim ꝙ contemptus ſit atq₃ deriſus abdomen in corpore feminarum patiens iniurie coitus ſcortum dr ⁊ dr ſcortum: quia tunc aperiuntur dura coria dicta ſcorta: a parte ergo meretrices ſui ſcorta dicuntur. vel quod grece palpitare intelligit: quod ille faciunt ſaltando aſſidue: vel potius criſſando: vt Lucretius ait. Ob illam cauſam vt concinniorem Venerē exhibeāt viris aut ſibi abigant conceptum. quod in vulua femine in ipſo coitu non ſe mouentis incidit.

Vir.

Tangere

Carpere

Scortum

Lucretius.

Pulpamẽtum lepus tute es ⁊ pulpamentũ q̃ris. lepus ꝓ infamia multa ponit᷑: vel qꝺ magis a poſteriori

Horatius. pte hoc eſt armis. pulpamentũ de ſe ꝓbeat cũ in putuio capit᷑ appoſit⁹. vt Horati⁹ ait. fecũdi leporis ſapiẽs ſectabit᷑ ar mos. Uel qꝺ venant᷑ illum: ⁊ pſectant᷑ canes: quos ꝓ amatoribus allegorice intelligim⁹: vt ipſe Terenti⁹ ait. Ceruã videre fugere ſectari canes. Uel qꝺ illum ſic fugiãt oẽs ꝯſtituãt: vt hunc libido effeminata: vel qꝺ a phiſicis dicat᷑ incerti ſex⁹: ac
cẽ mõ mas: mõ femia. lepus tute es ⁊ pulpamẽtuz q̃ris. Qꝺ i te hẽs ƀ in altero q̃ris ⁊ eſt trop⁹ allegoria. ah ah eh paſit⁹ hic int̃ iectiõe riſus addidit quo magis nũc ꝓmu ƀ audiuiſſe credat᷑. q̃d eſt ƀ: iterrogatio geſtuz vultũq̃ʒ ŏtiet cuiuſdã alacris ⁊ certi q̧ laudand⁹ ſit.

Lep⁹ tute es: ⁊ pulpamẽtũ q̃ris. Gna. ah. eh. Thra.
Quid ẽ: Gn. facete: lepide: laute. nihil ſupra. tuum
Obſecro ne hoc dictũ erat. vet⁹ credidi. T. audieraſ
Gn. ſepe ⁊ fert᷑ in primis. T. meũ ẽ. dolet dictum
Imprudẽti adoleſcẽtulo ⁊ libero. par. at te dij ꝑdãt
Gn. Quid ille q̃ſo: Th. ꝑdit⁹ riſu oẽs q̃ aderant
Emoriri. deniq̧ʒ metuebãt oẽſ iã me. gna. nõ iiuria
Th. ſed heus tu purgẽ ego me de iſtac thaidi.
Qꝺ eã me amare. ſuſpicata ẽ. Gna. nihil min⁹. imo
Auge magis ſuſpitionẽ. Th. cur: Gna. rogas:
Scin: ſi quando illa mentionẽ phedrie facit:
Aut ſi laudat te. vt male vrat. Thra. ſentio.

Facetus / Lepidus: Facete: facet⁹ eſt. q̃ facit verbis qꝺ vult. Lepide lepidus q̃ politus eſt. vt .i. lamina.
Lautus: Laute. lautus q̃ mundus ⁊ ſplẽdidus eſt. Tuũ ne obſecro. ƀ dictũ erat: ⁊ dicta ⁊ ꝓuerbia: ⁊
Adagiões: adagiones q̧ rem agãt facetis hoĩbus aſcribunt᷑: ⁊ hoc laudis gen⁹ eſt ad potiores referre qꝺ aliter ꝓbat᷑ dixiſſe Uerus credidi. q: oĩa vetera magna ſunt. Sepe ⁊ fert᷑ in primis: nõ ex ipſo. nã eſſet ꝯtrũ ſupiori. Meũ eſt nõ ſenſu tm̃ mõ. ſed verbis q̧ ipſi ſagreſte eſt. qꝺ nũc dicit meũ eſt. Dolet dictum imprudenti adoleſcenti ⁊ libero: deeſt mihi. vt ſit dolet mihi ⁊ dictũ participium eſt id; quod dixiſti. addidit eñ paraſitus quo grauius ſit dictũ commiſerationem eius. in quem dictum eſt: vtpote imprudentem adoleſcentẽ in librum. Scit. eñ hoĩes ſtultos malos videri velle. ⁊ inde paraſitũ in iiſdem verſari. cũ ait ſupra. Iugularaſ hic dolet dictum imprudenti: ſcilicet qui minime crederet tali ſe percuti poſſe cõuitio. aut cũ tali viro ſibi rem furatam: ⁊ ſic laudat militẽ: vt miſeratione iam dignus ſit adoleſcens. eum necnon infeſtat: vt etiam miſereri inimicorum vacet. Ut te dij perdant: noue inquit Parmeno non cum ipſo. ſed de ipſo loquitur non audiente eo. ironicos Parmeno ƀ male
Riſu: facit. At te dij perdant inquit. Riſu omnes qui aderant emoriri. diſciplina eſt comicis ſtul
Emorior: tas ſententias. verbaq̧ʒ vitioſa aſcribere ridiculis impitiſq̧ʒ pſõis. Ut Plaut⁹. Sibi dini
Plautus: merem ſtipendium inquit ex perſona militis. itaq̧ʒ hic emoriri dixit. At vero attic⁹ adoleſcens in hec. At te emori cupio. Uide igitur poetam pro loco ac tempore ſcire quid dicat. Metuebant omnes iam me ne cui dicerem. Lepus tute es ⁊ pulpamentum queris. aut Eho ne es ferox: quia habes imperium in beluas. Non iniuria hoc ſic pronũcia. quẽadmodum illud ſupra. Quid ineſſet. Purgo ne me de iſtac Thaidi economia ad litem futuram inter militem et Thaidem. Qui me eam amare ſuſpicata es. quia apparet illam militi quoq̧ʒ oſtendiſſe; quod dixi phedrie. Immo auge magis ſuſpicationem: hec erit cau
Scin: ſa reijciendi militis. Scin ſi quando. momentis eſt dicere. ſcin. vel ſcito. Scin quando illa mentionem. ſi quando ⁊ prima ſillaba acui poteſt ⁊ media. tamen variat ſententiam.

Id vt ne fiat: mō ne nō ſignificat. Hec res ſola eſt remedio ſi te ſuſpicet amare Pāphilam. Ubi noiat Phedriā: ꝛ locū ꝛ tēpus ſignificat. Tu Pāphilā ꝯtinuo: h̄ magna economia ē: quas Terēti⁹ ꝑparat queadmodū iurgiū inter Thaidē militēqꝫ ꝛ Gnatonē ꝑ ſuas ꝑtes ſerpat fabula. ꝛ bn̄ ꝯtinuo: vt itelligat meretrix nō tā Phāphilā amari: q̄ ſibi vicē dari. Pamphilā cantatū ꝓuocem⁹: elegāter: q2 ille foris eſt: hec itus. Illā itro mittam⁹: illā ꝓuocem⁹: hec ē in v̄bis poete germana ꝓprietas. Tu hui⁹ ꝯ h̄ ꝯ vicē ſignificat. Qd̄ eā mordeat. qd̄ par. aut abſolute qd̄ q̄ris. Si q̄dez me non amaret tūc illud prodeſſet Gnato his verſiculis ꝑſonaꝝ militis ꝛ Gnatōis cōtinēs ꝑ economia iducit. qd̄ veriſile ſit. facile militē ferre poſſe anteponi ſibi Phedriaz q̄ ſe ſemꝑ intellexerit n̄ amari nā ſi h̄ tollas aut excludend⁹ eſt Phedria. aut ex dolore. multis in hac fabula fit exitus tragic⁹. ꝛ hoc miles vt ſapiēs locut⁹ eſt. ꝫ meminiſſe ꝯuenit ridiculas ꝑſonas nō oīno ſtultas. ꝛ excordes induci a poetis comicis. nā nlla delectatiōe eſt vbi oīno qd̄ deducit nihil ſapit. Stulticia aūt eſt in his q̄ttuor modis. aut nō venire in mētē qd̄ oꝑtet. aut ſi venerit nō tenere. aut bonum ꝯſiliū āmittere. aut malū admittere. Uide ꝫ vt hoc qd̄ cōmode miles viderat non tenuerit. totūqꝫ amiſerit. h̄ aūt idcirco interpoſuit poeta vt oſtēderet q̄d venenū haberet aſſētatio. ꝑ quā nō mō ciātes decipiunt. ac ꝑcipites eunt. verū etiā ſapiētes interdum ſaniqꝫ euertunt. Qn̄ illud qd̄ tu das expectat. hec ſentētia tollit militi. qd̄ recte ſenſerat. nec ꝑſuadetur tamē q̄ amet ab amica. Iādudū te amat. vel nimiū. vel valde. vel iamp̄dē. Qd̄ doleat hoc ad illud refert qd̄ ſupra dixit. Par pari referto. qd̄ eam mordeat. Metuet ne quando iratus tute alio ꝯfers. ꝛ hic locū ꝑ ꝑſona poſuit. vt ne diceret ad aliā. At mihi iſtuc nō in mentē venerat. ſic ꝓnūciandū eſt quaſi militi mōſtri ſile videat ſapiēs dictū. alij ꝓ⁹ veniſſe in mētē q̄ ſibi. Ridiculū. vel hoīem. vel dictū ſignificam⁹. Ceterū hoc tu meli⁹ quanto inueniſſes Thraſo. ſcilicet ſi cogitaſſes.

Gna. Id ne fiat. hec res ſola eſt remedio.
Ubi noiauerit phedriā: tu pamphilā continuo
Si qn̄ dicit phedriā intromittamus comeſſatum
Tu pamphilā cantatū ꝓuocem⁹ dic. ſi laudabit
Hec illius formā: tu hui⁹ contra. deniqꝫ
Par pari referto: quod eam mordeat
Thr. Si qdē me amaret: tūc iſtuc prodeſſet gnato.
Par. Quā do illud qd̄ tu das expectat: atqꝫ amat
Iādudum te amat: iādudū illi facile fit quod
Doleat. metuat ſemper. que ipſa tunc capit
Fructum ne quādo iratus tū alio cōferas.
Thr. Bn̄ dixti: at iſtuc mihi in mentē nō venerat
Gn. Ridiculū. nō eni cogitaras: ceterum
Idē hoc tu te meli⁹ quāto thraſo inueniſſes.

Thais. Thraſo. Parmeno. Gnato. Pythias

Audire vocē viſa ſum mō militis: atqꝫ eccum

Audire vocē mō viſa ſū militis. Hic iducit multiplex ꝯcurſ⁹ diſſimiliū ꝑſonaꝝ. tñ v̄tute ꝛ ꝯſilio poete diſcretaꝝ. vt ꝯfuſio nlla ſit facta ſmōis. ſi etiā ꝓ ſe cuiqꝫ accōmodata mira rep̄ſentat oro. Audire vocē mō viſa ſū militis. oēs ſenſus viſa dicūt ab eo qd̄ eſt certiſſimū oculoꝝ. ꝫ viſa ſū. Sēſi vt Uirg. Uiſeqꝫ canes vlulare ꝑ vmbrā Aduentāte dea. Uirg.

Salue mi Thraſo. q̄ſi cū noīe militis apđ illū Thraſo nō honeſtū ſit: eſt q̄dā actio' cui⁹ nomē honeſtū eſt: ſic orator philoſoph⁹: q̄dā cui⁹ nomē offenſū eſt: vt miles: lanari⁹. Meum ſuauiū. Tria ſūt oſculādi genera. Oſculū. ſ. baſiū: ⁊ ſuauiū oſcula officioꝝ ſunt baſia pudicoꝝ affectuū: ſuauia libidinū: vł amoꝝ. Meū ſuauiū. cū oſculareꝛ dixit. Quid agiꝛ: ⁊ h̄ blādimētū gen⁹ eſt poſt oſculū: ꝭ duris eſt ⁊ aggreſſꝫ: infert. n. Ecq̄d nos amas: ecq̄d aliquātulū ne ſignificat: ⁊ iō illa pl'imū ītulit. Cicero ī Catilinā. Ecq̄d attēdiſ: ecq̄d aīaduertꝭ horū ſilētiū De fidicina iſtac de ꝑpter: vt ſit ꝑpter fidicinā. et vide nō puellā: ꝭ fidicinā: q̄ſi ab amatore dictum: ⁊ co amatore qui q̄ſi mēor ſit artꝭ: q̄ oblectatur: ⁊ q: puella ſit emula meretricis: nā meretricū ē fidicinā eē. Quā venuſte' qđ dedit principium: bñ rep̄hēdit ꝑmeno. nā ī bñficijs oꝫ obliuiſci q̄ dedit: ⁊ meminiſſe q̄ accepit: ⁊ ē grauis ironia: q̄ venuſte. Pl'imū merito tuo: facete meretrix amorē ſuū nō ad auaritiā retulit: ꝭ ad officiū. ⁊ cū ð fidicia inq̄t te amē: tū p̄cipue merito tuo. Alij ſic r̄ndere ītelligūt: vt ipa' de fidicia gr̄as agat. nā cū ille dixerit: ecq̄d nos amas: illa r̄ndit pl'imū. Qđ aūt ð fidicia dixit illa hec ſubiecit merito tuo. i. q̄m mereris: dādo eā ꝭ meli⁹ eſt vt p̄ter mun⁹ meritū dixerit q̄ q̄ mil'tis mun⁹ meritū ītelligāt: vt ē illđ Uirg. Quiq; ſui mēores alios facere merēdo. i. gratos ſibi reddere munerādo. Eam⁹ ḡ ad cenā: decuit ḡ paſitū ð cena etiā iportune admonere cū q̄dā emphaſi. velut magne rei. En alteꝝ: bñ alteꝝ: q: duo ſūt. Hē alteꝝ: ſi h̄ rep̄hēdaꝛ miles alteꝝ dictū: ſi paſit⁹ alteꝝ hoīeꝫ. vult. n. Parmeno ⁊ paſito eē verſutioꝛ: q̄ ⁊ oꝫ eē cū peioris ꝯditiōis ſit. Ex hoīe hūc natū dicas. Recte rep̄hēdit Parmeno duos: q̄ꝝ vn⁹ bñficio Thaidē exp̄brat. alt' ꝑ bñficio cenā oñdit: tā q̄ ad eā currēdū ſit. nā h̄ ſignificat. Quid reſtas: q̄ſi' ſit cā ꝑperādi. Ubi vis. nō moroꝛ: eam⁹ ad cenā. vbi vis retulit ad q̄d reſtas: nō moroꝛ. Quaſi nē exeā: mire nē exeā: q̄ſi iā ꝓpe acceſſur⁹: q̄ppe q̄ iā dudū ꝓcul ſteterit: vbi videlicet. En alteꝝ: vbi alteꝝ nō reſpectiue: ꝭ abſolute poſuit: ac ſi dixiſſet aliđ dictū: vł alterū ſtultū. Iturā Thais copiā: vt expiaꝛ Thaidis aīm fingit neſcire q̄ eat. Hē Parmeno: vide dep̄hēſaꝫ meretricē velle blādimētis ſatiſfacere Parmenoni. Bñ pol feciſti: q̄d bñ fec̄ Parmeno: en q̄ſi ꝑturbata hec loq̄ꝛ etiā ð nihilo blādiēs: vtpote meretrix faceta: an q̄ illuſerit cōuitia. Hodie: dulciꝰ additū hodie: q̄ſi cū exceptiōe q̄ ſe ſignificat nō ꝑpetuo obſecuturā militi: ⁊ vt q̄ ꝓmiſerit biduū tātū abfutuꝝ Phedriā. Quid hūc nō vides: ſi dixit ad militē ledit p̄ſentē: ſi ad amicū ledit Parmenonē. Mire igiꝛ ꝓnomē adiuēit. Video ⁊ me tedet: oportune Parmeno fateꝛ odiū militis: vt retrudat ab eo amorē Thaidis. Ubi vis dona adſunt tibi: nil potuit exitioſi⁹ militi ꝯtingere q̄ vt ꝯtinuo riualꝭ mitteret munus' ⁊ poſterior ⁊ corā ipo. Dona adſūt tibi a Phedria: cū illa ſub ꝓnoīe celauerit nomē militis ex arte Parmeno ꝓnūciauit a Phedria. Quid ſtam⁹: q̄d ſtam⁹ ad morā refereꝛ. Cur nō im⁹ hīc: vbi ſeruus riualꝭ ⁊ Parmeno. Quid ſtam⁹: his v̄bis miles īſalſus dolere ſe indicat. Pace qđ fiat ma: pace aut gr̄a: aut volūtate: ⁊ deſt cū: ⁊ ſic locut⁹ eſt quaſi bellū his v̄bis oībus indicerit

Salue mi thraſo. Thr. o thais mea meū ſuauium
Quid agiꝛ. ecquid nos amas ð fidicina hac. P. q̄
Uenuſte. qđ principiū dedit aduenieſ: Th. pl'imū
Merito tuo. Th. Eam⁹ ergo ad cenā. Gn. q̄d ſtaſ:
Par. hem alterum. Ex hoīe hunc natum dicas. T.
Ubi vis nō moroꝛ. P. adibo. atq; aſſimilabo quaſi
Nunc exeā. iturā thais quopiā es. Tha. Hē ꝑmeno.
Bene pol feciſti hodie itura. Par. Quo: T. quid:
Hūc nō vides. P. video: ⁊ me tedet: vbi vis dona
Adſunt tibi a phedria. Th. quid ſtamus: cur

Oſculū
Baſium
Suauium
Ecquid
Cicero
Fidicina
Uirg.

Pace quod fiat tua dare huic que volumus ꝯuenire ⁊ colloq̄ ꝓprie q̄ꝛ pax. datio .deditio ꝯuentio. colloquiū militie verba ſunt: ⁊ inuidioſe ſic ait. q̄ſi p eū nō accipe liceat dona thaidē: ſic ⁊ ꝓnunciandū vt ſubaudiat᷑ vel vt ſic vel dare vel ꝯuenire vel colloqui vt inter hoſtes ſolet. Sal. Que pacta in conuentione non preſtitiſſet. ⁊ alibi cuius aduerſa voluptate colloq̄o militib⁹ ꝑmiſſo corruptio facta paucoꝝ: ⁊ exercitus. Sylle datus eſt. Cōuenire et colloq̄ ſic ꝓnunciādū ē: vt q̄ſi dicat liceat ꝑ te miles qd̄ etiā inter hoſtes ⁊ in bello lꝫ dare huic q̄ volumus: h̄ ſingula cū mutua ꝓnūciāda ſūt. Perpulchra credo. Ironia de fiducia pulchre v̄ginis. nr̄is ſilia ⁊ his ſilia. et — Saluſtius

Nō in⁹ hic: P. q̄ſo hercle vt liceat pace qd̄ fiat tua

Dare huic q̄ volum⁹ ꝯuēire ⁊ colloq̄. T. ꝑpulchra

Dona credo haud nr̄is ſilia. Par. res idicabit. heus

Jubete iſtos foras exire quos iuſſi oci⁹: tu procede

Huc ex ethiopia ē vſq; hec. Thr. h̄ ſūt tres mine gn.

Vix par. vbi tu es doꝛe: accede huc: en eunuchū

Tibi q̄ liberali facie q̄ꝫ etate integra.

Tha. Jta dij me ament honeſt⁹ eſt. Par. quid tu

Ais gnato: nunquid habes quod contemnas:

Quid tu aūt thraſo: tacent. ſatis laudant. fac

Huic ſimil᷑ — Hunc ſimil᷑

hoꝝ ſimilia dicim⁹ res indicabit: ſic eunuchi nomē poſſe ꝯtemni. ⁊ ideo videri vult poti⁹ q̄ ſpni munera ſua. i. Chereā. Jube iſtos foras exire. q̄s iuſſi oci⁹ cum fiducia ⁊ alio vultu ꝓnūciat ⁊ feſtinat ne occupet miles prius abire q̄ videat. ⁊ eſt ordo ocius exire. Procede tu huc. bn̄ ꝓcede dixit nō accede: vt veni. vt appareat dignitas in inceſſu. ⁊ callide ab inferiori incipiet munere: h̄ eſt a puella ad Chereā ventur⁹: ſimul vt a vero mancipio incipiēs ad falſum ſine ſuſpitione trāſiret. Ex ethiopia eſt vſq; hec. qd̄ Thais cupiebat. nam ſupra cupere ex ethiopia vſq; additū ⁊ longinquitas monſtraret᷑. ⁊ h̄ eſt qd̄ facit ſupra. Munus noſtꝝ oꝛnato verbis qd̄ poteris. Hic ſunt tres mine callide: mun⁹ ad precium reuocauit vt ad auaritiam conuerteret meretricem. ne officio donātis gratia leniret᷑. ⁊ iō non dixit tria dona ſed tres mine: quaſi iam vendēda ſint. Ex ethiopia eſt vſq; hic oñdit quid ſit ex ethiopia addēdo vſq;: vt ex longinquitate dignitas muneris ponderet᷑. ⁊ quid erit iā criminis ī coloꝛe quando ipſe dicere gloꝛiatur: vnde ſit ⁊ mire ab inferioꝛe cepit: vt auxeſim doni faceret ī Cherea ⁊ turpi p̄cedēti lenocinīū: cōparet ſecuro pulchro vſq; mō aduerbium. vſq; de loco eſt. vt Siculo proſpexit ab vſq; pachinno. Vix. vix aut difficile ſignificat: aut non vt ſit nec h̄. Lucili⁹. Carcer vix carcere dignus. Vbi tu es: clare tanq̄ querat vt nomē indicet quo audito magis diſſimulet Chereā. Vbi tu es accede: vultu eo dicit᷑ quo debaerat dicere: vt dico emuloꝛū leſus ⁊ cōfidentia deſtitut⁹ velut in eo ſe duntaxat conſpectu Cherece cōfidens. Hez eunuchū tibi. mire poſtq̄ dixit eunuchū tibi intulit: q̄ꝛ ſole vtunt᷑ his regine. q. d. eunuchū dixti te velle eunuchū tibi. repperi. Quā liberali facie: nō narratiue laudat ſed ꝑ interrogationē. que maioꝛ fiducia eſt. Quaꝫ etate integra. i. qua floꝛent puberes. vt Virgilius. Atq; intiger eui Aſcanius. Jta me dij amēt honeſtus eſt. iurauit iō vt nō amore Phedrie ſed veritate cogi ad laudandū videatur coraꝫ milite. Honeſt⁹ eſt. pulcher. Vir. Et letos oculis afflarat honoꝛes. Nunquid habes quod cōtemnas: habes ꝓ inueniſti. pl⁹ eſt contēnas. q̄ vitupes. ⁊ deeſt in hoc. vt ſit nunq̄d habes qd̄ in hoc ꝯtēnas: Tacet ſatis laudat. Taciturnitas ꝯfeſſionis genus eſt p̄ſertim ꝯ aduerſarij interrogationē. iō tacere h̄ vl᷑ q̄ſi laudis argumētū ē. q̄ꝛ ſup̄ tacere vitupauit. iō ⁊ h̄c ſic ait. Quid tu ais gnato: nūq̄d habes qd̄ cōtemnas: tacet ſatis laudat. Et q̄d tu Thraſo: q̄ꝛ ſupra contempſerat puellam.

Vix — Lucilius — Vir.

Fac periculū in lr̄is. fac ī paleſtra. ī muſicis. ſi totū ſingulariter diceret eēt omeoteleutō lr̄a paleſtra muſica. Que libros ſcire equū eſt. quondā liberi pueri his artibus erudiebant̄: ⁊ ē figura eclipſis. deeſt eñ his. Solertē adoleſcentē. i. diſertū. vtrum hunc ſolertē vt Horat⁹.

Horatius Docte ſermonis vtriuſqꝫ lingue. An aſſumendum ſit his extrinſecus ſolertē deeſt his. So

Solers lers quaſi totus ex arte conſiſtens. vt latinis verbis quaſi ſolus in arte ſit. huic

Periculū in litteris. fac in paleſtra. in muſicis:
Que liberum ſcire equū eſt adoleſcentem ſolertē
Dabo. Thr. ego illum eunuchum ſi opus ſiet vel:
Sobri⁹. Pa. atqꝫ h̄ q̄ miſit nō ſoli ſibi poſtulat te
Viuer̄: ⁊ ſua cā excludi ceteroſ. neqꝫ pugnaſ narrat
Neqꝫ cicatrices ſuas oſtētat: neqꝫ tibi obſtat qđ
Quidā facit: ver̄ vbi moleſtū nō erit: vbi tu voles
Vbi tempus tibi erit: ſat habet ſi tum recipitur.
Thr. Appet hūc ſeruū eē dñi pauperis: miſeriqꝫ.
Gn. Nā hercle nemo poſſet. ſat ſcio q̄ haberet: qui

Iners iners ꝯtrarium. nam ſolers quaſi dictuſ ab olon qđ eſt totuꝫ: cū eñ totuꝫ ſenſiſſe dicimus. Ego illū eunuchuꝫ ſi op⁹ fiet vel ſobrius h̄ vt militare eſt ita īportunū p̄ſnte thaide: extraqꝫ mileſ ſi ſapet nihil amatorie ꝯtēplari debuit: ſꝫ ⁊ hoc accedit ad ei⁹ odiū ꝑterqꝫ qꝫ iam in ſuſpitiōe eſt amice ſue: qꝫ fidicinā magiſ diligat: ⁊ hoc mire qꝫ nemo prior eunuchū eſſe Cherea q̄ miles credidit: adeo ſtult⁹ etiā nomīe ſuo adpellauiſſet ſtatim. Stulte miles p̄mo quidē ꝯuitiū ipſi eunucho facit in q̄ pōt iam ledere amicā. deinde atteſtat̄ h̄ dicto pulchritudinē hui⁹ mūeris. Quid igit̄ ꝓficit: ſatiſ aūt ioculare eſt. ſi cogites Chereā eſſe q̄ h̄ de ſe audiat ⁊ tacere cogat̄. vł ſobri⁹ honeſta eclipſis ꝓpter mulieris p̄ſntiā. vt Vir. Nouim⁹ ⁊ q̄ te. ⁊ ipſe in heauton. Qui ſe vidēte amicā

Vir. patiat̄ ſuā: h̄ tñ miles coact⁹ a Parmenone dicit. qꝛ repr̄henſus eſt tacuiſſe. At ꝑ hec q̄ miſit. i. tanta mūera. h̄ eñ hec ſignificat. Nō ſoli ſibi poſtulat: hoc eſt vt iſtū emulū quo potes ab ea pellito: ſua cā excludi ceteros nihil potuit dici inuidioſius. non eñ dixit Phedriā: ſꝫ ceteros q̄ſi futuri amatores fuiſſent: niſi metuerent exēplū Phedrie. Neqꝫ pugnaſ narrat: deſcriptio militis tñ excepto noīe. Neqꝫ cicatrices: inſigne felicitatis. nā apud meretricē qđ aliud cicatrices valēt. nā cicatrices. ⁊ ſi ſꝑ glioſe ſint: nō tñ etiā apud meretrices. qb⁹ poſt

Salustius preciū fortuna placet. vt Salu. quoqꝫ fatet̄. Hec ſunt virtutis inſignia. de honeſtamento tñ eſſe corpis marme letabat̄. Neqꝫ obſtat tibi quin a te repellas amatores tuos. Quod q̄dam facit quidā recte. nā ⁊ figuratū ⁊ aptū ſnīe eſt: ⁊ ꝯtemptū indicat hoc verbū. vbi moleſtū non erit ad ſupiora retulit qđ nūc dicit. ſ. at nō ſibi ſoli poſtulat te viuere: ⁊ ſua cā excludi ceteros. neqꝫ pugnas narrat. Vbi moleſtū nō erit vbi tu voles. an neqꝫ tibi obſtat. vbi tp̄s tibi erit: ⁊ mire occupat aīmū meretricis: cū illā hui⁹ impulſu inducit fateri quicq̄d dure fecit excludendo Phedriā. Hic igitur qui ſcit precepta de beneficijs eſtimādis intelligit oratorie in vtramqꝫ partem dicta omnia. Verum vbi moleſtum. vtrum tibi moleſtum an alijs: ſꝫ alijs quia illatur⁹ eſt. Vbi tēpus tibi erit nō amatori. ſed vbi tu voles nō vt nūc ſed vbi tempus tibi erit. iam enim in milite patereris. Sat habet ſi tunc recipitur his dictis ⁊ militem repulit ab animo meretricis: et commendauit adoleſcentem. et perfecit ne iniuriam videatur apud Thaidem que ſponte ſuſceperat Phedriam. Appet ſeruuꝫ hūc dñi eſſe pauperis. triſtiores enim ſunt ſerui pauperum. ⁊ ob hoc ipm nequiores. ⁊ hoc melius erat: qꝫuis illud aliter paraſitus exponat. Domini pauperis. miſeriqꝫ. bene additum miſeri: qꝛ non continuo pauper et miſer eſt. Nam hercle nemo poſſet ſecūdū illud

Ait aio. approbat paſit⁹ qđ miles dixit: ⁊ eſt ordo. nā hercle ſatis ſcio nemo poſſet hūc ꝑpeti: q̄ haberet. q̄ paret aliū ſeruū. Nā hercle nēo poſſet. Aliā cām ſubtiliorē aſſignat paſitus: q̄ ꝓſuppoīt hāc quā dixerat miles: q̄ haberet: q̄ paret: pri⁹ q̄ ꝓnomē: ſeq̄ns aduerbiū eſt. Quē ego eē infra īfimos puto hoīes oēs. nā hec ſnīa vult illū hoīem ſeruis etiā eē priorē: q̄ ⁊ ſeru⁹ hō: vt in Phor. Seruū hoīem cām orare leges nō ſinūt. Qui aſſentari huic aīm induxeris: ꝓprie. nā animus induciť aduerſuꝫ obiectas difficultates. E flāma pete e te cibū poſſe arbitror: petere cibuꝫ ħ eſt alimentū vn̄ ſine danno aut malo nihil pōt auferri. E flamma ħ intelligit nō ex foco: aut ex medio ignis: ħ ex fumis īcēdio nā nō intelligibile ē: vt e foco cibū peteret. nā antiquū verbū ē petere cibū e

Pararet aliū hūc ꝑpeti. Par. tace tu. quē ego eē īfra.
Infimos oēs puto hoīes. nā q̄ huic aſſentari aīm
Induxeris. ex flāma te petere cibū poſſe arbitror.
Thr. Iā ne im⁹. Tha. hos prius introducā: ⁊ que
Volo ſimul imperabo: poſtea cōtinuo exeo.
Thr. Ego hinc abeo. tu iſtā operire. Par. non
Cōuenit vna re cū amica imperatorē in via
Thr. Quid multa tibi ego dicā. dn̄i ſimilis es. Gn.
Ah ah ah. Thr. q̄d rides: Gn. Iſtuc qđ dixti mō:
Et illđ de rhodio dictū. i mentē venit. ſꝫ thais exit.
Thr. abi. Precurre: vt ſint domi pata oīa. Gn. fiat.
T. diligenter. Pythiā fac vt cures ſi forte huc
Chremes aduenerit: vt ores primum vt maneat:
Sin id non cōmodum eſt vt redeat. ſi id nō poteſt
Ad me adducito. P. ita faciam. T. quid aliud

flāma. E flāma: mordaciter vtrūq̄ꝫ ſil: aut neſciat quē pri⁹ vitupauerit h⁹ıc famē: aut illius īmanitatē vel voraginē: ⁊ ſil vide ꝓuitiū redditū: vn̄ cōiectū eſt idē ꝺ pauptate ⁊ egeſtate. Iam ne minus: odiū Parmenonis ⁊ ſtomachū militis iſta indicat feſtinatio: ⁊ tota iā increpatio mora eſt. Poſt hūc ꝯtinuo exeo: legiť ⁊ poſtea ⁊ poſt: vt ſit ꝓ poſtea: ⁊ quomō ꝓ poſtremo poſt. Ego hic abeo: ꝯſequēs erat vt offenderet miles tā diligēter riualis munus ſuſcipiēte meretrice. Una ire cū amica impatorē in via vide futurelitis inť Thaidē ⁊ militē. Cū amica mirifice amicam dixit: nō meretricē. Impatorē in via: cōgrue ī milite: qua ſi ipē ſit ſub quo eſt: ⁊ hic fuat parmeno qđ ſibi mandatū eſt: ⁊ iſtū emulū quo ad poteris ab eo pellito: ⁊ bn̄ mutat noīa: hinc ad honorē hinc ad inuidiā: hāc nō meretricem ħ amicā dixit: hūc nō militē: ħ impatorē. Quid ego tibi multa dicā dn̄i ſilis es: nō habuit aliud miles ſtult⁹ ⁊ redit ad illa q̄ ſupra dixit. Paupis miſeriq̄ꝫ dn̄i. Silis es: ineptus iocus iniurie in quo ſeruu⁹ vice dn̄i cōparať. Quid rides: ⁊ hoc eo vultu diciť: quaſi ſibi cōſcius ſit miles actū facere dicti cōuitij. nā nō qđ neſciat cām riſus interrogauit q̄d riſerit: ħ ideo vt denuo laudeť. Et illud de rhodio dictū: hoc eſt illud. Eorꝫ ingenia admiror: ſil et huic vt apparet ſit amicitior: iō facil⁹ ab amica q̄ꝫ a paraſito ſeparabiť. Ubi ꝓcurre: vt ſint domi pata: nō dixit q̄ q̄ intelligiť. Fiat. faciā: vl fiet dicere ſeru⁹. liber vo fiat tanq̄ꝫ ⁊ ipſe iubeat ſibi: vt ſint parata dn̄i: ⁊ hec eclypſis ethica: in qua plus vult ſignificať q̄ꝫ verbis: Si forte Chremes huc ad me venerit: economia ad litem futurā ⁊ exitū fabule. ⁊ hoc nō audit miles, nā ſi audiret nimis iraſcereť. Ad me adducito modo: modo non vbi ſum ſignificat.

Cicero Quid aliud volui dicere: hinc eſt illud Ciceronis. Quāꝙ recte nō admones polycletū eſſe dicebāt. Curate iſtā diligēter. u. hec res eſt q̄ faciet v̄ginē eludi in lectulo collocari ⁊ obdormire. Curate. d. u. Ridiculū quū ꝯ euēturū ſit. Vos me ſeq̄mini: ſūt puelle q̄ ſequunt.

Profecto quāto magis magiſq; cogito. Hec pſona apō Menādrū adoleſcētis ruſtici eſt: ⁊ incōſequēs oratio eſt; ſ ꝯcedit ſecū loquētibꝰ multa trāſcēdere q̄ taciti intelligūt. eſt. n. integrū ſ mō. Profecto q̄n to magꝭ magiſq; cogito: nimirū intelligo: vel inuenio: qꝺ dabit ſ Thais mihi magnum malum. Poteſt aūt nimirum ⁊ p ꝯfirmatiōe accipi: vt nihil ō ſit: vt ſit nimirū ſine dubio pcerto. Nimirū dabit hec Thais mihi magnū malum. Solue nimirū: ⁊ fac non

Volui dicere. hē curate diligēter iſtā v̄ginē domi
Ad ſitis facite. Thr. eamꝰ. Tha. vos me ſequimini

Chremes. Pythias ancilla.

Profecto quāto magis. magiſq; cogito:
Nimirū dabit hec thais mihi malū magnū
Ita me aſtute ab ea video labefactarier.
Iā tū quū primū iuſſit me ad ſeſe accerſier domū.
Roget q̄s: quid tibi quū illa: ne norā quidē.
Vbi veni: cauſam vt ibi manerē repperit. ait rem
Diuinā feciſſe ſe: ⁊ rē ſeriā velle agere mecū:
Iā tūc erat ſuſpicio. dolo malo hec fieri oīa: ipſa
Accūbet mecū mihi ſeſe dar: ſmōez q̄ret. vbi friget
Huc euaſit. ꝙ pridē pat mihi ⁊ mat mortui eſſent.
Dico iādiu. rꝰ ſunij: ⁊ q̄d hēaz: ⁊ ꝙlōgo ā̄ari. credo

eſt mirū: ⁊ ſtatim ꝯſequēs erit: ꝑ aſyntheton tota ſnīa. quaſi dixerit nō eſt mirū: ⁊ ſubdiſtinctiōe interpoſita mox ītulerit. Dabit ſ Thais mihi magnū malū. nā nimc ſignificat: ⁊ ne nō. ni ꝑ ne. Virg. Leti diſcrimie puo: ni teneāt: ne ꝑ nō. Plautꝰ. Ne vult inq̄t; ꝑ nō vult. Nimirū dabit ſ Thais mihi magnū malū: his v̄bis ītelligit ſe ſentire paulatī labi ī amorē meretricꝭ: ꝙuis īuitū ⁊ adhuc retinētē mentē. Roget q̄s q̄d tibi cū illa: pri intulit: ꝙ introgauit. Ne norā q̄dē vbi veni cām: vt vbi manerē reppit: manerē mō nō dormirē: ſ remanerē ſignificat. Ait rē diuinā feciſſe ſe: rē diuinā ſacrū ſignificat. Et rē ſeriē velle agere mecū. ſ. que nō poſſet nūc agi cū opet. An rē ſeriē magis agendā tūc putabat: cū rē diuinā feciſſet. Dolo malo hec oīa fieri. Dolꝰ a ledēdo dicto. i. a dolādo. i. minuādo. nā grece leſio dicet dolēs tela q̄dā bellica: ⁊ dolare fabri lignū ē: aſcia ſcindere. qꝺ aūt addidit malo. aut archaiſmos ē: q: ſic ī duodecī tabulꝭ a veteribꝰ ſcptū eſt: aut epitheton doli eſt ꝑpetuū: aut diaſtole eſt: q: eſt ⁊ bonꝰ. q̊ a medētibꝰ falli egros: nō tn̄ decipi. Lucretiꝰ poeta teſtat. Accumbere mecū: mecū penes me ſignificat. Mihi dare ſeſe: nō pōt magꝭ ſignificari ꝑfuſa petulātia. Sermonē q̄rere: ſmonē q̄rimꝰ q̄n nō ſolū qꝺ dicimꝰ q̄rimꝰ. Verū etiā quō alter nob̄ reſpōdeat: ⁊ obloq̄t: puta cū deficiētibꝰ ſmocinādi cauſis: Quota ſit hora: ⁊ an ſatꝭ recte q̄s valuerit ꝑcōtamur. Quāpridē pr mihi ⁊ mr mortui eēnt. ſ ꝑpter etatē puelle inq̄ſitū ē. Huc euaſit tāꝙ imprudēter ꝯtēderit ad hāc inq̄ſitionē. Iādiu: iā olī. ⁊ ꝙlōge amari. ſ iō meretrix inq̄ſiuit. vt ſciret vtꝝ rapina ꝑdonibꝰ fuiſſet. ⁊ qua in die pua perijſſet ſoror. q̄ppe ad mediterraneū locū q̄ acceſſus eē potuit piratis. ſ tn̄ nō abhorret a ſuſpitione meretricis. qꝺ ⁊ ſcire vellet, cuius precij fundum habeat Chremes, hoc eſt ꝙ amenum, vel ꝙ maritimum,

Dolus
Dolo nis
Dolare

Lucretius

Hoc ſperat poſſe a me auellere bono vſus v̄bo, auellere tāq̄ ptinaciter retinēte. Quid habuiſſet cū perijt: p q̄n: aut cū piret. Hec cur q̄rit: ⁊ ingeſtu ac vultu id q̄d reſtat oſ̄dit. nā de eſt neſcio. Hāc ſe intēdit vt eſt audacia: ppͥe intēdere eſt crimē in aduerſariū iacere. Maiuſcula eſt. diminutiue dixit: vt oſ̄deret vtrāq̧ eſſe pum euā. Miſit porro orare: p poſtea Ut venirē ſerio: vtrū vt venirē ſerio: an orare ſerio, Aut dicat q̄d vult aut moleſta ne ſiet: p q̄d velit. in ecyra. Ac vide q̄ merito egritudo hec oritur mihi abſ te ſoſtrata Aut moleſta ne ſiet: aut h̄ moraliter. naz cui h̄ imperat: aut cuz q̄ h̄ agit: Heus heus hec q̄s hic ē: hec ſepatim pnuncianda ſūt. nā apparet inſ̄ h̄ verba pulſatam ianuā pſonare. Ego ſum Chremes. vide quātū diſter ac varia ſit hui⁹ ruſticitas. Ego ſū Chremes a faceta meretricꝫ diſciplina. O capl'in lepidiſſimuz nā ruſticū eē

Porro

Ei placere hoc. ſperat ſe poſſe a me auellere.
Poſtremo. hec q̄ i die pua pͥſſet ſoror: ⁊ q̄s cū ea
Una q̄d habuiſſet cū perijt: ⁊ q̄s eā poſſet noſcere
Hec cur q̄ritet: niſi illa forte q̄ olim perijt puula
Soror. hāc ſe intēdit eſſe vt eſt audacia. verum
Ea ſi viuit. annos nacta eſt ſedecim. non maior
Thai. q̄ ego ſum. maiuſcula eſt. miſit porro orare:
Ut venirē ſerio. aut dicat q̄d vult: aut ne
Moleſta ſiet. nō hercle veniā tertio. he⁹ he⁹. Py. q̄s
Hic ē: Ch. ego ſū chremes. Py. o capl'z lepidiſſimū
Chr. Dico ego mihi iſidias fieri. Py. thais. maxīo
Te orabat ope vt cras redires. Chr. rus eo. Py. fac
Amabo. Chr. nō poſſum inquā. Py. aut tu apud
Nos hic mane: dū redeat ipſa. Chr. nihil minus
Py. cur mi chremes: Chr. malā in rem hinc abi
Py. Si iſtuc iā certū ē tibi. amabo vt illuc trāſeas vbi
Illa ē. C. eo. Py. abi dorias cito: hūc deduc ad militē.

❡ Antipho.

HEri aliquot adoleſcētuli coim⁹ i pireo: i hūc

ſtatim magis appebit. vbi dixerit rus eo. ⁊ dico ego mihi iſidias fieri blādimētū ruſtic⁹ inſidias putat. Rus eo. p potiore negocio rus poſuit. ⁊ maiori negocio ē q̄ ſi diceret nō huc venio. Nō poſſū inq̄. pl⁹ ē q̄ nolo. Dū redeat ipa. ipa vł dn̄a vł ipa. d̄ q̄ agit. Nihil min⁹. de eſt faciā. Malā i rē abis. h̄ aduerbialr̄ dixit. queadmodū dicim⁹ domū abis. ⁊ appet illum manu tactū eē q̄ ſic iraſcit. q2 dixit Pythias cur mi Chremes. q̄ſi dicat. cur me⁹ ſic idignat⁹ eſt adoleſcēs. Nā ab eo q̄d ē me⁹ vocatiu⁹ mi fac. Amabo vt illuc trāſeas vbi ea eſt. vide nō eſſe ocioſū. q̄ oīa p̄teta ſūt poti⁹ q̄ res iportuna fieret. vt cū ad militis domū Chre. deducerei. neq̧. n. h̄ ꝯueniebat pſone bacchiali. q̄m aut i facetū. ⁊ p̄ter vſum. aut iportunū. iō hoc ipm. Dorie p̄cepit. vt illuc trāſeas vbi ea eſt. vt breuē viā demōſtraret. nō eas. ſ trāſeas dixit. Amabo interiectio eſt amātis. ſic v̄bū ſonat.

HEri aliq̄t adoleſcētuli coim⁹ in pireo. In h̄ plogo iſinuatio pſone ei⁹ ē cui narratur⁹ ē Cherea. q̄ a ſe p⁹ ſcenā facta ſūt. fit aūt h̄ ppłi cauſa. vt ſpectator aurib⁹ accipiat. q̄d ſubijcere ocul' poeta nō potuit. Coim⁹, coim⁹ ꝯſenſim⁹. ac pepigim⁹, ne ſit ſoloeciſm⁹. In pireo. p in pireū. Heri aliq̄t

Amabo

adoleſcētuli bñ īuēta pſona eſt:cui narret. Cherea. ne vn⁹ diu loq̄r vt apō Menandrū. Ut
Plautus de ſymbolꝰ eſſem⁹. Plaut⁹ ī menechmis. Minime eſſem⁹ mioꝛe: nō cū ſui diſpēdio: ħ meli⁹
eſſem⁹ pducta. e. lr̄a. Pꝛefecim⁹. i. fecim⁹. Dati anuli: nihil interim de ſcoꝛto
apet ephebo eſſe. Pꝛeterit tēp⁹. q: tēp⁹ ꝯſtitutū eſt. Quo in loco: q: loc⁹ ꝯſtitut⁹ eſt. Hō ipſe:
q: Chereā ei rei pfecim⁹. Ceteri dedere: ceteri exceptiſſime atq; illo. Quis naz ħ a Thaide

exit: cauſa ſciſcitādi eſt admiratio ō habitu cōmutato: ⁊ vix ſibi agnitus eſt Cherea. q̄d ħ hoīs eſt: vide lōgā enarrationē poſſit audire q̄ nōdū amico narrat: ⁊ iaz affect⁹ pēdet. Is eſt an nō eſt: ipſus eſt. Uide an potuerit meretricē ignotā ħ habitu atq; oꝛnatu fallere: q̄ ab Antiphōe vix agnoſcit̄. Quid ħ hoīs ē: q̄ a thaide ephebus exit. Quid ħ oꝛnat⁹: q̄a eunuchi veſte induct⁹ eſt.

Die: aut de ſymbolꝰ eſſem⁹. chereā et rei pfecim⁹.
Dati annulli: loc⁹ temp⁹ ꝯſtitutū eſt. pterijt tempus
Quo in loco dictū eſt. pati nihil eſt. hō ipſe
Nuſq̄ eſt. neq; ſcio q̄d dicā: aut q̄d cōiectem.
Nūc. mihi hoc negocij ceteri dedere vt illū queraz.
Ibo ad eum. viſam ſi domi eſt. ſed quiſnam hic a
Thaide exit: ipſe eſt: an non eſt: ipſus eſt. quid hoc
Hominis eſt: quid hic oꝛnat⁹ eſt: quid illuc mali ē:
Nequeo ſatis mirari: nec conijcere. niſi q̄cquid eſt:
Procul hinc libet. prius quid ſit ſciſcitari.

Cherea. Antipho.

Unq̄s ē ħ: nēo ē: nūq̄s ħ me ſeq̄r: nēo hō ē:
Jā ne erūpe hoc lic; mihi gaudiū; ph iupit
Nūc eſt tēp⁹ pfecto interfici. cū ppeti me poſſum
Ne hoc gaudiū ꝯtaminet vitā egritudine aliqua
Sed neminē curioſum iteruenire nūc mihi video:
Qui me ſeq̄r: quiq; me rogitādo obtūdat. enecet.

Sciſitari Quid illuc mali eſt: q̄ timid⁹ egredit̄. Quid ſit ſciſcitari: ſciſcitari ē occ̄ltra magis ⁊ ſecretioꝛa mirari: ac velle cogſcere: vt Suſpēſi erypylū ſcitatū oꝛacl̄a phebi.

Unquis hic eſt: nemo eſt in hac ſcena verba geſtū vultūq; indicāt exeūtis: cui obuia pſona obijcit̄: ſub cui⁹ occaſiōe ſpectatoꝛib⁹ geſta narrabūt̄. Nunq̄s ħ eſt nemo eſt. Nūq̄s ħ me ſequit̄. duo metuit ne quis obuius cōpꝛehēſoꝛ occurrat: ⁊ neq̄s ſui pſecutoꝛ exiſtat. Jā ne erūpere ħ mihi liceat gaudiū. Erūpere q̄ſi actiuū verbū poſuit p neutrali ⁊ ſic liceat mihi erūpere: quaſi exire: mihi p me. Nemo hō ē: q̄uis p nemo hō intelligat̄: tñ

Nemo hō addidit hō: vt veteres ſolēt. Erūpere: vtrū erūpere p emittere poſuit: nā erūpere: p exclamat: vt erūpere vocē dicit̄ q̄ exclamat. nā ph iupiter dictur⁹ eſt. Nūc eſt pfecto tēpus: oꝛdo ⁊ ſenſus ħ eſt. Nūc eſt pfecto tēpus cū ppeti me poſſim interfici. ħ aūt cur ipſe dixerit: ſtatī ſubijcit cām: cū ppeti me poſſim. Ubi aīaduertēdū eſt q̄ ſi cū ꝯiuncto legeris: quādo ſignificat: ſi ſepate ꝓ dū ſignificat. Nūc eſt pfecto: figurate: ac ꝯiuncte lege ſine diſiunctione. Cōtaminet vitā egritudine aliqua: mire vite crimē oſtendit: velut ipa ſit cāpus poſſeſſioq; foꝛtune inſtabilꝰ varioꝝ. Sz neminē ne curioſū. i. n. m. appat⁹ ad intētiōez future narratiōis dic̄. Qui me ſeq̄r vt id cupit gaudēs qō triſtib⁹ moleſtū eſt: nā ꝯ Menedem⁹ q̄uat̄ narrare q̄ dolet. Obtūdat iſter: ac rpetat: obtūdat moleſt⁹ ⁊ odioſ⁹ ſit. Enecet q̄i enecq

Quid geſtiã: deeſt q̃ris: vt ſic rogitãdo obtũdat. enecet q̃rẽs q̃d geſtiã. geſtire ē motu cor- Geſtire
poris mõſtrare q̃d ſentias. ꝯſtat aũt a pecudib⁹ ad hoies eē trãſlatũ. geſtire ꝓprie eſt ſenſũ
corpis geſtu indicare q̃d magis brutoꝝ eſt aīaliũ. Uir. Et ſtudio in caſſum videas geſtire Uir.
lauãdi. Et q̃d let⁹ſũ. ꝓpter q̃d. vñ emergã. ꝓprie dixit emergã. vt ex luſtris atq; inhoneſtis
locis: vtpote meretricis domo. Cicero. At ne tũ q̃dẽ emerſiſti luculente q̃ſo ex nature tue Cicero

Quid geſtiã: aut q̃d let⁹ſim. quo ꝑgã. vñ emergã:
Ubi ſiē veſtitũ hũc nact⁹: q̃d mihi q̃rã. ſan⁹ ſim: an
Me inſaniã. An. Adhibeo. atq; ab eo g̃raz hãc quã
Uideo. velle. inibo cherea. q̃d ē ꝙ ſic geſtiſ: aut q̃d
Sibi h̃ q̃ris veſtit⁹: q̃d ē ꝙ let⁹ſis: q̃d tibi vis: ſatiſ
Me ſan⁹: q̃d me aſpectas: q̃d taces: Che. o feſt⁹ dieſ
Hois. amice ſalue. nemo eſt oīm quē ego nunc
Magis cupē videre ꝙ̃ te. A. narra iſtuc q̃ſo q̃d ſit
C. imo ego te obſecro hercle vt audias iſtic. noſtiz
Hãc ꝙ̃ amat fr̃: An. noui nēpe vt opīor thaidē. C.
Iſtã ipaz. An. ſi cõmemierī. c. hodie q̃dã ē ei dono
Data vgo. q̃d ego ei⁹ nũc tibi faciē ꝑdicē: aut laudē
Antipho: cũ meipm noris ꝙ̃ elegãſ forãꝝ ſpectator

ſordib⁹. veſti
tũ hũc nact⁹
bñ nact⁹ di-
xit: vt q̃ non
ſumeret niſi
ſuaſiſſet h̃ oc
caſio Adibo
atq; ab eo g̃
tiã ordo ē ad
ibo atq; ab
eo g̃raz hãc
inibo. g̃ram Graz inire
inire ē dare
bñficiũ: ac ꝓ
h̃ ſalicu⁹ rei
g̃raz. i. amici
ciã. h̃ hec eſt
allocutio g̃ti
am ab eo ini
bo: ꝓ ei⁹ g̃raz
merebor. nã
adeo amat:
Terenti⁹ ab

eo ꝓ ei⁹ ponere: vt ĩ andria. Primũ animaduertēda ab eo iniuria eſt. i. ei⁹ iniuria. Inire aũt
g̃raz eſt mereri g̃raz. Plaut⁹. iniet tñ ſolidã ⁊ g̃udē g̃raz. q̃d eſt q̃d ſic geſtiſ: aut q̃d ſibi h̃ ve
ſtit⁹ q̃rit: facete repetit ṽba ei⁹ introgatõis: vt ſciat ſe iã ꝑdē eē p̃ſntē. q̃d ſibi h̃ veſtit⁹ q̃rit: fa- Plautus
cete ⁊ figurate dictũ ē ſic ⁊ alibi. vt ꝑnoſcatꝫ q̃d ſibi eunuch⁹ velit. q̃d ē q̃d let⁹ſis: vide aliõ
eē geſtire: aliud letũ eē. q̃d tibi vis: q̃d mihi veliſ. Stari ſan⁹es. San⁹ſũ an veſan⁹
q̃d me aſpectas: q̃d taces: his duab⁹ interrogatiũculꝭ deſcripſit vultũ dicturi. O feſt⁹ dies ho
minis. Amice ſalue: decet a ſalutatõe icipe luculēte dicturꝫ: illõ aũt diſſile ē ⁊ ꝑcuſſũ re no-
ua ⁊ audiēdi cupidũ īmemorē extitiſſe ſalutãdi. o feſt⁹ dies: vtꝫ q̃ cã ē feſti ac leti dierꝫ: an q̃
ipe tãt⁹ ſit ꝙ̃ v⁹ ē feſt⁹ dies. o feſt⁹ dies ꝓ hõ feſti diei: ſic dr̃ etiã ſcel⁹ hõ. Enni⁹. o pietas ani- Ennius
q̃s cũ optat videre. cherea tñ eũ magꝭ: adeo vt alijs amicꝭ ãpoſitũ itelligatꝫ:
cle obſecro bonũ cõpēdiũ ne m̃lta diceret ad cõmēdãdã vt ſolet narratoꝝ futurã. imo her-
cle. o. vt bñ ꝯtulit ṽba: vt ex his appeat q̃d agere velit: ille dixit. q̃ſo h̃ obſecro. Noſti hanc
quã amat fr̃: q̃rit an veriſiꝉe ſit Antiphõi notã eē Thaidē quē fr̃ ipe neſciuerit: h̃ itelligere
debem⁹ mõ noticiã nõ vult⁹ h̃ fame poſitã eē quã famã potuit ex phedria ãtipho ſcire at võ
aliã noticiã negaret cherea ſibi fuiſſe cũ thaide: h̃ ē viſus vult⁹ oris ⁊ corpis. noui nēpe opi
nor taidē veriſiꝉe ē h̃ ſcire ãtiphonē: q̃ adeo ſit familiarꝭ cheree ⁊ ē ordo h̃. Noui nēpe opīor
thaidē. opīor thaidē. optīe ⁊ ab illo: ⁊ ab h̃ nomē oblatũ ē: vt appeat ꝙ̃ nouerit: ⁊ ꝙ̃ poſſit
aſſeq̃ q̃ diceret. q̃d ei⁹ tibi faciē ꝑdicē aut laudē: ꝑdicam⁹ vt res ſũt: laudam⁹: tollim⁹ vꝉ ꝑdica- Laudare
m⁹ voce: laudam⁹ argumētꝭ. quã ellegãs formaꝝ ſpectator ſiem. elegãs ē ꝯcertãtꝭ ⁊ faſtidi Predicare
oſi iudicij nõ q̃d placet facile. q̃d ego ei⁹ tibi ordo h̃ eē dz. q̃d ego ei⁹ tibi nũc faciē ꝑdicē aut
laudē ãtipho. cũ meipm norꝭ ꝙ̃ elegãs forãꝝ ſpectator ſiē: vt ſit ſenſ⁹. ĩ hac cõmot⁹ vt ille q̃
ſolꝫ ⁊ ſcit formaſ eligere ac faſtidire ꝓ merito. ſpectator ꝓbator vt pecũie ſpectatores dicũt

In hac cõmot⁹ ſum ꝯſequẽs eſſet ſi diceret in hac cõmotũ me ſcias. erit ḡ ordo ⁊ ſenſus q̃
ſupra. Primã d ices ſcio: fiduciam elegantie ⁊ de alienis oculis iudicare. Quid multa ꝟba
amare cepi. ord ine egit. nam pri⁹ eſt cõmoueri. inde amare ⁊ bñ nõ ante dicit q̇d aggreſſus
fuerit niſi am oris mentiõe ꝑlata. quo cogente nihil eſt infectũ cupientibus. Sũmouit me
Parmẽo. leuite r monuit ⁊ recte: q2 arripui dictum⁹ eſt: ⁊ totum optime. nã vt nõ erat boni
adoleſcentis
hãc teghnaꝫ
repire ſic ab
illo repta fu
it plane veri
amatores ar
ripe. Tacitus
ſis: citi⁹ audi
es. in orõne
ſolem⁹ corri-
pe extra ordi
nẽ ꝑcontan-
tẽ: ⁊ bñ cele-
ritatẽ ꝓmiſit
q̃ facile teneꝛ
auditor ⁊ mi
re tanq̄ ſola
interrogatio
more ſit. Et
ꝓ illo iubeã
illuc ducier:
iubeã me di-
xit tanq̄ int
honeſta ſit:
qđ vile ſit: et
turpe factuꝫ
plerũq3 ꝓſe-

Sic ẽ. i hãc cõmot⁹ ſũ. A. ain tu? C. ꝓmã diſces ſcio ſi
Videris. q̇d mlta ꝟba? amare cepi. forte fotũa domi
Erat q̇dã eunuch⁹ quẽ mercat⁹ fuerat fr̃ thaidi. neq3
Js deduct⁹ erat ẽt tũ adeã. ſubmõuit me pmẽo ibi:
Seru⁹ q̄ ego arripui. a. q̇d id ẽ? c. tacit⁹ ſis. citi⁹ audies
Vt veſtẽ cũ illo mutẽ ⁊ ꝓ illo iubeã me illũc ꝺducier
A. ꝓ eunucho. C. ſic ẽ. a. q̇d ex ea re tãdem caperes
Cõmodi? C. rogas viderẽ audirẽ: eſſem vna q̄ cuꝫ
Cupiebã ãtipho. nũ ꝑua cãã ãt ꝑua rõ ẽ. tradit⁹ ſum
Mlieri illa ilico vbi me accepit leta ꝟo ad ſe ꝺducit
Domũ ꝯmẽdat ꝟginẽ. an. tibi ne. c. mihi. an. ſatis
Tuto tñ. C. edicit ne vir q̇ſq̄ ad eã adeat ⁊ mihi ne
Abſcedã ipat. i iteriore ꝑte vt maneã ſolus cũ ſola.
Annuo. frã ituẽſ modeſte. a. miſ. C. ego inq̇t hic ad
Cenã eo. abducit ſecũ ãcillas. pauce q̄ circũ illã eẽnt
Manẽt nouicie puelle ꝯtinuo hec adornãt vt lauet

ſeuerente ĩpudẽtia releuaꝛ. Quid ex ea tandem caperes cõmodi? tranſit a reprehenſione fa
cti ad cãm ipſius facti. Nũ ꝑarua cã, aut parua rõ eſt. ſic illata ĩtegratio eſt q̄ſi ad hanc ãnu
ere ⁊ vult ꝯſentire Antipho ſit coactus. Leta vero ad ſe deducit domum: oĩa mire quod
leta. quod deducit domum: ꝙ commendat virginem. Specta ſingularem ⁊ miram virtu-
tem poete: hic eñ commendandus eſt locus erroris initium continens apud Thaidem
conuitium. Tibi ne: non interrogat: ſed miratur. Satis tuto tamen: vtrum hoc ⁊ ſi me
Edicere retrix. tamen ſatis tuto agit: an ⁊ ſi Cherea ſatis tuto tamen: quia nullus accedat alius.
Edictum Edicit edicimus iubemus: vel iure dicimus. edita enim imperatoris ſunt. Et mihi ne ab
ſcedam imperat: certe nullus vir accedit. Maneam ſolus: remaneam perſeueremq3 in
loco. ac per hoc ſum miſer: vtpote dono datus: ⁊ ſeruiens meretrici: ⁊ eſt ironia. Ego in-
quit ad cenam hinc eo: ad impudentiam mulieris exprimendam: que hoc die erit ſecura
de cuſtode eunucho. Adducit ſecum ancillas: memoriter. nam dixerat abiens vos me
ſequimini. Pauce que circa illam eſſent. relicte nonnulle vt laudari poſſit ea virgo: que
ſub vitij huius occaſione nuptura eſt. hoc enim totum ſic inducit poeta vt non abhorreat
Maneant a legitimis nuptijs in ea preſertim que vxor futura eſt. Maneant pro remaneant. Noui-
tie puelle eclypſis nouitie ⁊ puelle. Continuo hec adornent vt lauent: hec pluraliter pro
Hec. ꝓ hee hee. vt in phormione. Hec ille erant itiones adornant aũt ex medio ſignificatu ꝓ apparent
Dum apparaꝛ. impersonaliter dixit: ⁊ dum apparanꝛ ꝓ dum apparenꝛ. ⁊ ſedet pro ſedebat

Virgo ī cōclaui ſedet:ꝯclaue eſt ſepatior loc⁹ ī interiorib⁹ tectiſ:vł q̄ō īra eū loca mīta ⁊ cu Cōclaue
bicula clauſa ſint adherētia triclinio. Reſpiciens quādā tabulā pictā:dū accedit repēte pi
ctura ad ornamēta aggrediēde vgīniſ:iō qꝛ nō ad hͦ venerat Cherea:vt ꝓtinuo vitiaret pu
ellā:ſ vt videret:audiret:eſſetq̄ vna:cū nihil ampli⁹:cogitaret auſus incitatuſq̄ dū pictu
rā cerneret. Iouē quo pacto:mira īuētio:qꝛ hec pictura domui tribuit meretricis aduerſus oīm pudicitiam amor ꝯtra ꝯſimoniam:ꝯ dignitatē:ꝯ pudicitiā eſt. Iupiter quo pacto miſiſſe aiunt:dū aiūt:qꝛ fabula eſt qꝛ tā turpis Ioui:q̄ apta Meretrici. Quo pacto. Danae quondā miſiſſe aiunt:q̄ aptior pictura domui meretriciſ ad amator illecebraſ q̄ hec q̄

Adhortor ꝑperēt.dū apparat.vgo in cōclaui ſedet
Suſpectās tabulā q̄dā pictā vbi īerat pictura hec
Iouē.quo pacto danae miſiſſe aiūt quondam in
Gremiū ībrē aureū.egomet quoq̄ id ſpectar̄ cepi.
Et qꝛ ꝯſilez luſerat.iā oli ille ludū.ipēdio magiſ ai⁹
Gaudebat mihi.deū.ſeſe ī hoīez ꝯuertiſſe:atq̄ per
Alienas teglas veniſſe.clāculū ꝑ ipluuiū.fucū factū
Mlieri.at quē deū:q̄ tēpla celi ſūma ſonitu ꝯcutit.
Ego homūcio:hec nō facerē:ego ỹo id ita feci ac
Libēs.dū hec reputo mecū:accerſit interea virgo it
Lauit.rediȷ̄t.deinde eam in lecto ille collocant.ſto
Spectās.ſi q̄d mihi iperēt.veit vna.he⁹ tu iḡt dore

exēplū ꝯtinet amoris:⁊ amoris puelle:⁊ amoris ad Iouē ptinētis:⁊ amoris nō gratuiti:
nec puo ꝓpoſiti:ſ auro ī gremiū fluēte venal.tūq̄ ī gremiū Danae ſe Iupiter:vt ſplēdidus
imber illabit.nōne videt ī meretrice ducēte adoleſcētulos illa corpis par. eſt auctore Ioue
velut īauratā fuiſſe:ībrē aureū nō rorē:vł pluuiā:ſ ībrē addidit auariciā meretric. Egomet
q̄ ſpectare cepi:moris ē ad id oclos vertere q̄ō vidim⁹:⁊ eū quē aſpicim⁹ ītueri. Iā oli ille
ludū:dū nō ſcel⁹:ſ ludū dixit. Impēdio.i.magis magiſq̄ luſerat. Et iā oli ille ludū:vt hūc Impēdio.
oro ſine me furere aū furorē figura archaiſmos. Deū ſe ī hoīez ꝯuertiſſe:philoſophice nūc
Therēti⁹ demōſtrauit quā cladē morib⁹ hoīm ⁊ ciuitatib⁹ affectāt figmēta poetar cū exem
pla ſcelez afferāt. Atq̄ ī alienas tegulas:h appret Iouē ſepati auri fuiſſe picturā. Deū ſe ī
hoīem ꝯuertiſſe:vtꝛ qꝛ iupiter humanā formā aur īfundēs pict⁹erat in tabul an ꝑ Ioue
aur an ī hoīez.i.ī hoīs audaciā:atq̄ flagitia. Atq̄ ī alienas tegulas. ſatis comico chara
ctere locut⁹ eſt:⁊ ꝑſſo ſtila. Veniſſe clāculū ꝑ ipluuiū:h oīa nō vt difficilia factu:ſ hūilia ⁊
Ioue digna ꝑferūt:vt merito ſeq̄t. Ego homūcio hec nō facerē:q̄ō nō ſolū Ioui:ſ ne hoī
q̄dē:niſi furi aptū erat. fucū factū.i.vt fucū faceret:h ē īſidias ⁊ fraudē fucū aſtutā fraudē
⁊ mlieri.ꝑ femīe. Qui tēpla celi ſūmo ſonitu ꝯcutit:ab auctoritate pſone:vt fit ī exemplis. fucum
Sonitu ꝯcutit: de ennio. Tēpla celi:ſnīa tragica:ſ ō īduſtria nō errore. Ego
homūcio h nō facerē. Oratorie vt Iouē extulit.ita detraxit ſibi vtputa ille ē de⁹ ⁊ magnus
ego nō hō:ſ homūcio. Dū hec mecū reputo accerſit lauatū interea vgo:ſuauit ordinē nu
ptiar:⁊ ꝓpo vbo q̄ſi de nuptura dic accerſit:vt alibi. Qua mox vgīne accerſo:nūc ipe illā
eſt habitur⁹ vxorē. Dū hec mecū reputo.h oñdit nō ſibi ꝑmū hec nc ī mētē veniſſe:ſ tūc eā
am cogitata fore cū eēt ī domo meretricis. It lauit:rediȷ̄t: qꝛ his ſepati vtimur.
Deinde eā ī lecto collocat:vide an aliq̄d deeſt ita legitimis nuptiȷ̄s.nā ⁊ ipm vbū colloca
rūt ꝑpꝛiū ē:⁊ aſcribit ꝑnub. Sto expectās ſi q̄d mihi imperēt:energia.non.n.dixit ſtabam.

Virgi. Sto expectãs: deſiderãs ⁊ mire oĩe tẽpꝰ executꝰ eſt ſalua ꝟitate in ꝗ Virg. Negligẽs ſuerit: cũ poſt occiſũ Mecẽtiũ: nõ facta noctis mẽtiõe ſtati intulit. Oceanũ interea ſurgẽs aurora reliqt. Cape h̄ flabellũ vẽtulũ: ꝑclare nõ ſenſũ: ꝫ ꝟba ipa ꝑ induxit: ꝑ quã puellaris error exꝑmit. Ventulũ huic ſic facito dũ lauamur: demõſtratiuũ ⁊ geſtu explicandũ. Cape h̄ flabellũ: ꝙ ꝑticlati cũ q̃ diligẽtia iubet: q̃ſi nouitio ⁊ imperito. Ubi nos lauerimus ſi voles lauato vide vſ: verbi tã cito variatũ dum lauamur ⁊ vbi nos lauerimꝰ. Accipio triſtis .i. triſtiſſimis: vt nãꝗ vt ꝯſpectu in medio turbatꝰ. Si voles lauato: q̃ſi ſatiſfaciẽtis eſt: cũ ſolũ illũ relinquãt cũ ꝟgine. Accipio triſtis: bñ triſtꝭ tãꝗ aliud magis vellet h̄ eſt lauare: aut ludere. metuit enĩ ne qđ cu-

Cape hoc flabellũ: ⁊ vẽtulũ huic facito dũ lauamur
Ubi nos laueriꝰ. ſi voles lauato. accipio triſtis. an. tũ
Nequidẽ iſtuc os tuũ ĩpudẽs videre nimiũ vellem
Qui eẽt ſtatꝰ. flabellũ tenere te aſinũ tantum
Che. Vix elocuta eſt hec. foras ſil oẽs proruunt ſe.
Abeunt lauatũ. ꝑſtrepunt ita vt fit dñi vbi abſunt.
Interea virginẽ ſomnꝰ oppmit. ego limis aſpecto
Sic ꝑ flabellũ. Clãculũ ⁊ ſil alia circũſpecto ſatin
Explorata ſint. video eſſe. peſſulum hoſtio obdo.
A. quid tum. C. q̇d tuꝫ fatue. An. Fateor. C. en ego
Occaſionẽ mihi oſtentatã tã bre. Tã optatam: taꝫ
Inſꝑatam amitterẽ: tum pol ego is eſſem ve. qui
Aſſiſabar. An. ſane hercle vt dicis. ſꝫ iteri đ ſymbol
Quid actum eſt. Ch. paratũ eſt. An. frugi es. vbi

pit ꝓdat gaudio. Tũ iſtuc os tuũ ĩpudẽs videre vellẽ: licet iocãti ⁊ amico ꝯuitiũ iocũde ſapit.
Status
Statura
Qui eẽt ſtatꝰ ſtatura corpi aſcribit: ſtatꝰ ad habitũ refert: ḡ ſtatꝰ eſt ſcenici: ſtatura lõgitudo corpis. flabellũ tenere te aſinũ tantũ: q2 h̄ miſteriũ delicatoꝝ ſeruoꝝ eſt. Oẽs proruũt ſe ꝟbo neutrali: quaſi: quaſi actiuo vſus eſt. Demũ vbi abſũt. vbi ⁊ temporis ⁊ loci põt eſſe. Interea ſomnꝰ virginẽ occupat: vtpote cõpreſſam ſomno: ⁊ oblectatã flabello: atꝗ ab eunucho nihil metuentẽ. Ego limis aſpecto: limis ſi noĩatiuꝰ ſingl'aris eſt: trãſuerſus ſignificat: ſi ſeptimꝰ plr'alis deeſt ocul'. Nã limis eſt trãſuerſus: vñ limẽ dicit ꝙ ꝗ ĩgrediẽtibꝰ exeũtibus trãſuerſuꝫ eſt. cũ igit diſſil'ant hoĩes ſe videre qđ vidẽt ⁊ nõ recta facie: ꝫ trãſuerſa ituentur limes dicũt aſpicere. Sic ꝑ flabellũ clãculũ: ſic eſt ⁊ neceſſario additũ: nã ⁊ limis ⁊ ꝑ flabellũ ſine demõſtratõe paꝝ intelligit. Limis aſpecto: cũ limi dicũt obliq̃ generaliter. ⁊ h̄ tñ pprie đ ocul' dicit.
Pessulum
Peſſulũ hoſtio obdo. ſ. vt amoueret arceretꝗ auxiliũ ꝟgis. Quid tuꝫ fatue: q̇d. n. p̄ter vitiũ ſupeſt: vbi amator eſt adoleſcẽs: ⁊ ꝟgo dormiẽs ⁊ ĩclauſo gutture explicata narratio eſt quã audiẽtꝭ curioſitas finit: ⁊ cuiꝰ ĩ extrema ꝑte maior attẽtio eſt. Fateor me fatuũ: q̇ h̄ q̃ſierim ſubaudit. An ego occaſionẽ: vide quãta dixerit: nõ volũtatẽ: ꝫ occaſionẽ: nõ aĩaduerſam: ꝫ oſtẽſam: nõ hãc. ꝫ tantã. nõ anguſtã. ꝫ breuẽ. nõ appetitã. ꝫ exoptatã. nõ repentinã. ꝫ inſperatã. aliud enĩ ſibi ꝓmiſerat vt ſup̄ diximꝰ. nõ qđ pictura occaſio ꝯpſuaſit. Tũ pol ego is eẽm. eunuchus. ſcꝫ. Sane hercle vt dicis. deeſt ita eſt. Sꝫ interiꝫ de ſymbolis. q̇d actũ: bñ memor eſt ꝑſone quã induxit poeta ꝑ hãc interrogationẽ. Sed interim de ſymbolis
Frugi
frugi es. vtilis ⁊ neceſſarius, vt fruges ſunt humano generi. frugi eſt ḡ in quo eſt aliq̇d q̃ fruamur, i, vtamur.

Diſcū nomē eſt ꝓpriū. Sed ocꝯ ꝑperemꝯ: dixit ꝑambulemꝯ. muta veſtē. h.
ad in q̄d in domū Taidis rediturꝯ eſt Chremes. vbi mutē. ꝑerij vultu oſ̄dit Diſcum
ꝙ ſubaudiť neſcio. Nā domo exulo: deeſt ꝓp e. aut veluti. vt ſ̄it ꝓpe iam exulo. exulo duobꝯ Exulo
modis d̄r. τ de loco in q̄ exul eſt. τ de loco in q̄ deiectꝯ eſt. Metuo frater ne intus ſit. cauſas
oſ̄dit cur domo penitꝯ veluti exulet. Pater ne rure redierit ꝑparať iam interuentꝯ ſenis et

Dn̄i. Ch. imo apd̄ libertū diſcū. An. ꝓlōge ē. Ch. ſʒ
Tāto ociꝯ ꝑpemꝯ. An. muta veſtē. E. vbi mutē: ꝑij
Nā domo exulo. nūc metuo frēʒ ne int᷑ ſit. porro āt
Pr̄ ne rure redierit iā. an. eāꝯ ad me ibi primū ē vbi:
Mutes. E. recte dicis eamꝯ. τ d̄ iſta ſiť quo pacto
Porro poſſiʒ potiri. ꝯſiliū volo cape vna tecū. a. fiat

Dorias Ancilla

Ita me dij amēt q̄tū ego illū vidi: nō nihil timeo
Miſa ne quā hodie ille īſanꝯ turbā faciat: aut
Viʒ thaidi. nā poſtq̄ʒ iſte aduēit chremeſ adoleſcēſ
Fr̄ v̄giſ. militē rogat vt eū admitti iubeat. ille ꝯtinuo
Iraſci. neq̄ʒ negare audere: thais porro īſtare: vt
Hoīeʒ iuitet. id faciebat retinēdi illiꝯ cā: qꝛ illa que
Cupiebat d̄ ſorore eiꝯ īdicare ad eā rē tp̄s nō erat.
Inuitat triſtis. māſit ibi. illa: cū illo ſ̄monē ilico
Occipit. miles v̄o ſibi putaꝛ̄ adductū ā̄n oc̄los
Emulū. voluit faceꝛ̄ ꝯ̄ huic egr̄. heꝯ iq̄t puer pāphilā

ē zeuma ad ſupiora. nā τ h̄ metuo eſt ſubaudiēdū: Ibi primuʒ eſt vbi mutꝯ hoc eſt domꝯ mea. Recte dicis eamꝯ ip ſa v̄ba quod āīo̅ feſtina tionē ſonāt. Quo pa. p. porro poſtea deinceps.

Ita me dij amēt q̄tū ego illū ea ꝑſona q̄ſita ē q̄ ter ribilē credat militē eo ma gis in expiē do vanꝯ ac ri diculus eſſe poſſit. Ita me dij bene amēt. hoc lo

co quid poſt ſcenam geſtum ſit hoc eſt in conuiuio militis ancilla demonſtrat. vt iam que in proſcenio geruntur ex his poſſumus agnoſcere. Nequam ille hodie. illum τ ille inſanus ſic affertur. vt omnibus inſuauis miles eſſe noſcatur. Nam poſtq̄ iſte aduenit admonet q̄ſ ſcilicet ſit Chremes. militem rogat: τ hoc quaſi de odioſo dixit. non Thraſone. Continuo iraſci vt riuali. Neq̄ʒ negare audere. vt amici poſcenti. Inſtare vt hominē inuitet. impudē tiā meretricis. primū petit vt iubeat eum admitti: poſtea vt inuitet quod eſt maius. id q̄ faci ebat retinendi illius cauſa. admonet ſpectatorem. ne exiſtimet alteri riuali iniuriam fieri Phedrie τ ſimul eſt hic relictus locus virginis agnoſcēde. Inuitat triſtis. manſit ibi cū il la. adoleſcens ſcilicet τ manſit pro remoratus eſt. id eſt recubuit. nec receſſit manſit ſignifi cat. Simile eſt manſit paſſus eſt. τ ſic Chremes manſit immoratus cōuiuia neceſſitate di ſceſſit accipiendꝯ eſt. Triſtis. inuitus nō libenter. vt econtra. Virgilius. Vobis levꝯ ego hūc candentem in littore thaurū. τ accipio triſtis eodem modo. Sermonē occipit. ſermonem colloquiū dicit. miles vero putare ā̄n oculos ſibi adductū emulum plus dixit adductū q̄ admiſſum. τ ſimul quia videbat furibundum Chremetē totum crimen reuocat ad Thaidē τ h̄ eſt cauſa vt cur a milite in eius domo nullā rixā patiť Chremeſ. Voluit facere ꝯtra hinc egre. huic Thaidi nō adducto. Heus inq̄t puer. hic oſtenditur quod ſupra apparatum eſt. Vir.

Accerſe Pamphilã: nõ ꝓuoca. ſed accerſe q: nõ actũ milit. Ut delectet h̃ nos q̃ſi dicat ꝙ hec nõ facit: ꝟ delectare fidicine eſt: q: ſup̃ de illa dixerat. Et fidib⁹ ſcire. ⁊ bñ hic: q̃ſi inſua-uiter nũc tractemur. Illa exclamat: nõ rñdit inq̃t: ſed exclamat. Minime gentiũ. hoc magꝭ mirũ mĩme gentiũ ꝙ nuſq̃ gentiũ. In ↄuiuiũ illam vt cantãdo tu illũ: illam: deeſt accerſes. ⁊ eſt figura Miles tendere. ꝓprie dixit tendere qđ ſignificat ꝑtinacẽ ↄtẽtionẽ. vt vaſto certamie tendũt. Inđ ad iurgium: ſubaudit vẽtũ eſt. Interea aur̃ claꝫ ſibi mulier demit ne aurũ p virgine qđ retinebat amittere. vel aur̃ demit: vt eſſet ad fugã expeditior vl̕ ad rixã ⁊ optũe mulierẽ dixit nõ Thaidez. vt oñderet maliciã ſex⁹: h̃ ẽ ſigni. vbi primũ poterit.

Tendere

Accerſe. vt ὀlectet h̃. nos. illa exclamat mĩme gẽtiũ
In ↄuiuiũ illã: miles tẽdere. inde ad iurgiũ. interea
Aurũ ſibi clã mulier demit: dat mihi vt auferã. hoc
Eſt ſignũ. vbi primũ poterit ſe illinc ſubducet ſcio.

Phedria Solus.

Dum rus eo. cepi egomet mecũ inter vias. ita vt fit
Ubi q̃d i aio ẽ moleſtie. aliã rẽ ex alia cogitare
Et ea oĩa in peiorẽ ptẽm. q̃d verbis op⁹ eſt: dũ hec
Puto pterij imprudẽs villã. longe iã abierã cũ ſenſi
Redeo rurſuz. male vo me hñs. vbi ad ipm veni
Diuerticulũ ↄſtiti. cepi mecũ cogitare: hẽ biduũ h̃
Manẽdũ ẽ ſoli ſn̄ illã. q̃d tũ poſtea. nihil ẽ. q̃d nihil
Si nõ tãgẽdi copia ẽ. eho ne vidẽdi q̃dẽ erit: ſi illo
Nõ licet: ſaltẽ hoc licebit. certe extrema linea.

ad quam rem ſigni. Utrum hoc ſigni ꝙobrem metuam ne ꝙ ille hodie inſanus turbam faciat: aut vim Thaidi: an hoc eſt ſigni. vnde ſcio vbi primũ poterit ſe illĩc ſubducet. erit igit̃ ſubaudiendum ſic. vñ ⁊ quod: vt ſic vnde ſit ſcio quod vbi primũ poterit.

Dum rus eo cepi egomet. Hic nũc cã narrat̃: cur ſtatĩ in vrbẽ redeat phedria: qui diſceſſerat abfuturus biduũ ad tollendũ iurgiũ militiſ. ſed importune redit. Dũ rus eo cepi egomet. iam tp̃s eſt reuocandi in ſcenam phedriã: poſtꝙ acta ſũt oĩa q̃ illius abſentiã deſiderabãt. Cepi egomet mecum. ordo cepi aliam rem ex alia re cogitare. Inter vias figurate ⁊ noue inter vias: ⁊ ea oĩa in peiorem partem. vtrum ſubaudiatur cogitare: aut ibant: aut vergebant: aut quid tale. Dum hec puto. i. exiſtimo: vt Uir. Multa putaris ſortẽq; aĩo miſeratus iniquã: ⁊ eſt ãphereſis p reputo. putans eniꝫ inſtaurare putamus preterita: Ubi id ipſum veni diuerticulum. Diuerticulum eſt vbi iter de via flectitur: ⁊ proprie diuerticula dicuntur in via domicilia ad que de itinere diuertendum ſit. Cõſtiti. plus eſt nunc ſcientem ſtetiſſe: ꝙ preteriĳſſe neſcientem. Hem biduum hic manendũ ẽ hem interiectio laborantis animi. Biduum: hic pronuncia vt longum nimiumq; tempus Tũ deinde hic tãꝙ in loco ſolo atq; triſti. Solo ſine illa: aut ſine alio oblectamento: ſine illa ſatis amant̃: ſine illa. iã cauſa eſt cur biduũ grauet̃. Loco triſti: cur ſolacium conquerẽdũ Sunt aũt qui idem putent ſoli eſſe ſine illa: vt ſine illa exegeſis eius ſit: ⁊ ob hoc dicit ſoli Nihil eſt q̃d nihil: ſi nõ amantiũ diſputatões itermiſeat quedam ↄſilia ſane mentis: que tñ ſtatim reſurgẽtis amoris ſeuitia deuincunt̃. Ehone vidẽdi quidem erit: eho riducule additũ tãꝙ oĩno non ſecũ loquat̃: ſed cum altero. Saltẽ hoc licebit: bñ bis dictũ licebit. licet quaſi đ re magna loquat̃: totũ ĝ amatorie. Certe extrema linea ⁊ hoc certe q: quinq; linee ꝑ

Ui.
Putare
Reputare
Diuerticlꝫ

fecte ſunt ad amorem. prima viſus. ſecūdo loqui. tertia tactus. quarta oſculi. quinta coitus an ſic dicit extrema linea: queadmodū dicat longis lineis quid fieri. id eſt de longinquo. Amare aut nihil eſt: amare modo frui amore dicit Plautus ī bacchidibus. Prius adde p quā te amare deſignā: ⁊ ſine te amem. Villā ꝑtereo ſciens: ſciēs quidē: ſed nō nimus amator ꝙ prius. Sed q̄d hoc ꝙ ſubito timida egredit̄ Pythias: ex huius v̄bis pſona in cenaꝫ — Plautus

Amare haud nihil eſt. villam ꝑtereo ſciens
Sꝫ quid hoc eſt qđ timida ſubito egredit̄ pythias
Pythias: Ancilla: Phedria: Dorias: ancilla.
Vbi illū ego ſceleroſum miſera atqꝫ impiū
Inueniā: aut vbi querā: hoccine tā audax
Facinus facere eē auſum: py. Ph. hoc q̄d ſit vereor
Py. Quin etiā inſup ſcel⁹ poſtꝙ ludificat⁹ ē v̄ginē.
Veſtē oēm miſere diſcidit. tum illā capillo
Cōſcidit Ph. hem. Py. q̄d nūc ſi det̄ mihi vt ego
Vnguib⁹ facile illi ī ocl'os inolē venefico: ph. neſcio
Quid ꝑfecto abſēte nob turbatū ē domi. adibo. q̄d
Iſtuc: q̄d feſtias: at quē q̄ris pythia: py. hē phedria

Veniens ⁊ locutura deſcribit: ⁊ timida Timida: nō egra: turbata: cōmota. Plaut⁹ Mā nū ex mari timide: ſed hic ipſe vxorē in q̄t philomenā pauitare neſcio q̄ dixerūt timere. timidi: aliō naturale: aliud cuētus eſt vt Addit ſe ſociā timidiſqꝫ ſupuenit egle. — Plautus

Vbi ego illū ſceleroſum miſera atqꝫ ipiū īueniā. In hac cena ope ꝑciū eſt delectationis ſpectatoribus ex q̄rela ancille Thaidis atqꝫ errore phedrie. Vbi ego illū: hoc initio oñdit̄ tāꝙ pſeq̄ntē fugiētē, ꝑgreſſam eē pſonā. Sceleroſum miſera: ſceleroſus ē multoꝝ: ſceleſt⁹ vel vni⁹. Sceleroſus ꝑprie auctor ē ſceleris. Scelerat⁹ in q̄ ſcelus ſit pſtitutū vel ꝯmiſſum. ſceleroſuꝫ accuſatio pſone. Sceleroſum atqꝫ ipiū: ſceleroſum ī Thaidē: ipiū in v̄ginē. Audax facin⁹ facere eē auſum: facin⁹ facere: figura archaiſmos. Hoc q̄d ſit vereor: ꝑ duob⁹ vnū dixit. ſ. vereor: ꝑ ⁊ neſcio: ⁊ vereor. Quinetiā inſup: accuſatio facti. Scelus. Plus eñi eſt ſcelus ꝙ ſceleſt⁹. vt Lucilius. Carcer vix carcere dignus. Poſtꝙ ludificatus eſt v̄ginē: argumētū ab his q̄ ſunt poſt negociū geſta: ⁊ mire poſtꝙ ludificatus eſt et pſcidit dixit: cū ille videlꝫ dū v̄go reluctat̄ hoc faceret: ⁊ mire exꝑſſit vitiū illatū v̄gini ab eo quidā q̄ vitiare iā poſſet: ſ̄ tñ eiuſmōi ab adoleſcētulo cui⁹ ꝑpter teneras adhuc vires ad expiandū venerē lāguiore noxa aduerſus v̄ginē vtendū fuit. Nā ideo ꝑter occaſionē familie diſcedētis. tp̄s locus. ⁊ cetera attributa negocio: etiā ſomnus v̄ginē opprimēs adiuuat Cherea ⁊ mire ludificat⁹ poti⁹ ꝙ cōplexus ē: aut tale aliq̄d qđ amorē iudicaret. Veſtē oēm miſere diſcidit: adeo vt nō amore fecerit ſ̄ iiuria. ⁊ vide vt ex his appareat multū v̄ginē reluctatā eſſe. Tū ipſaꝫ capillo pſcidit. multo meli⁹ ꝙ ſi diceret capillū illi pſcidit. vt ego vnguib⁹ facile illi ocl'os inuolē. Nōne credis: Pythiā id cōminari qđ a v̄gine minus factū ſit. qđ qꝛ puella nō potuit. Vnguibus q̄bus armat̄ h̄ ſexus. In ocl'os q̄ſi amatori. Venefico mutāti hoīes ⁊ ex v̄ginibus mulieres patiēti an venefico amatori. qꝛ amor venenū occultū ē, vt Occultū īſpires ignē fallaſqꝫ venenoꝝ lōgūqꝫ bibebat amorē. Neſcio q̄d ꝑfecto abſente nobis turbatū ē domi. aut ſubdiſtinguēdū eſt ⁊ ſubaudiēdū me. aut archaiſmos figura ē abſēte nobis. ꝑ nobis abſētibus. Pōponius. Sine ḡ iſtuc pñte amicis inter cenā Varro ī marcellū. Id pñte legatis oībus exercitu ꝓnūciat. Abſēte nobis cū ſic dicit ꝑpoſitionē ponit abſente ac ſi diceret corā amicis. Quid feſtinas: ꝓperas turbaris ⁊ trepidas.

Margin: Sceleroſ⁹ — Scelerat⁹ — Lucilius

Salu. Properãtibus vel feſtinantibus ĩ ſumma inopia patribus. Egon quẽ querã: deeſt
rogas. Eunuchũ quẽ dediſti nobis q̃s turbas dedit: aut   est caſu p ca-
ſu: vt Urbẽ quã ſtatuo veſtra eſt: aut quẽ cũ interrogatõe pnunciãdũ: vt ſit qualẽ. Quidã
volũt quẽ diſtiguere q̃ſi. d. qualẽ: ſ; neſciũt hac figura multũ veteres viſos eſſe. eunuchũ. n.
quẽ ad dediſti v̾bũ retulit: nũc ꝰ dedit ꝓpter aliud   aſſumendũ extrinſecus is eu

Egon quẽ q̃rã. abi hic quo dign⁹ es cũ dõis tuis tã
Illepidis: Ph. q̇d iſtuc rei ẽ. Py. rogaſ me. eunuchũ
Dediſti nobis q̃s turbas dedit. virginẽ quã here
Dederat dono miles vitiauit. Ph. q̇d ais: Py. pij.
P. Temulẽta es. Py. vtinã ſic ſint. q̃ mihi male volũt
Do. Hau obſecro mea pythias. q̇d iſtuc nã monſtri
ſuit: Ph. inſanis: q̇d iſtuc facere eunuchus potuit:
Py. Ego illũ neſcio qui fuerit: id quod fecit res ipſa
Indicat. v̾go ipſa lachrymat: neq; cũ rogites q̇d ſit
Audet dicere. ille aũt bonus vir nuſq̃ apparet. etiã
Hoc miſera ſuſpicor. aliq̇d domo abeũtẽ abſtuliſſe.
Ph. Neq̃o mirari ſatis quo ille abire ignau⁹ poſſ;
Lõgi⁹: niſi domũ forte ad nos rediit: Py. viſe amabo
Num ſiet. Ph. iã faxo ſcias. Do. perii: obſecro: tam
Infandũ facin⁹: mea tu. ne audiui q̇d ẽ. Py. at pol
Ego amatores audierã mulieꝝ eſſe eos maximos
S; nihil poſſe. veꝝ miſe mihi. nõ ĩ mentẽ venerat.

nuchus. naz
quotiẽs vno
noĩe aut pro
noĩe diuerſe
declinatiõis
enũciatiões
ↄprehẽdunꝶ
neceſſe ẽ qõ
alteri accõ-
modatũ fue
rit ab altero
diſcrepaꝶ: vt
quez dediſti
q̃s turbaſ de
dit: ⁊ quẽ et
q̃s. ſ. accipe
q̃ſi dixerit q̃-
lẽ eunuchũ:
et q̃les tur-
bas. Quid a
is: h̾ admirã
tis ẽ: magis
q̃ interrogã
tis. Temulẽ-
ta es: ebria a
temeto: quo
noĩe antiqui
graue vinuz
appellabant

Virg. eo qõ tẽtaret mentẽ. i. labefectaret. Uirg. Tenuiſq; lageos. Tẽtatura pedes oliũ: vinctura
q; liguã. Utinã ſic ſiet q̃ mihi male volũt: bñ ſe nõ ebriã eſſe ĩ maledictũ v̾bũ ꝓbat: q̃ſi vo
temulẽtã eẽ ĩfelicitaꝶ ſit ꝓculdubio: q: nõ negat ſe eẽ ebriã ſ; nõ vino: veꝝ malo ebriã vult
ĩtelligi. An obſecro mea Pythias: mea: ⁊ meatu: ⁊ amabo: ⁊ alia huiuſcemodi mulieribus
Monſtrũ apta ſunt blãdimẽta. Quid iſtuc nã mõſtri fuit: q̃ppe mõſtꝝ ẽ oẽ ↄ naturã. ſi igiꝶ eunuch⁹ ẽ
⁊ vitiauit v̾ginẽ: ↄ reꝝ naturã factũ ẽ: ⁊ r̾cte mõſtꝝ ẽ ⁊ ordo ẽ. Quid nã iſtuc mõſtri fuit: q̇d
iſtuc facere eunuch⁹ potuit: iſtuc facere honeſti⁹ apõ puellã: q̃ ſi vitiare dixiſſet: ⁊ põt vide
ri aliq̇d ... ſignificare. Ego neſcio illũ q̃ ſiet hoc qõ fecit   bñ vitiauit eunuchi nomẽ
vt vitiaſſe v̾ginẽ obtinere poſſit. Uirgo ipſa lachrymat: nũc oñdit q̇d fecerit: ⁊ oñdet argu
mẽtis. Neq; cũ rogites q̇d ſit audet dicere: q̇d ſi v̾berata eẽt: nõ puderet q̃ri. hec aũt ĩiuria
apõ v̾ginẽ nõ h; nomẽ. Bonus vir ironicos. nõ. n. eunuch⁹ dixit. Iã nuſq̃ appet neſcias
vtꝝ fuga ei⁹ q̃raꝶ an culpa ↄſtat h̾ argumẽta eẽ q̃ ipſe v̾ginẽ vitiauerit. Bon⁹ vir bñ virq:
h̾ illũ eẽ ↄtẽdit. Etiã miſera h̾. ſ. bñ: ⁊ q: ſuſpicaꝶ v̾ginẽ vitiatã. Neq̃o mirari ſatis: bñ h̾ oẽs
ſuſpitões ad eunuchũ quẽ nouit reuocat: neſcit Cherẽã ſiq̇dẽ hũc eſſe ⁊ mira locutio: ꝑ eo
qõ ẽ neſcio. Neq̃o mirari ſatis q̃ ille abire ignau⁹ poſſit lõgi⁹. Uiſe amabo ſi domu: ſubau
diẽdũ ẽ: aut num ſit qõ dicis. S; nihil poſſe: vt volũtas rei ſit: ⁊ nõ facti. Ueꝝ miſe nõ in
mẽtẽ venerat: nõ nihil poſſe eos: ſ; amatores eẽ maxios ad ꝑtẽ. n. ſuĩe ꝑtinet qõ dicit nõ in

mētē venerat nō ad totū qḋ audiuiſſe ſe ɔudū etiā niſi penit⁹ negatiē ɔſiderauerī ɔtrouerſia merit. ſi eīn nihil poſſe audieras qḋ ē qḋ ī mētē ñ venerit vt vitaret. Vtꝝ igiť amatores mulieꝝ eē maxios audieras qḋ ipm vitādū fuit. Neqʒ ei h̄ ſatis ē ad pudicitiā ſtupꝝ vitaſſe cū impudica fieri vľ ſolo oſculo poſſit: quā oīno integrā ⁊ illabatā velis. an nō erit ɔiūctio ſed nomē: vt illud qñ falſuʒ audierit. Hoc autē qḋ verū: verū īuentū eſt: non ipſa ſuſpicata ſit. Nā in mē tē venire nō reminiſci tm̄ ſed etiā cogitare ſignificat ſic Cicero. in mētē tibi nō venit cauſaʒ publicā ſuſtinere. i. nō cogitas nō ſuſpicaris Veꝝ miſera: ſi verū pro cōiunctione accipim⁹ ſubaudiēdū erit amatores mulieꝝ eos eē maximos. In mētem nō venit

In mentē venire

Cicero

Nāʒ illū aliquo ɔcluſiſſeʒ. neqʒ illi cōmiſiſſeʒ ṽginē

Phedria: Dorus: Pythias: Dorias: Ancille.

Exi foras ſcelefte. at etiam reſtitas fugitiue
Prodi male cōciliate. Do. obſecro. ph. ah. illḋ
Vide. os vt ſibi diſtorſit carnifex. qḋ huc reditio ē?
Quid veſtis mutatio? quid narras? paululum ſi
Ceſſaſſē pythias: domi ñ offēdiſſē ita iā adornabat
Fugā. Py. hēs ne hoieʒ amabo. ph. quid ni habeaʒ
Py. o factū bene. Do. iſtuc pol vō bene. Py. vbi eſt?
Ph. rogitas? nō vides? py. videā obſecro. quē? ph hūc
Scʒ. Py. qs hic eſt obſecro hō? Ph. qui ad vos
Deductus eſt hodie. Py: hūc oculis ſuis noſtraꝝ.

non qḋ audierā ſed qḋ hic fecit: an non aliud in mentē venerat non ſeʒ facturum fuiſſe qḋ fecit: non in mentē venerat: aut non erat cogitatum aut ab ea recordatum. Nam illum ali⁹quo concluſiſſem: mire concluſiſſem dicit vt ſeuā feram: ſic alibi concluſam hic habet vxorem ſeeuam. Neqʒ illi cōmiſiſſem virginem: ſi vel amatorem tantum meminiſſem.

Exi foras ſcelefte. at etiā reſtitas fugitiue. Jocūd⁹ error in q̄ nō dubitet Phedria ipʒ eſſe q̄ queriť. verū inſup ſic aggrediť tanq̄ ſit ipſe. Scelefte: qle eſt ſceleſtū appellari q̄ nihil ſciat. Reſtitas: ɔtrario reſtitat q̄ mirať ſe ptrahi. fugitiue ⁊ ſceleſtū ⁊ fugitiuū increpat: in hūc crimē trāſferēs Cheree. Prodi male cōciliate. Opportune adoleſcēs hic exprobrat mun⁹ magno ēptū male magno ſignificat: vt Plaut⁹ in amphi. Hec mox ſcita eſt exercēdo ſcorto ɔducto. male ğ male ɔciliate magno ēpte ſignificat. nā oīs ɔpētio ɔciliatio noiať: cōciliatū ğ magno. Os vt ſibi diſtorſit: ⁊ hic memor adoleſcēs inſinuādi muneris dicit illū ſibi os diſtorſiſſe. Os aūt dicim⁹ illi diſtorq̄re quē natura pulchrū deturpam⁹ Quid tibi huc reditio ē: elegāter ei reditio obijciť q̄ re vā loco ſe nō mouerit. Quid veſtis mutatio: Sic veteres Plaut⁹ in trinūmo. Quid tibi iterrogatio aut ɔſiliū huc acceſſit. Celius: qḋ tibi aucupatio: argumētū aut de amore vſificato ē pri. Paululū ſi ceſſaſſeʒ Pythia: familiare ē iratis aduertere ſe ad aliā pſonā ab ea in q̄ cōmoueātur. Ita iam adorabat fugā veſte mutat⁹. nā liberi veſtē hēbāt vtpote Cheree: ſeruiqʒ vō atqʒ eunuchi depoſuerat. Ita iā adornabat: figura vt ſup adornēt vt lauēt. hēs ne hoieʒ amabo hec oīa Pythia cernēs eunuchū dicit. Id ei erat iocūdū: vt q̄rat illū quē vidʒ. Quid ni hēaʒ: q̄dni q̄d niſi h̄ ē cur nō hēaʒ. vbi vō ē. Dorionē nō ɔtēplata dicit vbi ē. q: nō ipm ſʒ alteꝝ nouit. Rogitas: nō vides: ſtomachabať vtqʒ errās mirifice: illa q̄ eunuchū credidit cherea vidēs hic qḋ eunucho obijcit qḋ ɔmiſit cherea p eo. ſ. hūc iā tāgēs eunuchū dicit h̄ phedria: nūc oculis ſuis nr̄m nuſq̄ q̄ſq̄ vidit phedria: archaiſmos ē figura p nřoꝝ vel nřaꝝ. i. q̄ familie nr̄ē ſūt: vt paꝝ ſit nō vidiſſe thaidē: niſi addať ne familiariū q̄dē vllā eſſe que hūc viderit.

Scelefte
Reſtitas
Male cō‑ciliari
Plautus

Quiſꝙ:antiqua locutio eſt.Non vidit totidē hiſdēq3 vbis repetit ⁊ interrogatio admirātis ſtuporē oſtēdit etiā veluti cōſentiētis.Nam qui aliū habui neminē:bene ad illud qd ait An tu hūc q̄ſi ex multis. Ahu ne cōpandus q̄dē eſt: ahu interiectio ē cōturbate femie nec cōſtantis ſibi.Ille erat honeſta facie:ac liberali erat q̄ſi de mortuo: aut q̄ nō eſt in domo Thaidis.q2 fugit.Honeſta facie ac liberali cōmode deſcriptus eſt Cherea.

Nunc eo tibi videt fed9 facete videt fedus.nō eīn ē tace obſecro apte dictuz ē tace feino ſto macho q̄ſi impudēter aſſiſtenti forme īprobe:⁊ argumēta inaniter ptiacit q3 inuocanti tace obſecro de cōſuetudine dictū ē tace:⁊ bene addit obſecro: ne tace ipſuz videt iniuria

Nūcꝙ q̄ſcꝙ vidit phedria.Ph.nōvidit.Py.an tu hūc
Credidiſti eſſe obſecro ad nos deductū.Ph.nā qui
Aliū habui neminē.py.abu ne cōparādus hic q̄dā
Ad illū ē:ille erat hōeſta facie ⁊ liberali.ph.ita viſ ē
Audū:quia varia veſte exornatus fuit. nūc eo tibi
Uidetur fedus q2 illaz non habet.py.tace obſecro
Quaſi vo paululū iterſiet:ad nos deduct9 hodie ē
Adoleſcētul9 : quē tu vo videre velles phedria.hic
Eſt vietus vet9 veternoſus ſenex colore muſtelino.
Ph.Hē q̄ hec ē fabula:eo redigis me vt q̄d emerim
Ego met neſciā.eho tu ei ego te:do.emiſti.py.iube
Mihi denuo reſpōdeat.ph.roga.py.veniſti hodie

Quē tu videre vero velles.Phedria cōmota aduerſus phedriā cogit eū laudare cui irata eſt:⁊ ideo totū callide.Quē tu videre:facete q̄ſi nec hūc nec ipm q̄ miſit ꝓſpectū velit.Quē tu:quē talē:⁊ breuiter forma ei9 laudata eſt cū ꝓlixi9 illi9 ſit deſcribēda deformitas.Quē tu

Lucilius videre vo:vero pulchre.pulcher eīn eſt cui9 forma nec odiū nec ꝯuitiū cōmeruit.Lucili9 in aty.Athinnidi ſacci ex facie florē delegeris.Quē tu videre:quare tu? an q2 iſta iā nō velit ſvidere irata ſc3 ob vitiatā virginē: an tu q̄ſi ſpectator elegās formaꝝ:⁊ q̄ amator ſis thaidis.

Uetus — dis.Hic eſt vet9 verternoſus ſenex:ſic hoc totū ꝓnūciādū q̄ſi iraſcat huc ꝓpter quē laudauerit Chereā.

Uineta — uerit Chereā.Uiet9:mollis flacciduſq3 ⁊ flebilis corpe.vnō ⁊ vimīa vineta vites vietores

Uites — dicūtur.⁊.viere religare dicit.q2 vietis magis religare poſſum9 qd libet. Lucreti9. Aranee

Uietores — dixit vietā veſtē.i.putri mollitia ꝑditā. Uet9 ad vitupatōez mō nō ad laudē ponit vt vete

Uictores — ris poete maledictis rn̄deat.vetus eſt cui9 diminutiuū eſt vetul9.Ueternoſus:morbo vete

Uiere verbum — re cōfectus.i.veterno q̄les ſunt q̄ ydropē patiunt ⁊ recte.nā ſepe eunuchi in ſenecta veternoſi fiūt ⁊ cito hoc laborāt morbo.Senex:ex morbo egritudīeq3 rugoſ9.Senex: vtz ſenex

Uitis — an q2 ita videt ob deformitatē.Colore muſtelino.errauit Terēti9 nō ītelligēs menādricū

Ueteinoſ9 — illō ait aūt Stellionē aīal qd lacerte nō diſſimile ē mackoſo corio nāq3 ad id ge

Ueternuz — nus coloris facies exꝑmit eunuchoꝝ q2 pleriq3 lētiginoſi ſūt.hic g̊ errauit iō q2 Mu ſtella dr ego adeſionē ſequor q̄ recte ītellexit Terētiū dicētē muſtelino colore eunuchū dixiſſe coloratū,velut ſubliuido.q2 vere eunuchi aut ex cādidiſſimis lētiginoſi fiūt vt ex gallis ⁊ hmōi occidētalib9 aut ex fuſcis ſubliuidi vt ex ameniīs ⁊ aliīs orietalib9.Ut q̄d emerī egomet neſciā.p nō meminerī vl nō agnoſcā.Ego tu emerī ego:irato ſtomacho ſic ait an h̄ fecerit:vt ex alio conat audire q̄tm9 hec audiat.an hec fecerit dubitatiue Mihi denuo rn̄deat:h̄ ē qd ī rhetoricis Cicero ait ꝯ firmā argumētatōez aliq̄ eq̄ firmā aut firmiorē opponim9.hec ē aūt eq̄ firma.denuo aūt adir n̄deat ptinet nō ad mihi.Denuo rn̄deat mihi de vero mihi.denuo ītellectū ē.Rogat mire vtriuſq3 fiducia ꝯfcit ⁊ apd vtrūq3 ē vitas cū

vterq̃ fallat. At ille alter venit: bene inſtitit quaſi ex pte iam obtinuerit Pythias. Agedū hoc mihi expedi: hec Plautina ſunt: cū in hiſdē longa ſit diſputatio: ſed mire a Terētio pſe runt ad eius exemplū ⁊ qđ eſt plus caret plautinis nugis. Agedū hortātis eſt: ⁊ adiuuat ex aīo loquentē taces: ⁊ recte taces qꝛ metuit Chereā. Monſtꝝ hoīs: bene eunucho dictū eſt monſtꝝ hoīs: ħ eſt nec mas: nec fe. exēplis: ſicut ⁊ ſupra ſcenē dixit mulierē. Quādudū mō

Ad nos: negat. at ille alter venit annos natus
Sexdecim quē ſecū adduxit parmeno. Ph. agedū
Hoc mihi expedi primū. iſtā quā habes: vnde hēs
Veſtē: taces: mōſtꝝ hoīs nō dictur᷒ es: Do. venit
Cherea. Ph. frat ne: Do. ita. P. Qn̄: D. hodie. P.
Quādudū. Do. Mō. Ph. qui cū: Do. cū pmenone
P. noras ne eū prius: Do. nō. nec quis eſſet vnq̃
Audiuerā dicier. Ph: vn̄ igit fratrē meū eſſe ſciebas
Do. Par. dicebat eū eſſe. is dedit mihi hāc veſtem.
Ph. Occidi: Do. meā ipſe induit. poſt vna ambo
Abierūt foras. Py. iam ne ſatis credis ſobriā eſſe
Me: ⁊ nihil mētitā tibi. iā ſatis certū eſt vgīnē vitia
tam eſſe. P. age nunc belua credis huic qđ dicat:
Py. Quid iſti credā: res ipſa indicat. P. cōcede iſtuc
Paululū. audin etiā nūc paululū. Py. Sat. eſt. Ph.
Dic tu hoc rurſum. che. tuā veſtē detraxit tibi. Do.
Factū. P. ⁊ eā ē idut᷒. D. factū. P. ⁊ p te huc ōduct᷒
Do. ita. Ph. iupiter magne o ſceleſtū atq̃ audacē
hominē. Py. ve mihi miſere etiam nunc nō credis

Nota mō a pte p pterito tpe dictū eē. i. quādudū nā qui vitiauerat vgīnē nō mō: ſ lōge ante veſtē mutauit cū eunucho pbedrie. Quicū ppoſitio cū his dictionibus supponitur quicū vobiſcū nobiſcū: i ceteris vo ita vt ipſum nomē pſcribit ppo nit: vt cū amicis: cū exercitu: cū aduocatis. Vn̄ igit fratrem meū eſſe ſciebas: vtpote nouitius: qn q̃ ex pireeo raro diſceſſerit: ⁊ lōgo interuallo ī aſtū

venerit: ⁊ he ſunt oblique interrogatiōes: quibus vti oratores videmus: cū deriuare teſtimoniū nitunt: ⁊ ideo ſic ait Phedria: vt fruſtret oīa q̃ ꝯfeſſus eſt Dorus: vult em̄ fratri eſſe cōſultū. Parmeno dicebat eū eſſe. ppe infirmarū teſtimoniū eſt. Quod em̄ ſic ait Parmeno dicebat eū falſum eſſe pōt: ⁊ mire ſic ait: vt Sola mihi talis caſus Caſſandra canebat. Sic aūt dicimus qn̄ nō ſemel qđ factū fuerit: ſ ſepius demōſtramus. Iam ſatis credis ſobriā me: qꝛ ſupra dixit. Temulēta es: ⁊ quaſi grauē iniuriā ħ dicto paſſa ſit: ⁊ memoriter dictū retulit: vt En ego victa ſitu: ⁊ pulſus ego. Iā ſatis certū eſt vgīnē vitiatā ordine agit: cū primū ō ſcītū de aduerſario loquit. Credis huic qđ dicit: a pſone qualitate derogat fidē nā quid credēdū eſt ſeruo eunucho fugitiuo. Et qđ ni iſti credā res ipſa indicat: hoc a pſona que cū vincebat oratorie ad factū ſe retulit. Cōcede iſtuc paululū. ad ſe vſum dic iſtud: vt lōge ſit a pythia. eunucho em̄ dixit phedria. O ſceleſtū atq̃ audacē hoīez. Chereā. ſ. vel parmenonē: ſ ſic pnūciādū ē: vt putet ancilla ō eunucho dici ħ ipſum q̃ pſto ē: iō illa īfert. Ve mihi etiā nūc nō credis: ve mihi: ħ totū ve mihi quidā a pythia vſq̃ ad irriſas modis

dici exiſtimant. Mi ſi tu credis qđ iſte dicit: verꝫ an ſerua qđ ſeruus: an ſtulta qđ ſtultus: an
femina qđ eunuchus. Mirꝫ ſi tu: clare dicit quidā ꝑſſius putāt. Heus negato rurſum. Rur
ſum nō ad negationē ptinet: ſ ad interrogationē: vt ſit rurſus interrogatus. Rurſus retro
i. e. ꝯrio: ac p hoc ꝯrium ſupioribus dicito. Nō pōt ſine malo fateri video amplificatio ⁊ di
latio queſtiōis argumentū eſt nihil cōſtitiſſe ad id qđ ꝓ pena minaẜ: nō tanꝙ iam incerto

ſed etiā falſo
teſte: deinde
ipſum fateri
ꝯſideramus
q̄le ſit. nō eſt
teſtis fateri:
ſ rei igiẜ vt i
illū culpam
trāſferat vni
uerſam fate-
ri dixit nō tu
dicare vt ip-
ſe reus nō a-
lieni facti te-
ſtis eſſe dica
tur. Nō pōt
ſine malo: q̄-
ſi nec hec fue
rit: nec illa cō
feſſio in q̄b⁹
nulla veritas
ſit. Sequere

Indignis nos eſſe irriſas modis: Ph. mirꝫ ſi tu
Credas qđ ille dicat. Py. q̄d agā neſcio. Ph. heus tu
Negato rurſum. poſſum ne hodie ex te exculpere
Verꝫ. vidiſtin frēm chereā: Do. nō: Ph. nō pōt ſine
Tuo malo fateri vidō. ſeq̄re hac. mō ait: mō negat
Ora me. Do. obſecro ꝟo te phedria. P. I intro. Do.
Hoi hei. Ph. alio pacto hōeſte qūo hic abeā neſcio
Actū eſt. ſiquidē tu me ħ etiā nebulo ludificabere.
Py. Parmenōis tā ſcio eē hāc techna ꝙ me viuere
Do. ſic ē. Py. iueniā pol hodie parē vbi ei r̄ferā grāꝫ
Sꝫ nūc q̄d faciēdū cēſes dorias: Do. đ iſtac rogas
Virgine: Py. ita vtꝝ taceā ne an ꝑdicē. Do. tū pol ſi

hac quaſi ad tormēta. Modo ait. mō negat: teſtis ab aduerſario ꝯuinciẜ falſitatis: aut a ſe
ipſo ſi variauerit dicta priora: qꝛ nō potuere ꝯuinci ab incōſtātia teſtis: ꝑſidiū defenſionis
inq̄ſitū eſt. Ora me: ħ lentius vt ſit cā ſeuiēdi. Obſecro te ꝟo Phedria: bn̄ ꝟo. nā qꝛ ille di-
xerat vt ſimularet ꝑces: ħ anxius ꝟo addidit: oñdens ꝟo ſe rogare ⁊ ex aīo: nō vt ille vide-
bat dolo. I itro terribilr̄ dūmō eū ſummoueat. I intro vtꝝ intro domū ad Phedriā: an ad
Thaidē: ſ nō optet ad Thaidē intelligi. ne celādaꝝ rerꝫ iudex teneaẜ. Hoi ehi. bn̄ hoi ehi.
Ruſticū poſuit: vtpote ⁊ ſui ⁊ nouicij: ⁊ ē deploratio ab eis ſic dicta. Actū eſt ſiquidē ħ rur
ſus clare: ⁊ ſic dicit tāꝙ adhuc iratus eunucho ſuo. Alio pacto honeſte ꝯ officiū fuit mētiri
docuiſſe ſeruū: ⁊ affuiſſe mēdacio liberalē adoleſcētulū: ſ vidō queādmodū defendaẜ aīoſe
dū ſe mētiri coactū ſentit. dū ꝯſulit honeſtati: hāc aūt cām lōge ſermocinatōis ad ħ idurit
artifex poeta: vt apđ oēs iā certū ſit a Cherea vitiatā ꝟginē. Ne vllo errore ipediant vlteri⁹
nuptie vl̄ finis fabule differaẜ. Alio pacto honeſte nullo alio. ſ. niſi p hāc fallaciā. Parme-
nonis tā eſſe hāc technā ꝙ me viuere ſcio deeſt magis vt ſcit magis ſcio: ꝙ me viuere. In
ueniā hodie pol parē: hec ē ꝑeconomia ad futuꝝ exitū fabule: nā dū ſe vlciſciẜ Pythias fit
indiciū patri Cheree: ⁊ cōfirmāẜ nuptie. Vtꝝ ne taceā: an ꝑdicem: tertiū parelcon: abūdat
eīn aut vtꝝ: aut ne aut certe: ħ fit vt ſit figura tu pol ſi ſapis qđ ſcis neſcis.
Nō poſſumus neſcire qđ ſcimus: ſ ita vt ꝯcordia diſcors. Virgilius. Sequiẜqꝫ ſeq̄ntē. De
eunucho qđ fuerit tu pol ſi ſapis qđ ſcis neſcis. Videmus cur nolit poeta de vitio ꝟginis
ꝯtinuo ſcire Thaidē: ne de iprouiſo malo vehemētius cōmoueaẜ ac doleat: an vt ex eiuſdē
ꝟginis habitu: vultuqꝫ iſta cognoſcat: qđ eſt actuoſius an qđ ꝓximū ꝟo eſt vt illā ⁊ Thais
et frater ignorātes vitiatā aīoſius aduerſus militē defendāt repetitū cā inuenientē cū tāto
ſtrepitu ac nimis. nā q̄ ore ꝑterea diceret Thais Chremeti đ ſororis pudore ſollicito. Edu
cata ē ita: vt teqꝫ illaqꝫ dignū ē: ſi ſciret eā ꝟginē nō eē đ eunucho qꝛ Cherea ſit nō eunuch⁹

Techna

Virg.

Quod ſcis neſcis de eunucho. vnde in heauton. Ne ſcis qđ ſcis ſi ſapis. ⁊ hoc eſt qđ dicit Quod ſcis neſcis: prouerbiale eſt: ⁊ multū apud dyalecticos tractatū: vt facio ⁊ non facio et amicus ſuz ⁊ nō ſuz: ⁊ audio ⁊ nō audio: ⁊c. hmōi. De vicio virgis: ꝙ iam mulier facta ſit. Hac re de oī turba euolues te: cauſa q̄ ſit a cur ante iurgiū cū milite Thais neſciat vicia tam virginē. Et illi gratū feceris: cui nūc ꝟgini cuiꝰ crimē vt ſup ſilentio texeris pſertim ta centis iniuri am ſuā. ⁊ ſic dolētis amiſ ſam ꝟginita tez: vt nec cō ceſſionez ſue calamitatis ſubire poſſit Id mō dic abijſſe. Deo ruz: id .p hoc ſubiūctū .p p̄ poſitio. thaiſ iaz aderit be ne dixit ade rit. huic em̄ a derit Thais Or cū inde a deo: aliā cāz ex alia ſuppo nit. q. d. vi deo cauſam.

Sapis. qđ ſcias neſcias. nez de eunucho nez đ vitio
Virgis. hac re. ⁊ te ab oī turba euolues. ⁊ illi gratū
Feceris id modo dic abijſſe deoꝝ. Py. ita faciam
Do. Sz video chremē. thais iam aderit. Py. q̄d ita:
Do. Or cū inde abeo iam tum īceperat turba inter
Eos. py. tu aufer auꝝ hoc ⁊ ego ſcibo ex hoc q̄d ſiet

Chremes. Pythias.

Atat data hercle ꝟba mihi ſunt vicit me vinū qđ
Ego bibi ac dū accūbebā ꝙ videbar mihi eē pulcre
Sobriꝰ. poſtꝙ ſurrexi nz pes nz mēs ſatis ſuū officiū
Facit. Py. chreme. C. q̄d ē: bē pythia. vah ꝙto nunc
Foꝛmōſioꝛ videŕ mihi ꝙ dudū. P. certe tu q̄đ pol mlťo
Hilarioꝛ. C. ꝟbū hercle hoc verꝝ ē. ſine cereŕ ⁊ bacho
Friget venꝰ. ſz thais mlťo āte veit: Py. an abijt iā a

Atat data hercle verba mihi ſunt vicit vinū. Hic ſemigrauis īducit vino Chremes prioꝝ memoꝛ: titubās in pſentibꝰ vt fere appoti ſolēt. At at īteriectio eſt paulatī p̄cepti atq̄ ītellecti mali. Data verba: fraus facta dicta hercle ꝟba a milite an a meretrice: cuiꝰ iā pridē dolū malū in oī re ſu ſpectū. an magis a vino q̄ſi captioſo alīq̄ data ꝟba ſunt. q: bibere dulce eſt. ebriū fieri tur piſſimū: adeo his q̄ ſequūtur q̄ſi ſubtilē fraudē ebrietatis inducit. Plautꝰ de vino. Pedes captat p̄mo luctatoꝛ doloſus. Virgilꝰ de vua. Tētatura pedes olī victuraq̄ linguā. Ac dū accūbebā hic ꝟba data ſunt. Quā videbar mihi eſſe pulchre ſobrius. nihil aūt elegantius non dixit videbar mihi tūc eſſe ſobrius: ſed etiā vt hoc ipm iam erroꝛis eſſet ac vinolentie accumulatio. Videbar inq̄t mihi nimiū ſobrius pulchre foꝛtiter ac nimis. Neq̄ pes: ad inceſſuz. Neq̄ mēs: ad facta ad dicta. Satis ſuū facit officiū bene. nō em̄ oīno nō facit. nam hec inſani eſt ſed nō ſatis facit qđ eſt ebrietatis. Quid ē er Pythia: ⁊ ſal miro exēplo mutatā credit: poſtꝙ ipe mutatꝰ ē. ꝙto nūc foꝛmoſioꝛ videre mihi ꝙ dudū h mlťū academicos iuuat q̄ vt aiūt .put hiti fuerimꝰ atq̄ effecti. ita nobis atq̄ aliđ videri. et ideo nihil certi ꝯp̄hēdi poſſe. Certe tu pol q̄dē: ⁊ certe ⁊ pol vt appere hanc vere loq̄ q̄ ſo bria ē. illū ꝟo ex vino falli ⁊ honoꝛifice atq̄ vt ſobria nō dixit temulētioꝛ āt laſciuioꝛ ſ ala crioꝛ. Verbū hercle h: ꝟbū .puerbiū. vt idē in andria. Verbū illđ verꝝ ē vl̄go qđ dici ſolet. ſi ne Cerere ⁊ baccho friget venꝰ: h ſi ad ſnīaz reuoces nō cōueniet ad ebrioſi petulātiā: quā ſic aū dictū ē nā ⁊ iprobrioꝛ factꝰ ē: ⁊ cū tropice locutꝰ ſit in ordinē naturalē ſuauit. nā pri mū cibꝰ deīde potꝰ poſtremo libido venerea. Friget āt. q: oīs eiꝰ mōi voluptas ī caloꝛe ſan guīs ꝯſtituta ē. q̄ his rebꝰ alit. ⁊ frigz .p p̄e nō adheret. trāſlatū ei h .puerbiū frigz a plicatōe vaſoꝝ q̄ frigidā picē nō tenēt cū alia mlťo melioꝛa ſūt ad vſū frigida vt ferrū argētū auruz

Plautus
Virgilꝰ

et cetera hmōi.nam ſic alibi. Ubi friget huc euaſit:ꝛ vide tres metonomias. Cererē: Libe-
rū: Venerē. ſed Thais multo ante venit: interrogatiue pnūciandū hoc.ꝛ ſcias de his inter
rogationibus hāc ipſaꝫ eſſe in qb⁹ ita querim⁹: vt q interrogant reſpōſuri nobis ſe neſcire
videant. Jādudū etatē. qꝛ iādudū infinite moꝛe eſt. addidit etatē vt oſtēdat multū abijſſe
Lucilius tēpoꝛis: vt factū eſt. Jādudū etatē pro lōginquo tpe. Lucilius. Ut multos mēſeſqꝫ dieſqꝫ

nō tamē eta-
teꝫ. etatē diu
lōginqꝫ tpe
ac pꝛolixo vt
eſt etaſ nā ſic
dicim⁹ de die
et dieculā ali
quātulā mo-
raꝫ. Nihil di-
xit tū vt ſeq-
rer ſeſe: nihil
Virgilius pro nō. Vir.
Deponūt ai
mos. a.n.m.
i.e. Nihil niſi
abiēs mihi i
nuit: apparet
ꝛ qſi iratā di
ſceſſiſſe Thai
dem a milite
vt tn̄ ſic iratā
vt illi ira cōſi
liū non ade-
merit: innuit
inqt cuꝫ abi-
ret. Eho nō-
ne id ſat erat

Milite. Ch. iādudū etatē lites facte ſunt inter eos
Maxie. Py. nihil dixit. tū vt ſequerer ſeſe. ch. Nihil
niſi abiēs mihi innuit. Py. eho. nōne id ſat erat: ch.
At neſciebā id dicere iſtam: niſi qꝛ correxit me
Miles: qđ ego intellexi min⁹. nā me extruſit foꝛas
Sed eccā ipaꝫ video. miroꝛ vbi ego huic anuoꝛteri

Thais: Chꝛemes: Pythias.

Credo eqdē iā affuturū eſſe: vt illā a me eripiat
Sie vt veiat: atꝫ ſi illā digito attigerit vno: ocli ilico
Illi effodiēt: vſqꝫ adeo ego illi⁹ ferre poſſuꝫ ieptias
Et magnifica vba: vba dū ſint: veꝝ ei ſi ad rē pferāt
Vapulabit. C. thais ego iādudū hic adſū. th. o mi
Chꝛēe teipꝫ expecto. ſcin tu tbā hāc ppt te eē factā:
Et adeo attīere ad te oēm rem: Ch. ad me: q-qſi
Iſtuc. th. qꝛ dū tibi ſoroꝛē ſtudeo reddeē ꝛ reſtitueē
Hec atꝫ hmōi ſuꝫ mlta paſſa. Ch. vbi ea ē. th. domi

adeo ſimplex hic inducit adoleſcēs: vt a Pythia rephendēdi poſſet. nam qd opus fuit di-
cere ſi inuit. Sed neſciebā id dicere illaꝫ: dicere pꝛo velle vel ſignificare: ſic alibi. Quaſi tu
dicis factū id cōſilio meo. Niſi qꝛ correxerit miles: qđ intellexit minus hoc videt facet⁹ ꝛ ſa
pienti⁹: ꝙ dici ab ebꝛio ruſtico ꝛ adoleſcēte debuiſſet. hoc viciū tūc ſit cū poete igeniū ſuū
i pſonas pferūt. qđ itellexit min⁹ viſimile hūc tm̄ extruſuꝫ fuiſſe nō vapulaſſe. qꝛ miles thai
di magꝭ ꝙ huic iraſcit. Miroꝛ: vbi egomet huic anuoꝛteri. i. hūc pceſſeri. vbi in qua ptevic.

Credo equidē illū iādudū affuturū. Vides ne ex ipſis apparere verbis ꝙ ꝯcitata ꝛ
recens a litigio veniat Thais: Itaqꝫ nec noiat militē nec vginē: ſed p noie vtrūqꝫ
ſignificat: quaſi in medio cōſtituta negocio. Affuturū eſſe. i. aduēturū. Ut affuit ꝛ
mneſte⁹. Sine veniat: qſi dicat ſine nullis ꝛ cōminātis eſt vt ſine mō. At q ſi illā digito at
tigerit vno: moꝛis ꝯminātiū eſt ad exiguū reuocare cōmiſſa q ſevlturos pdicēt. Oculi ilico
effodient: ꝛ femiee mine ſūt ꝛ in libidioſos ꝙ maxie. iā nā hūc ſuſpicat amatoꝛē eſſe vgis
ſic alibi: vt ego vnguib⁹ facile illi in oculos in uolē venefico. In oculos autē maxie ſeuire
femīas ꝛ tragedie fere oms ꝛ comedie ptēſtant: Uſqꝫ adeo illi⁹ ferre poſſuꝫ ieptias ꝛ ma-
gnifica vba. nō dixit vſqꝫ adeo illū poſſuꝫ amare. ſed ꝙ inſuauis iādiu ſit oñdit: dicēdo fer
re poſſuꝫ ꝛ cito oñdit q ſit amicicia milit: ieptias inqt ꝛ magnifica vba. Verba dū ſint hoc
eſt q vim nō admiſceāt. Verū ſi ad rem ꝯferat vapulabit: ſic diſceſſerit a vbis: ꝛ rem expiri
cepit vapulabit: ꝛ bona locutio: vt ſi dicas vba ad rem ꝯtulit hͦ eſt agere qđ dicebat aggreſ
ſus ē. Ad me q qſi iſtuc: ꝛ ruſticus: ꝛ timidus: ꝛ pudēs cōmot⁹ ē meretricule dicto. hec atqꝫ

hmōi multa ſum paſſa:mulier facūda meretrix hec imputat adoleſcenti que vidit:ꝛ alia q̄
bus non interfuit.Reddere ꝛ reſtituere ꝑprie reddit̄ cupientibꝰ:vt dño ſeruꝰ.Reſtituit̄ cu- Reddere
piens:vt patrie ciuis ꝛ reddit̄:ꝛ reſtituit̄ cupiēs cupiētibꝰ:vt parēti filiꝰ:ergo in hac vtrūqꝫ Reſtituere
eſt ꝛ reddi ꝛ reſtitui.Hem extimuit adoleſcens cū ſororē ſuā in domo meretricis eſſe audi-
uit:cui rei ſtatim occurrit Thais.Educata eſt:ſubaudit̄ domi apud me.Educata ita vti te

Apud me.ch.hē.th.q̄d iē:educta ē:ita vt teqꝫ illaqꝫ
Eſt dignū.Ch.q̄d ais:Th.id qd̄ res eſt.hāc tibi
Dono do.neqꝫ repeto pro illa abs te q̄cq̄ precij.
Ch.et hēt̄ ꝛ refert̄ a me thais ita vti merita es grā
Th.at ei caue ne priuſq̄ a me hāc accipias amittas
Chree.nā hec ē q̄ miles a me nūc ereptū veit.abi tu.
Ciſtellā pythias domo effer cū monumētis.Ch.
Uidē tu illū thais:Py.vbi ſita eſt:th.i riſco.odioſa
Ceſſas.C.Militē ad te q̄tas ſecū copias adducer̄
At at.T.nū formidoloſus es obſecro mi hō:Ch.
Appageſis:egon formidoloſus.nēo ē oīꝫ q metuat
Minꝰ.th.atq̄ ita opꝰ ē.ch.hau metuo quē tu me eē
Hoiezexiſtieſ.th.imo hꝰ cogita q̄ cū reſ tibi ē pegrinꝰ
Eſt:minꝰ potēs q̄ tu.minꝰ notꝰ.amicoꝝ hic minꝰ
Hñs.C.Scio ego iſtuc.ſꝫ tu qd̄ cauer̄ poſſis ſtultū

qꝫ illaqꝫ dig-
nuꝫ eſt:bene
purgauit qd̄
ex faſtu mere
tricio ſpecta-
bit̄ non īnōt
vt me dignū
eſt apud me
eſt Quid ais
recte qꝛ mirū
apd̄ meretri-
cem liberalit̄
educatā.hāc
tibi dono do
melius dixit
q̄ dono:vt
domū placi-
dius videat̄ ꝛ
preſtantius.
Neqꝫ repeto
pro illa q̄cq̄
abs te precij
ex eo qd̄ po-
tui iure face-
re beneficiuꝫ

demōſtrauit oratorie dicens ſerio non eſſe facturā.Et habet̄ ꝛ refet̄ thais qui habet apud
ſe gratiā nōdū retulit:retulit q̄ deſtitit hēre:multū ergo hic dixit:ꝛ habet̄ gratia:ꝛ refert̄ ha
beri tamē quē ſenſuꝫ trāſtulit.Saluſtiꝰ in bellū iurgurthinū.Arma pecuniā ſi me vtere:ꝛ
quoad vixeris nunq̄ redditā tibi gratiā imputaris ſemꝑ apud me integra erit.Ne priuſq̄ Saluſtius
hanc accipias amittas Chreme hoc in comedia licet more vulgi dicere ceterū non poteſt a
mitti quod nondū acceptū ſit an qꝛ iādudū ſumptū ſit.Nam hec ea eſt quā miles nunc ere
ptum venit non ad deterrendū:ſed ad preparandū animū adoleſcentis hec dixit quē auda
cem putat:aliter autē res ipſa eſt.nam mox thais mutabit orationē ꝛ dicet.Qui cum res
eſt tibi peregrinus ꝛ minus potens q̄ tu minus notus.Abi tu ciſtellam Pythia domo ef
fer cum monumentis:monumenta ſunt que greci dicunt Uiden tu illum
Thais:longe vide timoris eſt indiciū.Ubi ſita eſt trepidantes perſonas īmiſcuit.In riſco
ciſta pelle cōtecta:nomen phrygiū.Quātas copias:proprie dixit copias.nam ſic dicuntur Riſcus
legiones in vnū collecte.cōuenit tamen rudi ꝛ ruſtico adoleſcenti ſex hoīes copias dicere
militē ſcꝫ paraſitū.Dorācē.Syriſcū.Sigmalionē.Sangā.Num formidoloſus eſt mi hō
formidoloſus ꝛ terribilis ꝛ timidus intelligit̄.Apageſis.Plautꝰ in trinūmo.Apage amor
Atqꝫ ita opus eſt:vt nullus formidoloſus ſis.Metuo qualē tu me hoīeꝫ exiſtimes:videt̄ Plautus
ebrius factus hic Chremes:ꝛ iam diſplicere nolle mulieri:nā idcirco fatet̄ ſe timere malaꝫ
opinionē Thaidis de ſe.Sed mutuo qualē noue dixit ꝑ metuo ne ignara ſis.Peregrinus
eſt minꝰ potens q̄ tu:q̄ poſtq̄ tamē ipſa non eloq̄tur:quid efficiat̄.ꝛ ex eo qd̄ ait peregri-
nus eſt minus.p.q.t.bene ſic dixit.quia tardum fuit dicere.Ille impotens:tu potens ꝛc.

Sed tu qđ cauere poſſis.a.c.oſtēdere vult Terentiꝰ plures ſnīas ad timiditatē cōgrue re ꝙ ad audaciā.nam ⁊ mox dicturus eſt. Oīa prius experiri ꝙ armis ſapientē decet. qꝛ ex prouidentia timor:ex audacia temeritas ꝑuenit. Stultū eſt fieri:nec f eri ſinere. ⁊ meliꝰ di xit ꝙ pati hoc generale eſt.nā nūc admittere pateſieri ſignificat. Malo ego vos ꝓſpicere prouidere ne fiat,i.ꝓſpicere ⁊ cauere ab eo qđ precedit id qđ ſequit̄. Accepta iniuria:hic cō oſtēdit̄ cur il lud malit Tu abi atꝗ hoſtiū ſtus obſera: pauidi cōſiliū nihil aliud cōtinet pꝰ clauſtra ⁊ fugā.nā ſera ē clauſtrū ia nue. Dū ego hic trāſcurro trāſcurro dixit n̄ curro vt ꝑritatē fore oñderet Volo ego ꝗſi miꝰ timeat cu pio nō inꝗt: ſed volo. In turba hac vi de timidum turbā appel-

Eſt amittere.malo ego nos ꝓſpicere: ꝗ hūc vlciſci
Accepta iniu.tu abi atꝗ hoſtiū obſ'a itꝰ. dū ego hic
Trāſcurro ad for.volo ego adeē h̄ aduocatos nob
In t̄ba hac T.mane.C.meliꝰ ē.T.māe.C.omitte
Iam h̄ adero.T.nihil opꝰ ē chr̄ee.hᵒ mō dic ſororē
Illā eē tuā ⁊ te puā v̄ginē amiſſe nūc cognoſce ſigna
Oſtēde:P.adſunt̄.T.cape ſi vi faciat:ī ius ducito
Hoīez.itellexti:C.pbe.T.ffacaio.hec pn̄ti:vt dicas
C.faciam.Th.attolle pallium.pij.huic ipſi eſt
Opus patrono.quem defenſorem paro.

Thraſo:Gnato:Sāga:Chremes:Thais.

Anccie ego vt ꝯtūeliā tā īſignē ī me accipiā gna.
Mori me satiꝰ ē ſimalio dorax ſyrice ſeqm̄i me

lare quā mulier nō timet. Meliꝰ eſt fugiēdi occaſionē hic cupit dari. Mane.hoc geſtu ſaz adiuuat̄. Omitte me iā addero ex huiꝰ v̄bis appet eē manu ꝯphēſuz eē adoleſcētē. Omit te me iā adero.qꝛ cāz ꝓbari nō videt celeritatē redeūdi pollicet̄. Nihil opꝰ ē iſtis: iſtis vtrū aduocatis an iſtis oībꝰ ꝗ dixiſti. Vir. Aut ꝗd petit iſtis. Hoc mō dic ſororē eē illā tuā: ordi nē ē executꝰ ꝑmo vtrū ꝑſonā hz.dici ſororē inꝗt eē illā tuā.vtrū negociū hz ⁊ te puā v̄gīez amiſſaz. Cur hodie agat: Nūc cognoſce ⁊ vn̄ ꝓbet ſigna oñdet ⁊ te puā v̄ginē amiſſaz.hec oīa ſic ꝓnūciāda ſūt:vt ⁊ iuſta ⁊ factu facilia ꝯmōſtret̄. Si vi faciet ī ius ducito hoīez.⁊ re ete qꝛ violēto ciuiliter reſiſti ſolet. facaio hec vt pn̄ti dicas.hec nō diceret̄ a thaide niſi ī il lius vultu pauor nimis apperet. Faciā adiuuādū ꝓnūciatōe:faciā ei timide dictū ē. Attol le palliū.his v̄bis chremetis demōſtrauit nimiū liberralit̄ pauidi adoleſcētuli animuz.at tolle palliū vl̄ qꝛ ſimplex ē vl̄ qꝛ ebriꝰ palliū trahit chremes Perii huic ipi p̄rono opꝰ ē.q.d. p:hec meretricis ꝗrela rudē adoleſcētulū magis ⁊ honeſte natū ꝗ culpādū eē demōſtrat.

Anccine ego cōtūeliā taz inſignē.i.m.g.h.a. Hic rurſus inepti vanitas militis de mōſtrat̄ ad amicā tanꝗ ad hoſtilē exercitū ꝑgētis irritato aīo:ꝯcitato curſu:vndā ti clamide trepidi ⁊ ꝗtiētis caput.⁊ hec v̄ba ꝑ hortam īꝑatoris accipiēda ſūt ꝗñꝗ dem oīa de exercitu trāſferūtur. Cōtumeliā ꝓpē nō vt miles:ſed vt necꝙ. Cōtūeliā ī me ac cipiā Gnato:appet gnatonē ⁊ dehortatorē eē certamis:⁊ ad pocula militē ꝓuocare:maxie cū videat ꝑſuaſiſſe iſta ꝯſilia:vt h̄ certamē moueret. Mori me ſatiꝰ ē:ridicula ꝑſumptio tā ꝙ aduerſus meretricē iurgia nūꝗ thraſo ſumere auſus eēt:niſi morte ꝑpoſita.ꝗ velut mor tis ꝯtēptu opꝰ ē ad tale ꝓliū Mori me ſatiꝰ [illegible] tāꝙ aliter miles aduerſus mulierē audere nō poſſet:vel qꝛ nihil vel qꝛ amator. Mori me [illegible] ē ꝗſi ille ſibi dicat moleſtū eē certamē vl̄ ami cā nō eē ledēdā. Tā īſignē:inſignē vt miles dixit.qꝛ īſignia armor ſūt. Simalio.h̄ ꝯcitē p nūciādū ē. Seqm̄i:hmōi militia ꝑ tumultū repēte ſuſcipit̄ ⁊ dr̄ euocatio vbi dux alloꝗt̄ ci

Virgiliꝰ ues. Qui rēp.ſaluā vl̄tis me ſeqm̄i.vn̄ Vir,ſic ait. Diſuetaqz bello,a,i,a,⁊ alibi. Ipſe.n.ſ.t.

Primū edes expugnabo: debet hic eſſe vociferatio, vna ad hoc: vt verbū militis cū quodā
motu ingenti: ⁊ p̄ imanes m.nc lmc vlla vi rex: vanaq̃ cōminatōe velle videat̄ edes expu
gnare: cū foris ſit meretrix. Male mulctabo. vide ordinē belli: primo expugnatio meniū:
tū recuperatio captaꝝ reꝝ: demū pena ꝑdonū. Pulchre poſtq̄ nō obtinuit quod volebat
Gnato aſſentat̄ ad oīa. vide aūt manifeſtā irriſionē ex ipſo genere laudādi: nā q̄d eſt rectū
in expugnatiōe recti: id i v̄ginis ereptiōe ꝓbitatis: q̄d i mala mulctāda muliere pulchritudinis: ſ hoc eſt q̄ ait ſup̄ ō ſeipſo paraſitus. Quicq̄d dicunt laudo. In medium huc agmē. c. u. d. mire cōpoſita ad cōtēptū noīa legionarioꝝ ſunt. nā Dorax ab arūdi

Primū edes expugnabo. G. recte. Th. v̄ginē eripiā
Gn. Probe. Th. male mulctabo ipſaz. Gn. pulcher
Th. In mediū huc agmē cū vecte Dorax tu ſimalio
In ſiniſtꝝ cornu. tu ſyriſce in dextꝝ cedo alios. vbi
Cēturio ſanga ⁊ manipulus fuꝝ. Ch. ſanga eccū
Adeſt. Th. q̄d ignaue penic̄lo pugnare q̄ iſtūc huc
Portes cogitas. S. ego ne iperatoris v̄tutē nouerā
Et vim militū ſine ſanguie hoc nō poſſe fieri: quin
Abſtergerē vulnera. Th. vbi alij. S. q̄ malū alij: ſol⁹
Sanio ſuat domū. Th. tu hoſce inſtrue. ſ ego poſt
Pn̄cipia ide oib⁹ ſignū dabo. G. illuc ē ſape vt hoſce
Inſtruxit ipſ⁹ ſibi cauit i loco. id h⁹ pyrr⁹ factitauit

Dorax

ne veluti fiſtulanis ⁊ fragilis nomē ſortitus eſt. Simalio a ſimio: vl̄ a ſimia deriuatū eſt: ob
feditatē oris vel naſi. Syriſcus iā diminutiuū ē a ſyro. In mediū huc: ridicule ſatis arma
turas leues nō putat aduerſus Thaidē idoneas: ⁊ iō agmē cū vecte vult venire in mediū:
aut iō cū vecte: q: ad expugn̄tōem venit̄ ediū. Tu Simalio i. ſ. cornu: tu Syrice i. d. ſ agmē
inſtruit̄. facetū aūt cū a reb⁹ magnis res ridicule deriuent̄. Cedo alios: nō reliq̄s dixit: ſ ali
os q̄ſi multi ſint. Sāga: nec ſangarius ſaltē vt nomē eēt. Manipul⁹ fuꝝ: manipul⁹ ꝓprie
eſt militis cū romani ⁊ latini ſub nouo cēturione bellū aggreſſuri deputabant̄ ſibi ſertū vl̄
coronā ex manipulo herbe vel hmōi ꝯficiebant̄ quē ꝓ ſigno ſeq̄bant̄. merito ḡ centurionē
vidēs manipulū: ſ eſt cocū vidēs ꝯuiuas deſiderat q̄ appauerat quotiēs loc⁹ affuit vel q̄ti
ens ꝯuiuiū ē iſtitutū. alij manipulū fuꝝ coci diſcip̄los dici putāt. Eccū adeſt ꝓ ſe: ac ꝓ diſci
pulis Sāga. Quid ignaue: apparet cocū ad repētinū ſtrepitū ſic exiiſſe: vt ad artē ſuā fue
rat expedit⁹. Quid iſtuc: peniculū. ſ. Ego ne: hec cā ē. Impatoris v̄tutē nouerā ⁊ viꝫ militū
ſ plus hēbit ſalis ſi ſic itellectū fuerit: vt Sāga vno eodēq̄ tpe: ⁊ q̄rat ſimulq̄ r̄ndeat: q̄ſi
d. ſ nouerā fieri ſepe: ſ ſine ſanguie fieri nō poſſe. ſ. Quid igit̄ ſi ſ ſciebat
vt abſtergeret vulnera: q̄ſi ſ fuerit auxilij gen⁹. Quid ſ ē vn̄ vulnera: q̄ꝝ vulnera vtroꝝq̄
vtriuſq̄ ptis: an q̄ magis ridiculū ē ſuoꝝ. Solus Sanio ſuat domū hec figura dr̄
Solus Sanio. ſ. d. Virg. Sola mihi tales caſus Caſſandra canebat. Sol⁹. ſ. d. ꝓ re manet
vt obſuet. nā ſuat domū rectū erat. Nō ſuat domi niſi ꝓ cuſtodire itelligit̄. vl̄ ſuat ꝓ ſe det
ab eo q̄ ſequit̄ id q̄ p̄cedit. nā nō ſuat niſi q̄ plus i eo loco ſederit. Qui malū: malū p̄ pa
rētheſiꝫ ſuauiter infert̄. Plautus i epidi. Que: malū: hec ipudētia ⁊ nō iterponit̄ malū: niſi
oculis ꝯuerſis ad eū: q̄ id q̄ rep̄hēdimus dixerit. Malū nūc iteriectio ē. Poſt p̄ncipia ma
gnifice ad riſum ꝯmouēdi. nā dicere debuit p⁹ vos ⁊ hūc locū ſibi optimū elegit. vt timid⁹
Poſt p̄ncipia militare dictū ē. vt ābiguū militi. an i extremo agmīe ſit ſ loc⁹ an medio. In
oib⁹ ſignū dabo tāq̄ nō oib⁹ dare poſſit. ſi aliūde de t̄. Ipſus ſibi cauit loco an loco ſimpl̄r

Simalio
Siriſcus
Sange
Virgil.
Plautus

qꝛ poſt principia: an loco oportune. Terētius in Adelphis: Pecunia in loco.n.i.m.ē.l.an
ꝑ de loco. Idē hoc iā pyrrhus factitauit: irridet quidē poeta: verūtamen oñdit officiū ipa
Saluſti⁹. toris hoc eſſe: ne ſe ī piculū ꝓiciat. ſic Salu. Et in ꝓlijs actu prōptus. ꝛ hoc totū quaſi in
palliata: ſed cōceſſum poetis fuit. pyrrhus aūt ꝑitiſſimus ſtratagematon fuit: ꝑmuſq; qui
queādmodū ars ꝛ diſciplina ꝑ calculos in tabula traderet͛ oñdit. Nimiꝝ cōſiliū eſt de occul
dēdis edib⁹: illud rectū ꝛ eſt noua locutio: ꝛ ſuperiori ſimilis. Nimiꝝ dabit h̄ Thais mihi magnum malū: ꝑ ſine dubio rectū eſt. Sane q̄ tibi nunc vir videt͛ eē hic: figurata lo

C. vidē tu tha. ꝙ h̄ rē agit nimiꝝ ꝯſiliū illō͛ rectū eſt
De occuldēdiſ edib⁹. Tha. ſane q̄ tibi nūc vir videt͛
hic nebulo magn⁹ ē. ne metuas. C. q̄d videt͛ tibi:
Gn. Fundā tibi nūc dari. vt tu illos ꝓcul hinc
Ex occl͛to cederes facerēt fugā. Thr. ſ; eccā thaidē
Ipſa; vidō. G. ꝙ mox irruī⁹. Th. māe. oīa ꝑ⁹ expiri
Quā armis ſapientē dec;. q̄ ſcis an q̄ iubeā ſine vi

cutio: ꝛ ꝓterea hyperbaton intermixta: nā h̄ ordō eſt: ſane h̄ nebulo eſt: ne metuas an h̄ erit
ordo ꝛ ſenſus: vt ſit dictū ne metuas ſane. Qui tibi vir videt͛ eſſe h̄ nebulo magnus eſt: et
recte. nam dū obteret͛ adoleſcēs: ꝛ etate militis q̄ iā vir eſt: ꝛ magnitudine ꝙ magn⁹ corpe
que vtraq; in illo vana eſſe meretrix vt experta denūciat. Nebulo aūt vel inanis vel vanus
aūt mollis vt eſt nebula dicit͛: ꝛ hoc ironicos dictū eſt. meretrix fruſtra metuentē corripiēs
Chremetē ſane inq̄t nimis cōſiliū rectū eſt de occuldēdis edibus. ꝛ deeſt: nō eſt: vt ſit non
eſt qui tibi nūc vir videt͛ eſſe: hic nebulo magnus eſt: ſic ꝛ alibi. Si te ī platea hac offende
ro poſt hac nihil eſt qō dicas mihi. aliū querebā iter hac habui: ꝓijſti: vt ſi nō eſt qō dicas
mihi. Quid tibi videt͛: nō diceret miles: ſi ſtaret in ſnīa: ſed iā videt͛ timore mutatus. Quid
videt͛: dubitādi eſt qō dictū ſit: quid videt͛. Ego ſane hoc militē puto dicere quā paulatim
a violētis atq; acribus ꝓncipijs ad terrorē deſidiāq; ꝑducit timor. Nā ꝓmo ipſe ꝓcedit vt
pote q̄ dicat: ſequimini: dū deniq; ꝓpius deuentū poſt ꝓncipia refert pedē: poſt iā nihil ip
ſe audet h̄ q̄rit ꝯſiliū paraſiti: deniq; vbi cōminus res gerēda eſt dixit mane. ꝛ ꝯtinet irruē
tes ad poſtremū diffiſus neſcit q̄d agat. ad paraſitū ſpectās q̄d agim⁹ inq̄t. Fundā tibi nūc
mire paraſitus h̄ ait vl͛ qꝛ militē nolle videt vl͛ qꝛ nō audet īpugnare ꝯ ſiliū formidoloſum
et aptū metuēti dedit ſubtiliter tn̄. nā funda pugnāt q̄ cōminus nō ꝑnt. Ex occulto qui nō
audēt palā: h̄ honeſta cā: nō qꝛ timēt inquit: h̄ vt fugiāt tā ꝙ viſi hoſtes fugerint nō ſit tutū
accedere. Fundā tibi: nō dixit haſtā aut lanceā: h̄ ſagittā fundā q̄ nimiū lōge iactet͛: vt ex h̄
interuallo pauorē oñderet nō audiētis accedere. ꝛ mire tibi tāꝙ ipſe paraſitus nec h̄ aude
at. Sūt aūt q̄ putāt hec a Thaide ad Chremetē dici: h̄ male. nō. n. ꝯueniūt iſta meretricis
dictis ſuperiorib⁹: niſi qꝛ monet meq; ex occulto: dicit ꝯſtātiā ei dudū videri militis: ꝛ ipſum
nō vidiſſe cū q̄ pugnaturus ſit: v t illo ꝓcul ex occultu meretricē. ſ. cū ſuis: vt alibi. Vos pri
us introducāt. Facerēt fugā: deeſt rurſus: vt ſit rurſus facerēt fugā: vl͛ Aſyntheton illatū ē.
Facerēt fugā: deſiderat ꝯiunctiōe;. n. vt ſit facerēt. n. fugā. Ut cederes: ꝑ cedēdo cogeres:
vt facerēt fugā. S; eccā Thaidē ipſam: eccā ꝛ ipſa;. figura ē emphaſis: q̄ſi eccā ꝓncipē bel
li te ipſam ꝯ quā pugnaturus ē. Quā mox irruim⁹: h̄ paſitus irridēs militē dixit: ꝛ irruere ꝓ
prie dicunt͛ q̄ cū furore ꝓliū ineūt. Oia ꝑ⁹ expiri v̄bis ꝙ armis ſapiētē dec;. aīaduerte q̄tā
vim hēant ad delectādū ī comedijs ſeuere ſnīe cū a ridiculis ꝑſonis ꝓferunt͛ q̄le eſt apud
Plautus Plau. vbi miles ſuā formā admirās ait. Nimia ē miſeria: nimis pulcꝝ eē hoīe;. Quā armis
ſapiētē ꝑ quā arma eclypſis ē: ſi ſubaudiam⁹ agere. ꝛ mire nō dixit me: ſi ſapiētē ꝙ ma
gis ridiculū ē. Qui ſcis an q̄ iubeā; ꝛ mire n̄ veli: h̄ iubeā dixit: iubeā ꝓ veli: vt iubeo Chre.

Dij veſtrã fidez: bona analogia qui leuiora laudauerat hic ex clamore iam debet. ⁊ hoc ē qđ ſup̄ ait. Jd rurſuz ſi negat laudo. Hic q̄ꜫ negat rurſuz male pugnādū eſſe q̄ ſuptus retineri nō poterat q̄n in p̄liū vel moriturus irrueret. Dij veſtrã fidē nū q̄. ad. t. q. a. d. mire egit pſonā admirātis p terna apoſtrophā ad deos. Dij vr̄am fidē ad ſe ip̄m. Quāti eſt ſape ad militē. Nunq̄ accedo: q̄n ridicule paraſit⁹ nūq̄ accedo ad te dixit q̄ nūq̄ recedit. Quin abs te abeā doctior: nimis ipudēs aſſētatō ſe fieri doctiorē ex militis ſapiētia thais primū hoc vide amiſſaz intētionē repetendevginis nō ei iā puellā: ſed pactū exigit vt amator. Cuz tibi do: pro cū tibi darē quid tum poſtea aut dixi m̄dē duz erat aut nō dixi: ſz vide ptumaciā meretricis i cōtēptōez pſone militis

Faciat. Gn. dij vr̄az fidē q̄nti ē ſape. nūq̄ accedo q̄n
Abs te abeam doctior. Th. thais hoc mihi primū
Rñde cū tibi do iſtā vginē dixtin hos dies mihi ſoli
Dare te. Th. q̄d tu poſtea: Th. rogitas: q̄ mihi ante
Oculos corā amatorē adduxti tuū. Th. quid cum
Jllo agis: Th. ⁊ cū illo clam te ſubduxti mihi
Tha. Libuit. Thr. pamphilam ergo huc redde ni
Vi mauis eripi. Chr. tibi illā reddat: aut tu eam
Tāgas oīz: Gn. ah. q̄d ais tace. Chr. q̄d tu tibi vis
Thr. Ego nō tāgā meā. tuā aūt furcifer. G. caue ſis
Neſcis cui nūc maledicas viro. C. nō tu hic abis. ſci
Tu tibi res ſeſe hēat. ſi q̄cq̄ hodie turbe hic ceperis
Faciā vt h⁹ loci dieiq̄: meiq̄ ſp memineris. G. miſeret
Tui me q̄ hūc tm̄ hoiez facis iimicū tibi. C. diminuā

que p interrogationē poti⁹ q̄ p inductionē illū alloq̄ noluit. Rogitas: cōtēptōis gen⁹ iterrogatiue. q̄ mihi ante oculos corā vtrūq̄ ſignificat: vt icepti militis dictū. Ante oculos minus eſt q̄ corā pōt ⁊ añ oculos lōge itelligi corā pximitatē ſignificat. Quid cū illo agas. omino meretrix nō putat illū ydoneū cui reddēda ſit oratio cuiq̄ ſe purget adeo apud illā amicitie ei⁹ ptēſuz eſt. nā errāt q̄ dicerēt ſe velle militi recōciliari. Et cū eo clā te ſubduxti mihi inuidioſe ⁊ cū eo dictū eſt. taz vt ſup̄ legim⁹ excluſit Chremetē. ſubduxti mihi. furtū ſubtraxiſti mihi. Virgili⁹. Et ſi dū. c. ſ. e. Liberauit ſupbū eſt ⁊ meretricū v̄bū ſic de chilone Cicero ait. Libēter ait ſe facturū. Huc redde: idoima eſt p cōtumelia repoſcētis. ſic ⁊ in Ecyra Remitteret. d. h c. Niſi vi mauis eripi vtrū niſi p nō: ⁊ ſi vt ſit ſi nō. Tibi illā reddat: hic ſe primū iterpoit chremes: vt adoleſcētul⁹ potuit iā fracto milite. Aut tu illā tāgas oīm aut vtrūq̄ Chremes nō q: dixit niſi tibi mauis eripi addidit tu illā tāgas oīm ⁊ eſt ſecūda. ſic aūt loq̄ ſolēt pi⁹ geſtu q̄ v̄bis cōciti. Quid tu tibi vis. recte cū Thaide em̄ loquebatnon cū hec. Ego nō tāgā meā: bñ addidit meā. huic em̄ pbat iniuſte dictū tu illā tangas: Tuā aūt furcifer: incōgrue vt iperit⁹ adoleſcēs liberū ſuulib⁹ officijs ſagittat. Caue ſis neſcis cui maledicas. aīaduerte paſitū neq̄ tacere oīno ne defuiſſe patrono videat neq̄ in alienā cā irā in ſe trāſferre. Nō tu hic abis: hoc paſito: illō militi dixit Chremes. Caue ſis. q: ipatiua v̄ba ſūt velut ptumelioſa. addebāt veteres ſis qđ ſignificat ſi vis. Tibi illā: vt illa magna vis in pnoib⁹ ⁊ ſignificatio ē: vt Cātādo tu illū. Sein tu. nō paſito ſed militi dicit. Faciā vt hui⁹ loci. d. q. m. maris ē magnas eē minas hoim meticuloſoꝝ. Specta ḡ q̄ acriter timid⁹ cōminet. Hui⁹ loci dieiq̄ meiq̄ loci in q̄ leſus: die in qua ceſus meiq̄ a quo ceſus. Miſeret me tui. hic paſit⁹ nō q̄ſi monitor Chremeti rñdet. Qui hūc tm̄ hoiez. f. i. t. ne nūc q̄dē paſitū a militis aſſentatione diſcedit. Diminuā ego caput tuū hodie niſi abis

Virgili⁹
Cicero

ruſticus dixit caput tuū diminuā: quaſi dicat diminuā tibi caput. Am vero canis: hoc verbo canis īpudētibꝰ īnimicis cōuitiū fieri ſolet. nā militare dictū eſt in hoſtē canis. ⁊ apud
Homerus Homerū pro graui cōtumelia in aduerſariū dicit. Quis tu hō eſt: q̄d tibi vis figura eſt vbi multa terribilit̄ iterrogant̄. vt State viri q̄ cauſa vie. q. u. i. e. a. Scibis: nō obſequēter ſed figurate dicit̄ ab irato. Principio eſſe eā dico liberā: q̄ tollit̄ tuā vi

Scibis derl. Scibis et ſcies ⁊ ſcibis dicit̄ pro pductōe tertie ꝯiugationis. Principio in tria diuiſit officiū defenſiōis ſue i aſſertoris. pricipio eā dico eſſe liberā in cognitoris ciuē atticā: in fratris meā ſororē. ⁊ bonus eſt ordo libera ciuis nobilis. ciuē

Ego caput tuum tibi hodie niſi abis. Gn. ain
Vero canis ſic ais. Thr. quis tu hō es: q̄d tibi vis
Quid cū illa rei tibi ē: chr. ſcibis. pricipio eā eē dico
Liberā. Thr. hē. Chr. ciuē atticā. thr. hui. Chr. meā
Sororē. T. os durū. C. miles nūc adeo edico tibi ne
Viz facias vllā i illā. ego ad ſophronā eo nutricē: vt
Eā adducā ⁊ ſigna oñdā hec. thr. tu ne phibeas meā
Me tangam. Chr. prohibeo inq̄. Gn. Audin tu:
Hic furti ſe alligat. Chr. ſatin tibi hoc eſt.
Thr. Idē hoc tu ais. Chr. Quere q̄ rñdeat tibi. Gn. q̄d
Nūc agimꝰ q̄n redeamꝰ. iā hꝰ tibi aderit ſupplicās
Vltro. thr. credi: G. imo certe. noui igeniū mulierꝫ

atticā: quo etiā negociū pōt ei fieri q̄ ſe pro dn̄o geſſit in ciuē. Hui hem ⁊ cetera hmōi generis ſane ſunt aduerſus eos q̄bꝰ iraſcimur. Meā ſororē: quo cōſtat p̄ſto eſſe defēſione puelle: q̄ſi ex oībꝰ hoc ſit īpudētiꝰ: q̄ ⁊ ſororē ſuā dicat. Os durū: os īpudēs ⁊ ecōtra mollis frontis dicunt̄ q̄ ſunt reuerētes. Nūc adeo edico tibi vt ſupbe q̄ſi militi. nā edictū p̄toris dicit̄ ⁊ imperatoris. Miles nūc adeo. e. t. miles cōtumelioſe dixit: ab his eñi officijs q̄ ſuo noīe vocandi ſunt data vocabula cōtumelioſa cēſent̄ ſicut in Adelphis. Delibera hoc dū ego credo leno. Ne vi facias vllā in illā ſeruauit p̄cepta meretricis adeo vt meminerit. Si vi facit in ius ducito hoīeꝫ. Ego eo ad Sophr. h̄ lētꝰ dixit ad tha. Chre. Prohibeo inq̄: nō ſatis exercitate adoleſcēs totidē v̄bis dictū repetit militi. Audi tu hic furti ſe alligat: Gnato occaſionē finiēdi litigij iādudū q̄rit: ob deſideriū mēſe ⁊ cibi. ⁊ ideo q̄ſi de iure ꝯſiliū ſuggerit hūc rerū militi eſſe poſſe q̄ par ꝰ alienā rē ſuā dicere. Audi tu: deeſt iiuſte ꝓfiteri h̄ ē apo
Furtum p̄tore. Hic furti ſe alligat. i. reū ſe efficit fraudis. nā metalepticos furtū ꝓ oī fraude ⁊ dolo accipimꝰ ⁊ iniuria. alligat: aſtrīgit: illaq̄at: ⁊ obnoxiū facit. oīe igit̄ q̄ð fraude fit furtū eſt.
Virgiliꝰ ſic Virgiliꝰ. Inſidias furta p̄o belli: ⁊ dulcia furta. i. adulteria. Furto letatus inani diſtulit. furtū duobꝰ mōis dr̄. Vno cū oīe maleficiū generalit̄ ſignificat̄. altero cū res ſurrepta demōſtrat̄. nūc ergo furtū maleficiū eſt. Satis. h. ē. t. ad repetādā. ſ. v̄gīnē ſumēdāq̄ꝫ iniuriē ꝯindictā. Quere. q. r. ⁊ cōtēpſit iterrogātē ⁊ indicit inimicitias ꝓfeſſione iracūdie: cū dicit indignū militē. Idē h̄ tu ais: Thais idē. i. h̄ q̄ Chremes ⁊ tanq̄ Chre. ⁊ ipſaꝫ circūuēturꝰ interrogat q̄ð illa ītelligēs malitioſe ait. Quere q̄ rñdeat: ſatis cōtumelioſe. Illō eñi q̄rit̄ q̄ð difficile repit̄. ergo nō mō indignꝰ es inq̄t: cui ego rñdeā. ſed vix iuenies q̄ te dignū reſpōſo iudicet. Quid nūc agimꝰ: vide vt euanuerit actio militis p̄io dixit. Oīa p̄ꝰ experiri prius q̄. a. ſ. d. poſt idē h̄ tu ais Thais: ⁊ poſtrēo. Quid nūc agimꝰ: ⁊ lāguidi atq̄ꝫ defeſſi ē. Quid nūc agimꝰ: vbi ē illud q̄ð ait. Primū edes expugnabo. Sed vaniſſ ipetus hūc exitū ſemp̄ accipiūt. q̄n redeamꝰ: q̄n mō imo nō abeamꝰ inq̄d ſed redeamꝰ. vt irritos conatꝰ vno verbo
Credin oñderet. Credi: ex p̄te cōſentit q̄ ſic iterrogat. Credi: credere dubitātis ē certū eſſe fidētis

Vbi nolis cupiũt vltro:plus intulit ſpei nõ reuocando verbũ qd expectabat. hoc eſt volũt: ſed cupiũt. ergo variauit. nõ. n. intulit volũt vltro. Bene putas: hoc eſt recte putas: ſapis vel intelligis. Virg. Multa putãs. ſ. q. a. m. l. vel cõijcis. vel putas diſputas: vel putas cogitas. Jam dimitto exercitũ:dimitti exercitus dicit:vel pace facta:vel vexatis hoſtibus. ridicula ẽ magnificẽtia dictur' eſt cũ ſint facta deformia. Sãga ita vt fortes decz milites. o

Volũt vbi veliſ vbi nolis:cupiũt vltro. Th. bñ putaſ
Jã dimitto exercitũ vbi vis. G. Sãga ita vti forteſ
Decet milites domiq; fociq; fac viciſſim vt
Memineris. Sã. iamdudũ animus eſt in patinis.
G. frugi es. Sã. vos me hac ſequimini.

Thais: Pythias.

PErgin ſceleſta mecũ pplexe loq̃ ſcio:neſcio:abijt
Audiui. ego nõ affui. nõ tu dictura iſtuc mihi
Aperte es quicquid. vgo cõciſſa veſte lachrymans
Obticz eunuchus abijt quãobrẽ qd factũ eſt taces
Py. q̃d ego dicã mihi a illũ eunuchũ negẽ fuiſſe. tha.
Quis fuit igit. py. iſte cherea. th. q̃ cherea: Py. iſte
Epheb' frater phedrie. th. q̃d ais venefica: py. atq̃
Certe cõpi. th. q̃d is obſecro ad vos aut quãobrẽ

ſo. q. vt mire in cocũ p foſcũ curat domi:q2 militeſ vix fortit pugnãt q̃ ſunt memoreſ domoꝝ. vide ẽ q̃ vtrũq; comicũ ad ineundũ plurium reſq; bellicaſ Doꝝ. n. primus ẽ ad rs domeſticas. Sãga vo cocus q̃ viciſſim. domi ſoco miſterius ſatagebat. Domi fociq; f. u. u. m. domi 7 foci genitiui ſunt.

Virgi.

Sanga

Cecilius Decorã domi. Plau. Quanq̃ domi cupio opperiar tñ. Jãdudũ aius ẽ i patinis: hic aperuit cãm poeta cur 7 iuitus Gnato iret ad litẽ: 7 libẽs domũ redeat. Frugi es: vtilis et neceſſarius: a frugibus q̃ qd his fruamur dicte ſunt: idẽ fructus 7 frumẽta. frui autẽ eſt veſci a frumine que eſt ſumma ps gule: a qua re etiã his qui nec cibo nec poculo ſunt frui dicimus: vtpote rebus veneris 7 delectatiõe odoris: viſus auditus 7c.

Cecilius.
Plautus
frumentũ
frui

PErgin ſceleſta mecũ pplexe loq̃. Nũc demũ vgo vitiata ẽẽ cognoſcit a Thaide oportũe poſtq̃ magnope 7 õfenſa ẽ 7 retẽta. nã ſtatĩ pſeq̃nter nuptie ei' 7 Cherec q̃ illã vitiauit: Perplexe loq̃: nõ pplexe: q2 ſtatuerat crimẽ vginis celare. Scio neſcio abijt: audiui mire ex dictis oib' pauca decerpi: 7 oñdit q̃d pplexe dixerit: 7 ſtomachũ ſecuiẽtis expſſit. Domi ſcio fiere puellã: neſcio vitiatã: abijt eunuch'. audiui domi h admiſſum. Ego nõ affui cũ h fieret: acriter iratoꝝ ẽ ea repetere q̃ prie dixerint q̃b' iraſcunt: vt En ego victa ſitu. e. ſ. Nuz tu iſtuc apte mihi dictura es. q̃cq̃d iſtuc ẽ: nõ ẽ hec introgatio. Virgo cõciſſa veſte lachrymãs obticet: h oĩa rixã eẽ ſignificauerãt. Virgo obticet: tacemus pſilia: vt nec tacui demẽs: reticem' dolores: vt ne verere ne retice: obticem' q̃ꝝ nos pudet: vt i phormiõe. Heu q̃dnã obtices. Eunuche abijt. Nõ cherea: ſ eunuch' nõ fugit: ſ abijt dixit. Quã obrẽ qd factũ ẽ taces: h aſyndeta inſtãtis õñe vultũ habitũq; demõſtrãt. Quis fuit igit: h miratiue pnũciãda ſunt: aut q2 iuita idicat aut dubitat d noĩe ignoti: aut trepidat p timorẽ aut vt nõ videat ſciſſe cũ fuerit factũ: aut q2 nõ libẽter dicat ei' nomẽ cui iraſcit: ſ ego agnoſco ancillaꝝ pſuetudinẽ q̃ obliuioſe ſunt dñaꝝ. Epheb' iſte. ſ. Phedria. Epheb' nomẽ ad etatẽ retulit nõ ad facin' pmiſſum. Jſte epheb' cito oñdit cur iſte eunuchus erudit. Quis ais venefica: redit rurſuz ad iracũdiã aptũ pmitiũ 7 comicũ i ancillas veneficas: vtpote venefica; lupa vipera 7 ſacrilega: 7c. Quid is obſecro ad nos nõ rogãtis ẽ obſecro ſ dolẽtis.

Tacere
Reticere
Obticer

Ephebus

Niſi amaſſe credo.p.deeſt ꝙ vt ſit:niſi ꝙ:vt ſupra.Nū id lachrymat ṽgo vt ſupra. Jd vero ſerio triūphat:p ob id. Jd opinor:callide Pythias opinor dixit:cū ſciat. Quid ais ſacrile-ga:auxeſis.nā p̄mo ſceleſta:deinde venefica:poſtremo ſacrilega. Jlluccine intermīata ſum hinc abiēs tibi moraliter. Jlluccine interminata ſum:p nō illuc tibi ꝯtamīata ſum. Jlluccine.i.ſ.h.a.t.apparet hec poſt cenā eſſe mādata:nā ſupra nō meminit:ſed dixerat tantū hoc ꝑus introducā: ⁊ q̄ volo ſimul.i.p.h.c.c.Quid facerē:ita iuſſeras ſoli credita ſunt. dixerat eñi prius Cheree edicit nc.t.q.a.e.aderit. iuſti ſyncope metaplaſm⁹ pro iuſſiſti. Sceleſta ouē lupo ꝯmiſiſti bene dilatū tot occaſiōibus.puerbium ꝑſone Thaidis aſcriptū eſt cō tinet eñi feminea reuerentiā meretriciū ſenſuz:reditqꝫ rurſus ad minora ꝯuitia:q2 videt ſe eſſe ꝯfictā:⁊ eſt puerbiū.Ouē.l.c.ſic mihi data ṽba videt̃ plura fuiſſe dictura niſi ſupueniſſet Cherea. Quid illuc hoīs ē:p ꝗtūm caſum iurioſe dx:p noīatiuū honorifice.Quid illuc hoīs ē:nō ꝯtinuo agnoſcit hūc hoīem meretrix: q2 tn̄ adhuc eunuchi veſte īdutus ē:attamē exuit. Spadōis īceſſum vultūqꝫ habitūqꝫ mutauit:et p̄ter veſtē totus ī Chereā rediȷt.Hera mea tace obſecro:blāde ac puellariter arridet.Tace nō ſilentiū indicētis eſt:ſed ſecurā facientis:vt Tace egomet ꝯueniā ipſum.Hēmus hoīem mire hoīez dixit:vt rex.Jube cōprehēdi:p cōprehēde:vt iubere velle ſignificat.Et q̄ tū potes:deeſt cito.Quid illi faciem⁹:ſubaudit̃ cōprehēſo.Quid faciā rogas:moralr̄ expſſit puelle ſtupētis ṽba:⁊ nō hn̄tis q̄d rn̄deat ad ea q̄ dicta ſunt. Uide amabo ſi nō eū aſpicias os īpudēs videt̃:mire ab eo q̄ꝺ rn̄dere ceperat:ad aliud trāſit mirata cōfidētiā Cheree.i.nō ē tū q̄ ē ei⁹.nō ē ipudēs inq̄t nō ē niſi ſiłis īpudēti.ſic alibi. Ueritas ieſt:ſic ieſt.i.u.a.u.f.

Adduct⁹ ē.Py.neſcio niſi amaſſe pāph.credo.T.hē
Miſ̃a occidi infelix ſiq̇dē tu iſtec ṽa p̄dicas.nū id
Lachrymat ṽgo:Py.id opior.T.q̄d ais ſacrilega:
Jlluccine intmīata ſū tibi abiēs hic.Py.q̄d facerē.
Juſſi ſoli credita ē.T.ſceleſta ouē lupo ꝯmiſiſti ita
Ut diſputet ſic mihi data ṽba eē.q̄d illic hoīs ē.py.
Hera mea tace obſecro:ſalue ſum⁹.hēm⁹ hoīez ipm
Th.vbi iſ ē:py.hē ad ſiniſtrā viꝺ.T.vidо.py.ꝯphēdi
Jube ꝙtū potes.Th.q̄d illi facim⁹ ſtulta:py.quid
Faciā rogas:vide ābo ſi nō.cū aſpicias os ipudēs
Uidet̃.Tha.Nō eſt.Py.tum que eius cōfidētia eſt.

Cherea: Thais: Pythias.

Apud antiphonē vterqꝫ mater ⁊ pater quaſi
Dedita opa domi erāt.vt nullo mō introire
Poſſem quin viderēt me:interim dū ante hoſtium
Sto. notus mihi quidam obuiam venit. vbi vidi

Apud antiphonē vterqꝫ pr̄ ⁊ mater.Etiā rediēs in viciniā ſuā cām reddit Chereā cur nō mutauerit veſtē.oportuit aūt ⁊ de neceſſitate argumēti fuit Chereā nō mutaſſe veſtē:vt cū meretrix ṽginē a Cherea vitiatā audiret:⁊ eū cū turpi habitu incedentē intueret̃ eū reū vitiate ṽginis iputaret.apō Antiphonē dixit.p in domo ei⁹. Uterqꝫ pr̄ ⁊ mater:nō vterqꝫ pr̄ ⁊ vterqꝫ mater:ſ vterqꝫ parēs:q2 pater ⁊ mater q̄ſi dedita opa domi erāt.Nō tā mir̄ ſi domi erāt:ſ illud magis mir̄: ꝙ ī ea domus p̄te q̄ in edes itroeūdū erat adoleſcētulo ē nullo mō itroire poſſem.ſupius cā ꝯtinet̃ cur nō mutauerit veſtē:ifert⁹ aūt cur ſ redierit.Quin videret me:q̄n mō,p q̄ min⁹.Dū.a.h.ſ.antiphōis.ſ.c.Not⁹ quidā

obuiā venit an notus q̄ me poſſet agnoſcere:an q̄ me nouerit.i.amic⁹. Quantū queo de- eſt velociter. In angiportū. vidi illū nō vitaſſe ſub vna clauſula bis incidere in pedes. In angiportū: angiportū dicebāt vicū non puū. angiport⁹ ḡ eſt via publica. deſertū deeſt fu- giēs. Ita miſerrim⁹ fui.i.fatigat⁹ .laſſus ꝛ lāguid⁹ ſuꝫ dū fugio ꝛ honeſta locutio ē: vt mi ſer amando. miſer currēdo. ne q̄s me cognoſceret, nota impropríe dictū ꝑ agnoſceret. Sꝫ — Angiportū

Egomet i pedes q̄ꝫtū queo i āgiportū q̄ndā deſ'tū
Dedi.ide itē i aliđ ide i aliđ. ita miſ'im⁹ fui fugitādo
Ne q̄s me ꝯgnoſceret. ſꝫ ē ne hec thais quā video:
Ipa ē. hereo q̄d faciā. q̄d mea aūt. q̄d faciet mihi.
Tha. adeam⁹. bōe vir doꝛe ſalue. dic mihi aufugiſti
Che. hera factū ē. T. ſati id tibi placet: Che. nō. T.
Credi te ipune abituꝝ: Che. vnā hāc noxiā mitte: ſi
Aliā admiſero vnq̄ꝫ occidito. Tha. nō meaꝫ ſeuiciā
Verit⁹es: Che. nō. Tha. q̄d igit: Ch. hāc metui ne
Me crimīarer tibi. Tha. quid feceras: Ch. paululū
Quidā. Tha. eho paululū. ipudēs. an paululū eſſe
Hoc tibi videt virginē vitiar̄ ciuē bonā. Che. ꝯſuā
Eſſe credidi. Py. conſeruā. vix me ꝯtineo q̄n inuolē
In capillū. monſtꝝ etiā vltro deriſum aduēit. Tha.
Abi hinc inſana. Py. quid ita v̄o abiam. credon

ē ne hꝰ thais quā video. iā ꝑdē ipe viſus nūc pri- mū videt: he reo icert⁹ re- maneo: atq̄ꝫ degoꝛ ꝑmuſ met⁹ adimit ꝯſiliū. ſ; reco gitatio red- dit ꝯfidētiaꝫ hē q̄d me āt b.m.h.f. col- ligit ſe rurſuſ ad impudēti am Cherea ꝛ vide ſi nō eadē ē auda cia i Cherea q̄ in ſuſcipiē do facioꝛe fu it ꝛ q̄d mea aut. q. m. f. oppoꝛ- tune ſe ꝯfirmauit: q̄ ſi extimuiſſet ꝛ fugiſſet mihi nuptie ꝑmouerent. Bone vir doꝛe hoc to tū figurate dicit. vt meretrix ꝛ ſubtilis. Nā ſcit Chereā eſſe quē alloquit nō eunuchū. ꝛ hic magna occaſio dat meretrici adeūdi adoleſcētis q̄ habitū nō mutauit. ꝛ adhuc q̄ſi eunu- ch⁹ ꝛ ſeru⁹ ē. Bōe vir doꝛe ſalue: maioꝛ obiurgatio eſt ꝑ hāc diſſimulatōꝫ Thaidis aduer- ſus Chereā q̄ꝫ ſi illū id qđ eſt appellet. Hera factū: nō potuit ſubtil⁹ r̄ndere Cherea q̄ꝫ ac- comodare ſe interrogāti: Satin id tibi placet: hoc pōt nō figurate dici. ſed apte. vnā hāc noxiā admitte: tryſſillabo noīe noxiā dixit q̄ſi noxā. ſic alibi dictū eſt. Dn̄aꝫ eſſe extra noxi am. ſi aliā admiſero occidito. v̄ba ſeruoꝝ q̄bus nihil hoꝛribile eſt poſt p̄ſētes plagas: ꝛ nō cedito ſed occidito: ꝛ nō alias dixit: quaſi ilia dixerit adhuc irriſoꝛ es. vti fugitiu⁹. Nū meaꝫ ſeuitiaꝫ verit⁹es: vt fugeres hāc metui ne me criminaret tibi: ꝑfecte imitat⁹ eſt v̄ba fugiti- uoꝝ que apud dn̄os faciunt cōpꝛehenſi. Vitiare ciuē bonā. bonā intulit ciuem. qđ plus eſt: q̄ꝫ virginem. auxeſis gradatim facta. Conſeruam eſſe credidi. ſed admirabiliter conſer- uam dixit: ꝛ hocipſum miſerabilit ꝑnunciandū eſt tāq̄ꝫ miſerabiliter crediderit ꝯſeruā eſſe que ciuis erat: atq̄ꝫ eam quaſi conſeruaꝫ vitiare debuerit. Conſeruā: oppoꝛtune ſtomacha bat pythias facta meatōe ꝯſerue. vix me ꝯtineo q̄n inuolē in capillū: nine iſte ꝑpꝛie femi narū ſunt: ꝛ in ſe ꝛ in alios vnguib⁹ ſeuientiuꝫ: vt vnguib⁹ oꝛa ſoroꝛ fedās ꝛ pectoꝛa pug- nis ſ; iuolē ab auib⁹ tractū eſt: vt apud Vir. Pꝛedā pedib⁹ circūuoluat vncis. Ergo hoc ge ſtu ꝛ dicto ꝛ coꝛpis motu eſt adiuuandū. Inuolē in capillū apparet moꝛe veterū intonſuꝫ eſſe etiā vltro deriſum aduenit nunc hoc addidit ad occaſionem ſaltem quod non fugeret Quid ita vero: abeam ſubauditur. Vero auteꝫ ironicos pꝛonunciādū eſt ſane debere dici

Noxia
Noxa
Vir.
Inuolare

mur penas ꝓ iniuria ei cui iniuria ī fecerim⁹. q̄s se nō debiturā Cheree vt furcifero dīc Py-
thias ſi illi cedē intulerit in ſeruili habitu ꝯſtituto. Si id fecerim. ſi inolauerim in capillū
ei⁹. Miſſa hͦ faciam⁹ q̄.ſ. ioculatoria ⁊ futilia. nō te dignū Cherea feciſti. artificioſe mere-
trix ab eo qđ licuit: ad id qđ optuit tranſit nec tractat q̇d ſit legitimū ſed q̇d honeſtū. itaqꝫ
totā illā ꝑtē facti accuſandi omittit ⁊ a ſuccedētib⁹ ꝑſone adoleſcētis obiurgat, ſcit em̄ vno
v̄bo obſtari
poſſe: licuit
mihi ī domo
meretricia.ſ.
⁊ ꝯ̄ meretri-
cia!: ne videa
tur irrōnabi
lis audacia
illa cui⁹ a po
eta īducta eē̄
nō te dignū
c.f. dignū ꝓ
digno aut de
cēt facin⁹: vt
ſit non te di-
gnū facinus
feciſti. mira
accuſatō mix
ta laudi et
blādimēto.
Nā ſi ego. d.
⁊ deeſt vt ſit
ordo Nā ⁊ ñ
maxīe: ⁊ bñ
additū ē ma
xime vt appa
reat qđ ⁊ di-

Iſti quicq̄ꝫ furcifero: preſertim cum ſe ſeruum
Fateatur tuum: Tha. miſſa hec faciamus
Non te dignū cherea feciſti: nam ſi ego digna hac
Cōtumelia ſum maxime. at tu maxim⁹ indignus
Qui faceres tn̄: neqꝫ edepol quid nunc conſilij
Capiā ſcio. de virgine iſtac: ita ꝯturbaſti mihi
Rōnes oēs: vt eā nō poſſiꝫ ſuis ita vt equū fuerat
Atqꝫ vt ſtudui tradere: vt ſolidū hoc parē mihi
Bñficiū cherea. C. at nūc de hic ſpo eternā int̄ nos
Gratiā fore thais. ſepe ex hmōi re quapiam
Ex malo principio magna familiaritas: cōflata ē.
Ecquid ſi hoc quiſpiā voluit deus. Tha. Aequidē
Pol in eam partē accipioqꝫ et volo. Che. immo
Ita queſo. vnū hoc ſcito: contumelie non me
Feciſſe cā: ſed amoris. Th. ſcio. ⁊ pol ꝓpt̄ea magis
Nunc ignoſco tibi. nō adeo inhūano ingenio ſum

gna pati ſit meretrix: nō tn̄ maxime digna pati Thais eſt at tu indign⁹ q̄ faceres tn̄: recte
dixit. q̄ttuor em̄ ſunt modi ī hmōi reb⁹. ita vt aut vterqꝫ dign⁹ ſit aut vterqꝫ indign⁹. aut al
teri digno alt̄ indign⁹. aut ecōtra. Neqꝫ edepol q̇d nūc ꝯſilij. c.ſ.t. intelligit Thais amari v̄
ginē ab hͦ ⁊ iō ſic ait: vt ꝯcilies nuptias. nā ſatis ſigni eſt. ꝙ eunuchi habitū ꝓpter hāc ſūp
ſit: ⁊ vide queādmōꝫ ad captōꝫ nuptiaꝝ trāſeat vt qđ dicere non audet Thais oñdit adole
ſcēti ꝯiecturis: quē tēptat ſciēs amantē v̄ginē ⁊ viā oñdit petende ſibi vxoris. Hoc mihi
bñficiū Cherea bl ande nomē repetitū eſt Cherea. at nūc de hinc ſpero nūc iā cherea vera
veris equiparans: recedit a iocularib⁹. ſepe ex hmōi re. hoc eſt turbulenta. quapiā q̄cūqꝫ: vel
aliq̄. q̇d ſi hoc voluit q̇ſpiā de⁹ pleraqꝫ repētinis impulſionib⁹ nata miriſqꝫ ꝓuentib⁹ deo
aſcribi ſolēt: vt deſcēdēdo hͦ ducēte deo flāmā int̄ ⁊ hoſtes ⁊ hͦ me digreſſuꝫ vr̄is de⁹ apulit
Uir. oris. et Salu. vt tāta repente mutatio nō ſine deo videret̄. Quid ſi hoc. q.u.d. vult amorē
Saluſtius intelligi deū. Aequidem pol in eam partem accipioqꝫ ⁊ volo vt eterna inter nos ſic gratia
⁊ ex malo principio compleat̄ magna familiaritas. ⁊ volo euenire ſubauditur ⁊ eſt ſylep-
ſis tertia. Immo ita queſo vtrum meretricem: an deos. queſo em̄ vtrūqꝫ accipi poteſt: an
queſo vnum. Hoc ſcito: ſcio vnde ſciat Thais inepte queritur cum ipſa res damnet nunq̄
hanc conditionem ſubiturū Chereā. vt pro eunucho etiam ſeruo ſe fingeret ſine amoris i-
pulſu. Nunc ignoſco tibi ꝙ culpa nō ſit hominis ſed amoris. Non adeo inhumano inge-
nio ſum hoc eſt immitis non ſum q̄ꝫtum putas, vt non obtuſa adeo geſtam⁹ pectora peni-

Necq̄ tā īperita.i.nō expta. Ut q̇d.a.u.n.nō ī hūana q: hō.nō impita q: meretrix. ⁊ necq̄ tā impita inq̇t.q.d.necq̄ tā pudica ſū.vt q̇d amor valeat neſciā. Te q̄q̄ iā Thais.bn̄ q̄.nō eniz iā hāc ita amat,vt negligat illā.ſ hāc illi⁹ cā. Pol tibi ab iſto hera ītelligo. facere tā q̄ ſoleant capillū ac veſtē ꝯſcindere q̇ amauerit. Nō auſim.ꝑ nō audebo.⁊ ē v̄bū hui⁹ tpis tantū nō auſim, vtrū ꝑpter etatē,an ꝑpter fratrē ſuū Phedriā poti⁹. Nihil tibi q̇cq̄. parelcon grecū: aut nihil ꝑ non. Deſinas:ꝑ eo q̄d eſt d̄ſine aut d̄eſt fac:vt ſit fac deſinas. Ego me tue cōmēdo ⁊ cōmitto fid̄i ſatis amatorie vt appet nūc maxie captū Cheream:ac mācipatum v̄gini. cōmēdam⁹ nos cognitis:cōmittim⁹ ignotis ꝑ auxeſis eſt maioris officij fidei circa thaidem. Te mihi matronā cupio:te adiectiui viz habet:ex aīo ſupplicantis habitū adoleſcētis oſtendit.

Cherea.necq̄ tā īpita vt q̇d amor valeat neſciā Ch.
Te quocq̄ iā thais: ita me dij bn̄ ament.amo.Py.
Tū pol tibi ab iſto cherea cauēdū ītelligo. Che.nō
Auſim Py.nihil q̇cq̄ tibi credo. T.deſinas.Che.
Nūc ego te ī hac re mihi oro vt adiutrix ſies:ego
Me tue cōmēdo ⁊ cōmitto fidei.te mihi patronā
Capio:tha.te obſecro emoriar.ſi non hāc vxorem
Duxero.Tha.Tn̄ ſi paī.C.q̄d:ah volet certe ſcio
Ciuiſ mō hec ſit.tha.paululū oppier ſi vis.iā frat̄ h̄
Ipe aderit v̄giſ.nutricē accerſitū iuit:q̄ illā aluit
Paruulā.ī cognoſcēdo tute ipe h̄ aderiſ cherea Ch.
Ego v̄o māeo.Th.vis ne iterea dū is venit domi
Oppiamur poti⁹ q̄ h̄ añ hoſtiū:C.imo ꝑcipio.Py
Quā rē actura obſecro es:T.nā q̇d ita.P.rogitas.
Hūc tu ī edeſ cogitas recipe poſthac.T.cur nō.Py.
Crede hoc mee fidei dabit hic aliq̄ pugnā denuo
Cha.hau:tace obſecro.Py.par ꝑſpexiſſe ei⁹ videre

dit. Emoriar ſi nō hāc vxorē duxero:vidi amorē adoleſcētuli:cui in ipo flore nihil dulci⁹ vita eſt.ipa tū deſpicere ſi ſibi vxor hec nō daī. Tn̄ ſi paī.eclypſ.aut apoſiopeſis ſcd̄a. Ah q̇d volet certo ſcio.ah:q̇d deeſt dicat:ſ iſta oīa ad ꝯfirmationē valēt. Cuiuſmodi hec ſit: mire hic ī votū ꝯuerſus:q̄ timere potuit nō ductur⁹ vxorē. Paululū opiri ⁊ ſi vis iā.f.i.a.u.adeo cito ꝓbari pōt. Ego v̄o maneo:v̄o mō ꝯſentiētis ē aduerbiū:alias ꝯfirmātis.al̄s ꝯiūctio: alias ꝑticla ironiā iuuās:vt Egregiā v̄o laudē ⁊ ſpolia ampla refertis. Domi poti⁹ oppiamur q̄ h̄.a.h.nō ignara illecebrar̄ meretrix:nō ſolū Chereā retinet.ver̄ etiā vocat vbi virgo eſt: ⁊ ſatis callide īterrogat:an velit q̄ſi neſciat velle. Immo ꝑcupio:amatorie nō volo: ſ cupio. Hūc tu ī edes;ꝓnomē ī his pl⁹ valet q̄ accuſatio. Hūc tu ī edes cogitas:mire cū ille iā velit cogitas dixit:volēs vt nō recogitet. Cogitas.m.a.e.r.ꝑ ancille v̄ba vult oñdere: q̄ ſit tractādor̄ adoleſcētū expta meretrix. Poſt hac:poſt h̄ factū:poſt hāc audaciā. Crede h̄ mee fidei:puellariē dixit mee fidei. Dabit h̄ aliq̄ pugnā:pugnā ꝑ ſtuprū dixit:vt At nō ī venerē ſegnes nocturnacq̄ bella ferēti ⁊ ingēs facin⁹.vt Lucilli⁹. Uicim⁹o ſocij ⁊ magnam pugnim⁹ pugnā. Dabit:aūt,ꝑꝑe,ꝑ īducz:vt magnā dabit ille ruinā:ai bo:b⁹q̄.ſ.ſ. Au:tace obſecro:au interiectio ē ꝑturbate mlier̄:vt apō grecoſ   Par ꝑſpexiſſe videre ei⁹ audaciā par ironia ē:vt n̄ ſenſiſſe;ſ ꝑſpexiſſe dixit,iā n̄ ſit expiēda illi⁹ audacia q̄ ꝑfecte cognita ſit.

Nō auſim
Cōmēdare
Cōmittere
Pugna
Lucilius

Audaciã. C. nõ faciã pythias. P. nõ pol. credo. Ch.
Niſi ſi cõmiſſũ nõ erit. Che. q̃n Pyth. tu me ſuato.
Py. neq; pol ſuadũ tibi q̃cq̃ dare auſi neq; te ſuar
Tha. Apagete adeſt optie ipe frat. Che. pij herde
Obſecro abeam⁹ itro thais. nolo me in via cũ hac
Veſte videat. Th. q̃obrẽ tãdẽ an q: pudet. Che.
Id ipm. Py. Id ipm. vgo vo vitiata. Th. I. pſeq̃r
Tu iſtuc mane vt chremẽ introducas pythia.

Pythias. Chremes. Sophrona.

Quicq̃d venire ĩ mẽtẽ nũc poſſit mihi q̃dnã:
Quid referã ſacrilego illi gratiam qui hunc
Suppoſuit nob. C. moue vo ocius te nutrix. So.
Moue. Ch. vido. ſ; nihil pſus. Py. Iã ne oſtẽdiſti
Signa nutrici. C. oia. P. ãabo q̃d ait. cognoſcit ne:
C. ac mẽoriter: Py. bñ edepol narras. nã illi faueo
Virgini. ite intro iã. dũ hera vos expectat domi
Virum bonum. eccum parmenonẽ incedere huc

Nõ faciã Pythias: bñ ⁊ moralr appoſitũ Pythias. Nõ pol credo Cherea niſi cõmiſſũ non erit iocular iter: vt ille Pythias dixit: ita hec Cherea. Qñ Pythias: iterũ nomẽ vultuoſe eſt additũ q̃n p imo. Neq; pol ſuadũ tibi q̃cq̃ dare auſi;: iocularit ⁊ geſticuloſe: vt puellã cũ adoleſcẽtulo fabulari videas. Adeſt optie ipe frat: optie oportũe: ⁊ nõ eſt additũ cui⁹ frat: vtpote in re manifeſta. Nolo ire in via cũ. h. u. u. ſubtiliter adoleſcẽſ; q: nihil pfecerat dicen-do pcupio: i ueit cã; quã tãdẽ ingredi poſſit. Quã-obrẽ tãdẽ p-tñ: itrogatio h icrepatio-nẽ ptinet im pudẽtiſſimi facti. An q̃a h itrgatio ir riſiõis plena eſt i eũ quez nihil pudet. Id ipm: hoc veluti mole-ſto vultu d; adeo vt imi-tet dictũ vul tũq; eius py thiaſ. Virgo vo ironicoſ. nã ironia eſt vt Egregiaz vero laudez. Virgo q̃ſi q̃ minime pu-dicitie ſtatuz ac verecũdiã virginal' venerer. I p̃ ſeq̃r ⁊ manifeſtũ eſt cur meretrix docta capiẽdoꝝ iuuenum p̃ irevelit. Chereã ĩ pſequẽdo ipa ſit tardior. vult. n. liberũ ſine arbitris. cũ puella eẽ colloquiũ ⁊ lici-tũ amorẽ niſi forte putam⁹ Terẽtiũ h ſine cã feciſſe: q̃ fuit artificioſiſſim⁹ poeta. nã neq; ipa igredit cũ Cherea neq; ĩgredi ſil' pmittit Pythyã. Tu iſtic mane: vt chremẽ itroducaſ. Py thias relicta ob mltas cauſas: ⁊ inprimis vt poſſit p eã cluſus Parmeno pauore ſuo ſenẽ cõpellere ingredi ad meretricẽ. ⁊ p̃ſentẽ fieri ad pfirmandas nuptias.

Quicq̃d vẽire ĩ mẽtẽ. In h loco cogitãt disputatio ẽ apd ſeipaz pythie q̃ten⁹ pmeno nẽ dolo poſſit vlciſci. Quidnã. ſic Cicero. Que nã. q̃dnã referã. Qui. quomõ. vl vt.
Cicero.
Qui hũc. ſ. u. ppe ſuppoſuit. nã vt ſubduci dicũt q̃ nolim⁹ admitter. ita ſupponi q̃ nõ pſide-ram⁹. ſic Plau. Huic ſuppõit hirc⁹ vnct⁹ nauſea. Moue vo nutrix. vo p infiectõe poſuit ſto-
Plautus
machãtl. Vido ſ nihil pmoues. h ẽ illd vgilianũ. Illa q̃dũ celerãs ſtudeo pgabat anili. ſ.
Virg.
nõ re ſcelerata. ſ. ſtudio. Promoueſ. pficq. Amabo q̃d agit agnoſcit ne: exhibitũ ſpectatori eſt q̃d p⁹ ſcenã gerat. i. agnitio puelle. At mẽorit. pl⁹ itulit q̃ introgabat. nã mag ſũt ſig i q̃b⁹ anilis mẽoria nõ erat. At mẽorit. rñſiõis breuitaſ attulit cõpẽdiũ pſeq̃nti ne plura intro garet. Nã illi faueo vgini. q. d. illi faueo nõ Cherea. ⁊ ſil' cã ẽ cur illũ vlciſci cupiat. q: ſ. nihil illi fauet Vir bonũ. ironia. Eccũ pmenonẽ icedet iubeo. res odio dignior nouitate. ſ. iceſſ⁹

Uidē vt ocioſus ſciet inuidet illi ſecuritatē.quē ſollicitū reditura eſt.nō eñ vlla alia erit.vi
dicta poſt pter iſtaȝ.Uide vt.o.ſ.vultu dic:ꝛ geſtū eū eſſe ſecurū ꝛ mire poeta letū deſcribit
vt repēte oñdat cōmotū eſſe.Si dijs.p.ppriū eſt excl amātis idignitate alicu⁹rei ſpero me
h.p habiturā.aut ſpero.p credo more ſuo.Meo mō.i.vt volo.Ibo intro.u.d.c.c.ſ.elegan
ter deſatigare parmenonē nō neceſſariū putat ſ ex occaſiōe.nā poſt dicit ſe ire intro exitu
ra aūt vt ipȝ
i timore con

Uideo.vidē vt ocioſ⁹ ſit.ſi dijſ placeat ſpo me hr̄e q̄
Hūc meo excruciē mō.ibo itro ꝺ cognitōe vt certū
Sciā poſt exibo:atqȝ hūc perterrebo ſacrilegum.

¶ Parmeno:Pythias.

Reuiſo q̄dnā ch.h rex agat q̄ ſi aſtu rē tractauit
Dij vrāȝ fidē q̄tā ꝛ q̄ verā laudē capiat pmēo
Nā vt omittā qđ ei amore difficilimū ꝛ cariſſimū a
Merekce auara ſurripui.v̄ginē quā āabat:eā ꝯfeci
Ut potireꝛ ſn̄ moleſtia:ſn̄ ſūptu ſn̄ diſpēdio:tū hoc
Alteꝝ id v̄o ē qđ ego puto mihi palmariū me r̄piſſe
Quo mō adoleſcētul⁹ mer̄tricū igēia ꝛ moreſ poſſȝ
Noſcere mak̄e vt cū cognorit ppetuo oderit.q̄ dum
Foriſ ſūt nihil vr̄ mūdi⁹ ne magiſ cōpoſitū ſq̄cq̄.nec
Magis elegās.q̄ cū amatore ſuo cū cenāt liguriūt
Haȝ videre igluuiē ſordeſ iopiā q̄ȝ ihōeſte ſole ſint

ijciat.
Reuiſo
q̄d nā Che-
rea.h.r.a.q.ſ
a.r.t.Aſtu.p Aſtu
aſtute:mō
aduerbiū ē.
ꝛ alias nom̄
vt iā in aſtu
venit.dij ve-
ſtrā fidē.mō
nō iuocātis
eſt ſ admirā
tis.ꝛ eſt figu
ra p fa-
cta.Nā vt ali
as.o q̄.e.a.
dic cū dicere
deberet:q̄d
ei amoreȝ¹ et
difficilimū ꝛ
chariſſimū.
Cōfeci pmo
q̄ſi oblit⁹ di-
cti ſupioris trāſit ad virginē:deinde addidit cām ex abūdāti qđ dixiſſet amorē ꝯfeci poſſȝ
itelligi ꝯfeci expediui pfeci.aſt v̄o v̄ginē ꝯfeci q̄d itelligim⁹ niſi vnum qđ iſultanſ pmēo
ꝯfec ꝯfectā v̄ginē.q.d.ſupatā atqȝ deuictā.nā ppe h v̄bū ꝯuēit gladiatorib⁹ his q̄ grauiſſi-
mis vulnerib⁹ occubuer̄t.ſic Cic.i Catilinā.gladiatori illi ꝯfecto ꝛ ſautio ꝯuēit q̄ vulib⁹ v̄- Cicero
bis velut iocoſe v̄nilit factāti rē ꝯfectā eē i puella v̄gie:ꝛ nō exhiberi.Cheree dānū vl̄ ne-
gociū a meretrice auara.v̄ginē quā amabat apoſiopeſis ſa difficilimū q̄ v̄ginē quā ama
bat chariſſimū q̄ a meretrice auara.Id v̄o ē:v̄o niſi ornatiuū eēt nihil ſignificaret palma Palmariū
riū palma dignū.quō.a.m.u.e.p.n.optie nō meretricū dixit ſ poti⁹ meretricū.Mature ci
to ꝛ aū tps.vt cū ꝯgnouerit ſuauit nō nouerit.ſ ꝯgnouerit dixit qđ ē plenū pſpicacie:vt cū
eo bn̄ addidit mature.fere eñ cito cognouiſſe obfuit:ſ id ad illecebrā fuit q̄ cognit⁹ ē cito
q̄ dū foris ſūt apđ amātes.ſ.vr̄ nihil mūdi⁹ bn̄ vr̄.nō eñ ſūt.vr̄.m.u.e.q.n.c.b oīa varietas
nā h oīa p magis aduerbiū pfert nec oīa p cōpatiuū gdū.nec magiſ.c.q.u.m.e.more ſuo.
ne diceret cōpoſiti⁹ aut elegāti⁹ vt ſup.h nemo fuit mīi⁹ iepti⁹ magiſ ſeuer⁹ q̄ cū amatore ſuo
ꝯcenāt.vnū cū ꝑpoſitio alteꝝ ꝯiūctio.ꝛ dr̄ h figura liptotes.Liguriūt. ſm grecos ſua Ligurire
ue itelligiꝛ.ligurire dr̄ q̄ eligant ꝛ more ſenū mlto faſtidio ſuauiora q̄cq̄ diguſtat.haȝ vide
re igluuiē:ordo erat haȝ videre igluuiē ſordes iopiā q̄ ihōeſte ſint domi.i.cū ſole ſint:vt
ignote atqȝ auide cibi q̄ cū foriſ ſūt cenāt.ſ.q̄ pacto ex iure ꝯpoſitū aut deeſt madiduȝ aut
maceratū aut emollitū.nā appet ꝛ ſordidū eis ꝛ q̄ſi acre vt dui⁹ vſqȝ pāis q̄ ex iure heſter-
no ſit comedēd⁹.cui ꝯriū.Sal.fuit ꝺ delitijs militū loqns.Paneſ eñ in dies mercari inq̄t Saluſtius

Ex iure hesterno: panē atrū forat: vt est: h̄ q̄dā volūt ex antiq̄tate muscidū q̄si panē muci-dū: ⁊ hesterno iure accipiētes deglutiūt. Ego pol te ꝑ istis dictis ⁊ fact. u. s. miro artificio poete ⁊ ab initio nō placat pythias: nec in grās redit cheree. ⁊ insuꝑ nūc mire a pmenone irritat mag vt ꝑ eā pmeno terreat. adeo vt eū ingredi ad thaidē cogat senex. ⁊ demū ꝑ se-nē nuptie ꝯfirment. hec g̊ artificibꝰ ⁊ eruditis cetera spectatoribꝰ poeta exhibet.

Proh deum fidē facinꝰ fedū. Vix magnā ostē-dit: deoꝝ im-plorās fidē q̄si i h̄ nego-cio nihil ꝑsit hūanū ꝯsili-um. ph deū fidē silata ꝑ turbatōe sui pmenonē fe-ret pythias. Proh deū fi-dē: h̄ singla ꝓnūciāda st ꝑuulo ⁊ at-tonito vultu fedū crude-le Sal: Fedi oculi. O īfeli-cē adolescē-tulū plꝰ ē mi-serā adolescē-tis dicere py-thiā q̄ irasci ei. o scelestū pmenonē vt v̄ba sūt. ꝓ̄st ꝓfecto miser adolescēs cū in eodē pctō irascit pmenoni pythias nō cheree.

Salustius

Domi: atqꝫ auide cibi quo pacto ex iure hesterno
Panē atꝝ vorēt nosse oīa hec salꝰ ē adolescētul. Py.
Ego pol te ꝑ istis dictis ⁊ factis scelus vlciscar: vt
Ne impune in nos illuseris.

Pythias: Parmeno.

Proh deū fidē facinꝰ fedū o īfelicē adolescētulū
Scelesꝫ pmēonē q̄ istū huc adduxit. p. q̄d ē: p. miseret
Me itaqꝫ vt ne id viderē misꝫa huc effugi foras. q̄
Futura eē dīt exēpla i eū īdigna. Par. o iupit q̄ illec
Turba ē: nū nā ego peꝛ: adibo. q̄d istuc py. q̄d ais i
Quē exēpla fiēt: P. rogitas audacissime pdidisti istū
Quē adduxti ꝑ eunucho adolescētulū dū studes
Dare verba nob. p. quid ita: aut q̄d factū est. cedo
Py. dicā virginem istā que dono data est. scin eam
Hinc ciuem esse. et frem eiꝰ apprime nobilē. Par.
Nescio. P. atqui sic inuenta est. eam iste vitiauit
Miser. ille vbi id resciuit esse factū fr. violentissimꝰ
Par. quidnā fecit: Py. colligauit eum primum
Miseris nodis. Par. hem collgauit eum. Py. atqui

Miseret meh oīa q̄si secū loq̄t: ⁊ fingit se nescire q̄ assistat pmēo. q̄ futura exēpla dicūt. i eū indigna. q̄ues pene q̄ ꝑnt ceteris documēto eē: exēpla dicunt. q̄. f. d. i. e. mō ꝑ idigna feda crudeliaqꝫ signifi-cat. vt atqꝫ illi misꝫū. vt q̄ illec turba ē. an q̄ loq̄t: an q̄ ondat ex vultu ac dicit h̄ appet ex vultu pythie toā dicerꝰ vt i ādria. q̄dnā. p. e. u. v̄eoꝛ q̄d fiet. o. u. s. n. q. h. t. r. a. Rogitas audacissime totū h̄ tribile ē id gestu ac vultu pythie ac nimis vsitatū ⁊ feminū. pdidisti istū quē adduxi-sti ꝑ eunucho artificiosem accusat q̄d peccauerit aduersꝰ thaidē q̄si ex pēa adolescētia plꝰ do-leat q̄ sibi irascat parmēo. Dū studes. d. u. n. bn̄ studes dare. neqꝫ em̄ dedisti. Quid ita decest dicis vt sit q̄d ita dicis. Scin eam ciuē hinc esse abūdat queādmodū supra. Quā amabat virginē eam ꝯfeci sine molestia: ⁊ frēm eius esse apprime nobilē. hec ad terrorem ⁊ grām aucta sunt. nā primo virginē posuit post ciuē. ad vltimū nobil sororē. Nescio. perturbatus parmeno nec negare potuit nec ꝯsentire volebat: sed quasi defensionis loco dixit nescio. at qui sic inuenta est: facile est credat quod nesciat. ergo pythias non laborat. vt suadeat ciuē esse. At q̄ sic inuenta est magnum horrorē incutit audienti: accusando sed miserando Che-reā. frater violentissimꝰ: hoc inuentū est quod daretur ad nobilē. Colligauit primo eum mira tarditas ad torquendum Parmenonem simul etiam relictus ad succurrendū locus

Exempla

Atq; eãdẽ hortãte ne id faceret thaide: adeo violẽtissim⁹. ⁊ recte h̃. additũ ne speret auxilium a Thaide. Nũc minat᷑: ipẽ bñ miat᷑ vt succurri possit ei q̃ nõ sit passus. Minat᷑ porro se se: deest factuꝝ. Qd̃ mechis solet: deest fieri. Quid ita tãtũ: min⁹ callide pythias hũc dicit violẽtũ: ⁊ tñ iniustũ audacẽq; dici nõ patit᷑: ſ; defendit vt magis irritat pmenonẽ. In domo meretricis dephẽdi quẽq; cã final᷑ v̾ginẽ sciuẽ apd̃ meretricẽ vitiauit: mercedẽ offert: petitur ad supplicũ. Nescio q̃ astute dixit nescio: ne laborans ad ꝯdicẽduꝫ amitterꝫ fidẽ simplicis psone: ac vera dicẽtis. Vult. n. magis nũcij officio fungi q̃ psuadentis. Dico edico vob: vt sup. Ubi q̃raꝫ. u. i. Dico: tibi pythyas. Edico. oib⁹ nobis: ꝗ ad vniuersos ad vtrũq; referet᷑: ⁊ dico ⁊ edico. Obsecro an is est: insultãtis: vt i phormi. Hoccine eras. nã sciebat eũm esse. Nũq̃ in illũ thais fieri vi

Atq; eãdẽ orãte vt ne id faceret thaide. Par q̃d ais:
Py. Nũc miat᷑ porro id se factuꝝ qd̃ mechis solet.
Qd̃ ego nũq̃ vidi fieri. neq; veli. Par. q̃ audacia
Facere tm̃ facin⁹ audet. Py. q̃d ita tm̃: P. an nõ tibi
Hoc maximũ ẽ: q̃s hõ p mecho vnq̃ vidit i domo
Meretricia dephẽdi quẽq̃. Py. nescio. Par. at ne hoc
Nesciatis pythias. dico edico vob nr̃ ee illũ herilẽ
Filiũ. Py. hẽ obsecro an is ẽ: P. neq̃ in illum thais
Uiꝫ fieri sinat. atq; adeo aut cur nõ egomet itro eo
P. vide. Par. quid agas. ne neq; illi prosis ⁊ tu peas
Nã hoc putãt quicquid factuꝫ est. ex te esse ortum.
Par. quid igit᷑ faciã miser quidue icipiam: ah ecce
Aũt video rure redeuntẽ senẽ. dicã huic an non:
Dicam hercle. etsi mihi magnum malũ scio patuꝫ
Sꝫ necesse ẽ huic vt subueiat. Py. sapis. ego abeo
Intro. tu isti narrato omnẽ ordinẽ vt factum siet.

Laches senex. Parmeno.

Ex meo propinquo hoc capio cõmodi
Neq; agri. neq; vrbis odiuꝫ me vnq̃ pcipit

sinat: q̃ bñ puidet Pythias: q̃ eãdẽ. o. n. n. f. i. t. Neq; illi psit ⁊ tu peas: totũ h̃ ad id addidit vt senex itromittat᷑ ad ꝯfirmãdas nuptias: ſ; poeta h̃ agit: psone nesciũ. Quid ve icipiã pficim⁹ mediocra: icipim⁹ igẽtia. Ecce aũt vidõ rure redeũtem senẽ: choragij ẽ admistratio: vt oportune i pscenũ. Dicã huic an nõ: q̃ nõ eẽt v̾isile nisi dubitasset. q̃d. n. ad Che. ptinet: si q̃d ad ipm ptinet dubitat. Scio patũ: ſ; neceẽ: h̃ cã dubitãdi fuit q̃ h̃. Par. illic adolescẽtis piculũ cernit᷑. Sapis: sapis dic̃ nõ vides q̃d futuꝝ sit. ſ; tñ ꝯsulisse ꝯtẽra. Sꝫ neceẽ me huic dicer̃ subaudiẽdũ ẽ: vt sit: ſ; neceẽ dicer̃. ⁊ asyndetõ ⁊ iferẽdũ ẽ q̃ seq̃t᷑. eni ppterea vl̃ q̃d tale

Perficere
Incipere

Ex meo ppinq̃ rure h̃ capio cõmodi. Annotãdũ q̃ h⁹ senis nomẽ apd̃ Terẽtiũ nõ ẽ: apd̃ Menãdrũ Simõ dr̃. Ex meo ppinq̃ rure h̃ capio cõmodi firmat᷑ stat⁹ mẽtis trepidãtis senis vt appeat q̃ iopiato male oẽ fieri possit: q̃ ipꝫ sup᷑⁹ etiã i pmenõe fuatũ ẽ. Impatis. n. mẽtib⁹ mala maiora sũt. ꝗ nc̃ tã ociosus icedit senex: vt neq; mores icrepet: nec q̃cq̃ suspicet᷑ mali: ſ; agat grãs pxie villa cui⁹ bñficio nõ sit q̃d i vrbe agerẽt filij ⁊ nc̃ ad est vbi op⁹ ẽ poete. ⁊ vid̃ hãc cãꝫ fuisse cur. nõ ad villã diuertit cũ oẽs villas comicas suburbanas eẽ cõmoditatẽ ipaꝫ nc̃ explicat: ⁊ oñdit. Neq; agri neq; vrb odiũ me nũq̃ pcipit: tragic⁹ appat ꝯlicias mẽorat q̃ picl̃a cognitur⁹ ẽ. Odiũ nũq̃ me pcipit fastidiũ ex abũdãtia ẽ.

Ubi ſatietas cepit:ſuffecerãt ad hãc ſniaz duo ſupiores hi v̾ſus:ſ3 energia ẽ ſenil eloquij fa ceti:garruli. Sil' cõmuto:mira breuitate duas res explicuit. Sil':vbi ſatietas ẽ:ↄ̃eſt naz:vt ſit.nã vbi ſatietas cepit fieri:ⁱ cepit,p cepit. Satietas odiũ ab eo qꝺ̃ p̃cedit id qꝺ̃ ſeq̃ẽ. Sʒ ẽ ne nr̃ illc pmeno.e.c.i.e.ⁱ dubitauit ⁱ firmauit poſtea: vtpote ſenex viſu iã lãguido atq; oclis etate defeſſis,quẽ p̃ſtolare parmeno:inq̃t noue nõ cui p̃ſtolare:ſ3 quẽ dixit alit. Tulli us q̃ tibi ad foꝛ aureliuz p̃ſtolarẽt. p̃ſtolari eſt p̃ſto eſſe ⁱ apꝑere ſ3 ẽ obſe q̃. Quis hõ ẽ q̃rere. Quis hõ cũ p̃uiderit venientez vtrũ nõ vult videri preuidiſſe: ne q̃d fallacie paſſe videaẽ. ſic ⁱ in Andria Quaſi de improuiſo.r.ad a.vẽ q: pturbaẽ exãiatus q̃ dũ q̃d apꝺ̃ Thaidẽ geraẽ auſcultet nõ videt ſenẽ ppius accedere:quẽ lõge viderat:an v̾o id circo ſ3 fingit:q: qꝺ̃ pabat dicere ↄ̃ cherea poſtq̃ cõmiſ

Tullius

Preſtolari

Ubi ſatietas cepit fieri ſil' cõmuto locũ.ſ3 eſt ne ille
Nr̃ parmeno:ⁱ certe ipſus ẽ. quẽ p̃ſtolare pmeno
Hic añ hoſtiũ thaidis.P.quis homo:hem ſaluũ te
Aduenisſe here gaudeo.La.quem preſtolare.P.
Perij.ligua heret metu.La.hẽ quid ẽ:q̃d trepidas
Satin ſalue dic' mihi.Par.here primũ te arbitrari
Id qꝺ̃ res eſt veli.quicquid h9 factũ eſt. culpa non
Factũ ẽ mea.La.quid ẽ:P.recte ſane interrogaſti.
Oportuit rẽ p̃narrare me.emit quẽdam phedria
Eunuchũ quẽ dono huic daret.L.cui.P.Tha.La.
Emit.pij hercle.q̃ti:P.vigiti minis.La.actũ eſt.P.
Tũ q̃dãz fidicinã amat ſ3 Chẽ.La.hẽ q̃d amat:an
Scit iã ille q̃d meretrix ſiet.an i aſtu veit aliꝺ̃ ex alio
Malũ:Par.here ne me ſpectes. me ipulſore hoc
Nõ facit.L.omitte ↄ̃ te dicere.ego te furcifer ſi viuo

vẽtũ ẽ:nõ audet loq̃. Ligua heret metu. Virg. Et vox faucib9 heſit. Quid trepidas:iſtãdũ ẽ ſeni ad audiẽda q̃ ↄ̃ facili nũq̃ fatereẽ pmeno. Sati ſalue:ſalue iẽgre rẽe:cõmode.plau. i trinũmo. Bñuolẽs tu9 atq; amic9. Sati ſalue dic mihi:nẽ aduerbiũ ẽ:pducta ẽ.e.lr̃a. Sal. inde oꝛt9 ſmo pcõtãtib9 vtrũq;. Sati ſalue:q̃ ĝti ducib9 ſuis q̃tis familiarib9 copijs agerenẽ.here p̃mũ te arbitrari id q̃ res ẽ veli:q̃ añ narrationẽ ↄ̃firmatio iducit ↄ̃ moꝛe ⁱ peceptã ẽ:ſ3 merito q: pturbat9 ẽ:l3 ſiẽ:vt nõ poſſit dicere:Quicq̃d h9 factũ ẽ abſolute:vt ſupra. Et q̃cq̃d h9 feci:cã v̾gis feci:aut ↄ̃eſt rei:vt ſit h9 rei ſtomachoſe. Quid introgat:q̃s.n.añ crimẽ q̃ obijciaẽ:aut pponaẽ neget. Recte:ſane.i. Terẽti9 ipẽ ſe rep̃hẽdit:nõ oꝛdie factũ ẽ p timoꝛe ⁱ ↄ̃ſciẽtia. Emit quẽdã phedria eunuchũ:vide narratiões a neceſſarijs ⁱ vrgẽtib9 ceptã:nõ i ſe ptinere niſi qꝺ̃ rei ↄ̃ditio cogit fateri. Emit inq̃t eunuchũ quẽ donũ huic daret nõ dixit cui dono daret:alẽ ab amoꝛi mẽtõe cepiſſet:deĩde quẽdã ſignificat huic moꝛe ſuo dixit:poti9 q̃ meretrici:q̃n etiã introgat9 Thaidi pot9 dictur9 eſt q̃ vt nomen dicat q̃ offẽdiẽ ſenex:eunuchi etiã ſoli9 mẽtio neceſſaria ẽ:q: dictur9 ẽ,p eunucho ↄ̃ductũ Cherẽã. Actũ ẽ deſp̃ãtis v̾bũ. Quãdã fidicinã extenuatio crimĩs ẽ:qꝺ̃ v̾ginẽ:qꝺ̃ ciuẽ vitiauerit. Tũ q̃dã fidicinã:mire ex neceſſario variauit.ille emit vt eunuchũ mittat ad thaidẽ.hic amat vt ↄ̃duciſſe,p eunucho velit. Hẽ q̃d amat:ſ3 ſingl'a pnũciãda ſũt:vt ſtupoꝛẽ nimie idignatõis oñdãt. An ſcit ille iã q̃d meretrix ſiet.q: fidicia meretrix ẽ. An i aſtu veit.i aſtu i vrbẽ ↄ̃ pireeo.an i aſtu veit.ſic athenĩẽſes vocabãt vrbẽ ſuã:vñ ipi icole vocaẽ. Aliꝺ̃ ex alio.in ſ3 ↄ̃ſepati dixit ſenex fixis i pmenonẽ oclis. Here ne me ſpectes ipulſoꝛe me ñ.f.ip̃3 accuſat cõſcia.ñ.n.qꝺ̃ leui9 ẽ dixit me ſciẽte cũ pl9 iferat me ipulſoꝛe. Ego te furcifer ſi viuo;nõ ois ſe

Virg.

Plautus

Saluſtius

Aſtu

nitia comica aut ī cōmutatōe ē: aut ī appatu ṽboꝝ. Si viuo: apoſiopeſ: te vlciſcar: q: neceſſario ſeqt. Sz iſtō q̄cq̄d ē: iuēta cā cur ſupplicia differāt. donec vxorem ducat Cherea τ ipe purget Parmenonē: ſcōz argumēta q̄ ſibi ipe ꝓſpexit iuſſu: coactūq; feciſſe: τ īperio herit filij ſui Chere. ſ. Js ꝓ eunucho ad Thaidē hac deduct⁹ ē: bñ ōductor ipe ſilet. Pro eunucho: nō iterrogat: ſ; exhorreſcit. Hūc ꝓ mecho poſtea: bñ ſtuduit Terēti⁹ ꝓ his nūero dicere: τ ꝓ

Sz iſtuc quicq̄d eſt primū expedi. Par. is ꝓ illo
Eunucho: ad thaidē deduct⁹ eſt. La. ꝓ eunuchon:
Par. ſic eſt hūc ꝓ mecho poſtea cōphēdere intus et
Cōſtrinxere. La. occidi. Par. Audaciā meretricum
Specta. La. nūq̄d eſt aliō mali dāniue: quod non
Dixeris reliquum. Par. tātū ē. La. ceſſo. Huc intro
Jrrūpe. Par. nō dubiū ē. q̄n mihi magnū ex hac re
Sit malū: niſi q: neceſſe fuit hoc facere. id gaudeo
Propt̄ me hiſce aliq̄d eſſe vētuꝝ mali. nā iādiu aliq̄
Cauſam q̄rebat ſenex: q̄obrē iſigne faceret aliq̄d:
Js nūc repit. ¶ Pythias. Parmeno.

NUnq̄ edepol quicq̄ iamdiu: quod magis
Vellem euenire mihi euēnit: q̄ q̄ mō ſenex
Jntro ad nos venit errans: mihi ſole
Ridiculū fuit. que q̄d timeret ſciebam. Par. q̄d hoc

eunucho: et ꝓ mecho q̄ſi excuſādixit nā vere ī ṽgi nē attica nō ꝓ eunucho ſ; mech⁹ Sic ē hūc ꝓ mecho poſtea bene vtrūq; q: ne eunuch⁹ ē q̄ vitiauit ṽginē neq; mech⁹ q̄ ī domo meretricia. τ ſpecta q̄ oratorie trāſtulerit mētiōez vitiate ṽgis Pro mecho īqt: vt culpā Cheree ſub meſtrici accuſatiōe celaret Hunc ꝓ mecho bñ totū ꝓ q: neq; eunuch⁹ q̄ epheb⁹: neq; adulter q̄ amator. Cōphēdere. i. c. c. q̄ dicto vim īgētē īferri ſignificat Cheree. Cōphēdere ſignificat ſtrictū aliquē ī facinore dephēſum Audaciā meſtricū ſpecta: maior emphaſis accuſatiōis ē ꝑ ꝑlalē nūeꝝ q̄ ſingularē: ſic alibi. An poti⁹ ita me cōparē nō ꝑpeti meſtricū ꝯtūclias. audaciā meſtricū: oratorie auertit iraz ſenis a ſe τ a Cherea: atq; ōuertat ī meſtricē. Nūq̄d ē aliō mali dāniue: bñ īterogat: q: ois īui tus ſu⁹ dicere videbat̄. cū τ dānū malū ſit de ꝑrio collatū diſcernit̄ τ dānū ad emptionem eunuchi: τ malū ad cōphēſū ꝑtinet τ ꝯſtrictū Chereā. Ceſſo huc itro irrūpere ī tātā formidinē ꝯiect⁹ ē ſenex: vt nō mitteremur: q̄ tā cito nuptias firmet: τ ephebi τ ṽgis q̄uis houeſte: tū q: ex īgēti metu: vl̄ īdigno m̄rimonio filij vitā paciſci vellet. Nō dubiū q̄n mihi magnū malū hac re ſiet: ſuaue ē, neſcire ꝑſonas q̄d agat poeta: ita nō piclitatur⁹ Parmeno. Niſi q: neceſſe fuit h̄ facere: neceſſe eſt nomē. Nā neceſſus: neceſſis τ neceſſitas: τ neceſſuz lectū ē. Jd gaudeo. ſ. vt ſuccurrat̄ Chere piclitāti. Propt̄ me: ꝑl⁹ dixit: q̄ ſi ꝑ me diceret. Hiſce aliq̄d meſtricib⁹: nō adoleſcētib⁹: τ itē ꝑlaliter ſuo more vt audaciā meſtricū ſpecta: τ nē ꝑ peti meſtricū ꝯtumelias. nā iādiu aliquā cām q̄rebat ſenex: nota cām ꝑ occaſionē. Quāobrē aliq̄d iſigne faceret manifeſti⁹ h̄ menāder explicat iāpridē īfeſtū meſtrici ſenē poſt cōtēptū ab ea Phedriā: nc̄ demū ſe iuēta occaſiōe vīdicaturꝝ. Quāobrē: q̄uis dixiſſet cām itulit: quāobrē iſigne aliq̄d magnū τ nobile facin⁹ factur⁹ dixit. Nūc reppit: ꝓuerbiū ī eos qui ipi ſe ꝓdūt: q: ſenex nō facile caperet̄: niſi emitteret vocē noctu.

Neceſſe Neceſſus Neceſſis Neceſſitas Neceſſum

NUnq̄ edepol q̄cq̄ iādiu Pythias egredit̄ veluti irriſura Parmenonē: vt ipa putat egredi aūt a poeta cogit̄: vt doceat ppl̄m q̄d int⁹ egerit ſenex: q̄ ꝑſona cachinās inducit q̄rēs ꝑmenonē, aſpectuq; ei⁹ ob nimiū riſū vix loq̄ poſſe. Nunq̄ edepol q̄cq̄. Rarū eſt

euenire q̃d velit ꝛ qḋ maxīe velis.id raꝝ magis.Intro ad nos euenit errās:non greſſu er-
Sole,ꝑ ſoli rans:nec via:ſꝫ aīo ꝛ opinīōe.Vbi ſole ridicule fuit.regl'ariter dꝛ ſoli:nō recte ſole:ſꝫ anti-
qꝫ:vt alibi.h̃ ip̃a ī itinere altere dū narrat forte audiui.Quid h̃ aūt ē:ridentē miraꝭ parme-
no.Nūc id ꝓdeo:ꝓpter id.Quid rides ꝑgin:ex hiˀ vbis oñdit ꝙ mltū rideat petulās puella
Perſij:ꝓprie h̃ vbū est aptū q̃ſi ſit laſſa ridēdo.Nūꝙ pol hoiem ſtultiorē vidi rogitas qua-
ſi narratura.

Aūt ē:Py.nūc id ꝓdeo vt ꝯueniā ꝑmenonē.ſꝫ vbi
Obſecro is ē:P.mē q̃rit hec:Py.atqꝫ eccū video:
Adibo.P.q̃d ē iepta.q̃d tibi vis:q̃d rides:ꝑgin
Py.ah ah ah.pij:defeſſa iā mihi ā ſū te ridēdo.P.q̃d
Ita Py.rogitaſ:nūꝙ edepol hoiez ſtultiorē vidi te
Neqꝫ videbo.ah non ſatis poteſt narrari quos
Ludos ꝓbūeris intꝰ.at etiā ꝓmū callidū ac diſertū
Credidi hoiez.P.Quid ē:P.quid ilico ne credere
Ea que dixi oportuit te:an nō peniteat te auctore
Flagitij qḋ feciſſet adoleſcēs:ni miſerū patri īſup
Etiā idicares:nā quid illi credis animi tū fuiſſe:
Vbi veſtē vidit illā eē idutū eū p̃r:Par.q̃d ē eſt:Py.
Iā ſcis te ꝑijſſe.Par.hē q̃d dixti peſſima:an mētita
Es:etiā rides:ita ne lepidū tibi viſū ē ſcelus nos
Irridere nimiū.ſiq̃dē iſtuc ipune habueris.P.verū
Par.reddā hercle.py.crede:ſed ī diē iſtuc ꝑmeno ē
Fortaſſe qḋ minitare:tu iā pēdeb.qui ſtultū iſtum
Denobilitaſ adoleſcētū flagitijſ.ꝛ eū dē idicaſ.vꝗꝫ

videbaꝭ:ꝛ redijt ad īſultationē.Quos ludos ꝓbueris:ex errore et metu nimio ſeniſ credētꝭ ꝯſtrictuz filiū ſe offenſurū ī domo meretricis.At etiā ꝓmo callidū ac diſertū credidi:h̃ oīa ſicii ſcena ꝓnūciāda ſt vt riſu infrūpi vba puelle videāꭍ:maiorisqꝫ īſultatiōis eē:ſi is quē fatigata riſu ē iterum dicat ſe aū ḋ illo mltū riſiſſe q̃ ilico crediderit:non aūt h̃ iō dic.
ꝙ ꝑſone ſue fidē ḋroget.ſꝫ ꝙ res icredibiꝭ fuerit.quā illi ꝑſuaſerit aut certe ſi credēdū fuerit
nō aūt ſtati.neqꝫ examiata.neqꝫ facta rei cognitiōe.Ilico ne.c.obiurgatio ḋ tpe.An nō pe
nitebat flagitij.illḋ qḋ ſup̃ a ſtulto.h̃ qḋ nē diē a malo fieri potuit.illḋ ab īprudēte.h̃ qḋ pe
Plautus ius ē a ſciēte.An nō penitebat.f.paꝝ videbaꭍ.ip̃e alibi.Quātū h̃ ope.f.p.Plau.ī truculēto
Penitet ne te ꝙ ancillā ſolā.Nimis erūpe.ni miſerū īſup.p.m.duo obijcit.vnū qḋ male cō
Indiciū ſulerit.alteꝝ qḋ male ꝓdiderit ꝯſilia ſua.ꝛ bn̄ iudicari.nā indiciū dꝛ eiꝰ qui vna peccauerit.
Nā q̃d illi.a.c.ꝛ.fuiſſe adoleſcēti.ſ.Ni miſerū etiā.i.p.ī.ad iuidiā ꝑmenōis.miſerū dīc ado-
leſcētē.eo mō q̃ Iuno accuſās Venerē ait.An mihi nos troas.a.o.Sic.n.agimꝰ.cū ab his q̃
falſo rei ſt ī actores culpā ſceleꝝ remouemꝰ.Quid ē iā ſcis te ꝑijſſe.h̃ nō ſtupētibꝰ ac culpā
patiētibꝰ dꝛ.Hē q̃d dixti peſſima:nē demū ītelligit ꝑmeno ſe eſſe deluſū.Etiā rides:appet
eā ex hiˀ ſtomacho vehemētiꝰ cachīare.Nos irridere.nos ſupbiꝰ dixit.ꝙ ſi diceret me.Siq̃-
dē iſtuc ipune ſubaudiaꭍ tn̄ nimiū.Veꝝ irrideꝝ infrogatio.Sꝫ ī diē iſtuc
ꝑmeno ē fortaſſe.i lōgā dilatōꝫ.vn̄ dilatio ē dicta diei ꝓlatio.Tu iā pēdeb.iā nimiā veloci
tatē ſig̃ficat.Denobilitaſ flagitijs duas res ſig̃ficat ſilꝭ.ꝛ cogꝭ flagitia faceꝛ.ꝛ faciētē idicaſ
Vſqꝫ exēpla ī te edēt.noua ac merita tormēta q̃ ꝑ exēplis narraꭍ.aut q̃ documēta ſint ceteꝝ
ne dliq̃nt exēpla dicūꭍ.ꝛ edēt.ꝛ edet legiꭍ.ſi edēt figuratū ē.ſi edet rcē,ꝛ pluē edet ꝙ dabit

Nullus ſum h̄ ſecū Parmeno. Hic ꝓ illo tibi mūere honos eſt habitꝰ ab eo ꝓ munere ⁊ honos nūeri ſingularis q̄ rumigerulis ꝓbere ſolet. Egomet meo iudicio miſer q̄ſi ſorax: ꝓpriū ſoricū eſt. vel ſtridere clarꝰ q̄ꝫ mures. vel ſtrepe magis cū obrodūt friuola. ad quā vocē multi ſe intēdētes q̄uis ꝑ tenebras noctis trāſfigunt eos. Pla. Cōfeſſorē te faciā ſoricia venia. q̄ſi ſorax. Hodie. p. q̄ꝛ latere potuit nec occidi ſi tacerem. — Sorex Plautus

Exēpla ī te edent. P. nullꝰ ſū. Py. h̄ ꝓ illo mūere tibi
Honos eſt habitꝰ ab eo. Par. egomet meo iudicio
Miſer. quaſi ſorax hodie perij.

Quid nūc q̄ ſpe: aut q̄ conſilio huc imꝰ. remiſcere hūc eē q̄ ſup̄ militi dixerit de thaide. iā dudūz te amat ⁊ rurſus iā tibi h̄ aderit. ſ. u: et h̄ videb q̄s exitꝰ habeat aſſentatō. nā idē militi auctor fuit ſumme deſpationis. ⁊ animaduerte q̄ꝫ ſp a mēſa Gnato inuitꝰ abſtrahebat̄ nā ⁊ ſupra cum ad litē venit̄ ex v̄bis thraſonis maifeſtū eſt.

Gnato: Thraſo

Quid nūc q̄ ſpe aut, quo ꝯſilio huc imus: q̄d
Inceptas thraſo: t. ego ne vt thaidi me ꝺdā ⁊ faciā
Quid iubeat Gn. q̄d ē. Th. q̄ minꝰ huic. q̄ꝫ hercles
Seruiuit omphale. Gn. exēplū placꝫ: vtinā mihi
Cōmitigari videā ſādalio caput ſꝫ fores crepuerīt
Ab ea. Th. perij. q̄d ā̄t ē hoc mali: hūc ego nunq̄ꝫ
Videam. etiam quidam hic properans proſilit

Cherea: Parmeno: Gnato: Thraſo

Opꝑlares. ecq̄s viuit hodie me fortūatior: nēo
Hercle q̄ſq̄ꝫ nā i me plāe dij ꝑtātē ſuā oēm oñdere

ſtū eſt. ⁊ Gnatonē inuitū ſeq̄. vbi dicit haccine ego cōtumeliā tā inſignē. a. g. m. ⁊ bn̄ ait q̄ ſpe ⁊ q̄ ꝯſilio tanq̄ꝫ oīa expꝰ ⁊ nec mūeribꝰ ḡrꝰ nec terroribꝰ metuēdus. q̄d nūc q̄ ſpe a paraſito itelligit̄ q̄d agat miles. ſ ad h̄ inducit̄ iterrogare ipm militē. vt ppl̄s audiat q̄ ꝯſilio veniat ad Thaidē. Quid nunc q̄ ſpe ſūma deſpatio eſt apud militē recōciliāde amice ad h̄ vt eq̄ aīo ferat amitti phedriā. dū ipe q̄ꝫ recipiat̄. nā ne vt erit ſine fabule ꝯtriſtandꝰ. q̄d inceptas Thraſo. Incipe magnoꝝ facinoꝝ eſt ⁊ audacie. vt thaidi me dedā ꝑꝰ iductionē belli ⁊ inſtructōꝫ pugne q̄d ſequat̄ niſi deditio ſſupatoꝝ. Et faciā q̄d iubeat ꝓprie. Nā in deditōe victores iubēt. victi obſequūt̄. q̄ minꝰ q̄ꝫ hercules. ſ. o. h̄ Terētiꝰ exꝓmit ꝯſuetudinē i q̄ ignauis rōnes criminū: ⁊ exēpla ſuppeditāt: nā ſic ⁊ ſupra de Pyrrho. Omphale lydie regina fuit que herculē ſibi ſeruientē etiā ad lanificiū compulit: cum ipſa calathuꝫ ⁊ colū. cultuſq̄ꝫ feminĕos cum ſagittis ⁊ claua leoniſq̄ꝫ tegmine mutaſſet. Seruiuit hercules. Omphale ſubauditur ⁊ ego ſeruiā Thaidi. Utinā cōmitigari tibi videā ſandalio caput ꝯmitigari ē tundendo deprimi atq̄ꝫ deponi Sandalio caput: plus dixit caput q̄ꝫ aliā ꝑtē corporis: vt alibi dicere: verberari. ⁊ mire calciamēto caput. Perij q̄d aūt hoc mali eſt: eunuchi habitu Cherea ſe d virili ꝯfidentia ꝓſilit: ⁊ militem velut noui riualis terret aſpectu. Hunc ego. n. n. ideo cheream miraf̄. — Cōmitigari.

Opulares ecq̄s me viuit hodie fortunatior. Hic ꝑſona cheree eſt feruēs gaudio. vt adoleſcētuli eſt in ꝓſperis rebus. O ppl̄ares non mirū ſi inſane exultat nuptijs. qui iādudū ob id ſoluꝫ q̄ꝫ vitiauerat virgine letabat̄. Nemo hercle quiſquā. ⁊ interrogauit ⁊ reſpondit ſibi. Nemo hercle quiſquaꝫ parelcon tertium. Cui tam ſubito tot contingere bona: tam qualitatis ⁊ tot quantitatis eſt

Quid h leꝰ eſt inuẽta pſõa eſt ad quã geſta narrat Cherea vt ppl's ⁊ miles inſtruanť q̃d i
tus geſtũ ſit. Inceptoꝛ inuẽtoꝛ inuenire ſapiẽtis eſt. incipe audacis pficere ꝯſtãtis. ꝗ ple
na laudatio eſt. ⁊ ꝯſtat hoc Chereã laudatiue dicere. nã i ſubditis ſolũ ꝯſiliũ attributurus
Sylepſis eſt Parmenõi. Scin me i quibꝰ ſim gaudijs. Sylepſis ⁊ nota ſcin me cũ ſufficeret. ſcin ꝗ
me abũdat. ⁊ eſt figura. Scis pamphilã aĩam meã amatoꝛie dixit meã: vel potiꝰ ſponſam

meã vel quaꝫ amo: Inuentã cognitã ciuẽ deeſt eſſe. Scis ſponſaꝫ mihi deẽ eẽ ⁊ ẽ ſpõſaꝫ nũc pticipiũ Audi tu q̃d h ait hoc vultu mutato et turbato dixit. Amoꝛeꝫ oẽm i trãqllo bñ i trãqllo: qꝛ mari ⁊ tẽpeſtatibus omĩs amice mobilitas et iſtabilitas ꝯ paꝛ: ſic Hora
Horatius tius ſimplex mundicijs: heu ſ q̃tiẽs fidẽ mutatos,

Cui tã ſubito tot ꝯtigere bona. P. q̃d h leꝰ ẽ. Ch. o
Parmẽo mi. o meaꝝ voluptatũ oĩm iuẽtoꝛ iceptoꝛ
Perfectoꝛ. ſcĩ me i q̃bꝰ ſiꝫ gaudijs: ſcis pãphilã meã
Inuẽtã ciuẽ: P. audiui. C. ſcis ſpõſã mihi. p. ita me
Dij amẽt. bñ fctm̃. G. audi tu h q̃d ait: C. tũ autẽm
Phedrie meo fri gaudeo. eẽ amoꝛẽ oẽm in trãqllo
Una ẽ domꝰ. thã. patri ſe cõmẽdauit i cliẽtelã: ⁊ in
Fidẽ nob ꝯdit ſe. P. fris igiť tota ẽ thais. C. ſ. P. iã
Hoc aliud ẽ qꝺ gaudeamꝰ qꝛ miles pelliť foꝛas. C.
Tũ tu frať vbi vbi ẽ fac q̃ꝫ primũ hec audiat. P. viſã
Domi. T. nũq̃d o gnato dubitas q̃n ego nunc
Perpetuo pieri. G. ſñ dubio opioꝛ. c. qꝺ cõmemoꝛẽ
Primũ. ãt laudẽ maxie illũ q̃ dedit mihi ꝯſiliũ. vt
Facerẽ an me q̃ auſꝰ ſim icipe an foꝛtũã collaudẽ q̃
Gubnatrix fuit. q̃ tot res. tãtas. tã optune in vnũ

qꝫ deos etas deſiuxerit eq̃ra vẽtis: ⁊ mutať inſolẽs q̃ nũc te fruiť credulꝰ aurea: ⁊c. Thais
ſe patri commendauit. i. c. e. f. hoc eſt quod pꝛofuit phedrie: ⁊ qꝛ vna eſt domus poſt Pam
phile nuptias. In clientelam ⁊ fidem: clientelam: vt ametur: in fidẽ vt defendatur. fratris
igitur tota eſt Thais. bene tota: vt ne ex parte quidem ſit militis. Miles pelliť foꝛas: ſunt
gaudia ex noſtris bonis. ſunt gaudia ex alioꝝ malis hoſtium aut inimicoꝛum. ꝗ vtrũqꝫ ge
nus gaudioꝝ cõplexus eſt. Uiſam bene domi queriť amatoꝛ excluſus. nam neqꝫ rur. neqꝫ
in foꝛo eſt. Perierim perpetuo: qꝛ illud pijſſe ſupꝛa tempoꝛale videbať. Quin ego nunc. p.
p. hic nam militi neqꝫ ſeruiendi amice vt apparet ꝓbetur locus. Sine dubio opinoꝛ. quia
nunc quis dicitur perpetuo perijſſe. Quid em̃ opus hec exceptione eſt q̃n nemo ita perijt:
vt tempoꝛaliter pereat. ⁊ poſtea nõ ſit perditus. Coꝛrexit paraſitus ſtulti dictũ militis: non
illum perpetuo: ſed ſine dubio perijſſe opinari reſpondẽs. nõ eſt em̃ contrariũ id opinoꝛ te
perijſſe ſine dubio: p certo perijſſe confirmať miles. vt poſt tanta munera ex deſperito ſup
plex. ex ſupplice patiẽs riualis exiſtat. Quid cõmemoꝛẽ pꝛimũ diapoꝛeſis oꝛatoꝛia familia
Diapoꝛeſis ris laudantibus. Cic. Unde igitur potius incipiam hoc aũt fit vbi omnia ⁊ magna viden
Cicero tur ⁊ paria. Illum qui dedit mihi conſilium. attribuunť perſonis cõſilia facta: caſus ⁊ oꝛa
tiones. ergo hic laudatur conſiliũ parmenonis factum Cheree caſus foꝛtune. Idem euen
Conſilium tus: oꝛatio ſenis. Illum qui mihi dedit conſilium. tria ſunt in vita hoĩm: conſilia: facta: ſuc
Factum ceſſus. conſiliũ animi eſt factum coꝛpoꝛis: ſucceſſus foꝛtune. Illum parmenonem. ſ. Que
Succeſſus tot reſtantas tam oppoꝛtune. i. c. d. bene tot res. q. d. eunuchum pro quo duceretur cõmo
dationẽ virginis. abſentiã meretricis. occaſionẽ vitij inferendi: patris interuentũ nuptijs,

An mei p̄ris feſtiuitatē:etiā p̄ri laus ipartiēda eſt:nā nō erat trā ſeūdū,feſtiuitatē:q̄ ⁊ feſtiuus amatorı nō obſtitit:qd̄ ignouit vt facilis.vñ feſtiuitas in dictis:facilitas vo i aīo ⁊ factis:feſtiuitatē leticiā:vt feſtiuꝰ dies eſt.Dij veſtrā fidē:cito iteruentat Phedria:vtpote q̄ domi erat. Que narrauit nimis affectꝰ in vtrāqꝫ p̄tē defectꝰ orōnis amat:eſt ḡ eclypſis:de eſt.n.gaudeo.Satis credo:ſic dici nota agētibꝰ ſolet.recte igit̄ huic dr̄:cui fiūt nuptie gaudeo:⁊ ille ſic r̄ndet vt amicis gratulāti bꝰ decet.Satis credo credo aut iō:q̄ multi ſeſe fingūt ꝯgratulari cū iuideant gaudere cū dolcant.Mihi iſtā.l.mihi.ſ.gaudēti:amatorie huic ⁊ mihi,p̄nūciatione iuuādū ē.Perij quāto minꝰ.ſ.e.t.m a.h vo eſt ardor iſuauiſſimꝰ:vt Virg.formoſū paſtor corydō ardbat,alexī.d.d. ⁊ pfecto

Festiuitas
Facilitas

Cōcludit diē.an mei p̄ris feſtiuitatē ⁊ facilitatē.o
Jupit̄ ſua obſecro hec bona nob̄.Ph. dij v̄raꝫ fidē
Jncredibilia parmeno mō q̄ narrauit.ſꝫ vbi ē frat̄
Che.p̄ſto adeſt.P.gaudeo.C.ſatis credo.nihil eſt.
Thaide ac frat̄ tua dignus qd̄ amet̄. ita n̄re oī eſt
Fautrix familie.Ph.hui mihi illā laudas.Th.perij
Quāto minꝰ ſpei eſt:tāto magis amo.obſecro o
Gna.i te ſpes ē.G.q̄dvis faciā.Th.p̄fice hoc p̄cibꝰ.
Precio vt herēā in parte aliqua tandē apud thaidē
Gn.difficile eſt.Th.Siquid tibi collibuit.eſt facile.
Noui te.hoc ſi effeceris qd̄ vis donū a me: ⁊ p̄miū
Optato.id optatum feres.G.Jtane.Th.ſic erit.
Gn.ſi efficio.hoc poſtlō vt mihi tua domꝰ te p̄ſente
Et te abſente pateat.inuocato vt ſit locus ſemper.
Th.do fidem ita futurum.Gna.accingar.P.quem

Virgi

ſic ⁊ ſapiētes ſpes maxīe ad amorē cogūt.ſtulti forma tm̄.Obſecro gnato.i.t.ſ.e.mīre q̄i deſperatſ oībꝰ auxilijs:abiecta nimis ſupplicatio iducit̄.nā ⁊ obſecro ⁊ gnato id ſignificat:⁊ i te ſpes ē.Quidvis faciā.nō ē h īterrogātſ:ſ oñdētſ nō eē q̄d faciat.Precibꝰ q̄z.nichil militi ſupeſt p̄ter p̄ceſ:vt victor.⁊ p̄ciū:vt diuiti nil igit̄ aliō optat q̄ ſic res eāt:vt p̄ſona Thaidis ꝯueniri poſſit.Precibꝰ p̄cio:aſyntheta velut afflicta ⁊ laſſa,p̄nūciāda ſūt.Precio varie q̄z alibi dixit p̄cario:vt herēā:vltimū genꝰ bn̄ficiū ē.Jn p̄te.a.nō.n.p̄te dixit:vt eq̄ itelligat̄ Tādē ⁊ deſperātis ē ⁊ difficulter credētſ.Tādē nō ē aduerbiū t̄pis ſ nūc ſaltem ſignificat.Noui te:deeſt p̄ficere:ſ vbiqꝫ plura geſtu ſignificat miles:vtpote iſantiſſ mꝰ.Difficile ē vultu ⁊ p̄nūciatōe ⁊ aſſeueratōe firmādū ē.Sꝫ q̄d tibi collibitū ē:eclypſ:ſ:q̄d,p ſiq̄dē collibitū eſt effictſ.Qd̄ vis.d.a.me pete:donū p̄miū ē:⁊ mūꝰ p̄miū:ſ donū p̄miū d̄ijs dat̄:munꝰ p̄mium hoībꝰ.nā ſepati donū,deoꝝ ē:p̄miū viroꝝ ē fortiū:munꝰ hoīm ⁊ donū vniuſcuiuſqꝫ taꝫ añ factū q̄ pꝰ factū dat̄.p̄miū nō niſi pꝰ factū eſt:donū volūtariū:p̄miū debet̄.oīa ḡ p̄nūciauit p̄mo donū:⁊ ſic p̄miū q̄i vnā p̄tē orōis.Qd̄ vis donū:p̄miū donū:vt largo hoīe:p̄miū:vt p̄claro facinore.Qd̄ vis.d.p.a.o.i.o.f.donū optato ob qd̄ p̄miū accipiaſ Premiū a me.o.totū militarier.nā ⁊ optato dr̄ ⁊ optari a militibꝰ:vt alibi.Virg.Fortſ optet q̄ volet p̄miū.Si efficio h vt.m.t.d.te.p.a.pateat;puerbiale ē.P̄ñte abſente:vt ſurſū deorſū:vltro:citro:⁊ cetera hmōi:fanda infāda:iuſta iiuſta:digna idigna:velit nolit Jnuocato vt ſit locꝰ:ſp iuocato nō vocato ſignificat.Jn ⁊ auget:⁊ minuit,dictionē:iuocato male itelligit̄ p̄cibꝰ vocato cū ſit,i,etiā nō i vitādo q̄n vltro venire debeat i ſuā domū.Do fidē:iuro

Est donū
p̄mium
Munus
p̄mium

Virg.

ↄfirmo.ſpōdeo. Accingar nō qꝛ difficile ē qͦ negauit ſupꝰ.ſ; ſuis vocꝫ paſitꝰ adductꝰ ē ad co
nādū.iō ꝛ accingar dixit.ſic enī dicimꝰ i magnis rebꝰ ſuſcipiēdis.vt Accigūt oēs opi. Sal
uete.ſupplex ſine gr̃a ꝛ ſine timore mō ſumicꝰ ꝛ īfeſtꝰ Tu fortaſſe q̄ facta.h.ſ.n.ħ totū ſupbe
ac minacit̃ inq̄t adoleſcēs. Scio.cōpēdiū poete ne rurſus eadē diceret̃. Cōſpicor. cōe ꝟbū
eſt cōſpicor. Vob fretꝰ.ꝛ ħ ſtulte.q̄s.n.ꝛ riualibꝰ ꝛ iimicꝫ fretum ſe eē dicat deīn ꝛ vitioſa re

ſpōſio ē.niſi.
n.addideris
ſū erit ꝛ ſolo
eciſmꝰ ↄueni
ens loq̄nti i-
polito homi
Sciuꝰ q̄ fre-
tꝰ ab ea ſub
audiendū ē.
miles edico
tibi:ħ ↄtume
lioſe ꝛ ꝓprie
vt militi mi-
les.inq̄t edi-
co tibi Si te
in.p.o. ħ ē ſi
vl̃ caſu inue-
nero ꝛ ī pla-
tea inq̄t non
circa meretri-
cis fores. Ni-
hil ē q̄.o. ni-

Ego ħ audio.o thraſo. T. ſaluete. P. tu fortaſſe fctā
Que ħ ſiēt neſcis. T. ſcio. Ph. cur te ergo i his ego
Cōſpicio regiōibꝰ. T. voß fretꝰ. P. ſciū q̄ fretꝰ. miles
Edico tibi ſi te ī platea offēdero hac poſthac vnq̄
Nihil ē: qͦ dicas mihi. querebā aliū: iter hac habui
Periſti. G. Eia haud ſi dicet. P. dictum eſt. G. non
Cognoſco veſtrū genꝰ tam ſupbū. Ph. ſic erit. G.
Prius audite paucis: qͦ cum dixero ſi placuerit
Facitote. P. audiamꝰ. G. tu ↄcēde paululum iſtuc
Thraſo. principio ego vos credere ābos hoc mihi
Vehemēter volo. me hꝰ q̄cq̄d faciā id facere maxie cā
Mea. verꝫ ſi idē voß ꝓdeſt. vos nō id facere iſcitia
Eſt. P. q̄d id ē? G. militē ergo riualē r̃cipiēdū cēſeo

hil ꝓ nō: vt ſit nō ē qͦ dicas mihi.i.nihil eſt qͦ dicas ꝓut dicas mihi: vt ſit qͦ ꝓ vt: aut qͦ
q̄d vt ſit dicas mihi.certū ē aūt ſic veteres locutos eē. Aliū q̄rebā.i.aliquā aut aliū ꝓ quēdā
poſuit vt ſit quēdā q̄rebā.i.aliquē aut aliū ħ ē nō quē tu putas ħ ē aliū nō Thaidē: ſ; ſi ali-
am diceret neqꝫ cōmode neqꝫ loq̄ret̃ ꝑualet.n.maſculinū genꝰ. Periſti. ordo ē poſt
q̄ ī platea ħ offendero ꝑiſti. Eia interdū hortātis ē: ſ; nūc eia correctionē ſignificat. Nō co
gnoſco.g.u.ſ.locutio ānotāda mire laudauit vt ꝑſuadere potuiſſet. Veſtrū tā ſupbū nō ve
ſtrū ſupbū. Veſtrū.ſ.abſolute vt Pol. Crito.a.o.ḡ ſubaudiamꝰ vl̃ ingeniū: vl̃ aīm: vl̃ morē:
vl̃ iſtitutū. Priꝰ audire poſſis: mira iſinuatiōe agit: q̄ n̄ vt ꝯſetiat: ſ; vt audiāt petit ꝛ būt priꝰ
q̄ſi nō obſtet q̄ minꝰ faciāt qͦ velis. Tū deinde qͦ attētionē excita addidit paucꝫ deinde ſi
placuerit facilꝰ.n.flectit̃ cū ꝓ q̄ pugnamꝰ vt ↄſentiat. Priꝰ audite q̄d fiduciā oſtētat ꝑſuaſo
riā rē dicturi. Audiamꝰ bn̄ nō faciamꝰ ſ; audiamꝰ dixit.nā ꝑma oratoris īpetratio i malis cā
eſt audiri meruiſſe. Tu ↄcede paululū iſtuc thraſo. Thraſo ħ ī bonā ꝑtē accepit ꝛ iō paret.
putat.n.vl̃ turpe eē ſi hūilit̃ ꝑcet̃ ſuo ꝗ noīe ſecꝫ audiēte paſitꝰ vl̃ icōgruū ſibi cū ꝑn̄s a Ꝟna
tōe laudet̃. Iſtuc Thraſo: nō ad ſe vocat ſ; locū oñdit q̄ abeat atqꝫ ↄcedat. Principio ego
vos ambos: videt neqꝫ ſe odio haberi neqꝫ offendi aīos audiētiū ī militꝫ noīe. ħ ḡ oratorie
ꝓ eo hoīe in q̄ offendit̃ cū ī q̄ nō offendit̃ poſuit me. Hꝰ q̄cq̄d facio id facere maxie cā mea:
deeſt rei: aut eſt: vt ſit me hꝰ q̄cq̄d ē: qͦ facio id facere maxie cā mea. ħ a ꝑſona diſceſſit: ꝛ rē
nō odioſaꝫ ꝓ odioſa poſuit.i.paſiticā ꝓ emuli amore. ꝛ cōmodo. Verū ſi idē vobis placet.
multū addidit ad ꝑſuadēdū nō eē cōmodū militi admitti. ſ; ſuū cōmodū. ꝛ ipoꝝ eē cōmo-
dū. Vos nō id facere iſcitia eſt oratorie ꝛ ſcd̄m iſinuatiōis ꝑcepta ſic dixit.nā remittēdo.et
dubitādo magis flectit aīos. q̄ ſi apte ac ꝑtinaciter aſſeueret. Militē ego.r.r.c. artificioſe
ſatꝫ ſemel intulit om̄e qͦ duꝝ dictu ad ꝑſuadēdū erat.nā qͦ militē ꝛ riualē dixit ad eā rem
valet vt magis admittēdus ſit. q̄ excludēdus. ꝛ ſil̃ fiducia ſic dicentis parat aīos ad audi-
Riualis enda que dicet. Militē ego riualē.r.c. riuales dicuntur emuli de mulieribus, facta a trāſla-

tiõe nois a feris beſtijs q̃ ſitiẽtes cũ ex eodẽ riuulo hauſtũ petũt.ĩ pliũ ꝯ ſe inuicẽ ꝯcitanꝫ ſic Cice.p Celio Sem erit ex illo fõte riualꝭ inq̃t ⁊ Homer⁹.C. Cẽſeo:vide ṽtutez poete.nõ eñ dixit peto:ſed cẽſeo.tãq̃ illis mõ cõſulat:neq₃ p milite agat. Militẽ ego riua lẽ ꝯſidera q̃ vultu ħ dicendũ ſit.⁊ intelliges ⁊ militẽ ⁊ riualẽ.⁊ recipiẽdũ:⁊ ego cẽſeo q̃ rta ſignificat.nõ eñ dixit Thraſonẽ ħ militẽ qđ nomẽ ad ſtultitiã valet.nõ ſociũ ħ riualez qđ oñdit:q̃nqui dẽ riualꝭ ĩ me retrice capiẽ dus ẽ.hunc poti⁹ eligen dũ nõ exclu dẽdũ:ħ reci piẽdũ dixit: vt ⁊ oñderet adeo ꝑdeſſe vt etiã de in duſtria reti nẽd⁹ ſit. non volo aut ro go.ħ cẽſeo vt ꝯſiliari⁹ non paſit⁹ videaꝫ ꝓq̃ nã q̃ ego addidit non

Cicero

Homerus

P.hẽ r̃cipiẽdũ.G.cogita mõ tu h̃rcle cũ illa phedria
Et libenꝫ viuis:etenim bñ libenꝫ victitas ⁊ q̃d des
Paululũ ẽ ⁊ neceſſe ẽ multũ accipe thaidẽ: vt tuo
Amori ſuppeditaꝛ poſſit.ſine ſũ pro tuo.ad oĩa hec
Magiſ optũ⁹ nec magiſ ex vſu tuo nẽo ẽ pricipio ⁊
Hẽt qđ de t⁊ dat nẽo largi⁹ fatu⁹ ẽ:iſulſus :tardus:
Stertit nocteſq₃ ⁊ dieſ.neq₃ iſtũ metuaſ ne amet
Mulier.facile pellas vbi velis.Ph.quid agimus
Gn.pꝛeterea hoc etiã quod ego vel primum puto
Accipit hominem.nemo melius pꝛoꝛſus neq₃
Prolixius.P.mirũ ĩn hoc hoĩe quoquo pacto

dict o vſus ẽ q̃ vti ſolẽt q̃ pl⁹ ĩ negotio vidẽt.nã ſic ĩ phoꝛ.vitis.e.q̃ ſi ĩ rẽ tuã ĩtulerit ego fa ciã ſedulo hũc dixiſſe credo ego ãpli⁹ ꝯliberãdũ cẽſeo.cogita mõ:mõ aut tñ mõ ſignificat aut tꝑis ẽ aduerbiũ:⁊ ſilꝭ ĩcerta diſtictio ẽ.⁊ libẽr viuis bonoꝝ ciboꝝ extat edax.ſuppeditaꝛ poſ ſit.f.ſ.t.aut ſuppeditare.p ſuppeditari:aut deeſt ſe vt accigũt oẽs opi.ad oĩa ħ optun⁹ :n. m.e.u.t.n.p.locutio ẽ ex negatia tria.vt agꝛ ĩ his.r.m.n.p.m.n.h.Ex vſu magiſ p vtilioꝛ.Et magiſ optun⁹ p optunioꝛ.Nẽo ẽ.ħ ẽ opoꝛtun⁹.Hẽt qđ det.vt diues.⁊ dat nẽo largi⁹ vt libe ralꝭ.fatu⁹ ẽ ħ ẽ ex vſu ſuo.Inſulſus ſine ſale ⁊ ſapiã.aut ſine ſaltu ⁊ facilitate.Tard⁹ ĩ vene rẽ ſ.e.Stertit erit pl⁹ dixit q̃ doꝛmit.nocteſq₃ dieſq₃:pl⁹ ſignificat q̃ ſi dicerz dieb⁹ ⁊ noctib⁹ vt ħ ĩ ꝯo noĩe ꝯſiliarij auctoꝛitas ĩeſſe videaꝫ.fatu⁹:ĩepta loq̃ns a fãdo fatu⁹ dr.inde fauni fatui:⁊ nymp he fatue dicte ſũt.fatui igiꝫ ſũt q̃ ṽbis ⁊ dictis fatui ſũt.Inſulſi ṽo coꝛde ⁊ aĩo. tard⁹ coꝛpe ⁊ mẽbris:q̃q̃ ⁊ ĩtellectu tardos vocam⁹ q̃ ſtulti ſũt:ħ meli⁹ ẽ ſic ĩtelligi. vt ea vi tia videaꝫ dicere.q̃ ĩamabilẽ faciãt etiã diuitẽ largũq₃ amatoꝛẽ.nã aut ṽba cõmẽdat vt pẽ detq₃ iteꝝ narrãtſ ad oꝛe.ħ fatu⁹ ẽ.aut ſapiã ꝯtũ fac.vt mlta viri virt⁹ aĩo ⁊ ħ iſulſus ẽ.ħ mi hi vr̃ fatuũ dicere tñ q̃ gliꝫ.⁊ blãdiri.amice neſciat.Inſulſũ q̃ nõ ſit ſalax ⁊ cupid⁹ coit⁹ tar dũ q̃ nõ facile explicet venerẽ q̃ res meretricib⁹ odioſa ẽ.Fatu⁹.i.iſulſus ſũt q̃ fatuũ aĩo pu tãt.Inſulſuz dictis.ħ male.nã fatui q̃₃ dij ſũt.q̃ ⁊ fauni dicunꝫ:⁊ nõ ſtulti.ħ multũ fãtes.i. loquẽtes.fatu⁹ ẽ iſulſus ħ q̃ nũc addidit nõ ex ſupioꝛib⁹ pẽdẽt ħ ſupioꝛa vel lẽt plimũ.naz q₂ diues ⁊ liberalꝭ potuit obeſſe riualib⁹.ħ oĩa bona ĩ milite coꝛrũpunꝫ: q̃ fatu⁹.q̃ iſulſus ⁊ cetera q̃ iꝑe ꝑſequiꝫ.Fatu⁹ inſulſus.ħ bñ addunꝫ.q₂ dixit ⁊ hꝫ qđ det ⁊ det nemo largi⁹ ob rem eam volebat vt amareꝫ miles a meretrice.⁊ ꝓponendus oĩbus eſſet.ſed ingrata ſunt mulierib⁹ maximeq₃ laſciuis.hec oĩa que ſubijcit fatu⁹ ⁊ inſulſus hoc.p aceruo vitioꝛũ.cũ quadã vultus impꝛobitate ꝓnunciandum.quo magis res in medio poſita eſſe videatur. Ubi vis quando vel cũ.Quid agim⁹:initiũ conſentionis dubitatio eſt ei⁹ q̃ negauerit.hoc etiã deeſt vꝭ hꝫ.Qđ ego paſit⁹.ſ.pꝛimũ puto ꝓmũ puto q̃ſi paraſit⁹.Accipit hoĩez.accipit. pꝛſcit inuitat.vt illos poꝛticib⁹ rex accipiebat in amplis.Nemo melius pꝛoꝛſus.hoꝛum al terũ apparat ⁊ alteꝝ indicat copiam.Mirum niſi illoc hoĩe.q.q.eſt facete dixit adoleſcẽs rei pe⁹:⁊ q̃ putet amoꝛẽ ſine dãno eẽ opoꝛtere q̃q₃ fefellerit meretricẽ nõ ſolũ eijciẽdũ ⁊ cẽ

Fatuus

Insulsus

Accipere

militē: ꝟ etiā quis mō ſustinendū ac pferendū. Dix ēm illo .h.q.p. obtinuit paſit⁹ iaꝫ qđ negabat primo deliberatū vt q̇d agim⁹ poſt pceſſuꝫ: vt mirū.n .h.q.p. ac mix .ꝟ inq̇t eiuſmōi eſt. vt etiā cū mala ꝯditiōe patiendū ſit. Idē ego arbitror ſane op⁹ fuit ꝯſenſione p̄cipue phedrie cu⁹ res agit. nā ita ⁊ ſeruata pſona eſt tarde ꝯſentientis amatoris. Recte facitis grāꝝ actio eſt. vnū etiā vos oro: ſubtulit etiā paſit⁹ id ſe adiūgit ſuaſq̧ ptes circa hos

Op⁹ ē idē ego arbitror. G. recte facitis. vnū ēt vos
Oro vt me ī vrm gregeꝫ recipiatis. ſatiſ diu iā hoc
Saxū voluo. P. recipim⁹. C. ac lubent. G. at ego p
Istoc phedria ⁊ tu cherea hunc comedendum ⁊
Deridēdū vob ppīo. C. plꝫ. P. dign⁹. G. accede vbi
Uis thraſo. T. obſecro te q̇d agim⁹. G. quid: iſti te
Ignorabāt ſꝫ moreſ poſtq̄ꝫ oñdi tuoſ ⁊ collaudaui
Te ſꝫm facta ⁊ ꝟtutes tuas ipetraui. T. bñ feciſti: et
Grāꝫ ago maxiāꝫ. nūq̄ꝫ etiā fui vſq̄ꝫ: quin me oēs
Amarint plimū. G. dixin ego vob i hoc eſſe atticā
Eloquētiā. P. nihil p̄termiſſuꝫ. Gn. ite hac vos
Ualete ⁊ plaudite calliopius recenſui

Acta ludis megalēſib⁹. L. Cor. Lē. L. vale. Flacco
Edilib⁹ curulib⁹: egere. L. ābiui⁹ turpio. L. Attili⁹
Preneſtin⁹ greca menādri: pma acta ꝟa modulauit
Flacc⁹ tibijſ duab⁹ dextriſ. M. Iūio. t. Sēprōio cō.

agit. Satis diu iā hoc ſaxū voluo videe quemadmodū ꝟuat ſe paulatim etiā i eoꝝ aſſentatōeꝫ ex vituperatiōe militiſ. Hoc ſaxū pūerbium i eos q̇ i extricabili labore afflicti ſūt ⁊ bñ ſaxū de ſtulto milite ait. ⁊ ſeipſuꝫ ſiſyphuꝫ phe fec. Hoc ſaxū voluo velut ſiſyph⁹ apō iferos. vt me i vrm gregē: iā laudat ⁊ nimis paſit⁹ ē ſi recorderiſ eūdē dixiſſe. facete. lapide. laute. n. ſ. At ego p iſtoc phedria ſubaudiam⁹ ⁊ ſum hic: aliter non vt paſit⁹ ait phedria ⁊ tu Cherea. ambos noīat q̄ſi legib⁹ paciſcant. Nūc comedēdū ⁊ cū ceteris reb⁹ ſūm⁹ poeta etiā ſi hīc oñdit amicitie paſitice exēplo. Unatōis de milite loq̄ntis hoc mō ppino: facete ſic dixit vt paſit⁹. ⁊ vt q̇ de eo ꝯuiuio loqueret. Dign⁹ hec ꝟba vltima logi ſermōis eiuſmōi ſunt: vt miles ꝟ audiēs laudatū ſe eē ⁊ approbatū exiſtimet. vbi vis hoc norifice reuocat allegatū cū iniuria dicendū. vbi vis: q: accede impatiuū erat: ⁊ vbi niſi q̄n itellexeris vitiū eſt. Iſti te ignorabāt. figura ad vtrūq̧ ēm ptinet ⁊ ad laudē ⁊ ad mores oñdit. ⁊ hoc ambiguū ſꝫm facta ⁊ hoc amphibolū. nā virtutes ironicos p vitijs poſuit: vt neſcis q̇ vir ſiet. ⁊ ornat⁹ eſſes ex tuis virtutib⁹. facta ⁊ virtutes pprie militib⁹ aſcribunt facta ⁊ virtutes. amarior eſt ironia i vitioſos hoīes q̄ veritas. Nūq̄ etiā fui vſq̄: nūq̄ ⁊ locū ⁊ tp̄s ſignificat. Uſq̄ locū magis. nūq̄ p nō. ⁊ vſq̄ p nō vſq̄. i. nuſq̄. Quin me oēs amarēt ꝯtrariū ſupior. q̇d ē ēm q̄ bñ non fecerit q̇cq̄. ſi in illo eſt vt amet. Atticā elo. ⁊ hoc ironicos: vt illa que ſup atticā dicit verā atq̧ germanā. q: excultior eloquētia dicit attica ⁊ ſūmi oratores attici appellati ſunt p̄termiſſum eſt. ⁊ hoc anceps eſt intellectu gemino ad vtrūq̧. Ite. h. comeſſatum ad militē vel ad thaidē. ſi ſcena interfuit meretrix: quō p⁹ acta ſunt oīa. cum mentio noctis nō facta ſit. oīa poſt cenā geſta ſunt ⁊ non completa p ritam cena non ſupfuit plurimū tempis ad agendum.

Eunuchi finis.